

Regeringens proposition till riksdagen om godkännande av frihandelsavtalet mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Korea, å andra sidan, och med förslag till lag om sättande i kraft av de bestämmelser i avtalet som hör till området för lagstiftningen

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att riksdagen godkänner det i oktober 2010 upprättade frihandelsavtalet mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Korea, å andra sidan, samt lagen om sättande i kraft av de bestämmelser i avtalet som hör till området för lagstiftningen.

Avtalet är till karaktären ett blandavtal, där bestämmelserna dels hör till medlemsstaternas, dels till Europeiska unionens behörighet. Frihandelsavtalet anknyter till det ramavtal som har förhandlats fram med Republiken Korea och avtalen bildar en gemensam institutionell helhet.

Avtalet syftar till en ömsesidig och gradvis liberalisering i väsentliga delar av handeln helt i överensstämmelse med Världshandels-

organisationens regler och förpliktelser med avseende på all handel med varor och tjänster.

Avtalet träder i kraft 60 dagar efter den dag då parterna utbyter anmälningar om att de har slutfört de förfaranden som är nödvändiga för avtalets ikraftträdande eller någon annan dag som parterna har kommit överens om. Avtalet tillämpas provisoriskt till de delar som hör till unionens befogenhet till dess avtalet har trätt i kraft. Lagen om sättande i kraft av de bestämmelser i avtalet som hör till området för lagstiftningen som ingår i propositionen avses träda i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning av statsrådet samtidigt som avtalet träder i kraft.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLL	2
ALLMÅN MOTIVERING	3
1 INLEDNING	3
2 NULÄGE	3
3 MÅLSÄTTNING OCH DE VIKTIGASTE FÖRSLAGEN	4
4 PROPOSITIONENS KONSEKVENSER	4
4.1 Ekonomiska konsekvenser	4
4.2 Konsekvenser för myndigheterna	5
4.3 Miljökonsekvenser	5
4.4 Samhälleliga konsekvenser	5
5 BEREDNINGEN AV PROPOSITIONEN	5
5.1 Beredningen inom Europeiska unionen	5
5.2 Den nationella beredningen	5
DETALJMOTIVERING	7
1 AVTALETS INNEHÅLL OCH FÖRHÅLLANDE TILL LAGSTIFTNINGEN I FINLAND	7
KAPITEL I: MÅL OCH ALLMÄNNA DEFINITIONER	7
KAPITEL II: NATIONELL BEHANDLING OCH MARKNADSTILLTRÄDE FÖR VAROR	7
KAPITEL III: HANDELSPOLITISKA ÅTGÄRDER	8
KAPITEL IV: TEKNISKA HANDELSHINDER	9
KAPITEL V: SANITÄRA OCH FYTOSANITÄRA ÅTGÄRDER	9
KAPITEL VI: TULLAR OCH HANDELSLÄTTNADER	10
KAPITEL VII: HANDEL MED TJÄNSTER, ETABLERING OCH ELEKTRONISK HANDEL	11
KAPITEL VIII: BETALNINGAR OCH KAPITALRÖRELSER	15
KAPITEL IX: OFFENTLIG UPPHANDLING	16
KAPITEL X: IMMATERIELLA RÄTTIGHETER	16
KAPITEL XI: KONKURRENS	20
KAPITEL XII: ÖPPENHET	21
KAPITEL XIII: HANDEL OCH HÅLLBAR UTVECKLING	22
KAPITEL XIV: TVISTELÖSNING	23
KAPITEL XV: INSTITUTIONELLA OCH ALLMÄNNA BESTÄMMELSER SAMT SLUTBESTÄMMELSER	24
2 LAGFÖRSLAG	28
3 IKRAFTTRÄDANDE	29
4 BEHOVET AV RIKSDAGENS SAMTYCKE OCH BEHANDLINGSORDNING	30
4.1 Behovet av riksdagens samtycke	30
4.2 Behandlingsordning	32
LAGFÖRSLAG	33
Lag om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i frihandelsavtalet mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Korea, å andra sidan	33
FÖRDRAGSTEXT	34

ALLMÄN MOTIVERING

1 Inledning

I april 2007 bemyndigade rådet kommissionen att inleda förhandlingar om ett frihandelsavtal mellan Europeiska unionen (EU) och Republiken Korea. Samtidigt blev det aktuellt att inleda förhandlingar om ett nytt partnerskaps- och samarbetsavtal eller ett uppdaterat ramavtal för att ersätta ramavtalet från 1996 om handel och samarbete mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Korea, å andra sidan. Syftet med det uppdaterade avtalet är att öka det multilaterala samarbetet på flera olika områden och att fördjupa det breda partnerskapet och dialogen mellan parterna (RP 163/2013 rd). Man ville föra förhandlingarna om frihandelsavtalet parallellt med ramavtalet för att få till stånd en övergripande behandling av frihandeln. Frihandelsavtalet preciserar bestämmelserna om handelsrelationer i ramavtalet och bildar tillsammans med ramavtalet en institutionell helhet.

Frihandelsavtalet mellan EU och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Korea, å andra sidan, är det mest täckande frihandelsavtal som EU har förhandlat fram och det första åtagandet med ett asiatiskt land om att inrätta ett frihandelsområde. Tack vare frihandelsavtalet får inte endast företagen i de övriga EU-länderna utan även de finländska företagen en förmånlig konkurrensställning på den utmanande koreanska marknaden.

Avtalet syftar till en gradvis och ömsesidig liberalisering i väsentliga delar av handeln, helt i överensstämmelse med Världshandelsorganisationens, nedan WTO, regler och förpliktelser, med avseende på all handel med varor och tjänster. Målet har också varit att uppnå minst lika gott tillträde till marknaden i Republiken Korea som Förenta staterna fick i det frihandelsavtal de förhandlade fram med Republiken Korea.

Avtalet är till karaktären ett blandat avtal, där bestämmelserna dels hör till medlemsstaternas, dels till EU:s befogenhet. Följaktligen är förutom EU även medlemsstaterna parter,

och avtalet förutsätter godkännande både av unionen och av medlemsstaterna.

2 Nuläge

EU är den största utländska investeraren i Republiken Korea. Republiken Korea har varit EU:s näststörsta exportområde efter Kina sedan 2005. EU:s handel visar ett överskott inom kemiska produkter, industrimaskiner, stål och metallprodukter. Republiken Koreas handel, å sin sida, visar ett överskott inom transportmedel (bilar och fartyg), industri- och hushållsprodukter, textilier samt plastprodukter. Mest betydande är handeln i personbilar, där både Republiken Korea och EU har bred industriell konkurrenskraft och brett industriellt kunnande.

Finland och Republiken Korea har 1979 ingått ett avtal om ekonomiskt, industriellt och tekniskt samarbete (FördrS 9/1980), 1989 ett avtal om vetenskapligt och teknologiskt samarbete (FördrS 48/1989) och 1993 en överenskommelse om främjande av och skydd för investeringar (FördrS 24-25/1996). Andra bilaterala avtal är ett luftfartsavtal (FördrS 96/1996), ett avtal om beskattning (FördrS 74-75/1981) och en överenskommelse angående patent och varumärken (FördrS 57/1979).

Republiken Korea är Finlands sjunde största handelspartner bland länderna utanför EU och dess betydelse uppskattas öka. Bland de asiatiska länderna är Republiken Korea Finlands tredje viktigaste handelspartner, genast efter Kina och Japan. Värdet av den bilaterala handeln mellan Finland och Republiken Korea överskred 2012 redan 1,65 miljarder euro. Exporten uppgick 2012 till 690 miljoner euro, vilket innebar en ökning på 22 procent i jämförelse med året innan. Importen uppgick för sin del till 960 miljoner euro, en ökning på 60 procent från föregående år. Republiken Koreas andel av Finlands totala export var 1,2 procent och av importen 1,6 procent. Republiken Korea var därmed 2012 Finlands 20:e största exportland och 15:e största importland i världen.

Det kan anses ändamålsenligt att Finlands relationer till Republiken Korea ordnas genom ett frihandelsavtal som upprättas inom ramen för EU.

3 Målsättning och de viktigaste förslagen

Målet med frihandelsavtalet är att liberalisera och underlätta varuhandeln, tjänstehandeln och investeringarna mellan parterna, främja konkurrens, ömsesidigt liberalisera parternas marknader för offentlig upphandling, att på ett lämpligt och effektivt sätt skydda immateriella rättigheter, bidra till en harmonisk utveckling och utvidgning av världshandeln genom att avlägsna handelshinder och utveckla villkor som gynnar ökade investeringsflöden, i erkännande av att hållbar utveckling är ett överordnat mål engagera sig i utvecklingen av den internationella marknaden, främja utländska direktinvesteringar utan att sänka eller försvaga standarderna för miljö, arbetsrätt eller arbetsmiljö vid tillämpningen och genomförandet av parternas miljö- och arbetsmarknadslagstiftning.

Avtalet innehåller alla de åtgärder som behövs för att inrätta ett sådant frihandelsområde som är förenligt med WTO-bestämmelserna i artikel XXIV i det allmänna tull- och handelsavtalet (FördrS 4–5/1995), nedan Gatt 1994. Artikeln gäller regional tillämplighet, gränstrafik, tullförbund och frihandelsområden.

Avtalet innehåller ett kapitel om tjänster, etableringar och elektronisk handel som är i överensstämmelse med bestämmelserna om ekonomisk integration i WTO:s allmänna tjänstehandelsavtal (FördrS 4–5/1995), nedan Gats. Avtalet kompletterar bestämmelserna i WTO-avtalet om handelsrelaterade aspekter av immaterialrätter (FördrS 4–5/1995), nedan Trips-avtalet, bland annat i enlighet med EU-direktivet 2004/48/EG om säkerställande av skyddet för immateriella rättigheter och det innehåller också bestämmelser om straffrättsliga sanktioner. Med avseende på offentlig upphandling går avtalet delvis längre än WTO-avtalet om offentlig upphandling (FördrS 4–5/1995), nedan GPA-avtalet. Avtalet innehåller också bestämmelser som gäller tullförfaranden och handelslättnader, teknis-

ka handelshinder, sanitära och fytosanitära åtgärder, betalningar och kapitalrörelser, konkurrens, dialog i finansiella frågor, öppenhet och bästa praxis inom den skattepolitiska sektorn samt miljörelaterade och sociala aspekter.

Avtalet möjliggör en snabb, effektiv och förutseende tvistelösningsmekanism och inom ramen för den kan meningsskiljaktigheter mellan parterna kring tolkningen av avtalet lösas.

Genom avtalet inrättar parterna en handelskommitté som ska bestå av företrädare för EU och företrädare för Republiken Korea. Kommitténs huvuduppgift är att övervaka genomförandet av avtalet samt att främja dess syften. Under handelskommittén inrättas flera specialiserade kommittéer och arbetsgrupper som ska bistå med konsultationer i olika handelsfrågor.

Propositionen syftar till att inhämta riksdagens godkännande för avtalet. Propositionen innehåller också ett förslag till så kallad blankettlag, genom vilken de bestämmelser i avtalet som ingår i området för lagstiftningen sätts i kraft.

4 Propositionens konsekvenser

4.1 Ekonomiska konsekvenser

Avtalet har inga direkta konsekvenser för statsfinanserna i Finland.

Det förväntas att avtalet ska främja öppenhet i affärsmiljön i Republiken Korea, avvärja protektionism och på så sätt inverka positivt på de europeiska företagens marknadstillträde och verksamhetsförutsättningar. Den europeiska industrin har ansett att icke-tariffära handelshinder utgör de största hindren för export till Republiken Korea. Avvecklingen av tekniska handelshinder och harmoniseringen av referensramarna inom regleringen gör verksamhetsmiljön klarare. Genom avtalet godkänner Republiken Korea överensstämmelser med många europeiska standarder och erkänner europeisk certifiering, vilket väsentligen minskar den handelsrelaterade byråkratin. Stor nytta förväntas också inom tjänstesektorn, såsom för telekommunikationstjänster, transporttjänster, ju-

ridiska tjänster och finansieringstjänster samt för investeringar.

Avtalet medför betydande fördelar också för finländska företag och konsumenter genom att det avvecklar handelshinder på bred front, skapar nya verksamhetsmöjligheter i Republiken Korea och sänker priset på exportprodukter. Ur den finländska exportindustrins synpunkt är detta ett viktigt avtal, eftersom tullen för Finlands viktigaste exportprodukter till största delen sjunker direkt när avtalet träder i kraft eller efter korta övergångstider. Uppskattningsvis i 97 procent av handeln mellan parterna försvinner tullerna helt inom fem år från den dag då avtalet träder i kraft. Med avseende på industriprodukter är andelarna för Republiken Korea 99 procent och för EU 100 procent.

4.2 Konsekvenser för myndigheterna

Genom avtalet inrättar parterna en handelskommitté, särskilda kommittéer och sektorvisa arbetsgrupper, där personalresurserna för arbetet för uppföljning och påverkan bör säkerställas. Tullmyndigheterna ansvarar för genomförandet av avtalets protokoll II om ömsesidigt administrativt bistånd i tullfrågor. Avtalet har dock inga nämnvärda konsekvenser för myndigheterna eller för personalresurserna i Finland.

4.3 Miljökonsekvenser

I avtalets centrala principer ingår respekt för och främjande av hållbar utveckling och miljönormer i enlighet med internationella förpliktelser. Med avseende på hållbar utveckling innehåller avtalet också en stark institutionell mekanism om övervakning av åtagandena som omfattar samarbetet med företrädare för det civila samhället. Avtalet har dock inga direkta konsekvenser för miljön.

4.4 Samhälleliga konsekvenser

Parterna åtar sig att stärka de mänskliga rättigheterna och att främja öppenhet med avseende på alla berörda, den privata sektorn och det civila samhällets organisationer medräknade. Parterna åtar sig att skydda och främja arbetsrättigheterna och avtalet inne-

håller krav som gäller arbetslivets principer. Avtalet har dock inga direkta samhälleliga konsekvenser i Finland.

5 Beredningen av propositionen

5.1 Beredningen inom Europeiska unionen

Den 23 april 2007 godkände rådet förhandlingsdirektiv för att förhandla fram ett frihandelsavtal bland annat med Republiken Korea. I sina slutsatser betonade rådet också att förhandlingarna snarast skulle inledas om ett nytt partnerskaps- och samarbetsavtal eller ett uppdaterat ramavtal, vilket tillsammans med frihandelsavtalet bildar en gemensam institutionell helhet.

Europeiska kommissionen inledde frihandelsförhandlingarna med Republiken Korea i maj 2007 och förhandlingsresultatet paraferades den 15 oktober 2009. I och med att Lissabonfördraget trädde i kraft har de nödvändiga ändringarna gjorts i den paraferade texten. Dessutom har tidtabellerna för tullsättningarna preciserats. Den 9 april 2010 föreslog kommissionen för rådet att EU och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Korea, å andra sidan, ska underteckna och provisoriskt tillämpa frihandelsavtalet med Republiken Korea. Rådet beslutade om detta den 16 september 2010 och Europaparlamentet gav sitt godkännande till avtalet den 27 september 2010.

Avtalet undertecknades den 6 oktober 2010. Avtalet började tillämpas provisoriskt den 1 juli 2011 till de delar som hör till unionens befogenheter.

5.2 Den nationella beredningen

De olika förhandlingsfaserna och avtalstexten har behandlats i sektionen för handelspolitiska frågor. Riksdagen har informerats i frågan under de olika behandlingsfaserna. En utredning lämnades till riksdagen den 31 januari 2007 om Europeiska kommissionens förhandlingsmandat för frihandelsavtal (E 158/2006 rd). Därefter har det lämnats närmare information om förhandlingsläget till riksdagen den 6 mars 2009 (E 20/2009 rd)

samt den 8 april och den 11 maj 2009 (U 30/2009 rd).

Propositionen har beretts vid utrikesministeriet. Den 6 november 2013 sändes propositionen på remiss till arbets- och näringsministeriet, finansministeriet, inrikesministeriet, jord- och skogsbruksministeriet, justitieministeriet, kommunikationsministeriet, miljöministeriet, social- och hälsovårdsministeriet, undervisnings- och kulturministeriet, Ålands landskapsregering samt Tullen.

Finansministeriet, inrikesministeriet, justitieministeriet, kommunikationsministeriet, miljöministeriet, social- och hälsovårdsministeriet och Ålands landskapsregering har lämnat utlåtanden. I de flesta utlåtanden hade man inget att anmärka gällande propositionen. Förslag till ändringar av teknisk natur har beaktats i den fortsatta beredningen av propositionen.

DETALJMOTIVERING

1 Avtalets innehåll och förhållande till lagstiftningen i Finland**KAPITEL I: MÅL OCH ALLMÄNNA DEFINITIONER**

Artikel 1.1. Genom avtalet upprättar parterna ett frihandelsområde för varor, tjänster och etablering med tillhörande regler. Målet med avtalet är att liberalisera och underlätta varuhandeln mellan parterna i enlighet med artikel XXIV i Gatt 1994, liberalisera och underlätta tjänstehandeln och investeringarna, främja konkurrens, liberalisera parternas marknader för offentlig upphandling, på ett lämpligt och effektivt sätt skydda immateriella rättigheter, bidra till en harmonisk utveckling och utvidgning av världshandeln genom att avlägsna handelshinder och utveckla villkor som gynnar ökade investeringsflöden, i erkännande av att hållbar utveckling är ett överordnat mål engagera sig i utvecklingen av den internationella marknaden och att främja utländska direktinvesteringar.

Artikel 1.2. Artikel 1.2 innehåller de ur avtalets synpunkt viktigaste allmänna definitionerna. Med parterna hänvisas till EU eller dess medlemsstater eller EU och dess medlemsstater inom deras respektive behörighetsområden såsom framgår av fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, nedan kallad EU-parten, å ena sidan, och Korea, å andra sidan. Med ramavtalet avses ramavtalet om handel och samarbete mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Korea, å andra sidan, undertecknat i Luxemburg den 28 oktober 1996, eller varje avtal som uppdaterar, ändrar eller ersätter det. Med tullavtalet avses avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Korea om samarbete och ömsesidigt administrativt bistånd i tullfrågor, undertecknat i Bryssel den 10 april 1997.

KAPITEL II: NATIONELL BEHANDLING OCH MARKNADSTILLTRÄDE FÖR VAROR

Kapitlet är uppdelat på fem avsnitt som behandlar gemensamma bestämmelser (avsnitt A), avskaffande av tullar (avsnitt B), icke-tariffära åtgärder (avsnitt C), särskilda undantag beträffande varor (avsnitt D) samt institutionella bestämmelser (avsnitt E).

AVSNITT A Gemensamma bestämmelser

Artiklarna 2.1–2.4. Artiklarna inbegriper mål och centrala begrepp i kapitlet. Handeln med varor mellan parterna ska gradvis och ömsesidigt liberaliseras under en övergångsperiod som inleds när avtalet träder i kraft. Med varor avses varor i enlighet med Gatt 1994, om inte annat anges. Med tullar avses varje form av tull eller annan påлага som påförs vid eller i samband med import av en vara. Klassificeringen av varor ska vara den som anges i parternas respektive tulltaxenomenklatur.

AVSNITT B Avveckling av tullar

Artiklarna 2.5–2.6. Artiklarna innehåller bestämmelser om avveckling av tullar i varuhandeln mellan parterna. Utgångspunkten är ytterligare att nuvarande tullar inte får höjas eller nya tullar införas. Tre år efter avtalets ikraftträdande kan endera parten ta initiativ till ett påskyndande eller en utvidgad omfattning av avskaffandet av tullar.

Artikel 2.7. Artikel 2.7 omfattar bestämmelserna om förvaltningen av den genom kvantitativa kvoter begränsade varuhandeln. Parterna förbinder sig till att deras förfaranden för förvaltning av tullkvoterna är öppna och tillgängliga för allmänheten, genomförs i god tid samt är icke-diskriminerande, anpassade till marknadsvillkoren och minimalt betungande för handeln samt återspeglar slutanvändarnas preferenser.

AVSNITT C Icke-tariffära åtgärder

Artiklarna 2.8–2.13. Artiklarna innehåller bestämmelser om nationell behandling och om import- och exportrestriktioner. Parterna ska medge varor från den andra parten minst likadan behandling som egna varor och på dem får inte tillämpas förbud eller restriktioner, bortsett från tullar eller andra pålagor. Vid export eller försäljning för export av en vara avsedd för en annan parts territorium får förbud eller restriktioner inte tillämpas, inte heller tullar eller andra avgifter. Artiklarna behandlar ytterligare tullvärdeberäkning samt statliga handelsföretag. Bestämmelserna i artiklarna utgår i hög grad från Gatt 1994.

Artikel 2.14. Artikel 2.14 gäller åtaganden specificerade i bilagorna 2-B–2-E avseende sektorsspecifika åtgärder inom elektroniksektorn, motorfordon, läkemedelsindustrin och medicintekniska produkter samt kemisk industri. Åtgärderna omfattar, beroende på sektor, avskaffande av icke-tariffära åtgärder, skapande av konkurrenskraftiga marknadsförhållanden, harmonisering av nationell reglering med internationella standarder, bättre beaktande av hälso-, säkerhets- och miljöaspekter samt intensivare bilateralt sektorsamarbete. Tre år efter avtalets ikraftträdande kan endera parten ta initiativ till att utvidga omfattningen av åtagandena.

AVSNITT D Särskilda undantag beträffande varor

Artikel 2.15. Artikel 2.15 preciserar tillämpningen av artikel XX om allmänna undantag i Gatt 1994 för handeln med varor mellan parterna. Innan åtgärder som avses i artikel XX i och j vidtas för att trygga tillgången till inhemska varor ska parterna sträva efter en gemensamt godtagbar lösning.

AVSNITT E Institutionella bestämmelser

Artiklarna 2.16–2.17. Artiklarna gäller de uppgifter den kommitté för varuhandel som inrättas ska ha samt särskilda bestämmelser om administrativt samarbete.

KAPITEL III: HANDELSPOLITISKA ÅTGÄRDER

Kapitlet är uppdelat på fem avsnitt som behandlar bilaterala skyddsåtgärder (avsnitt A), skyddsåtgärder på jordbruksområdet (avsnitt B), allmänna skyddsåtgärder (avsnitt C), antidumpnings- och utjämningstullar (avsnitt D) samt institutionella bestämmelser (avsnitt E).

AVSNITT A Bilaterala skyddsåtgärder

Artikel 3.1. Artikel 3.1 innehåller de allmänna förutsättningarna för situationer där tillämpning av en bilateral skyddsåtgärd är möjlig.

Artiklarna 3.2–3.5. Artiklarna innehåller detaljerade bestämmelser om villkor och begränsningar för tillämpning av en bilateral skyddsåtgärd, villkor för provisoriska skyddsåtgärder, kompensationsbestämmelser samt definitioner av allvarlig skada och hot om allvarlig skada samt övergångsperiod.

AVSNITT B Skyddsåtgärder på jordbruksområdet

Artikel 3.6. Artikel 3.6 innehåller särskilda bestämmelser om skyddsåtgärder på jordbruksområdet.

AVSNITT C Allmänna skyddsåtgärder

Artikel 3.7. Parterna bekräftar sina rättigheter och skyldigheter som de har förbundit sig till i WTO:s avtal om skyddsåtgärder (FördrS 4–5/1995). Vidare bestäms att ingen av parterna för samma vara samtidigt får tillämpa en bilateral skyddsåtgärd och en allmän skyddsåtgärd. Ingen av parterna får heller tillgripa tvistlösningsförfarandet enligt XIV kap. med avseende på allmänna skyddsåtgärder.

AVSNITT D Antidumpnings- och utjämningstullar

Artikel 3.8. Parterna bekräftar sina rättigheter och skyldigheter som de har förbundit sig till i avtalet om tillämpning av artikel VI i Gatt 1994 (FördrS 4–5/1995), nedan kallat antidumpningsavtalet, och WTO-avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder (FördrS 4–5/1995). Artikel 3.8 innehåller också be-

stämmelser om allmänna förfaranden med avseende på undersökningar.

Artikel 3.9. I artikeln bestäms hur och inom vilken tidsfrist behöriga myndigheter ska underrätta den andra parten om mottagandet av en begäran om antidumpnings- och utjämningsåtgärder.

Artiklarna 3.10–3.14. Parterna är överens om att beakta allmänintresset innan de inför antidumpnings- eller utjämningsstullar och att vid bestämningen av tullnivåerna tillämpa regeln om lägre tull. Artiklarna innehåller också bestämmelser om ett moratorium på 12 månader, kumulativ bedömning av import samt om en minimistandard för dumpningsmarginalen avseende översyn och införande av åtgärder.

Artikel 3.15. Parterna enas om att de inte får tillgripa tvistlösningsmekanismen enligt XIV kap. i frågor som gäller tolkningen av antidumpnings- och utjämningsundersökningar.

AVSNITT E Institutionella bestämmelser

Artikel 3.16. Artikeln innehåller bestämmelser om de uppgifter arbetsgruppen för samarbete om handelspolitiska åtgärder ska ha och om hur den ska sammanträda.

KAPITEL IV: TEKNISKA HANDELSHINDER

Artikel 4.1. Parterna bekräftar sina rättigheter och skyldigheter som de har förbundit sig till i WTO-avtalet om tekniska handelshinder (FördrS 4–5/1995). Avtalet införlivas i frihandelsavtalet och utgör i tillämpliga delar en integrerad del av det.

Artikel 4.2. Artikeln behandlar kapitlets tillämpningsområde, avvikelser från tillämpningsområdet och definitioner. Kapitlet gäller för utarbetande, fastställande och tillämpning av tekniska föreskrifter, standarder och förfaranden för bedömning av överensstämmelse, som kan påverka varuhandeln mellan parterna.

Artikel 4.3. Parterna ska stärka sitt samarbete på området för standarder, tekniska föreskrifter och förfaranden för bedömning av överensstämmelse i syfte att öka förståelsen av sina respektive system och underlätta till-

trädet till sina respektive marknader. De kan i detta syfte inleda dialoger om reglering på såväl övergripande som sektorsspecifik nivå.

Artiklarna 4.4–4.5. Parterna är överens om att vid utarbetandet av tekniska föreskrifter på bästa sätt utnyttja god regleringspraxis i enlighet med avtalet om tekniska handelshinder och bekräftar att deras standardiserande organ följer uppförandekoden i det avtalet och beaktar principerna som utfärdats av WTO:s kommitté för tekniska handelshinder.

Artiklarna 4.6–4.8. I anknytning till bedömning av överensstämmelse och ackreditering ökar parterna sitt samarbete i syfte att underlätta godtagandet av resultat av bedömningar av överensstämmelse som genomförts på den andra partens territorium. Parterna förpliktar sig att utbyta synpunkter på marknadsövervaknings- och tillsynsverksamhet och bekräftar ånyo sina förpliktelser enligt avtalet om tekniska handelshinder angående avgifterna för obligatorisk bedömning av överensstämmelse.

Artikel 4.9. Artikeln behandlar märkning och etikettering. Parterna är överens om att de kommer att följa principerna enligt avtalet om tekniska handelshinder avseende kraven på obligatorisk märkning eller etikettering och i synnerhet om förfaranderegler vid krav på obligatorisk märkning eller etikettering av produkter.

Artikel 4.10. Parterna är eniga om att utse samordnare för tekniska handelshinder som ska arbeta gemensamt för att underlätta genomförandet av kapitlet och samarbetet mellan parterna i alla frågor som rör kapitlet. I artikeln definieras också samordnarens uppgifter.

KAPITEL V: SANITÄRA OCH FYTOSANITÄRA ÅTGÄRDER

Artikel 5.1. Målet är att skydda människors, djurs eller växters liv och hälsa på parternas territorier samtidigt som man underlättar handeln mellan parterna på området för sanitära och fytosanitära åtgärder. Ett ytterligare mål är att stärka samarbetet mellan parterna i djurskyddsfrågor.

Artiklarna 5.2–5.9. I artiklarna avgränsas tillämpningsområdet för parternas rättigheter och skyldigheter enligt WTO-avtalet om till-

lämpning av sanitära och fytosanitära åtgärder (FördrS 4-5/1995) till att gälla för alla sanitära och fytosanitära åtgärder som direkt eller indirekt kan påverka handeln mellan parterna. Vidare kommer parterna överens om öppenhet och utbyte av information, om internationella standarder och samarbete för att utveckla dem. Parterna ska etablera ett nära samarbete om fastställande av områden fria från skadegörare eller sjukdomar inom två år efter detta avtals ikraftträdande.

Artiklarna 5.10–5.11. I artikeln definieras de uppgifter kommittén för sanitära och fytosanitära åtgärder ska ha och avtalas att ingen av parterna får tillgripa tvistelösning enligt XIV kap. för frågor som gäller sanitära och fytosanitära åtgärder.

KAPITEL VI: TULLAR OCH HANDELS- LÄTTNADER

Artiklarna 6.1–6.4. Parterna är eniga om att samarbeta i syfte att underlätta handeln och främja tullsamarbetet bilateralt och multilateralt. Parterna är eniga om att anta och tillämpa sina krav och förfaranden för import, export och transitering av varor så att kraven och förfarandena är effektiva och proportionerliga, bygger på internationella instrument och standarder på handels- och tullområdet och är öppna och förutsebara för berörda parter. Parterna ska i god tid samråda med företrädare för näringslivet och andra berörda parter i fråga om betydande nya eller ändrade krav och förfaranden innan dessa antas. Parterna ska tillämpa principer eller förfaranden för riskhantering och samarbete och utbyta information i syfte att främja tillämpningen och iakttagandet av åtgärderna för handelslättnader. Elektroniska riskhanteringssystem ska om möjligt användas. Parterna ska anta och tillämpa förenklade och effektiva krav och förfaranden för tullar och andra handelsrelaterade frågor för att underlätta handeln mellan sig. Parterna ska sträva efter att tillämpa förenklade import- och exportförfaranden på handlare eller näringsidkare som uppfyller särskilda krav som en part fastställt, för att möjliggöra snabbare frigörande av varor.

Artiklarna 6.5–6.7. Det föreskrivs i artiklarna att parterna ska se till att deras respek-

tive lagar, andra författningar, allmänna administrativa förfaranden och andra krav är lättillgängliga för alla berörda parter. Parterna ska ha ett eller flera informationskontor dit berörda personer kan vända sig om de har frågor om tullar och andra handelsrelaterade ärenden. Parterna åtar sig att på begäran ge skriftliga förhandsbesked om tullklassificering, ursprung eller liknande frågor, innan en vara importeras till deras territorium. Parterna ska dessutom se till att berörda personer gällande avgöranden och krav för import, export och transitering har möjlighet att få dessa avgöranden omprövade eller att överklaga dem.

Artikel 6.8. Enligt artikeln ska alla uppgifter som personer eller myndigheter från den ena parten lämnar till myndigheter från den andra parten i enlighet med bestämmelserna i detta kapitel behandlas som konfidentiella, beroende på lagar och författningar hos respektive part. Dessa uppgifter får inte användas för andra syften än för vilka de lämnats, offentliggöras eller på annat sätt lämnas ut utan uttryckligt tillstånd av den som lämnat uppgifterna, förutom om det krävs eller är tillåtet enligt den mottagande partens lagar och författningar. Personuppgifter får endast utbytas under förutsättning att den part som mottar uppgifterna åtar sig att tillämpa en skyddsnivå som minst motsvarar den som i det särskilda fallet tillämpas av den part som lämnar uppgifterna.

Artiklarna 6.9–6.11. Det bestäms i artiklarna att andra avgifter och pålagor, än tullar och avgifter enligt artikel 2.3, endast får tas ut för tjänster som tillhandahålls i samband med den berörda importen eller exporten eller för formaliteter som krävs för sådan import eller export. Avgifter får inte överstiga den ungefärliga kostnaden för tjänsten och inte beräknas utifrån värdet eller tas ut för konsuler tjänster. Informationen om avgifter och pålagor ska offentliggöras och nya eller ändrade avgifter och pålagor får inte tas ut förrän informationen har offentliggjorts och gjorts lättillgänglig. Kontroller före sändning ska inte krävas och revisioner efter klarering ska vara effektiva.

Artikel 6.12. Det bestäms i artikeln att WTO-avtalet om tullvärdeberäkning (FördrS 4-5/1995), utan de förbehåll och valmög-

heter som anges i artikel 20 i och punkterna 2–4 i bilaga III till avtalet om tullvärdeberäkning, ska införlivas i detta avtal och i tillämpliga delar utgöra en integrerad del av det.

Artiklarna 6.13–6.16. Enligt artiklarna ska parterna öka sitt samarbete i tullfrågor och därmed sammanhängande frågor. De åtar sig att utveckla handelsfrämjande åtgärder på tullområdet och bekräftar sitt åtagande att underlätta laglig befordran av varor och ska utbyta sakkunskap om åtgärder för att förbättra tullteknik och tullförfaranden samt om datoriserade system. Parterna åtar sig att eftersträva en harmonisering i enlighet med internationella standarder av den dokumentation och de uppgifter som används i handeln samt intensifiera samarbetet mellan sina respektive tulllaboratorier. Parterna ska gemensamt anordna utbildningsprogram för tulltjänstemän, utbyten för tullpersonal och i möjligaste mån bistå varandra vid tullklassificering, värdeberäkning och ursprungsbestämning för förmånlig tullbehandling. Parterna åtar sig att utveckla kommunikationen med näringslivet och främja ett effektivt säkerställande av skyddet för immateriella rättigheter. Parterna ska ge varandra administrativt bistånd i tullfrågor i enlighet med bestämmelserna i protokollet om ömsesidigt administrativt bistånd i tullfrågor. För frågor om metoder för administrativt samarbete och för definition av begreppet ”ursprungsprodukter” ska parterna utse kontaktpunkter som genom samråd ska lösa frågor som uppkommer. Frågor som inte kan lösas av kontaktpunkterna ska hänskjutas till den tullkommitté som inrättas. Tullkommittén ska diskutera och försöka lösa eventuella meningsskiljaktigheter som kan uppstå mellan parterna i frågor som omfattas av detta kapitel, protokollet om definition av begreppet ”ursprungsprodukter” och om metoder för administrativt samarbete samt protokollet om ömsesidigt administrativt bistånd i tullfrågor. Tullkommittén kan utarbeta resolutioner, rekommendationer eller yttranden.

KAPITEL VII: HANDEL MED TJÄNS- TER, ETABLERING OCH ELEKTRONISK HANDEL

Kapitlet är uppdelat på sju avsnitt som behandlar allmänna bestämmelser (avsnitt A), gränsöverskridande tillhandahållande av tjänster (avsnitt B), företagsetablering inom olika sektorer (avsnitt C), tillfällig inresa och närvaro av fysiska personer för affärsändamål (avsnitt D), regelverk (avsnitt E), elektronisk handel (avsnitt F) och på förpliktelserna tillämpliga undantag (avsnitt G). Bilagorna 7-A–7-C till kapitlet innehåller särskilda åtaganden om parternas marknadstillträde och om nationell behandling inom de sektorer som anges i bilagorna och de villkor och begränsningar som tillämpas på dem samt de förbehåll som parterna har gjort avseende behandling som mest gynnsam nation.

Kapitlets bestämmelser tangerar flera gällande bestämmelser i Finland som gäller verksamhet och förutsättningar i Finland för företag från tredje länder. Till den del kapitlets bestämmelser hänför sig till transporttjänster, föreskrivs det om dem bland annat i följande lagar: lagen angående rättighet att idka näring (122/1919), sjölagen (674/1994), järnvägslagen (304/2011), kollektivtrafiklagen (869/2009), lagen om kommersiell gods-transport på väg (693/2006) och lagen om taxitrafik (217/2007).

AVSNITT A Allmänna bestämmelser

Artikel 7.1. I artikeln fastställs kapitlets mål och omfattning. Från kapitlets bestämmelser utesluts bland annat offentlig upphandling, statliga stöd och andra bidrag, däribland statsunderstödda lån, säkerheter och försäkringar. Dessutom bekräftas parternas rätt att reglera för att uppfylla legitima politiska mål. Förpliktelserna i kapitlet ska inte tolkas så att de medför rätt för fysiska personer till tillträde till en arbetsmarknad, till medborgarskap, bosättning eller fast anställning inom parternas territorium. Inget i kapitlet ska hindra en part från att tillämpa åtgärder för att reglera fysiska personers inresa till eller tillfälliga vistelse på dess territorium. Åtgärderna ska dock inte tillämpas på ett sätt som omintetgör de förmåner som tillkommer den andra parten enligt villkoren i ett särskilt åtagande i detta kapitel och bilagorna till det.

Artikel 7.2. Artikeln innehåller definitionerna som gäller för kapitlet.

Artikel 7.3. I artikeln definieras de uppgifter kommittén för handel med tjänster, etablering och elektronisk handel som inrättas ska ha och den främsta företrädaren. Kommittén ska bland annat övervaka och bedöma genomförandet av kapitlet, behandla frågor om kapitlet som en part hänskjuter till kommittén, och ge berörda myndigheter tillfälle att utbyta information om bestämmelser som gäller åtgärder som vidtas av försiktighets-skäl rörande finansiella tjänster.

AVSNITT B Gränsöverskridande tillhandahållande av tjänster

Artikel 7.4. Artikeln innehåller bestämmelser om avsnittets tillämpningsområde och definitioner. Från tillämpningsområdet utesluts audiovisuella tjänster, nationellt sjöfartscabotage och luftfartstjänster, med undantag av vissa kringtjänster för luftfart såsom reparation och underhåll av flygplan, försäljning och marknadsföring av luftfartstjänster, CRS-tjänster samt markttjänster på flygplatser, uthyrning av luftfartyg med besättning samt flygplatsledningstjänster. Avsnittets bestämmelser tillämpas inte heller på tjänster som tillhandahålls i samband med utövande av statliga befogenheter, med vilka avses alla tjänster som inte erbjuds kommersiellt eller i konkurrens med en eller flera andra tjänsteleverantörer. När det gäller Finland har detta tolkats omfatta lagstadgade tjänster. Dessutom har EU gjort en gränsdragning i fråga om sina egna förpliktelser, enligt vilken EU:s förpliktelser inom området för social- och hälsovård (med undantag av sakkunnigtjänster) endast gäller privat finansierade tjänster.

Artiklarna 7.5–7.6. Artiklarna innehåller skyldigheter som rör marknadstillträde och nationell behandling med avseende på gränsöverskridande tillhandahållande av tjänster, enligt vilka parterna medger tjänster och tjänsteleverantörer från en annan part en behandling som inte är mindre förmånlig än den som anges i förteckningarna över åtaganden i bilaga 7-A med där angivna villkor, begränsningar och förutsättningar. Enligt bilaga 7-A gör Finland i förhållande till Republiken Korea åtaganden som går längre än Gatsåtagandena bland annat inom juridiska

tjänster, bokföringstjänster, forsknings- och utvecklingstjänster, rådgivnings- och konsulttjänster i samband med industriproduktion, inredningsdesign-, underhålls- och reparationstjänster, post- och budtjänster, byggnadstjänster, distributionstjänster och transporttjänster. Dessutom gör Finland åtaganden som går längre än Gatsåtagandena inom området för privat producerade och finansierade social- och hälsovårdstjänster och inom branschens sakkunnigtjänster i fråga om konsumtion utomlands (leveranssätt 2). Till denna del bör det observeras att statliga stöd och bidrag i stor utsträckning har lämnats utanför avtalet. Till den del bestämmelserna i artikeln omfattar transporttjänster innehåller de också reglering som delvis hör till medlemsstaternas behörighet. De bestämmelserna anknyter bland annat till lagen angående rättighet att idka näring, sjölagen och lagen om kommersiell godstransport på väg. Artiklarna kräver dock inte ändringar i lagstiftningen.

Artikel 7.7. De sektorer som liberaliseras enligt artikeln med tillämpliga begränsningar anges i förteckningarna över åtaganden i bilaga 7-A. Ingen av parterna får införa mer diskriminerande åtgärder i förhållande till den behandling som medges enligt åtagandena i bilaga 7-A.

Artikel 7.8. Enligt artikeln åtar sig parterna att medge tjänster och tjänsteleverantörer från den andra parten en behandling som inte är mindre förmånlig än den som respektive part medger ett tredjeland inom ramen för ett avtal om ekonomisk integration som undertecknas efter det att detta avtal trätt i kraft. Från denna princip om behandling som mest gynnad nation undantas dock sektorsspecifika eller horisontella regionala avtal, inom ramen för vilka den andra parten gör väsentligt mer vittgående åtaganden än i detta avtal (bland annat EU:s omfattande frihandelsavtal som ingåtts med närområdena eller stabiliserings- och associeringsavtal som ingås med länder som ska ansluta sig till EU). Vidare ska behandling som mest gynnad nation inte gälla för åtgärder för bland annat ömsesidigt erkännande av tjänsteleverantörers kvalifikationer, åtgärder som rör finansiella tjänster som vidtas av försiktighetsskäl, åtgärder som avser beskattning eller åtgärder som anges i bilaga 7-C.

AVSNITT C Etablering

Artiklarna 7.9–7.10. Artiklarna innehåller bestämmelser om avsnittets tillämpningsområde och definitioner. Från kapitlets skyldigheter utesluts, analogt med artikel 7.4, audiovisuella tjänster, nationellt sjöfartscabotage samt luftfartstjänster, med undantag av vissa av luftfartens kringtjänster och offentliga tjänster. Vidare gäller avseende företagsetablering inte utvinning, framställning och bearbetning av kärnmaterial eller tillverkning av eller handel med vapen, ammunition och krigsmateriel.

Artiklarna 7.11–7.12. Artiklarna innehåller skyldigheter som rör marknadstillträde och nationell behandling med avseende på företagsetablering, enligt vilka parterna medger etableringar och investerare från en annan part en behandling som inte är mindre förmånlig än den som anges i förteckningarna över åtaganden i bilaga 7-A med där angivna villkor, begränsningar och förutsättningar. Enligt bilaga 7-A gör Finland i förhållande till Republiken Korea åtaganden som går längre än Gatsåtagandena avseende etableringar bland annat inom sektorn för jordbruk, skogsbruk, fiske, gruvsdrift, energi och industriproduktion samt avseende juridiska tjänster, bokföringstjänster, forsknings- och utvecklingstjänster, rådgivnings- och konsulttjänster i samband med industriproduktion, inredningsdesign-, post- och budtjänster, byggtjänster samt transporttjänster (exempelvis sjöfrakt, järnvägstrafik, kringtjänster för transport). Till den del bestämmelserna i artiklarna gäller transporttjänster innehåller de också reglering som delvis hör till medlemsstaternas befogenhet. De bestämmelserna anknyter bland annat till lagen angående rättighet att idka näring, sjölagen, järnvägslagen, kollektivtrafiklagen, lagen om kommersiell godstransport på väg och lagen om taxitrafik. Artiklarna kräver dock inte ändringar i lagstiftningen.

Artikel 7.13. De sektorer som liberaliseras enligt artikeln med tillämpliga begränsningar anges i förteckningarna över åtaganden i bilaga 7-A. I likhet med artikel 7.7 definierar artikeln att ingen av parterna får införa mer diskriminerande åtgärder i förhållande till

den behandling de medger enligt åtagandena i bilaga 7-A.

Artikel 7.14. I enlighet med bilaga 7-A åtar sig parterna att i fråga om åtgärder som omfattas av detta avsnitt medge etableringar och investerare från den andra parten en behandling som inte är mindre förmånlig än den som respektive part medger ett tredjeland inom ramen för ett avtal om ekonomisk integration som undertecknas efter det att detta avtal trätt i kraft. Från denna princip undantas dock sektorsspecifika eller horisontella regionala avtal, inom ramen för vilka den andra parten gör väsentligt mer vittgående åtaganden än i detta avtal (bland annat EU:s omfattande frihandelsavtal som ingåtts med närområdena eller stabiliserings- och associeringsavtal som ingås med länder som ska ansluta sig till EU). Vidare ska behandling som mest gynnad nation inte gälla för åtgärder för bland annat ömsesidigt erkännande av tjänsteleverantörers kvalifikationer, licenser eller åtgärder som vidtas av försiktighetsskäl, åtgärder som vidtas av försiktighetsskäl rörande finansiella tjänster som vidtas av försiktighetsskäl, åtgärder som avser beskattning eller åtgärder som anges i bilaga 7-C.

Artikel 7.15. Bestämmelserna i kapitlet ska inte begränsa de rätter för parterna och investerare från parterna som föreskrivs i något befintligt eller framtida internationellt avtal om investeringar i vilket en av EU:s medlemsstater och Republiken Korea är part. Kapitlets bestämmelser ska inte heller tolkas så att de inskränker parternas internationella rättsliga åtaganden enligt de avtal som ger investerare från parterna en behandling som är förmånligare än den som föreskrivs i detta avtal.

Artikel 7.16. Parterna förbinder sig att senast tre år efter detta avtals ikraftträdande se över regelverket för investeringar, investeringsklimatet och investeringsflödet mellan dem. I samband med översynen ska parterna bedöma de hinder för investeringar som upptäckts och förhandla om att åtgärda dessa hinder.

AVSNITT D Tillfällig närvaro av fysiska personer för affärsändamål

Artikel 7.17. Artikeln innehåller bestämmelser om avsnittets tillämpningsområde och definitioner.

Artiklarna 7.18–7.20. Artiklarna innehåller skyldigheterna för varje grupp som fastställs i artikel 7.17, däribland tidsgränserna för vistelse i landet för respektive grupp. Vardera parten gör åtaganden med avseende på nyckelpersonal och praktikanter med akademisk examen inom de sektorer där de gör åtaganden som rör företagsetableringar (i enlighet med avsnitt C i avtalet). Vardera parten gör dessutom åtaganden med avseende på säljare av företagstjänster inom de sektorer där de gör åtaganden som rör gränsöverskridande tillhandahållande av tjänster eller företagsetableringar (i enlighet med avsnitt B och C). I bilaga 7-A anges de villkor, förutsättningar och begränsningar som gäller för dessa inresegrupper. EU anger sina åtaganden i bilaga 7-A enligt en så kallad blandad lista, medan Republiken Korea anger sina åtaganden enligt en så kallad positivlista. Avseende tjänsteleverantörer som tillhandahåller tjänster på kontraktbasis och oberoende yrkesutövare bekräftar avtalet parternas respektive åtaganden enligt Gats. Senast två år efter avslutandet av WTO-förhandlingarna om handel i Doharundan ska dessa åtaganden ses över.

AVSNITT E Regelverk

Avsnittet är uppdelat på sex underavsnitt: allmänna bestämmelser (underavsnitt A), datatjänster (underavsnitt B), post- och budtjänster (underavsnitt C), telekommunikationstjänster (underavsnitt D), finansiella tjänster (underavsnitt E) samt internationella sjötransporttjänster (underavsnitt F).

Artikel 7.21. I artikeln bestäms bland annat om de villkor som ska uppfyllas för att parterna ska kunna inleda förhandlingar om avtal för ömsesidigt erkännande av tjänsteleverantörers yrkeskvalifikationer. Bestämmelserna i kapitlet ska inte hindra en part från att kräva de kvalifikationer eller den yrkeserfarenhet som krävs för tjänstesektorn i fråga på det territorium där tjänsten tillhandahålls. Vidare innehåller artikeln de uppgifter som arbetsgruppen för avtal om ömsesidigt erkännande ska ha.

Artikel 7.22. I artikeln avtalas det om förfarandena för att tillmötesgå en begäran från en annan part och om hanteringen av konfidentiell information i detta sammanhang. I artikeln definieras bland annat parternas skyldighet att offentliggöra kraven på ansökningar om tillhandahållande av tjänster, att upplysa sökanden om hur långt handläggningen av ansökan fortskridit eller om skälen till avslag på ansökan samt om tidsfristen för handläggningen av en ansökan från en leverantör av gränsöverskridande tjänster.

Artikel 7.23. Artikeln innehåller vissa förpliktelser som gäller nationell reglering. Förpliktelserna gäller för sektorer där parterna har gjort specifika åtaganden. I de fall då auktorisering krävs för tillhandahållande av en tjänst eller för en etablering åtar sig parterna att inom rimlig tid underrätta sökanden om sitt beslut gällande ansökan samt att på begäran lämna information om hur långt handläggningen av ansökan fortskridit. Vidare innehåller artikeln en skyldighet att inrätta eller upprätthålla allmänna domstolar, skiljedomstolar eller förvaltningsdomstolar eller motsvarande förfaranden som skyddar investerare eller tjänsteleverantörer som har lidit skada. Vidare föreskrivs det i artikeln att kvalifikationskrav, kvalificeringsförfaranden, tekniska standarder och licensieringskrav ska grundas på objektiva och tydliga kriterier, för att åtgärder som rör standarder och licensieringskrav inte ska utgöra onödiga hinder för handeln med tjänster. Licensieringsförfaranden får inte heller i sig utgöra en inskränkning i tillhandahållandet av tjänsten.

Artikel 7.24. Enligt artikeln ska parterna i möjligaste mån se till att internationellt överenskomna standarder för reglering och tillsyn inom sektorn för finansiella tjänster och för bekämpning av skatteflykt genomförs och tillämpas på deras territorier.

Artikel 7.25. Artikeln innehåller definitionerna som gäller för datatjänster.

Artikel 7.26. Artikeln innehåller en bestämmelse avseende post- och budtjänster om att parterna senast tre år efter detta avtals ikraftträdande ska fastställa principerna för regelverket avseende dessa tjänster.

Artiklarna 7.27–7.36. I artiklarna anges detaljerade skyldigheter om principerna för regleringen av telekommunikationstjänster,

bortsett från rundradioverksamhet. Vidare innehåller artiklarna bestämmelser om tillämpningsområdet för telekommunikationstjänster samt definitioner. Skyldigheterna gäller bland annat tillsynsmyndigheternas oberoende, tillståndsförfaranden inom sektorn, åtgärder för att förhindra att stora tjänsteleverantörer inför konkurrensbegränsande metoder, samtrafik, nummerportabilitet, tilldelning och utnyttjande av knappa resurser inbegripet frekvenser, nummer och ledningsrätter, skyldighet att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster, datasekretess samt i vissa fall lösning av tvister som gäller telekommunikationssektorn.

Artiklarna 7.37–7.46. I artiklarna föreskrivs om tillämpningsområdet för åtaganden som rör finansiella tjänster, om en försiktighetsklausul för upprätthållande av soliditet och integritet, främjande av öppenhet i regleringen, självreglerande organisationer, tillgång till offentliga betalnings- och clearingssystem, skyldighet att tillåta nya finansiella tjänster på icke-diskriminerande grunder, databehandling samt om undantag som gäller sektorn, bland annat i anknytning till verksamhet som bedrivs av en centralbank eller som ingår i lagstadgade sociala trygghets- eller pensionssystem samt i vissa fall lösning av tvister.

Artikel 7.47. Artikelns innehåller principer för regleringen av internationella sjötransporttjänster såsom att på icke-diskriminerande grund tillämpa principen om tillträde till hamnar och hamntjänster samt förbud mot bestämmelser om lastdelning. Parterna ska dessutom tillåta att den andra partens tjänsteleverantörer etablerar sig på deras respektive territorium på lika förmånliga villkor som egna tjänsteleverantörer eller tjänsteleverantörer från ett tredjeland. Bestämmelserna innehåller till en del reglering som hör till medlemsstaternas behörighet och som bland annat anknyter till lagen angående rättighet att idka näring och lagen om privata allmänna hamnar (1156/1994). Artikelns kräver dock inte ändringar i lagstiftningen.

AVSNITT F Elektronisk handel

Artiklarna 7.48–7.49. I artiklarna föreskrivs bland annat om den elektroniska handelns utveckling i enlighet med internationella dataskyddskrav, om att inte påföra tullar på leveranser på elektronisk väg samt om att stärka samarbetet i regleringsfrågor. I artiklarna erkänner parterna att elektronisk handel ökar möjligheterna till handel och enas om samarbete och dialog om elektronisk handel som bland annat ska omfatta frågor kring elektroniska signaturer, informationsförmedling och lagring, konsumentskydd, papperslös handel samt regleringsaspekter av elektronisk handel.

AVSNITT G Undantag

Artikel 7.50. Artikelns innehåller de allmänna undantag som ska tillämpas med avseende på bestämmelserna i kapitlet, enligt vilka inget ska hindra parterna från att vidta åtgärder som är nödvändiga för att skydda den allmänna säkerheten, människors, djurs eller växters liv eller hälsa eller som är nödvändiga för att säkerställa iakttagandet av lagar och andra författningar, inbegripet sådana som gäller förhindrandet av bedrägliga eller olagliga förfaranden och skyddet av privatliv.

KAPITEL VIII: BETALNINGAR OCH KAPITALRÖRELSE

Artikel 8.1. Artikelns innehåller bestämmelser om löpande betalningar. Parterna förbinder sig att i enlighet med stadgan för Internationella valutafonden liberalisera löpande betalningar i konvertibel valuta. Bestämmelserna innehåller delvis reglering som hör till medlemsstaternas behörighet, till vilken bland annat betaltjänstlagen (290/2010) anknyter. Artikelns förutsätter dock inte ändringar i den nationella lagstiftningen.

Artikel 8.2. I artikelns bestäms om kapitalrörelser. Parterna förbinder sig att liberalisera alla kapitalrörelser i samband med direktinvesteringar, liksom även i samband med handel med tjänster, etablering och elektronisk handel. De ska inte heller begränsa likvidation eller repatriering av sådant investerat kapital och vinst därav. Parterna ska strä

va efter att garantera fri rörlighet för kapital i samband med bland annat krediter vid affärstransaktioner, finansiella lån eller krediter i företagskapital. Nya restriktioner får inte införas. Parterna kan samråda om att ytterligare underlätta kapitalrörelser. Bestämmelserna innehåller delvis reglering som hör till medlemsstaternas behörighet, till vilken bland annat lagen om tillsyn över utlåningars företagsköp (172/2012) anknyter. Artikel 8 förutsätter dock inte ändringar i den nationella lagstiftningen.

Artikel 8.3. I artikeln finns bestämmelser om undantag som gäller kapitalrörelser.

Artikel 8.4. Artikel 8 behandlar skyddsåtgärder. Om betalningar och kapitalrörelser mellan parterna under exceptionella omständigheter orsakar eller riskerar att orsaka allvarliga svårigheter för penning- eller valutapolitiken i EU:s medlemsstater eller i Republiken Korea, får absolut nödvändiga skyddsåtgärder beträffande kapitalrörelser vidtas under högst sex månader. Handelskommittén ska underrättas om skyddsåtgärder och snarast möjligt om en tidsplan för åtgärdernas avskaffande.

KAPITEL IX: OFFENTLIG UPPHANDLING

Artikel 9.1. I artikelns allmänna bestämmelser bekräftar parterna sina befintliga inbördes rättigheter och skyldigheter enligt GPA-avtalet. Parterna förbinder sig att fortsätta att samarbeta i internationella forum. Kapitlet tolkas vara i överensstämmelse med bestämmelserna och åtagandena i GPA-avtalet eller från ett avtal som ersätter det. För all upphandling som omfattas av kapitlet ska parterna tillämpa det preliminärt överenskomna reviderade GPA med vissa undantag.

Artikel 9.2. I artikeln definieras kapitlets tillämpningsområde. Bestämmelserna i kapitlet tillämpas på åtaganden enligt GPA och ändringar av dem. Bestämmelserna i bilaga 9 tillämpas på kontrakt för projekt av typen bygga-driva-och-överlåta (BOT-kontrakt) och koncessioner avseende byggtreprenader. Det finns ingen etablerad rättslig definition av BOT-kontrakt i unionens upphandlingslagstiftning. Definitionen av koncessio-

ner avseende byggtreprenader är från EU:s upphandlingsdirektiv 2004/18/EG.

Artikel 9.3. Som samarbetsorgan mellan parterna inrättas en arbetsgrupp för offentlig upphandling. I artikeln definieras arbetsgruppens uppgifter.

KAPITEL X: IMMATERIELLA RÄTTIGHETER

Kapitlet är uppdelat på tre avsnitt som behandlar allmänna bestämmelser (avsnitt A), standarder för immateriella rättigheter (avsnitt B) samt säkerställande av skydd för immateriella rättigheter (avsnitt C).

Bestämmelserna i kapitlet innehåller delvis reglering som hör till medlemsstaternas behörighet, till vilken bland annat lagen om ensamrätt till kretsmönster för integrerade kretsar (32/1991) och lagen om nyttighetsmodellrätt (800/1991) anknyter. Bestämmelserna om straffrättslig verkställighet tangerar dessutom 49 kap. i strafflagen (578/1995).

AVSNITT A Allmänna bestämmelser

Artiklarna 10.1–10.2. I artiklarna definieras kapitlets mål, skyldigheternas art och omfattning. Avtalet kompletterar bestämmelserna i Trips-avtalet mellan parterna. Med immateriella rättigheter avses upphovsrätt och närstående rättigheter, patenträttigheter, varumärken och varumärken för tjänster, formgivning, kretsmönster för halvledarprodukter (topografier), geografiska beteckningar, växtsorter och skydd för företagshemligheter. Vidare omfattar avtalet skydd mot illojal konkurrens.

Artiklarna 10.3–10.4. Artiklarna innehåller bestämmelser om tekniköverföring samt konsumtion av immateriella rättigheter.

AVSNITT B Standarder för immateriella rättigheter

Avsnittet är uppdelat på sex underavsnitt: upphovsrätt och närstående rättigheter (underavsnitt A), varumärken (underavsnitt B), geografiska beteckningar (underavsnitt C), formgivning (underavsnitt D), patent (underavsnitt E) samt övriga bestämmelser (underavsnitt F).

Artiklarna 10.5–10.14. I enlighet med artikel 10.5 ska parterna följa internationella avtal om upphovsrätt. Avtalen som avses är Internationella konventionen om skydd för utövande konstnärer, framställare av fonogram samt radio och televisionsföretag, dvs. Romkonventionen (FördrS 56/1983), Bernkonventionen för skydd av litterära och konstnärliga verk (FördrS 78–79/1986), Wipofördraget om upphovsrätt (FördrS 16–17/2010) och Wipo-fördraget om framföranden och fonogram (FördrS 18–19/2010). Skyddet av upphovsrätt och närstående rättigheter definieras så att det omfattar skyddet enligt de viktigaste internationella konventionerna inom den upphovsrättsliga sektorn. Till den del som skyddets varaktighet är längre i EU:s medlemsstater än enligt konventionerna innehåller avtalet bestämmelser om skyddstiden. Artiklarna innehåller också några avtalsbestämmelser som har formulerats utifrån bestämmelserna i EU-direktiven och som kompletterar bestämmelserna i de internationella avtal som anges i artikel 10.5. Dessa bestämmelser gäller sändarbolagens, dvs. rundradioorganisationernas, rättigheter samt utövande konstnärers rättigheter till radio- och televisionsutsändning och återgivning för allmänheten av sina framföranden. Utöver detta innehåller artikel 10.7.2 en bestämmelse om återutsändning av televisionsprogram till allmänheten via Internet som inte ger upphov till ändringar i upphovsrättslagen (404/1961). Vidare innehåller avtalet bestämmelser enligt EU-lagstiftningen om skydd av tekniska åtgärder samt om skydd av information om rättighetsförvaltning. Republiken Korea har en övergångstid på två år från avtalets ikraftträdande för att uppfylla skyldigheterna om giltighetstiden för upphovsrätt och skyddet av sändarföretag.

Artiklarna 10.15–10.17. Artiklarna innehåller bestämmelser om registeringsförfaranden, iakttagande av internationella varumärkesavtal med avseende på EU och Republiken Korea samt undantag till varumärkesrättigheter. Bestämmelserna i avtalet förutsätter att EU och Republiken Korea har infört system för varumärkesregistrering och tillhandahåller en allmänt tillgänglig elektronisk da-

tabas över varumärkesansökningar och varumärkesregistreringar.

Artiklarna 10.18–10.26. Artiklarna innehåller bestämmelser om erkännande av geografiska beteckningar för jordbruksprodukter, livsmedel, viner, aromatiserade viner och sprit, nyttjanderätten för skyddade beteckningar, skyddets omfattning, säkerställande av skydd och förhållande till varumärken. Bestämmelserna utgår från EU-lagstiftningen. Bilagorna 10-A och 10-B innehåller förteckningar över geografiska beteckningar i EU och Republiken Korea som skyddas genom detta avtal. Arbetsgruppen för geografiska beteckningar ska besluta om nya beteckningar som ska omfattas av skyddet och om ändringar av de nämnda bilagorna.

Artiklarna 10.27–10.32. I artiklarna definieras skydd av registrerad formgivning, rättigheter som ges genom registrering, skydd av oregistrerat utseende, skyddets varaktighet och undantag.

Artiklarna 10.33–10.38. Parterna strävar efter att uppfylla kraven i fördraget om patenträtt (FördrS 6-7/2006) som harmoniserar formella bestämmelser i patenträtten. Artiklarna innehåller dessutom bestämmelser om iakttagande och tillämpning av ändringar i Trips-avtalet, förlängning av giltighetstiden för patentskyddet av läkemedel och växtskyddsmedel (tillägsskydd) samt skydd av uppgifter som lämnats in för att få ett godkännande för försäljning av dessa produkter samt om tillämpningen av patentbestämmelserna. Läkemedel definieras i bilaga 2-D till avtalet. I Finland ingår bestämmelser om dataskydd i läkemedelslagen (395/1987) och kemikalielagen (744/1989).

Artiklarna 10.39–10.40. Bestämmelserna i artiklarna gäller iakttagande av internationella konventionen för skydd av växtförädlingsprodukter (FördrS 17/1993) samt genetiska resurser, traditionell kunskap och folklöre ska ses över i handelskommittén, antingen på begäran av EU eller av Republiken Korea, när de multilaterala diskussionerna i frågan har slutförts.

AVSNITT C Säkerställande av skydd för immateriella rättigheter

Avsnittet är uppdelat på fyra underavsnitt: civilrättsliga åtgärder, förfaranden och sanktioner (underavsnitt A), straffrättsliga åtgärder (underavsnitt B), onlinetjänsteleverantörers ansvar (underavsnitt C) samt övriga bestämmelser (underavsnitt D).

Artiklarna 10.41–10.42. I artiklarna definieras parternas allmänna skyldigheter och sökande som är berättigade att ansöka om tillämpning av de åtgärder, förfaranden och sanktioner som avses i detta avsnitt och i Trips-avtalet. Avsnittets tillämpningsområde avgränsas till vissa immateriella rättigheter. Dessa är upphovsrätt och närstående rättigheter, patenträttigheter, varumärken och varumärken för tjänster, formgivningar, kretsmönster för integrerade kretsar (topografier), geografiska beteckningar och växtsorter.

Artiklarna 10.43–10.53. Artiklarna innehåller bestämmelser om bevisning, provisoriska åtgärder för att skydda bevisning, rätt till information, provisoriska åtgärder och säkerhetsåtgärder, korrigeringsåtgärder, förelägganden, skadestånd, kostnader för förfarandet, offentliggörande av rättsliga avgöranden samt presumtion om innehav av upphovsrätt eller närstående rättighet. Skyldigheterna är i enlighet med gällande EU-direktiv 2004/48/EG om säkerställande av skyddet för immateriella rättigheter och EU:s produktförfalskningsförordning (EG) nr 1383/2003. I Finland ingår det civilrättsliga bestämmelser i lagen om säkerställande av bevisning i tvistemål som gäller immateriella rättigheter (344/2000), rättegångsbalken (4/1734), upphovsrättslagen, varumärkeslagen (7/1964), mönsterrättslagen (221/1971), lagen om växtförädlarrätt (1279/2009), patentlagen (550/1967), lagen om ensamrätt till kretsmönster för integrerade kretsar och lagen om nyttighetsmodellrätt.

Artikel 10.54. Artikelns förpliktar till kriminalisering av uppsåtlig varumärkesförfalskning och piratkopiering av verk som skyddas av upphovsrätt eller en närstående rättighet när detta sker i kommersiell skala. Parterna ska definiera närstående rättigheter i enlighet med sina internationella förpliktelser. Strafflagens 49 kap. innehåller bestämmelser om kränkning av vissa immateriella rättigheter. Som upphovsrättsbrott anses, när förutsättningarna enligt 1 mom. uppfylls, kränkning av en viss rättighet i strid med upphovsrättslagen. Brott mot industriell rättighet, som 2 § handlar om, är tillämplig bland annat på kränkningar av varumärkeslagen och mönsterrättslagen under de förutsättningar som föreskrivs i paragrafen. På lindrigare gärningar än sådana som regleras i strafflagen tillämpas bestämmelserna om upphovsrättsförseelser i 7 kap. 56 a § i upphovsrättslagen och bestämmelser om andra påföljder i 7 kap. i den lagen samt bestämmelser om varumärkesförseelseer enligt 7 kap. 39 § i varumärkeslagen. Enligt artikeln om kriminalisering ska gärningen ske i kommersiell skala och uppsåtligt, för att vara straffbar. Upphovsrättsbrott och brott mot industriella rättigheter som regleras i strafflagen är straffbara endast när de är uppsåtliga. I bägge brott förutsätts ytterligare att gärningen är ägnad att åsamka betydande skada eller olägenhet eller betydande ekonomisk skada.

Artikel 10.55. Enligt artikeln ska parterna i enlighet med sina nationella lagar överväga att kriminalisera förfalskning av geografiska beteckningar och formgivning. Ordalydelsen i artikeln är beroende av prövning och förpliktar därigenom inte till kriminalisering av förfalskning av rättigheterna i fråga. Strafflagens 49 kap. 2 § om brott mot industriella rättigheter är tillämplig också på situationer där modellrättslagen kränks och bestämmelser om modellrättsförseelser finns i 7 kap. 35 § i modellrättslagen. Däremot har kränkningar av geografiska beteckningar inte kriminaliserats i strafflagen. Med beaktande av den nationella lagstiftningen och av att artikeln är beroende av prövning har det inte ansetts ändamålsenligt att i denna proposition utvidga de nationella bestämmelserna. Den nationella lagstiftningen uppfyller på ovan redogjorda grunder avtalets förpliktelser om kriminalisering.

Artikel 10.56. Artikelns innehåller en bestämmelse om juridiska personers ansvar. Parterna ska, i enlighet med grundsatserna i sin nationella lagstiftning, vidta de åtgärder som kan vara nödvändiga för att juridiska personer ska kunna ställas till ansvar för så-

dana brott som avses i artikel 10.54. Detta ansvar ska inte inverka på det straffrättsliga ansvar som de fysiska personer har som har begått brottet. Artikel 10.54 har getts en flexibel ordalydelse så att den juridiska personens ansvar inte nödvändigtvis behöver vara straffrättsligt utan kan också vara till exempel civilrättsligt eller förvaltningsrättsligt. Civilrättsligt ansvar är till exempel skadeståndsansvar, som en juridisk person i Finland kan stöta på till exempel vid skada som orsakats i dess verksamhet. Enligt 49 kap. 7 § i strafflagen ska på upphovsrättsbrott tillämpas vad som föreskrivs om straffansvar för juridiska personer. Bestämmelser om straffansvar för juridiska personer finns i 9 kap. strafflagen. Bestämmelser om straffansvar för juridiska personer tillämpas följaktligen inte på brott mot industriella rättigheter. Eftersom en juridisk person i Finland också kan bli skadeståndsansvarig på grund av brott och artikeln inte uttryckligen förpliktar att föreskriva om straffrättsligt ansvar för juridiska personer, kan det anses att den nationella lagstiftningen uppfyller förpliktelsen i artikeln.

Artikel 10.57. Artikel 10.57 innehåller en bestämmelse om medhjälp. I Finland finns det bestämmelser om medverkan i 5 kap. i strafflagen. Bestämmelserna om anstiftan och medhjälp tillämpas endast på uppsåtliga brott, och upphovsrättsbrott och brott mot industriella rättigheter är straffbara endast när de är uppsåtliga. Den nationella lagstiftningen uppfyller således förpliktelsen i artikeln.

Artikel 10.58. Artikel 10.58 innehåller en bestämmelse om beslag som förpliktar parterna att möjliggöra beslag av produktförfalskningar som kränker varumärkesrätten eller produkter som kränker upphovsrätten vid sådana brott som avses i artikel 10.54. Bestämmelsen gäller material och verktyg som huvudsakligen har använts när det påstådda brottet begicks samt skriftlig bevisning i anknytning till det påstådda brottet samt tillgångar som härrör från, eller som erhållits direkt eller indirekt genom, det misstänkta brottet. Vid förundersökning av brott som hänför sig till immateriella rättigheter får straffprocessuella tvångsmedel tillgripas under samma förutsättningar som vid förundersökning av andra brott. Följaktligen kan bestämmelserna om beslag, skingringsförbud

och kvarstad i gällande tvångsmedelslag (1987/450) tillämpas på brotten i fråga. Ytterligare finns det bestämmelser om beslag i 6 kap. i varumärkeslagen. Bestämmelser bland annat om tagande i beslag finns i 7 kap. i den nya tvångsmedelslagen (806/2011) och om kvarstad i 6 kap. Med stöd av dessa nationella bestämmelser är det möjligt att beslagta produktförfalskningar som kränker varumärkesrätten eller produkter som kränker upphovsrätten och följaktligen uppfyller den nationella lagstiftningen förutsättningarna enligt artikeln.

Artikel 10.59. I artikeln föreskrivs om påföljder. Påföljderna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande. Påföljdssortimentet ska inbegripa fängelsestraff och/eller bötesstraff. Noggrannare än så begränsar bestämmelsen inte parternas prövningsrätt med avseende på påföljderna och följaktligen innehåller bestämmelsen inte någon förpliktelse om att höja straffnivån. Både för upphovsrättsbrott och brott mot industriella rättigheter kan dömas till böter eller fängelse i högst två år. Följaktligen kan straffbestämmelserna i strafflagen anses uppfylla artikelns förpliktelser.

Artikel 10.60. Artikel 10.60 förpliktar till förverkande och/eller förstöring av alla material och verktyg som har använts för att tillverka produktförfalskningar som kränker varumärkesrätten eller produkter som kränker upphovsrätten samt av tillgångar som erhållits direkt eller indirekt genom den kränkande gärningen. Om produkterna inte förstörs och inte är farliga för människors hälsa och säkerhet ska de avlägsnas från marknaden. Förverkande och förstörelse ska ske utan någon form av ersättning till den som kränkt rätten. I 10 kap. i strafflagen föreskrivs om förverkande av vinningen av brott samt av hjälpmedel vid brott, produkter av brott och egendom som har varit föremål för brott och dessutom om förverkande av värde som kommer i andra hand. Dessutom finns det i lagstiftningen om immateriella rättigheter flera bestämmelser om förverkan till någon annan än staten. Till exempel 58 § i upphovsrättslagen och 41 § i varumärkeslagen innehåller sådana förverkandebestämmelser. Förverkandepåföljderna som föreskrivs i 10 kap. i strafflagen gäller dock inte dessa förver-

kandepåföljder. Å andra sidan blir strafflagens bestämmelser dock tillämpliga beträffande hjälpmedel vid brott och vinning av brott (RP 80/2002). Bestämmelser om förstöring finns i de nämnda paragraferna i upphovsrättslagen och varumärkeslagen. I enlighet med vad som beskrivits är det möjligt att konfiskera och förstöra produktförfalskningar som kränker varumärkesrätten eller produkter som kränker upphovsrätten och följaktligen uppfyller den nationella lagstiftningen förutsättningarna enligt artikeln.

Artikel 10.61. I artikeln föreskrivs om tredje mans rättigheter. Varje part ska se till att tredje mans rättigheter vederbörligen skyddas och garanteras. Bestämmelsen är snarast konstaterande och kräver inga åtgärder.

Artiklarna 10.62–10.66. I artiklarna definieras tjänsteleverantör och parternas skyldigheter i förhållande till olika onlinetjänsteleverantörer. Onlinetjänsterna indelas i enbart vidarebefordran, cachning och värdtjänster. Allmän övervakningsskyldighet får inte åläggas de i artikeln definierade tjänsteleverantörerna. I Finland regleras om förpliktelserna i artikeln i lagen om tillhandahållande av informationssamhällets tjänster (458/2002).

Artiklarna 10.67–10.69. Bestämmelserna i artiklarna gäller rättighetsinnehavarnas rättigheter och tullmyndigheternas åtgärder vid misstanke om kränkning av de immateriella rättigheterna. Skyldigheterna är i överensstämmelse med EU:s produktförfalskningsförordning. Republiken Korea har fått en övergångstid på två år från avtalets ikraftträdande för att genomföra skyldigheterna som gäller tullmyndigheternas åtgärder med avseende på patent och registrerade modeller. Parterna kom överens om samarbete och dialog med avseende på detta kapitel.

KAPITEL XI: KONKURRENS

Kapitlet är uppdelat på avsnitt om konkurrens (avsnitt A) och subventioner (avsnitt B).

AVSNITT A Konkurrens

Artiklarna 11.1–11.8. I artikeln föreskrivs om konkurrens. Parterna erkänner vikten av

fri och rättvis konkurrens i sina handelsförbindelser och åtar sig att tillämpa sina respektive konkurrenslagar så att de fördelar som härrör från liberaliseringen av varor och tjänster samt etableringsrätt inte elimineras genom konkurrensbegränsande affärsmetoder eller transaktioner. Parternas nationella konkurrenslagar ska effektivt tar itu med begränsande avtal, samordnade förfaranden och missbruk av en dominerande ställning från en eller flera företags sida och effektivt kontrollera företagskoncentrationer mellan företag. Alla konkurrensbegränsande avtal mellan företag, konkurrensbegränsande samordnade förfaranden, missbruk av en dominerande ställning och företagskoncentrationer är oförenliga med avtalet. Parterna ska upprätthålla en myndighet som har ansvar för konkurrenslagstiftningen och som på en parts begäran tillhandahåller offentliga uppgifter om hur konkurrenslagstiftningen verkställs och om lagstiftningen som gäller avtalets skyldigheter beträffande konkurrens. Parterna får inte införa åtgärder som snedvrider konkurrensen med avseende på offentliga företag och företag med särskilda eller exklusiva rättigheter. Konkurrenslagstiftningen ska också omfatta dessa företag i den mån som tillämpningen av dessa principer och konkurrenslagstiftningen inte, rättsligt eller faktiskt, hindrar dem från att utföra de särskilda uppgifter som ålagts dem. Parterna ska se till att statliga monopol som bedriver affärsverksamhet anpassas på sådant sätt att ingen diskriminering med avseende på anskaffnings- och marknadsföringsvillkor föreligger mellan fysiska eller juridiska personer i parterna. Vidare sporras konkurrensmyndigheterna till samarbete för att främja en effektiv tillsyn av konkurrenslagstiftningen och begränsning av konkurrensbegränsande affärsmetoder. Bestämmelser om samarbetet mellan parterna finns det dessutom i avtalet mellan Europeiska unionen och Republiken Koreas Europeiska om samarbete i fråga om konkurrensbegränsande verksamhet som undertecknades 2009. Om närmare bestämmelser inte finns i det avtalet, ska parterna inleda samråd angående framställningar och förhandla om tolkningen av konkurrensbestämmelserna. Parterna kan inte tillgripa ett tvistlösningsförfarande i en-

lighet med kap. XIV i frågor som gäller detta avsnitt.

AVSNITT B Subventioner

Artiklarna 11.9–11.15. I artikeln beskrivs om subventioner. Parterna strävar efter att avhjälpa eller avlägsna snedvridning av konkurrensen som beror på subventioner i den mån de påverkar den internationella handeln, och att förhindra att sådana situationer uppstår. På avtalets avsnitt tillämpas definitionerna i WTO-avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder. En subvention ska omfattas av bestämmelserna i detta avsnitt endast om den är specifik enligt artikel 2 i avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder. Avtalet förbjuder subventioner, om de inverkar negativt på parternas internationella handel. Avtalet förbjuder subventioner där en regering eller ett offentligt organ ansvarar för att täcka vissa företags skulder eller betalningsansvar utan begränsningar, rättsligt eller faktiskt, vad gäller omfattningen av dessa skulder och betalningsansvar eller tidsperioden för detta ansvar. Avtalet förbjuder också subventioner till insolventa företag eller företag som befinner sig i svårigheter, utan en trovärdig omstruktureringsplan som bygger på realistiska antaganden för att företaget inom en rimlig tid åter kan bli långsiktigt lönsamt och utan att företaget i betydande grad själv bidrar till kostnaderna för omstruktureringen. Detta hindrar inte parterna från att bevilja subventioner genom tillfälligt stöd för att täcka behovet av likvida medel i form av lånegarantier eller lån som begränsas till det belopp som behövs för att hålla ett företag i svårigheter igång till dess att en omstruktureringsplan eller en likvidationsplan är klar. Bestämmelserna om förbjudna subventioner är tillämpliga endast på subventioner som beviljas efter avtalets ikraftträdande. Bestämmelserna om förbjudna subventioner gäller inte subventioner som har beviljats små och medelstora företag på objektiva grunder eller villkor i enlighet med avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder. Parterna ska sörja för öppenhet vad gäller subventioner genom att årligen underrätta den andra parten om det totala beloppet, typ och sektoriell fördelning av subventioner

som är specifika och kan påverka den internationella handeln. Avsnittet om subventioner ska gälla för subventioner för varor med undantag av fiskerisubventioner, subventioner för produkter som omfattas av bilaga 1 till jordbruksavtalet och andra subventioner som omfattas av jordbruksavtalet. Artiklarna innefattar också som mål att regler som gäller för subventioner för tjänster skapas och att information utbyts på begäran av en part. Parterna är överens om att ha en första diskussion om subventioner för tjänster inom tre år från det att detta avtal träder i kraft. Bestämmelserna i avsnittet ska inte begränsa parternas rättigheter enligt bestämmelserna i avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder.

KAPITEL XII: ÖPPENHET

Artiklarna 12.1–12.2. I artiklarna definieras åtgärder och tillämpningsområde som kapitlet avser. Med åtgärd med allmän tillämpning avses allmän eller abstrakt rättsakt, förfarande, tolkning eller annat krav, men inte ett avgörande som gäller en enskild person. En berörd person kan antingen vara en fysisk eller en juridisk person som har rättigheter eller skyldigheter med avseende på regleringssystemets effektivitet och öppenhet. Parterna strävar efter en effektiv och förutsägbar lagstiftning särskilt för småföretag. Vidare förbinder sig parterna att även framöver följa sina åtaganden inom ramen för WTO-avtalet och inför utöver dem förtydliganden och förbättrade system för öppenhet och bättre förvaltning.

Artiklarna 12.3–12.4. I artiklarna kommer parterna överens om offentliggörande av uppgifter och förfaranden samt om hur nödvändiga uppgifter går att finna. Parterna förbinder sig till att åtgärder och förfaranden med angivande av mål och motivering är lättillgängliga på ett icke-diskriminerande sätt och ges till känna i god tid. Parterna ska sträva efter att på förhand offentliggöra föreslagna åtgärder inbegripet motiveringar och ge tillräcklig tid för att framföra synpunkter på sådana åtgärder och försöka ta hänsyn till kommentarer om sådana. Parterna ska ha kontaktpunkter för att svara på förfrågningar från berörda parter om gällande eller före-

slagna förfaranden. Dessa bestämmelser omfattas av den delade befogenheten som alltså hör till medlemsstaterna. I Finland ingår det förvaltningsrättslig reglering i förvaltningslagen (434/2003), i förvaltningsprocesslagen (586/1996), offentlighetslagen (621/1999), lagen om elektronisk kommunikation i myndigheternas verksamhet (13/2003), självstyrelselagen för Åland (1144/1991), kyrkolagen (1054/1993), kommunallagen (365/1995) samt lagen om ortodoxa kyrkan (985/2006).

Artiklarna 12.5–12.8. Parterna är överens om administrativa förfaranden med öppenhet som mål. Parterna är överens om att även i tvistefrågor agera så snabbt som möjligt och i enlighet med lag och om att bereda de berörda personerna tillfälle att försvara sina ståndpunkter. Parterna är vidare överens om att se till att det för att pröva eller vidta korrigerande åtgärder av förvaltningsförfaranden finns oberoende domstolar som också tillämpar nämnda principer, och att besluten följs. Vidare förbinder sig parterna till principerna för god förvaltningssed och enas om att samarbeta för att främja god kvalitet och effektivitet i lagstiftningen, bland annat genom informationsutbyte om bästa praxis. Parterna är också överens om icke-diskriminering vid tillämpning av normerna för öppenhet. Dessa bestämmelser omfattas av den delade befogenheten som alltså hör till medlemsstaterna. I Finland ingår det förvaltningsrättslig reglering i förvaltningslagen, i förvaltningsprocesslagen, offentlighetslagen, lagen om elektronisk kommunikation i myndigheternas verksamhet, självstyrelselagen för Åland, kyrkolagen, kommunallagen samt lagen om ortodoxa kyrkan.

KAPITEL XIII: HANDEL OCH HÅLLBAR UTVECKLING

Artikel 13.1. I artikeln bekräftar parterna sina åtaganden att främja den internationella handeln på ett sätt som bidrar till de viktigaste internationellt avtalade målen med hållbar utveckling. Parterna erkänner att ekonomisk och social utveckling och miljöskydd är avhängiga av varandra. Avsikten med kapitlet är inte att harmonisera arbetsmarknads- eller miljönormer, utan att förstärka handelsrela-

tioner och samarbete så att det främjar hållbar utveckling.

Artikel 13.2. Det preciseras i artikeln att kapitlet ska gälla åtgärder som har konsekvenser för handelsrelaterade aspekter av arbetsmarknads- och miljöfrågor. Det betonas i artikeln att miljö- och arbetsmarknadsnormer inte bör användas i handelsprotektionistiskt syfte.

Artikel 13.3. I artikeln erkänns vardera partens rätt att fastställa och ändra sina egna nivåer för miljö- och arbetarskydd. Parterna strävar efter att garantera ett högt miljö- och arbetarskydd i lagar och politik, i enlighet med internationellt erkända normer och avtal.

Artikel 13.4. I artikeln erkänner parterna värdet av internationellt samarbete och internationella avtal om sysselsättning och arbetsmarknadsfrågor och åtar sig att vid behov samråda och samarbeta i handelsrelaterade arbetsmarknads- och sysselsättningsfrågor. I artikeln förbinder sig parterna till internationella deklarationer om full sysselsättning och anständiga arbetsvillkor samt Internationella arbetsorganisationens, nedan ILO, grundläggande principer och rättigheter. Parterna bekräftar sina åtaganden att effektivt tillämpa de ILO-konventioner de har ratificerat.

Artikel 13.5. I artikeln åtar sig parterna att effektivt genomföra multilaterala miljöavtal och att utveckla klimatförändringsåtgärder enligt handlingsplanen från Bali.

Artikel 13.6. I artikeln erkänns den betydelse som grundläggande arbetsmarknadsnormer och anständiga arbetsvillkor kan ha för ekonomisk effektivitet, innovation och produktivitet. Parterna ska sträva efter att främja handel med miljövaror och miljötjänster samt handel med varor som bidrar till hållbar utveckling, bland annat varor som ingår i system för till exempel rättvis och etisk handel.

Artikel 13.7. Det definieras i artikeln att en part inte får försumma eller försvaga sin arbets- och miljölagstiftning på ett sätt som påverkar handeln eller investeringarna mellan parterna.

Artiklarna 13.8–13.11. Det erkänns i artiklarna att det är viktigt att man vid utformningen och genomförandet av skyddet av miljön och sociala förhållanden som påverkar handeln tar hänsyn till vetenskaplig och

teknisk information samt internationella normer och rekommendationer. Parterna förbinder sig till öppenhet i genomförandet av skyddet av miljön och arbetsförhållanden och att se över och bedöma vilka effekterna blir av tillämpningen av avtalet för en hållbar utveckling. Vidare åtar sig parterna att inleda samarbete enligt bilaga 13.

Artiklarna 13.12–13.15. I artiklarna bestäms om övervakningen av genomförandet av kapitlet och om samråd mellan staterna som förbinder sig att tillämpa det. Varje part ska utse en kontaktpunkt inom sin förvaltning för handelsrelaterade frågor kring hållbar utveckling och inrätta en rådgivande grupp eller grupper som ska bestå av oberoende icke-statliga organisationer som representerar olika intressentgrupper. Kommittén ska sammanträda inom ett år från det att avtalet har trätt i kraft, och därefter vid behov, för att övervaka genomförandet av samarbetet. De nationella rådgivande grupperna ska sammanträda vid ett forum för det civila samhället för att föra en dialog om olika handelsrelaterade aspekter av hållbar utveckling. En part får begära samråd på myndighetsnivå i alla frågor av gemensamt intresse inom ramen för kapitlet. En part som deltar i samråd på myndighetsnivå får begära att en expertpanel sammankallas för att undersöka en fråga som inte lösts på ett tillfredsställande sätt genom sådant samråd. Panelen ska lägga fram en rapport för parterna. Parterna ska göra sitt yttersta för att ta hänsyn till expertpanelens råd och rekommendationer. Införandet av panelens rekommendationer övervakas av kommittén för handel och hållbar utveckling. Parterna gör upp en förteckning över oberoende experter, från vilken medlemmarna till panelen väljs.

Artikel 13.16. Det bestäms i artikeln att parterna för alla frågor som uppkommer med avseende på miljö och arbetsvillkor endast ska kunna tillgripa de tvistelösningsförfaranden som föreskrivs i artiklarna 13.14 och 13.15.

KAPITEL XIV: TVISTELÖSNING

Kapitlet är uppdelat på fyra avsnitt som behandlar syfte och tillämpningsområde (avsnitt A), samråd (avsnitt B), skiljeförfarande

(avsnitt C) och allmänna bestämmelser (avsnitt D).

AVSNITT A Syfte och tillämpningsområde

Artikel 14.1. Det konstateras att syftet med detta kapitel är att förebygga och lösa tvister mellan parterna om tolkningen och tillämpningen av avtalet.

Artikel 14.2. I artikeln fastslås kapitlets tillämpningsområde. Bestämmelserna tillämpas på alla tvister rörande tolkningen och tillämpningen av detta avtal, om inte något annat anges.

AVSNITT B Samråd

Artikel 14.3. I artikeln enas parterna om att sträva efter att lösa alla tvister om frågor enligt artikel 14.2 genom samråd. I artikeln refereras inledande, varaktighet och förlopp av samråd och om övergång till skiljeförfarande.

AVSNITT C Tvistelösningsförfaranden

Avsnittet är uppdelat på tre underavsnitt: skiljeförfarande (underavsnitt A), överensstämmelse (underavsnitt B) och gemensamma bestämmelser (underavsnitt C).

Artiklarna 14.4–14.12. I artikeln refereras hur ett skiljeförfarande inleds och skiljenämnden tillsätts, nämndens interimrapport, nämndens avgörande och åtgärder och en rimlig tidsperiod för att följa nämndens avgörande, översyn av åtgärder som har vidtagits och tillfällig kompensation om nämndens avgörande inte följs samt översyn av åtgärder som har vidtagits för att följa avgörandet efter det tillfälliga upphävandet av förpliktelser.

Artikel 14.13. I artikeln slås det fast att parterna när de i en tvist når en ömsesidigt godtagbar lösning ska meddela handelskommittén detta, varefter tvistelösningsförfarandet avslutas.

Artikel 14.14. I artikeln slås det fast att tvistelösningsförfarandena ska styras av arbetsordningen och öppenheten enligt bilaga 14-B.

Artikel 14.15. I artikeln enas parterna om att skiljenämnden får inhämta upplysningar och om att berörda fysiska eller juridiska

personer på parternas territorium har rätt att i egenskap av sakkunniga (*amicus curiae*) har rätt att informera nämnden i enlighet med bilaga 14-B.

Artikel 14.16. I artikeln enas parterna om att skiljenämnden ska tolka de bestämmelser som avses i artikel 14.2 i enlighet med de sedvanliga folkrättsliga tolkningsreglerna i Wienkonventionen om traktaträtten (FördrS 33/1980) och med relevanta beslut av WTO:s tvistlösningssorgan. Skiljenämnden kan inte utvidga eller begränsa de rättigheter och skyldigheter som följer av artikel 14.2.

Artikel 14.17. I artikeln enas parterna om att skiljenämnden ska sträva efter att fatta beslut enhälligt. Om det inte går att uppnå enhällighet, ska frågan avgöras genom enkel majoritet. Vidare redogörs det i artikeln för detaljer i skiljenämndens avgöranden.

AVSNITT D Allmänna bestämmelser

Artikel 14.18. I artikeln fastställs åtgärder, kriterier och bestämmelser angående förteckningen över skiljemän enligt bilaga 14-C.

Artikel 14.19. I artikeln redogörs för kapitlets förhållande till rättigheterna enligt WTO och till WTO:s tvistlösningsförfarande.

Artikel 14.20. I artikeln enas parterna om hur tidsfristerna som fastställs i kapitlet ska räknas och om parternas möjlighet att förlänga dem genom ömsesidig överenskomelse.

KAPITEL XV: INSTITUTIONELLA OCH ALLMÄNNA BESTÄMMELSER SAMT SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 15.1. I artikeln enas parterna om att inrätta en gemensam handelskommitté, om dess verksamhet och uppgifter. Kommittén ska sammaträda en gång per år, växelvis i Bryssel och Seoul, eller om någondera av parterna begär detta. Handelskommittén har i uppgift att se till att avtalet fungerar väl, övervaka genomförandet av avtalet och arbetet i inrättade kommittéer och arbetsgrupper, sköta handelsrelationerna mellan parterna, söka efter lämpliga sätt och metoder för att avvärja problem som kan uppkomma på de områden som omfattas av avtalet rörande

tolkningen eller tillämpningen av avtalet (utan att påverka de rättigheter som följer av kapitel XIV om tvistlösning eller bilaga 14-A om en medlingsmekanism för icke-tariffära åtgärder), granska utvecklingen av handeln mellan parterna och övriga frågor som omfattas av avtalet. Protokollet om kultursamarbete lämnar dock frågor på det området utanför handelskommitténs befogenheter och lämnar handläggningen av dem till kultursamarbetskommittén. Handelskommittén får inrätta och delegera uppgifter till specialiserade kommittéer, arbetsgrupper och andra organ, upprätthålla kontakten med alla berörda parter, överväga ändringar av avtalet eller ändra bestämmelser i det i de fall som särskilt föreskrivs i avtalet, anta tolkningar av avtalet, utfärda rekommendationer och anta beslut enligt avtalet och vidta andra uppgifter som parterna kommit överens om. Handelskommittén ska rapportera till gemensamma kommittén om sin egen och de specialiserade kommittéernas, arbetsgruppernas och andra organs verksamhet. Utan att det påverkar de rättigheter som följer av kapitel XIV eller bilaga 14-A får parterna hänskjuta alla frågor om avtalets tillämpning eller tolkning till handelskommittén. Konfidentiella uppgifter som en part överlämnar ska i kommittéer, arbetsgrupper och andra organ behandlas iakttagande sekretess.

Artikel 15.2. I artikeln föreskrivs om inrättande av specialiserade kommittéer. Under ledning av handelskommittén inrättas en kommitté för varuhandel, en kommitté för sanitära och fytosanitära åtgärder, en tullkommitté, en kommitté för handel med tjänster, etablering och elektronisk handel, en kommitté för handel och hållbar utveckling och en kommitté för zoner för passiv förädling på Koreahalvön för definition av ursprungsprodukter. I frågor som uteslutande omfattas av tullavtalet verkar tullkommittén också som den gemensamma tullsamarbetskommittén. Utöver de nämnda kommittéerna kan handelskommittén efter behov inrätta andra kommittéer och fastställa deras sammansättning, uppgifter och arbetssätt. Kommittéerna ska rapportera till handelskommittén om sin verksamhet. Handelskommittén kan ändra eller åta sig en uppgift som givits

till en specialiserad kommitté eller upplösa en kommitté.

Artikel 15.3. I artikeln bestäms följande arbetsgrupper som inrättas under ledning av handelskommittén: en arbetsgrupp för motorfordon och delar, en arbetsgrupp för läkemedel och medicintekniska produkter, en arbetsgrupp för kemikalier, en arbetsgrupp för samarbete om handelspolitiska åtgärder, en arbetsgrupp för avtal om ömsesidigt erkännande, en arbetsgrupp för offentlig upphandling och en arbetsgrupp för geografiska beteckningar. Handelskommittén kan inrätta andra arbetsgrupper efter behov. Den fastställer också gruppernas sammansättning, uppgifter och arbetssätt. Alla reguljära och extra sammanträden mellan parterna som syftar till att behandla frågor som omfattas av detta avtal ska betraktas som arbetsgrupper i den mening som avses i denna artikel. Arbetsgrupperna ska rapportera till handelskommittén om sin verksamhet. Frågor som arbetsgrupperna behandlar kan också tas upp direkt med handelskommittén. Handelskommittén kan ändra eller åta sig en uppgift som givits till en arbetsgrupp eller upplösa en arbetsgrupp.

Artiklarna 15.4–15.5. Artiklarna gäller beslutsfattande och ändringar. Handelskommittén har befogenhet att fatta beslut i alla frågor som föreskrivs i detta avtal och besluten är bindande för parterna. Handelskommittén får också utfärda rekommendationer. Kommittén fattar beslut och utfärdar rekommendationer enhälligt. Parterna kan komma överens om att göra ändringar i avtalet som ska träda i kraft den dag som parterna enats om efter att de till varandra skriftligen intygat att de har uppfyllt sina respektive tillämpliga rättsliga krav och förfaranden. Handelskommittén får också ändra bilagorna, tillägen, protokollen och anmärkningarna till avtalet. Parterna får anta beslutet i enlighet med sina respektive tillämpliga rättsliga krav och förfaranden.

Artikel 15.6. I artikeln avtalas om inrättande av kontaktpunkter. Parterna utser varsin samordnare i syfte att underlätta utbytet av information. En samordnare ska på den andra partens begäran ange vilket organ eller vilken tjänsteman som ansvarar för frågor som gäller genomförandet av avtalet, stödja

ett underlättande av kontakterna och lämna upplysningar inom ramen för lagstiftningen.

Artikel 15.7. Artikeln behandlar beskattning. Avtalet ska gälla skatteåtgärder endast om det är en förutsättning för att bestämmelserna i avtalet kan tillämpas. Avtalet påverkar inte skattekonventioner mellan parterna. Vid bristande överensstämmelse gäller konventionens bestämmelser. Parternas behöriga myndigheter ska gemensamt fastställa om det råder bristande överensstämmelse mellan detta avtal och konventionen. Avtalet ska inte hindra parterna från att vid tillämpningen av sin skattelagstiftning skilja mellan personer beroende på bosättningsort eller plats där kapitalet är investerat. Avtalet ska inte heller hindra parterna från att fullfölja avtal som syftar till att förhindra att skatt undviks eller kringgås eller andra skattearrangemang.

Artikel 15.8. Artikeln gäller undantag av hänsyn till handelsbalansen. Om en part har allvarliga betalningsbalansproblem eller allvarliga externa finansiella svårigheter, eller hot om sådana, får den införa begränsningar för handeln med varor och tjänster och för etablering, men måste försöka undvika det. Begränsningarna får inte vara diskriminerande, de ska vara tidsbegränsade och får inte gå utöver vad som är nödvändigt för att avhjälpa betalningsbalanssituationen. Vidare måste de uppfylla villkoren i WTO-avtalen och avtalet om Internationella Valutafonden (FördrS 2/1948). Begränsningar ska omedelbart anmälas till den andra parten och en tidsplan för deras upphävande redovisas. Beträffande begränsningar ska samråd äga rum i handelskommittén och då ska problemens art och omfattning, den externa situationen och alternativa åtgärder som kan användas tas i betraktande. Vid samrådet ska också faktauppgifter från Internationella valutafonden tas upp, liksom även dess bedömning av den berörda partens betalningsbalans.

Artikel 15.9. Artikeln gäller undantag i säkerhetssyfte. Avtalet utgör ingen skyldighet för parterna att lämna upplysningar i strid med sina säkerhetsintressen eller ett hinder för att skydda väsentliga säkerhetsintressen som till exempel har samband med handel med vapen, klyvbara ämnen eller fusionsämnen eller annan militär utrustning, eller när det är fråga om krigstid eller kritiska lägen i

de internationella relationerna. Det hindrar inte heller parterna från att delta i bevarandet av internationell fred och säkerhet.

Artikel 15.10. I artikeln föreskrivs om avtalets ikraftträdande. Avtalet ska träda i kraft 60 dagar efter den dag då parterna utbyter skriftliga anmälningar om att de uppfyller sina respektive tillämpliga rättsliga krav och har slutfört alla rättsliga förfaranden på den dag som parterna enats om. Protokollet om kulturellt samarbete ska tillämpas från den första dagen i den tredje månaden efter den dag då Korea deponerat sitt instrument för ratifikation av Unesco-konventionen om skydd för och främjande av mångfalden av kulturyttringar, som antogs den 20 oktober 2005, eller samtidigt som detta avtal träder i kraft. Anmälningarna ska göras till generalsekreteraren för EU:s råd och till Republiken Koreas utrikes- och handelsministerium. Avtalet ska tillämpas provisoriskt från den första dagen i den månad som följer på den dag då EU-parten och Republiken Korea har anmält till varandra att de förfaranden som är nödvändiga för avtalets ikraftträdande har slutförts. Om vissa bestämmelser i avtalet inte kan tillämpas provisoriskt, ska detta underrättas till den andra parten som har 10 dagar på sig att reagera på anmälan. Den provisoriska tillämpningen får sägas upp genom skriftlig anmälan och den träder i kraft den första dagen i den månad som följer på meddelandet. När detta avtal eller bestämmelser i det tillämpas provisoriskt ska begreppet 'ikraftträdande av detta avtal' förstås som den dag då avtalet börjar tillämpas provisoriskt.

Artikel 15.11. I artikeln fastställs avtalets giltighetstid. Avtalet ingås på obestämd tid, men parterna får, om de så önskar, skriftligen säga upp avtalet varvid det ska upphöra att gälla sex månader efter dagen för den skriftliga anmälan.

Artikel 15.12. I artikeln förbinder sig parterna att fullgöra skyldigheterna enligt avtalet. En part får omedelbart vidta lämpliga åtgärder om detta avtal sägs upp på ett sätt som inte överensstämmer med allmänna folkrättsliga regler.

Artikel 15.13. Det konstateras att bilagorna, tilläggen, protokollen och anmärkningarna

na till avtalet ska utgöra en integrerad del av det.

Artikel 15.14. I artikeln föreskrivs om avtalets förhållande till andra avtal. Om inte annat anges, ersätts eller avslutas inte tidigare avtal mellan EU och Republiken Korea genom detta avtal, även om protokollet om ömsesidigt administrativt bistånd i tullfrågor ersätter tullavtalet vad gäller bestämmelserna i fråga. Avtalet är ett specialavtal genom vilket handelsbestämmelserna verkställs i enlighet med ramavtalet och parternas skyldigheter inom ramen för WTO.

Artikel 15.15. Artikeln gäller territoriell tillämpning. Avtalet omfattar dels de territorier inom vilka EU-fördraget och EUF-fördraget tillämpas, på de villkor som fastställs i de fördragen, dels Republiken Koreas territorium. Vidare, vad gäller bestämmelserna om tullbehandling av varor, gäller detta avtal även de områden inom EU:s tullområde som inte omfattas av EU-fördraget och EUF-fördraget.

Artikel 15.16. I artikeln fastställs avtalets giltiga texter.

Bilagor, protokoll och förklaringar

Som en integrerad del i frihandelsavtalet mellan EU och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Korea, å andra sidan, ingår 18 bilagor och tre protokoll. I frihandelsavtalet ingår dessutom gemensamma tolkningar om Republiken Koreas program för en reform av posten, gränsöverskridande tillhandahållande av försäkringstjänster i enlighet med åtagandena i förteckningen över åtaganden i bilaga 7-A, regionplanering, stadsplanering och miljöskydd samt särskilda åtaganden för kommunikationstjänster.

Till regeringens proposition bifogas bilaga 7-A och protokoll III till avtalet i vilka ingår åtaganden som omfattas av den delade behörigheten. Avtalets andra protokoll och bilagor innehåller inte bestämmelser som hör till medlemsstaternas behörighet.

Bilaga 2-A (avskaffande av tullar) fastställer bastullsatsen för alla varugrupper som ska gälla från den dag avtalet träder i kraft samt tidtabellerna enligt vilka tullnedsättningarna genomförs i olika produktgrupper. Tullkvoterna specificeras i bilagatillägg 2-A-1. Bila-

gorna 2-B, 2-C, 2-D och 2-E innehåller sektorsspecifika bestämmelser (elektronik, motorfordon och delar till dem, läkemedel och medicintekniska produkter, kemikalier).

I bilaga 3 (skyddsåtgärder på jordbruksområdet) anges de ursprungsvaror som får omfattas av skyddsåtgärder avseende jordbruksprodukter, tröskelvolymerna för tillämpning av sådana åtgärder samt de högsta skyddstullar som varje år får påläggas de berörda varuslagen.

Bilaga 4 innehåller omnämningen om samordnare för tekniska handelshinder. Republiken Koreas samordnare ska vara den koreanska teknik- och standardiseringsbyrån. EU har ännu inte utsett någon samordnare men ska anmäla den till Republiken Korea senast en månad efter ikraftträdandet av avtalet.

Bilaga 7-A innehåller parternas åtaganden med avseende på handel med tjänster och etableringar. Den omfattar två separata förteckningar över åtaganden för EU:s del (gränsöverskridande tillhandahållande av tjänster och etablering) liksom även för Republiken Koreas del (tjänstesektorer respektive etableringar). I bilagan listas de kvantitativa begränsningar och diskriminerande åtgärder som en part riktar mot den andra partens tjänsteleverantörer och investerare inom de tjänste- och investeringssektorer där åtaganden har gjorts. Till den del en part inte gör åtaganden, finns ingen skyldighet att medge icke-diskriminerande behandling. För Finland finns en skrivning angående Åland, enligt vilken Åland inom sitt territorium kan begränsa rätten för fysiska eller juridiska personer från Republiken Korea att förvärva och inneha fast egendom och av etableringsrätten och rätten att tillhandahålla tjänster. Innehållet i bilaga 7-A tangerar flera gällande bestämmelser i Finland som gäller verksamhet och förutsättningar i Finland för företag från tredje länder. Till den del åtagandena gäller transporttjänster innehåller de också reglering som delvis hör till medlemsstaternas behörighet. Bestämmelserna som gäller transporttjänster i bilaga 7-A tangerar bland annat följande lagar: lagen angående rättighet att idka näring, sjölagen, järnvägslagen, kollektivtrafiklagen, lagen om kommersiell godstransport på väg och lagen om taxitrafik.

Bestämmelserna i bilaga 7-A förutsätter dock inte ändringar i den nationella lagstiftningen.

Bilaga 7-B inbegriper ett undantag från behandling som mest gynnad nation. Bilaga 7-C innehåller en sektorsspecifik förteckning över undantag från behandling som mest gynnad nation. I förteckningen beskrivs åtgärden, länder som åtgärden gäller för, giltighetstiden samt förhållanden som ger upphov till behovet av undantaget. Bilaga 7-D innehåller ytterligare åtaganden rörande finansiella tjänster i anknytning till informationsöverföring, utförande av uppgifter, tillhandahållande av försäkring till allmänheten via post, sektoriella kooperativ som säljer försäkringar samt självregleringsorganisationer.

Bilaga 9 (BOT-kontrakt och koncessioner avseende byggtreprenader) innehåller de viktigaste definitionerna och bestämmelserna för upphandlingsförfaranden och definierar tillämpningsområde och omfattning, säkerhet och allmänna undantag samt medel för offentliggörande. Bilagan tillämpas för Republiken Koreas del på BOT-kontrakt och för EU:s del på koncessioner avseende entreprenader. Med BOT-kontrakt avses en avtalsförbindelse där föremålet är att skapa byggnader, fabriker, infrastruktur eller andra offentliga byggnader så att ägarskapet eller förvaltningsrätten tillfälligt överläts till leverantören under den tid avtalet löper.

Bilaga 10-A innehåller geografiska beteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel både för EU:s medlemsstaters och för Republiken Koreas del. Bilaga 10-B innehåller geografiska beteckningar för viner, aromatiserade viner och spritdrycker både för EU:s medlemsstaters och för Republiken Koreas del.

Bilaga 13 (samarbete om handel och hållbar utveckling) ska bidra till att målen i kapitel XIII förverkligas och skyldigheterna enligt det kapitlet fullgörs. Bilagan innehåller en riktgivande lista över samarbetsområden.

Bilaga 14-A (medlingsmekanism för icke-tariffära åtgärder) ska underlätta att finna en ömsesidig lösning på icke-tariffära åtgärder som har en negativ påverkan på handeln mellan parterna genom ett heltäckande och snabbt förfarande med bistånd av en medlare. Bilagan innehåller bestämmelser bland annat

om inledande av medlingsförfarandet, urval av medlare, regler för medlingsförfarandet, tillämpning av en överenskommelse mellan parterna samt översyn. Bilaga 14-B innehåller en arbetsordning för skiljeförfaranden. I arbetsordningen bestäms bland annat om inledande av skiljeförfarandet, skiljenämndens arbete, ersättande av skiljemän, utfrågningar, skriftliga frågor, sekretess samt om översättning och tolkning. Bilaga 14-C innehåller en uppförandekod för ledamöter av skiljenämnder och för medlare. I uppförandekoden bestäms bland annat om skyldigheter inom ramen för förfarandet, ledamöternas uppdrag, ledamöters oberoende och opartiskhet samt sekretess.

Protokoll I innehåller bestämmelser om ursprungsregler (definition av begreppet ”ursprungsprodukter” och territoriella villkor). I bilaga till protokollet finns en förteckning över den bearbetning eller behandling av icke-ursprungsmaterial som krävs för att den tillverkade produkten ska få ursprungsstatus. I protokollet bestäms ytterligare om ursprungs-förfaranden såsom tullrestauration eller tullbefrielse, ursprungsintyg och metoder för administrativt samarbete. Parternas tullmyndigheter ska bistå varandra bland annat när det gäller kontroll av ursprungsintyg. Frågor som gäller tolkningen av protokollet ska hän-skjutas till tullkommittén för avgörande.

Protokoll II (om ömsesidigt administrativt bistånd i tullfrågor) fastställer villkor och förfaranden för parternas tullmyndigheter vid lämnande av uppgifter och annat administrativt bistånd. Biståndet syftar till att säkerställa att tullagstiftningen tillämpas på ett korrekt sätt. Bortsett från separat fastställda undantag ska parterna gentemot varandra avstå från alla krav på ersättning för kostnader som är en följd av tillämpningen av protokollet. Bestämmelserna i protokollet ska inte inverka på parternas förpliktelser enligt andra internationella avtal eller konventioner, eller på tillämpningen av de EU-bestämmelser om utväxling mellan kommissionen och myndigheterna i EU:s medlemsstater av information som erhållits inom ramen för protokollet. I artikel 10 i protokollet föreskrivs om sekretessen avseende information som utväxlas. Enligt artikel 14.2 i protokollet ska bestämmelserna i detta protokoll ha företräde

framför bestämmelser i bilaterala avtal om ömse-sidigt bistånd mellan enskilda medlems-stater i EU och Republiken Korea. Protokollet begränsar inte tillämpningen av regler om ömsesidigt bistånd i brottmål.

Protokoll III (om kulturellt samarbete) innehåller bestämmelser om ramarna för samarbetet inom den kulturella och audiovisuella sektorn. Audiovisuella tjänster står utanför tillämpningsområdet för kapitel VII (handel med tjänster, etablering och elektronisk handel). Protokollet innehåller bestämmelser bland annat om kulturella utbyten och stärkande av dialogen inom området, inrättande av en kommitté för kulturellt samarbete, tvistelösning, inresa av yrkesverksamma inom kulturen, samproduktionsavtal och samarbete inom den audiovisuella sektorn, tillfällig import av materiel och utrustning i anknytning till området, stöd för olika kulturella sektorer, publikationer samt om skydd av kulturarvsplatser och historiska monument. Vidare innehåller protokollet bestämmelser om att på olika sätt främja audiovisuella verk och om samarbete inom radiosektorn.

2 Lagförslag

1 §. Paragrafen innehåller den i en blankettlag sedvanliga bestämmelsen som sätter i kraft de bestämmelser i avtalet som hör till området för lagstiftningen. Dessa bestämmelser refereras nedan i avsnittet om behovet av riksdagens samtycke.

2 §. Lagen föreslås träda i kraft samtidigt som avtalet träder i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning av statsrådet. I Finland föreskrivs det i 95 § 1 mom. i grundlagen om sättande i kraft av de bestämmelser i ett fördrag som inte hör till området för lagstiftningen. Enligt denna grundlagsbestämmelse ska bestämmelser som inte hör till området för lagstiftningen sättas i kraft genom förordning. I det fallet följer av 80 § i grundlagen att förordningen ska utfärdas av statsrådet, om det inte särskilt har angetts vem som ska utfärda den. I enlighet med det anförda har fullmakten att utfärda förordning anvisats statsrådet.

3 Ikraftträdande

Parterna ska godkänna avtalet i enlighet med sina respektive förfaranden. Avtalet ska träda i kraft 60 dagar efter den dag då parterna utbyter skriftliga anmälningar om att de har uppfyllt sina respektive tillämpliga rättsliga krav och slutfört alla rättsliga förfaranden eller på den dag som parterna enats om. Protokollet om kulturellt samarbete ska tillämpas från den första dagen i den tredje månaden efter den dag då Republiken Korea deponerat sitt instrument för ratifikation av Unesco konventionen om skydd för och främjande av mångfalden av kulturyttringar, som antogs den 20 oktober 2005, eller samtidigt som detta avtal träder i kraft. Anmälningarna ska göras till generalsekreteraren för EU:s råd och till Republiken Koreas utrikes- och handelsministerium.

EU och dess medlemsstater har tillträtt konventionen om skydd för och främjande av mångfalden av kulturella uttryck den 18 december 2006 (FördrS 16–17/2007) och Republiken Korea har ratificerat konventionen den 1 april 2010. Protokollet om kulturellt samarbete har således tillämpats från och med den 1 juli 2010.

Avtalet ska tillämpas provisoriskt från den första dagen i den månad som följer på den dag då EU-parten och Republiken Korea har anmält till varandra att de förfaranden som är nödvändiga för avtalets ikraftträdande har slutförts. Om någon bestämmelse i avtalet inte kan tillämpas provisoriskt, ska detta underrättas till den andra parten som har 10 dagar på sig att reagera på anmälan. EU har meddelat att den inte tillämpar provisoriskt bestämmelserna om straffrättslig verkställighet av immateriella rättigheter i artikel 10.54–10.61 eller artiklarna 4.3, 5.2, 6.1, 6.2, 6.4, 6.5, 8, 9 och 10 i protokollet om kulturellt samarbete vilka hör till medlemsstaternas behörighet. Den provisoriska tillämpningen får sägas upp genom anmälan och träder i kraft den första dagen i den månad som följer på anmälan. Avtalet har tillämpats provisoriskt från den 1 juli 2011.

I regeringens proposition ingår ett utkast till blankettlag om sättande i kraft av de bestämmelser i avtalet som hör till området för lagstiftningen. Lagen om sättande i kraft av

de bestämmelser i avtalet som hör till området för lagstiftningen avses träda i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning av statsrådet samtidigt som avtalet träder i kraft.

I avtalets handelspolitiska avsnitt ingår det bestämmelser som har beröringspunkter med protokoll 2 om Åland i bilagan till fördraget om Finlands anslutning till Europeiska unionen (FördrS 103/1994). En del av bestämmelserna i fråga hör till EU:s exklusiva behörighet vilket innebär att den åländska särställningen har beaktats redan i förhandlingarna om avtalsbestämmelserna i fråga. I de särskilda åtagandena om tjänster och etableringar ingår ett undantag som rör Ålands rätt utifrån hembygdsrätten att begränsa tillhandahållandet av tjänster inom sitt territorium. Till avtalets bestämmelser om offentlig upphandling har det inte fogats något uttryckligt undantag om Åland, men enligt artikel 15.15 om territoriell tillämpning ska avtalet dels omfatta de territorier inom vilka fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt tillämpas, på de villkor som fastställs i de fördragen, dels Republiken Koreas territorium. Med andra ord blir bestämmelserna om Åland i protokoll 2 till Finlands anslutningsfördrag tillämpliga. De förpliktelser i avtalet som gäller offentliga upphandlingar baserar sig på förbindelserna i GPA-avtalet, i vilka Finland har gjort ett förbehåll beträffande Åland. Förbehållet är direkt tillämpligt på Ålands offentliga upphandlingar. Artiklarna 4.3, 5.2, 6.1, 6.2, 6.4, 6.5, 8, 9 och 10 i protokollet om kulturellt samarbete hör till medlemsstaternas behörighet och enligt 18 § i självstyrelselagen för Åland också till landskapet Ålands lagstiftningsbehörighet. Vidare anses transporttjänster alltjämt höra åtminstone delvis till medlemsstaternas behörighet och eftersom transporttjänster har beröringspunkter med näringsverksamhet inverkar de också på frågor som enligt 18 § i självstyrelselagen för Åland hör till Ålands lagstiftningsbehörighet. Ålands lagtings bifall måste inhämtas för avtalets ikraftträdandelag.

4 Behovet av riksdagens samtycke och behandlingsordning

4.1 Behovet av riksdagens samtycke

Behörighetsfördelningen mellan Europeiska unionen och medlemsstaterna

Frihandelsavtalet mellan EU och Republiken Korea är till karaktären ett så kallat blandat avtal som både innehåller bestämmelser inom unionens behörighet och bestämmelser inom medlemsstaternas behörighet. En del av dessa bestämmelser hör till unionens exklusiva behörighet, medan unionen och dess medlemsstater har delad behörighet i andra frågor. I en del frågor som omfattas av det föreliggande avtalet har medlemsstaterna exklusiv behörighet. Enligt etablerad praxis godkänner riksdagen sådana avtal endast till den del de hör till Finlands behörighet (t.ex. GrUU 6/2001 rd, GrUU 31/2001 rd, GrUU 16/2004 rd och GrUU 24/2004 rd).

Behörighetsfördelningen är inte entydig och frågan till vilken del bestämmelserna i ett tredjelandsavtal hör till medlemsstaternas och till vilken del till unionens behörighet har tagit en ny vändning i unionsrätten efter Lissabonfördragets ikraftträdande den 1 december 2009. Genom Lissabonfördraget utvidgades unionens exklusiva behörighet och omfattar för närvarande utöver handeln med varor handeln med tjänster, utländska direkta investeringar och frågor kring kommersiella aspekter på immateriella rättigheter (artikel 207 i EUF-fördraget). Unionen har behörighet med avseende på avtalets handelsrelaterade bestämmelser (kapitel II/nationell behandling och marknadstillträde för varor, kapitel III/handelspolitiska åtgärder, kapitel VII/handel med tjänster, etablering och elektronisk handel, kapitel IX/offentlig upphandling, kapitel X/immateriella rättigheter, kapitel XI/konkurrens och kapitel XIII/handel och hållbar utveckling). Behörighetsfördelningen är emellertid inte entydig. Inga bestämmelser i avtalet påvisar hur behörigheten nog räknat fördelas. I Finland kan det också fortfarande finnas, och finns, gällande bestämmelser i lag också på områden som hör till unionens behörigheter avseende handel.

Även om handelspolitiken i vid mening hör till unionens behörighet, innehåller avtalet också frågor som hör till medlemsstaternas behörighet. Sådana frågor kan anses ingå i bestämmelserna i kapitel VII om handel med tjänster och etablering och elektronisk handel till den del de gäller transporttjänster samt i bestämmelserna i kapitel X om immateriella rättigheter, särskilt när de gäller straffrättslig verkställighet. Punkt 1 i artikel 10.2 (skylldigheternas art och omfattning) som ingår i kapitel X om immateriella rättigheter innehåller en hänvisning till Trips-avtalet som har ingåtts som ett blandat avtal och som bland annat innehåller straffrättslig reglering. Sådan straffrättslig reglering hör i princip till den mellan unionen och medlemsstaterna delade behörighet. Medlemsstaterna har emellertid inte velat att unionen utövar sin straffrättsliga behörighet. Bestämmelsen i artikel 10.2.1 hör följaktligen till medlemsstaternas behörighet.

Även när det gäller bestämmelserna i kapitel VIII om betalningar och kapitalrörelser kan behörigheten till sin karaktär vara delad mellan unionen och medlemsstaterna bland annat med stöd av artiklarna 63–66 och 144 i EUF-fördraget. Bestämmelserna i artikel 8.1 (löpande betalningar), 8.2 (kapitalrörelser) och 8.4 (skyddsåtgärder) i kapitel VIII i avtalet grundar sig i tillämpliga delar på artiklarna 63–66 i EUF-fördraget och gör det möjligt att tillämpa dem. Med avseende på dessa frågor har medlemsstaterna fortsatt behörighet. Bestämmelserna i avtalet begränsar dock inte medlemsstaternas rättigheter enligt artiklarna 63–66 och 133 i EUF-fördraget. Därutöver hör artiklarna 12.3–12.8 i kapitel XII om administrativa förfaranden till medlemsstaternas behörighet.

Vissa bestämmelser i protokollet om kulturellt samarbete hör till medlemsstaternas behörighet. Sådana är bestämmelserna om att parterna i enlighet med sina respektive lagstiftningar ska sträva efter att underlätta utbildning av och ökade kontakter mellan konstnärer och yrkesverksamma inom kulturen (artikel 4.3), uppmuntra till samproduktionsavtal inom det audiovisuella området mellan medlemsstater och Korea (artikel 5.2), sträva efter att främja den andra partens audiovisuella verk bland annat genom att an-

ordna festivaler och seminarier (artikel 6.1), underlätta samarbetet inom rundradioområdet (artikel 6.2) och sträva efter att underlätta uthyrning bland annat av teknisk materiel och utrustning för att skapa audiovisuella verk samt digitaliseringen av audiovisuella arkiv (artikel 6.4–6.5). Dessutom hör protokollets bestämmelser om att parterna ska främja ökade kontakter mellan utövare av artistisk verksamhet, samproduktioner och utarbetandet av internationella standarder för teatertechnik samt i enlighet med sina respektive lagstiftningar underlätta utbyte av publikationer (artiklarna 8 och 9) till medlemsstaternas behörighet. Till medlemsstaternas behörighet hör vidare bestämmelserna om parternas åtgärder för att främja utbyte av sakkunskap och bästa praxis i skyddet av kulturarvsplatser och historiska monument (artikel 10).

Bestämmelser i avtalet som hör till området för lagstiftningen

Enligt 94 § 1 mom. grundlagen ska riksdagen godkänna bland annat sådana fördrag och andra internationella förpliktelser som innehåller bestämmelser som hör till området för lagstiftningen. Enligt grundlagsutskottets tolkningspraxis avser riksdagens grundlagsfästa befogenhet alla de bestämmelser i internationella förpliktelser som i materiellt hänseende hör till området för lagstiftningen. Bestämmelserna i avtalet ska anses höra till området för lagstiftningen, 1) om de gäller utövande eller begränsning av någon grundläggande fri- eller rättighet som är skyddad i grundlagen, 2) om de i övrigt gäller grunderna för individens rättigheter och skyldigheter, 3) om den sak de gäller enligt grundlagen ska föreskrivas i lag, 4) om det finns lagbestämmelser om den sak de gäller, eller 5) om det enligt rådande uppfattning i Finland ska lagstiftas om saken. Frågan påverkas inte av om en bestämmelse strider mot eller överensstämmer med en lagbestämmelse i Finland (GrUU 11/2000 rd, GrUU 12/2000 rd och GrUU 45/2000 rd).

De delar av bestämmelserna i kapitel VII och bilaga 7-A om handel med tjänster, etablering och elektronisk handel som gäller transporttjänster regleras i Finland bland an-

nat i lagen angående rättighet att idka näring, sjölagen, järnvägslagen, kollektivtrafiklagen, lagen om kommersiell godstransport på väg och lagen om taxitrafik. Bestämmelserna i fråga hör till området för lagstiftningen, men förutsätter inga ändringar i lagstiftningen. Åtagandena inom ramen för avtalet begränsar delvis möjligheten att ändra innehållet i dessa lagar.

I Finland föreskrivs om de frågor som täcks av bestämmelserna i artikel 8.1–8.2 i VIII kap. om betalningar och kapitalrörelser bland annat i betaltjänstlagen och i lagen om tillsyn över utlänningars företagsköp. Bestämmelserna hör till området för lagstiftningen, men de förutsätter inte ändring av lagstiftningen.

Frågor som omfattas av bestämmelser som ingår i kapitel X om immateriella rättigheter regleras i Finland bland annat i lagen om ensamrätt till kretsmönster för integrerade kretsar, upphovsrättslagen och patentlagen. Bestämmelserna i fråga hör till området för lagstiftningen, men förutsätter inte ändringar i lagstiftningen. Strafflagens straffbestämmelser kan likaså anses uppfylla de förpliktelser som ingår i artiklarna 10.54–10.61 i kapitel X.

Frågor som omfattas av bestämmelser som ingår i artiklarna 12.3–12.8 i kapitel XII om administrativa förfaranden regleras i Finland bland annat i förvaltningslagen, förvaltningsprocesslagen, offentlighetslagen, språklagen, samiska språklagen och i lagen om elektronisk kommunikation i myndigheternas verksamhet. Bestämmelserna hör därmed till området för lagstiftningen, men förutsätter inte ändringar i lagstiftningen.

Bilagorna 2A-4 och 7B-14C samt protokollet I-II till handelsavtalet har inte alls tagits med som bilaga till regeringens proposition, men innehållet i dem har likväl refererats i detaljmotiveringen. Enligt vedertagen praxis godkänner riksdagen internationella överenskommer i sin helhet (t.ex. GrUU 13/2008 rd och GrUU 5/2007 rd), vilket även motsvarar formuleringarna i 94 § 1 mom. i grundlagen. Grundlagsutskottet har emellertid också ansett att det inte finns något absolut hinder för att riksdagens godkännande i vissa fall begränsas till att gälla endast bestämmelser om sådana åtaganden som kräver riksdagens

godkännande. Enligt utskottet kan en sådan exceptionell situation aktualiseras bara om den del av ett åtagande som kräver riksdagens godkännande bildar en tydligt separerad del av dess andra delar både i tekniskt och sakligt hänseende. Det åtagande som på ett tekniskt sätt kan ställas utanför riksdagens godkännande får inte innefatta bestämmelser som hör till lagstiftningens område eller som påverkar dem eller andra bestämmelser som kräver riksdagens godkännande (GrUU 18/2002 rd och GrUU 16/2008 rd).

De bilagor som här lämnas utanför propositionen är främst tekniska till sin karaktär. Det att bilagorna lämnas utanför regeringens proposition kan också motiveras med att riksdagen enligt vedertagen praxis godkänner blandade avtal endast till den del de hör till Finlands behörighet. Eftersom de bilagor det är fråga om här hör till unionens behörighet, kräver de inte riksdagens godkännande.

Enligt regeringens uppfattning bildar bilagorna 2A-4 och 7B-14C samt protokollen I-II till handelsavtalet följaktligen en sådan tydligt separerad del av dess andra delar både i tekniskt och sakligt hänseende i enlighet med grundlagsutskottets ovan relaterade praxis där det inte ingår bestämmelser som hör till

lagstiftningens område eller som påverkar dem eller andra bestämmelser som kräver riksdagens godkännande, som kan lämnas utanför propositionen.

4.2 Behandlingsordning

Avtalet innehåller inte bestämmelser som gäller grundlagen på det sätt som avses i 94 § 2 mom. eller 95 § 2 mom. i grundlagen. Enligt regeringens uppfattning kan avtalet godkännas med enkel majoritet och förslaget till lag om sättande i kraft av avtalet behandlas i vanlig lagstiftningsordning. Med stöd av vad som anförts ovan och i enlighet med 94 § i grundlagen föreslås att

riksdagen godkänner det i Bryssel den 6 oktober 2010 utfärdade frihandelsavtalet mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Korea, å andra sidan, till den del det hör till Finlands behörighet.

Eftersom avtalet innehåller bestämmelser som hör till området för lagstiftningen föreläggs riksdagen samtidigt följande lagförslag:

Lagförslag

Lag

om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i frihandelsavtalet mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Korea, å andra sidan

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §
De bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i det i Bryssel den 6 oktober 2010 utfärdade frihandelsavtalet mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Korea, å andra

sidan, gäller som lag sådana Finland har förbundit sig till dem.

2 §
Om sättande i kraft av de övriga bestämmelserna i avtalet och om ikraftträdandet av denna lag bestäms genom förordning av statsrådet.

Helsingfors den 19 december 2013

Vid förhinder för statsministern, social- och hälsovårdsminister

PAULA RISIKKO

Europa- och utrikeshandelsminister *Alexander Stubb*

*Fördragstext***FRIHANDELSAVTAL MELLAN EUROPEISKA UNIONEN OCH DESS MEDLEMS-
STATER, Å ENA SIDAN, OCH REPUBLIKEN KOREA, Å ANDRA SIDAN**

KONUNGARIKET BELGIEN,
REPUBLIKEN BULGARIEN,
REPUBLIKEN TJECKIEN,
KONUNGARIKET DANMARK,
FÖRBUNDSREPUBLIKEN TYSKLAND,
REPUBLIKEN ESTLAND,
IRLAND,
REPUBLIKEN GREKLAND,
KONUNGARIKET SPANIEN,
REPUBLIKEN FRANKRIKE,
REPUBLIKEN ITALIEN,
REPUBLIKEN CYPERN,
REPUBLIKEN LETTLAND,
REPUBLIKEN LITAUEN,
STORHERTIGDÖMET LUXEMBURG,
REPUBLIKEN UNGERN,
REPUBLIKEN MALTA,
KONUNGARIKET NEDERLÄNDERNA,
REPUBLIKEN ÖSTERRIKE,
REPUBLIKEN POLEN,
REPUBLIKEN PORTUGAL,
RUMÄNIEN,
REPUBLIKEN SLOVENIEN,
REPUBLIKEN SLOVAKIEN,
REPUBLIKEN FINLAND,
KONUNGARIKET SVERIGE, och
FÖRENADE KONUNGARIKET STORBRITANNIEN OCH NORDIRLAND,

fördragsslutande parter i fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, nedan kallade *Europeiska unionens medlemsstater eller EU medlemsstaterna*,

och

EUROPEISKA UNIONEN,

å ena sidan, och

REPUBLIKEN KOREA, nedan kallad *Korea*,

å andra sidan,

SOM ERKÄNNER sitt långvariga och starka partnerskap, som bygger på de gemensamma principer och värden som återspeglas i ramavtalet,

SOM ÖNSKAR ytterligare stärka sina nära ekonomiska förbindelser som ett led i och i överensstämmelse med sina allmänna förbindelser, och som är övertygade om att detta avtal kommer att skapa ett nytt klimat för utveckling av handeln och investeringarna mellan parterna,

SOM ÄR ÖVERTYGADE OM att detta avtal kommer att skapa en utvidgad och säker marknad för varor och tjänster samt stabila och förutsägbara villkor för investeringar, och därigenom öka deras företags konkurrenskraft på världsmarknaderna,

SOM BEKRÄFTAR sin bekännelse till Förenta nationernas stadga, undertecknad i San Francisco den 26 juni 1945, och den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna, antagen av FN:s generalförsamling den 10 december 1948,

SOM BEKRÄFTAR sitt engagemang för hållbar utveckling och som är övertygade om den internationella handelns betydelse för hållbar utveckling i ekonomisk, social och miljömässig mening, inbegripet ekonomisk utveckling, fattigdomsminskning, full och produktiv sysselsättning samt anständigt arbete för alla liksom skydd och bevarande av miljö och naturresurser,

SOM ERKÄNNER parternas rätt att vidta nödvändiga åtgärder för att uppnå legitima mål om allmän ordning på grundval av den skyddsnivå som de anser vara lämplig, förutsatt att sådana åtgärder inte utgör ett medel för oörtlättad diskriminering eller en förtäckt inskränkning av den internationella handeln, såsom fastställs i detta avtal,

SOM ÄR FAST BESLUTNA att främja öppenhet gentemot alla relevanta berörda parter, inbegripet den privata sektorn och det civila samhällets organisationer,

SOM ÖNSKAR höja levnadsstandarden, främja ekonomisk tillväxt och stabilitet, skapa nya sysselsättningsmöjligheter och förbättra den allmänna välfärden genom att liberalisera och utöka handeln och investeringarna mellan dem,

SOM STRÄVAR EFTER att fastställa tydliga och ömsesidigt fördelaktiga regler för sin handel och sina investeringar och att minska eller avskaffa hindren för handel och investeringar mellan dem,

SOM ÄR FAST BESLUTNA att bidra till en harmonisk utveckling och utvidgning av världshandeln genom att med hjälp av detta avtal avlägsna handelshinder och att undvika att skapa nya hinder för handel eller investeringar mellan sina territorier som skulle kunna minska fördelarna med detta avtal,

SOM ÖNSKAR stärka utvecklingen och genomförandet av lagstiftning och politik på arbetsmarknads- och miljöområdet, främja arbetstagarnas grundläggande rättigheter och hållbar utveckling samt genomföra detta avtal på ett sätt som stämmer överens med dessa mål, och

SOM UTGÅR FRÅN sina respektive rättigheter och skyldigheter enligt Marrakechavtalet om upprättande av Världshandelsorganisationen av den 15 april 1994 (nedan kallat *WTO-avtalet*) och andra multilaterala, regionala och bilaterala avtal och överenskommelser i vilka de är part,

HAR ENATS OM FÖLJANDE.

KAPITEL ETT

**MÅL OCH ALLMÄNNA
DEFINITIONER***Artikel 1.1***Mål**

1. Parterna upprättar härmed ett frihandelsområde för varor, tjänster och etablering med tillhörande regler i enlighet med detta avtal.

2. Målen med detta avtal är att

a) liberalisera och underlätta varuhandeln mellan parterna i överensstämmelse med artikel XXIV i allmänna tull- och handelsavtalet från 1994 (nedan kallat *Gatt 1994*),

b) liberalisera tjänstehandeln och investeringarna mellan parterna i överensstämmelse med artikel V i allmänna tjänstehandelsavtalet (nedan kallat *Gats*),

c) främja konkurrens i parternas ekonomier, särskilt i fråga om de ekonomiska förbindelserna mellan parterna,

d) ytterligare och ömsesidigt liberalisera parternas marknader för offentlig upphandling,

e) på ett lämpligt och effektivt sätt skydda immateriella rättigheter,

f) bidra till en harmonisk utveckling och utvidgning av världshandeln genom att avlägsna handelshinder och utveckla villkor som gynnar ökade investeringsflöden,

g) i erkännande av att hållbar utveckling är ett överordnat mål, engagera sig i utvecklingen av den internationella handeln på ett sätt som bidrar till målet med hållbar utveckling och arbeta för att se till att detta mål integreras i och avspeglas på alla nivåer i parternas handelsförbindelser, och

h) främja utländska direktinvesteringar utan att sänka eller försvaga standarderna för miljö, arbetsrätt eller arbetsmiljö vid tillämpningen och genomförandet av parternas miljö- och arbetsmarknadslagstiftning.

*Artikel 1.2***Allmänna definitioner**

I detta avtal avses med

parterna: Europeiska unionen eller dess medlemsstater eller Europeiska unionen och dess medlemsstater inom deras respektive behörighetsområden såsom framgår av fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (nedan kallad *EU-parten*), å ena sidan, och Korea, å andra sidan,

ramavtalet: ramavtalet om handel och samarbete mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Korea, å andra sidan, undertecknat i Luxemburg den 28 oktober 1996, eller varje avtal som uppdaterar, ändrar eller ersätter det, och

tullavtalet: avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Korea om samarbete och ömsesidigt administrativt bistånd i tullfrågor, undertecknat i Bryssel den 10 april 1997.

KAPITEL TVÅ

**NATIONELL BEHANDLING OCH
MARKNADSTILLTRÄDE FÖR
VAROR***AVSNITT A****Gemensamma bestämmelser****Artikel 2.1***Mål**

Parterna ska under en övergångsperiod som inleds när detta avtal träder i kraft gradvis och ömsesidigt liberalisera handeln med varor, i enlighet med detta avtal och i överensstämmelse med artikel XXIV i Gatt 1994.

*Artikel 2.2***Tillämpningsområde och omfattning**

Detta kapitel ska gälla för handeln med varor ⁽¹⁾ mellan parterna.

*Artikel 2.3***Tullar**

I detta kapitel avses med *tullar* varje form av tull eller annan påлага som påförs vid eller i samband med import av en vara, inbegripet varje form av extraskatt eller extrapåлага i samband med sådan import ⁽²⁾. En tull inbegriper inte

a) pålagor som motsvarar en intern skatt som i överensstämmelse med artikel 2.8 påförs en likadan inhemsk vara eller en artikel av vilken den importerade varan helt eller delvis framställts eller tillverkats,

b) tullar som påförs i enlighet med en parts lagstiftning i överensstämmelse med kapitel tre (Handelspolitiska åtgärder),

c) avgifter och andra pålagor som påförs i enlighet med en parts lagstiftning i överensstämmelse med artikel 2.10, eller

d) tullar som påförs i enlighet med en parts lagstiftning i överensstämmelse med artikel 5 i avtalet om jordbruk i bilaga 1A till WTO-avtalet (nedan kallat *jordbruksavtalet*).

*Artikel 2.4***Klassificering av varor**

Klassificeringen av varor i handeln mellan parterna ska vara den som anges i parternas respektive tulltaxenomenklatur, tolkad i överensstämmelse med Harmoniserade systemet (nedan kallat *HS*) i den internationella konventionen om systemet för harmoniserad

⁽¹⁾ I detta avtal avses med *varor*, varor i den mening som avses i Gatt 1994, om inte annat anges i detta avtal.

⁽²⁾ Parterna är överens om att denna definition inte påverkar den behandling som parterna i enlighet med WTO-avtalet kan medge handel som sker på mest gynnad nation-basis.

varubeskrivning och kodifiering, upprättad i Bryssel den 14 juni 1983.

*AVSNITT B***Avskaffande av tullar***Artikel 2.5***Avskaffande av tullar**

1. Om inte annat anges i detta avtal, ska parterna avskaffa sina tullar på ursprungsvaror från den andra parten i enlighet med planerna i bilaga 2-A.

2. För varje vara ska den bastullsats på vilken de gradvisa sänkningarna ska tillämpas i enlighet med punkt 1 vara den som anges i planerna i bilaga 2-A.

3. Om en part efter detta avtals ikraftträdande sänker sin mest gynnad nation-tullsats (nedan kallad *MGN-tullsats*), ska den tullsatsen tillämpas på handel som omfattas av detta avtal, om och så länge som den är lägre än den tullsats som beräknas i enlighet med planen i bilaga 2-A.

4. Tre år efter detta avtals ikraftträdande ska parterna, på en parts begäran, samråda för att överväga ett påskyndande och en utvidgad omfattning av avskaffandet av tullar på handeln mellan dem. Efter ett sådant samråd ska ett beslut av parterna i handelskommittén om påskyndande eller utvidgad omfattning av avskaffandet av en tull på en vara ersätta den tullsats eller kategori som fastställs i enlighet med planerna i bilaga 2-A för den varan.

*Artikel 2.6***Frysningssklausul**

Om inte annat anges i detta avtal, inbegriper det som uttryckligen anges i parternas planer i bilaga 2-A, får ingen av parterna höja en befintlig tull eller införa en ny tull på en ursprungsvara från den andra parten. Detta ska inte utesluta att en part efter en ensidig sänkning kan höja en tull till den nivå som fastställs i planen i bilaga 2-A.

*Artikel 2.7***Förvaltning och genomförande av tullkvoter**

1. Parterna ska förvalta och genomföra tullkvoterna i tillägg 2-A-1 till planerna i bilaga 2-A i enlighet med artikel XIII i Gatt 1994, inbegripet tolkningsanmärkningarna, och avtalet om importlicensförfaranden i bilaga 1A till WTO-avtalet.

2. Parterna ska se till att

a) deras förfaranden för förvaltning av tullkvoterna är öppna och tillgängliga för allmänheten, genomförs i god tid samt är icke-diskriminerande, anpassade till marknadsvillkoren och minimalt betungande för handeln samt att de återspeglar slutanvändarnas preferenser,

b) alla personer från en part som uppfyller den importerande partens rättsliga och administrativa krav har rätt att ansöka om och komma i fråga för en tullkvotstilldelning av den parten; såvida inte parterna kommer överens om något annat genom ett beslut i kommittén för varuhandel, har varje bearbetningsföretag, detaljhandlare, restaurang, hotell, distributör av cateringtjänster eller institution, eller varje annan person, rätt att ansöka om och komma i fråga för en tullkvotstilldelning; eventuella avgifter för tjänster i samband med en ansökan om tullkvotstilldelning ska vara begränsade till de faktiska kostnaderna för de tillhandahållna tjänsterna,

c) de inte tilldelar en producentsammanslutning någon del av en tullkvot, gör tillträdet till en tullkvotstilldelning avhängigt av köp av inhemsk produktion eller begränsar tillträdet till en tullkvotstilldelning till bearbetningsföretag, om inte annat anges i tillägg 2-A-1 till parternas planer i bilaga 2-A, och

d) de tilldelar tullkvoter i ekonomiskt lönsamma transportmängder och i största möjliga mån i de mängder som importörerna begär. Om inte annat anges i bestämmelserna för varje tullkvot och den tillämpliga tullpositionen i tillägg 2-A-1 till parternas planer i bilaga 2-A, ska varje tilldelning av en tullkvot gälla för alla artiklar eller blandningar av artiklar i en viss tullkvot, oavsett artiklarnas eller blandningarnas specifikation eller

kvalitet, och ska inte vara avhängig av artiklarnas eller blandningarnas avsedda slutanvändning eller förpackningsstorlek.

3. Parterna ska ange de organ som ansvarar för förvaltningen av deras tullkvoter.

4. Parterna ska göra sitt yttersta för att förvalta sina tullkvoter på ett sätt som gör det möjligt för importörerna att fullt ut utnyttja kvotmängderna.

5. Ingen av parterna får göra en ansökan om tilldelning av tullkvoter eller användning av tilldelade tullkvoter avhängig av att en vara återexporteras.

6. På en parts skriftliga begäran ska parterna samråda om en parts förvaltning av sina tullkvoter.

7. Om inte annat anges i tillägg 2-A-1 till parternas planer i bilaga 2-A, ska parterna göra hela mängden av tullkvoten enligt det tillägget tillgänglig för sökande från och med dagen för detta avtals ikraftträdande under första året, och på årsdagen för detta avtals ikraftträdande varje efterföljande år. Under loppet av varje år ska den importerande partens förvaltningsmyndighet snarast möjligt offentliggöra utnyttjandegrader och kvarstående mängder för varje tullkvot på sin för det ändamålet avsedda, allmänt tillgängliga webbplats.

*AVSNITT C***Icke-tariffära åtgärder***Artikel 2.8***Nationell behandling**

Parterna ska medge nationell behandling för varor från den andra parten i enlighet med artikel III i Gatt 1994 med tolkningsanmärkningar. I detta syfte har artikel III i Gatt 1994 med tolkningsanmärkningar införlivats i detta avtal och utgör i tillämpliga delar en integrerad del av det.

*Artikel 2.9***Import- och exportrestriktioner**

Ingen av parterna får anta eller bibehålla förbud eller restriktioner, bortsett från tullar,

skatter eller andra pålagor, vid import av en vara från den andra parten eller vid export eller försäljning för export av en vara avsedd för den andra partens territorium, i enlighet med artikel XI i Gatt 1994 med tolkningsanmärkningar. I detta syfte har artikel XI i Gatt 1994 med tolkningsanmärkningar införlivats i detta avtal och utgör i tillämpliga delar en integrerad del av det.

Artikel 2.10

Avgifter och andra pålagor vid import

Parterna ska se till att alla slags avgifter och pålagor (bortsett från tullar och de avgifter etc. som undantas från definitionen av tullar enligt artikel 2.3 a, b och d) som påförs vid eller i samband med import till sitt belopp begränsas till den ungefärliga kostnaden för de tillhandahållna tjänsterna, inte beräknas utifrån värdet och inte utgör ett indirekt skydd för inhemska varor eller en beskattning av importen för fiskala ändamål.

Artikel 2.11

Tullar, skatter eller andra avgifter och pålagor vid export

Ingen av parterna får bibehålla eller införa några tullar, skatter eller andra avgifter och pålagor som påförs vid eller i samband med export av varor till den andra parten eller några interna skatter, avgifter och pålagor på varor som exporteras till den andra parten som är högre än de som påförs likadana varor som är avsedda för inhemsk försäljning.

Artikel 2.12

Tullvärdeberäkning

Avtalet om tillämpning av artikel VII i Gatt 1994 i bilaga 1A till WTO-avtalet (nedan kallat avtalet om tullvärdeberäkning) har införlivats i detta avtal och utgör i tillämpliga delar en integrerad del av det. De förbehåll och valmöjligheter som anges i artikel 20 i och punkterna 2–4 i bilaga III till avtalet om tullvärdeberäkning ska inte vara tillämpliga.

Artikel 2.13

Statliga handelsföretag

1. Parterna bekräftar sina befintliga rättigheter och skyldigheter enligt artikel XVII i Gatt 1994, dess tolkningsanmärkningar och överenskommelsen om tolkningen av artikel XVII i Gatt 1994 i bilaga 1A till WTO-avtalet, som har införlivats i detta avtal och i tillämpliga delar utgör en integrerad del av det.

2. När en part begär upplysningar av den andra parten om enskilda statliga handelsföretag, deras verksamhetssätt och hur deras verksamhet påverkar den bilaterala handeln, ska den anmodade parten beakta behovet av att säkerställa största möjliga öppenhet, utan att det påverkar tillämpningen av artikel XVII.4 d i Gatt 1994 om konfidentiella uppgifter.

Artikel 2.14

Avskaffande av sektorsspecifika icke-tariffära åtgärder

1. Parterna ska genomföra sina åtaganden i fråga om sektorsspecifika icke-tariffära åtgärder avseende varor i enlighet med åtagandena i bilagorna 2-B–2-E.

2. Tre år efter detta avtals ikraftträdande ska parterna, på en parts begäran, samråda för att överväga att utvidga omfattningen av sina åtaganden i fråga om sektorsspecifika icke-tariffära åtgärder avseende varor.

AVSNITT D

Särskilda undantag beträffande varor

Artikel 2.15

Allmänna undantag

1. Parterna bekräftar att deras befintliga rättigheter och skyldigheter enligt artikel XX i Gatt 1994 med tolkningsanmärkningar, som har införlivats i detta avtal och utgör en integrerad del av det, i tillämpliga delar ska gälla för handel med varor som omfattas av detta avtal.

2. Parterna är överens om att innan en part vidtar åtgärder enligt artikel XX i och j i Gatt 1994 ska den parten förse den andra parten med alla relevanta upplysningar i syfte att nå en för båda parter godtagbar lösning. Parterna kan komma överens om de medel som är nödvändiga för att avhjälpa svårigheterna. Om ingen överenskommelse har nåtts inom 30 dagar efter lämnandet av sådana upplysningar, får parten vidta åtgärder enligt denna artikel beträffande varan i fråga. När särskilda och kritiska omständigheter som kräver ett omedelbart ingripande medför att upplysningar eller en undersökning i förväg inte är möjliga, får den part som avser att vidta åtgärderna genast tillämpa de försiktighetsåtgärder som är nödvändiga för att hantera situationen och ska i så fall omedelbart underätta den andra parten om detta.

AVSNITT E

Institutionella bestämmelser

Artikel 2.16

Kommittén för varuhandel

1. Den kommitté för varuhandel som inrättas enligt artikel 15.2.1 (Specialiserade kommittéer) ska sammanträda på begäran av en part eller av handelskommittén för att behandla frågor som uppkommer inom ramen för detta kapitel, och den ska bestå av företrädare för parterna.

2. Kommittén ska bl.a. ha till uppgift att

a) främja varuhandeln mellan parterna, inbegripet genom samråd om påskyndande och utvidgad omfattning av avskaffandet av tullar och om utvidgad omfattning av åtagandena i fråga om icke-tariffära åtgärder enligt detta avtal samt om andra frågor vid behov, och

b) behandla tariffära och icke-tariffära åtgärder beträffande varuhandeln mellan parterna och vid behov hänskjuta sådana ärenden till handelskommittén, om dessa uppgifter inte har anförtrotts de relevanta arbetsgrupper som inrättas enligt artikel 15.3.1 (Arbetsgrupper).

Artikel 2.17

Särskilda bestämmelser om administrativt samarbete

1. Parterna är överens om att administrativt samarbete är av största vikt för tillämpning och kontroll av den förmånliga tullbehandling som beviljas enligt detta kapitel och understryker sin beslutsamhet att bekämpa oegentligheter och bedrägeri i samband med tull och tullfrågor.

2. Om en part på grundval av objektiva uppgifter konstaterar bristande administrativt samarbete och/eller oegentligheter eller bedrägeri, ska tullkommittén på begäran av den parten sammanträda inom 20 dagar efter en sådan begäran för att så snabbt som möjligt finna en lösning. Samråden i tullkommittén ska anses ha samma funktion som samråd enligt artikel 14.3 (Samråd).

KAPITEL TRE

HANDELSPOLITISKA ÅTGÄRDER

AVSNITT A

Bilaterala skyddsåtgärder

Artikel 3.1

Tillämpning av en bilateral skyddsåtgärd

1. Om ursprungsvaror från en part till följd av sänkningen eller avskaffandet av en tull enligt detta avtal importeras till den andra partens territorium i sådana ökade mängder, i absoluta tal eller i förhållande till den inhemska produktionen, och under sådana omständigheter att det vållar eller hotar att vålla allvarlig skada för inhemska producenter av likadana eller direkt konkurrerande varor, får den importerande parten vidta åtgärder enligt punkt 2 i enlighet med villkoren och förfarandena i detta avsnitt.

2. Den importerande parten får vidta en bilateral skyddsåtgärd som

a) upphäver en ytterligare sänkning av tullsatsen för den berörda varan enligt detta avtal, eller

b) höjer tullsatsen för varan till en nivå som inte överstiger den lägre av följande två tullsatser:

i) Den MGN-tullsats som tillämpas på varan när åtgärden vidtas.

ii) Den bastullsats som anges i planerna i bilaga 2-A (Avskaffande av tullar) enligt artikel 2.5.2 (Avskaffande av tullar).

Artikel 3.2

Villkor och begränsningar

1. En part ska skriftligen underrätta den andra parten om inledandet av en sådan undersökning som avses i punkt 2 och samråda med den andra parten så långt i förväg som möjligt innan en bilateral skyddsåtgärd vidtas, i syfte att granska uppgifterna från undersökningen och utbyta synpunkter på åtgärden.

2. En part får enbart vidta en bilateral skyddsåtgärd efter en undersökning utförd av dess behöriga myndigheter i enlighet med artiklarna 3 och 4.2 c i avtalet om skyddsåtgärder i bilaga 1A till WTO-avtalet (nedan kallat *avtalet om skyddsåtgärder*), och i detta syfte har artiklarna 3 och 4.2 c i avtalet om skyddsåtgärder införlivats i detta avtal och utgör i tillämpliga delar en integrerad del av det.

3. Vid en sådan undersökning som avses i punkt 2 ska parten uppfylla kraven i artikel 4.2 a i avtalet om skyddsåtgärder, och i detta syfte har artikel 4.2 a i avtalet om skyddsåtgärder införlivats i detta avtal och utgör i tillämpliga delar en integrerad del av det.

4. Parterna ska se till att deras behöriga myndigheter slutför en sådan undersökning inom ett år från det att den inleds.

5. Ingen av parterna får vidta en bilateral skyddsåtgärd

a) i större utsträckning och under längre tid än vad som är nödvändigt för att förhindra eller avhjälpa allvarlig skada och för att underlätta anpassning,

b) under mer två år, en period som dock får förlängas med upp till två år om den importerande partens behöriga myndigheter i enlighet med förfarandena i denna artikel fastställer att åtgärden fortfarande är nödvändig för att förhindra eller avhjälpa allvarlig skada

och för att underlätta anpassning och att det finns belägg för att producenterna anpassar sig, förutsatt att den totala tillämpningstiden för en skyddsåtgärd, inbegripet den ursprungliga tillämpningstiden och en eventuell förlängning av den, inte överstiger fyra år, eller

c) efter det att övergångsperioden har löpt ut, såvida inte den andra parten har gett sitt samtycke.

6. När en part upphäver en bilateral skyddsåtgärd, ska tullsatsen vara den sats som enligt planen i bilaga 2-A (Avskaffande av tullar) skulle ha tillämpats om åtgärden inte hade vidtagits.

Artikel 3.3

Provisoriska åtgärder

Under kritiska omständigheter där ett dröjsmål skulle vålla skada som skulle vara svår att avhjälpa, får en part provisoriskt vidta en bilateral skyddsåtgärd sedan det preliminärt fastställts att det finns tydliga belägg för att importen av en ursprungsvara från den andra parten har ökat till följd av sänkningen eller avskaffandet av en tull enligt detta avtal och denna import vållar allvarlig skada eller hot om allvarlig skada för den inhemska industrin. Varaktigheten för en provisorisk åtgärd får inte överstiga 200 dagar, och under denna tid ska parten uppfylla kraven i artikel 3.2.2 och 3.2.3. Parten ska skyndsamt betala tillbaka eventuella högre tullar om den undersökning som avses i artikel 3.2.2 inte visar att kraven i artikel 3.1 är uppfyllda. Varaktigheten för en provisorisk åtgärd ska räknas som en del av den period som fastställs i artikel 3.2.5 b.

Artikel 3.4

Kompensation

1. En part som vidtar en bilateral skyddsåtgärd ska samråda med den andra parten i syfte att gemensamt enas om lämplig handelsliberaliserande kompensation i form av medgivanden som har väsentligen likvärdiga handelseffekter eller som motsvarar värdet av den ytterligare tull som skyddsåtgärden förväntas orsaka. Parten ska ge tillfälle till

sådant samråd senast 30 dagar efter införandet av den bilaterala skyddsåtgärden.

2. Om samrådet enligt punkt 1 inte leder till någon överenskommelse om handelsliberaliserande kompensation inom 30 dagar från det att samrådet inletts, får den part vars varor omfattas av skyddsåtgärden upphäva tillämpningen av väsentligen likvärdiga medgivanden på den part som vidtagit skyddsåtgärden.

3. Rätten till upphävande enligt punkt 2 får inte utövas under de första 24 månader under vilka en bilateral skyddsåtgärd tillämpas, förutsatt att skyddsåtgärden överensstämmer med bestämmelserna i detta avtal.

Artikel 3.5

Definitioner

I detta avsnitt gäller följande definitioner:

allvarlig skada och *hot om allvarlig skada*: förstås i enlighet med artikel 4.1 a och b i avtalet om skyddsåtgärder. I detta syfte har artikel 4.1 a och b införlivats i detta avtal och utgör i tillämpliga delar en integrerad del av det.

övergångsperiod: en period för en vara som löper från och med dagen för detta avtals ikraftträdande till och med 10 år efter dagen för slutförandet av sänkningen eller avskaffandet av tullen, alltefter vara.

AVSNITT B

Skyddsåtgärder på jordbruksområdet

Artikel 3.6

Skyddsåtgärder på jordbruksområdet

1. En part får i enlighet med punkterna 2–8 tillämpa en åtgärd i form av en högre importtull på en jordbruksvara med ursprungsstatus som anges i planen i bilaga 3, om den sammanlagda importvolymen av den varan under ett givet år överstiger den tröskelnivå som anges i planen i bilaga 3.

2. Tullen enligt punkt 1 får inte överskrida den lägsta av följande tullsats: den gällande MGN-tullsatsen, den MGN-tullsats som till-

lämpades dagen omedelbart före dagen för detta avtals ikraftträdande eller den tullsats som anges i partens plan i bilaga 3.

3. De tullar som parterna tillämpar enligt punkt 1 ska fastställa i enlighet med deras respektive planer i bilaga 3.

4. Ingen av parterna får tillämpa eller bibehålla en skyddsåtgärd på jordbruksområdet enligt denna artikel och för samma vara samtidigt tillämpa eller bibehålla

a) en bilateral skyddsåtgärd i enlighet med artikel 3.1,

b) en åtgärd enligt artikel XIX i Gatt 1994 och avtalet om skyddsåtgärder, eller

c) en särskild skyddsåtgärd enligt artikel 5 i jordbruksavtalet.

5. En part ska tillämpa skyddsåtgärder på jordbruksområdet på ett öppet sätt. Inom 60 dagar efter införandet av en skyddsåtgärd på jordbruksområdet ska den part som tillämpar åtgärden skriftligen underrätta den andra parten om detta och ge den andra parten relevanta uppgifter om åtgärden. På skriftlig begäran av den exporterande parten ska parterna samråda om tillämpningen av åtgärden.

6. Genomförandet och tillämpningen av denna artikel kan tas upp för diskussion och översyn i den kommitté för varuhandel som avses i artikel 2.16 (Kommittén för varuhandel).

7. Ingen av parterna får tillämpa eller bibehålla en skyddsåtgärd på jordbruksområdet avseende en jordbruksvara med ursprungsstatus

a) om den period som anges i bestämmelserna om skyddsåtgärder på jordbruksområdet i planen i bilaga 3 har löpt ut, eller

b) om åtgärden ökar kvottullsatsen för en vara som omfattas av en tullkvot i tillägg 2-A-1 till planen i bilaga 2-A (Avskaffande av tullar).

8. Eventuella leveranser av varan i fråga som var på väg i enlighet med ett kontrakt som slutits före införandet av tilläggstullen enligt punkterna 1–4 ska undantas från en sådan tilläggstull, förutsatt att de kan räknas in i importvolymen för varan i fråga under nästkommande år som grund för att tillämpa bestämmelserna i punkt 1 det året.

*AVSNITT C***Allmänna skyddsåtgärder***Artikel 3.7***Allmänna skyddsåtgärder**

1. Parterna behåller sina respektive rättigheter och skyldigheter enligt artikel XIX i Gatt 1994 och avtalet om skyddsåtgärder. Om inte annat anges i denna artikel, medför detta avtal inga ytterligare rättigheter eller skyldigheter för parterna i fråga om åtgärder som vidtas i enlighet med artikel XIX i Gatt 1994 och avtalet om skyddsåtgärder.

2. På begäran av den andra parten och förutsatt att denna har ett väsentligt intresse av det, ska den part som avser att vidta skyddsåtgärder omedelbart lämna en särskild skriftlig underrättelse med alla relevanta upplysningar om inledandet av en skyddsåtgärdsundersökning samt de preliminära och slutgiltiga resultaten av undersökningen.

3. Vid tillämpning av denna artikel ska en part anses ha ett väsentligt intresse av ovanstående om den tillhör de fem största leverantörerna av de importerade varorna under den senaste treårsperioden, mätt i absolut volym eller värde.

4. Ingen av parterna får för samma vara samtidigt tillämpa

a) en bilateral skyddsåtgärd enligt artikel 3.1, och

b) en åtgärd enligt artikel XIX i Gatt 1994 och avtalet om skyddsåtgärder.

5. Ingen av parterna får tillgripa kapitel fjorton (Tvistelösning) för frågor som uppkommer inom ramen för detta avsnitt.

*AVSNITT D***Antidumpnings- och utjämningstullar***Artikel 3.8***Allmänna bestämmelser**

1. Om inte annat föreskrivs i detta kapitel, behåller parterna sina rättigheter och skyldigheter enligt artikel VI i Gatt 1994, avtalet om tillämpning av artikel VI i Gatt 1994 i bi-

laga 1A till WTO-avtalet (nedan kallat *antidumpningsavtalet*) och avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder i bilaga 1A till WTO-avtalet (nedan kallat *subventionsavtalet*).

2. Parterna är överens om att antidumpnings- och utjämningstullar bör användas i full överensstämmelse med relevanta WTO-krav och bygga på ett rättvist och öppet system för förfaranden som påverkar varor med ursprung i den andra parten. I detta syfte ska parterna, omedelbart efter ett eventuellt införande av provisoriska åtgärder och under alla omständigheter före det slutgiltiga avgörandet, säkerställa en fullständig och ändamålsenlig redogörelse för alla de viktigaste omständigheter och överväganden som ligger till grund för beslutet att vidta åtgärder, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 6.5 i antidumpningsavtalet och artikel 12.4 i subventionsavtalet. Redogörelserna ska göras skriftligen, och berörda parter ska ges tillräcklig tid att lämna synpunkter.

3. För att säkerställa största möjliga effektivitet vid undersökningar avseende antidumpnings- eller utjämningstull, särskilt med hänsyn till en rimlig rätt att höras, ska parterna godta att handlingar som inges i samband med undersökningar avseende antidumpnings- eller utjämningstull är avfattade på engelska. Inget i denna punkt ska hindra Korea från att begära ett skriftligt klagorande på koreanska, om

a) de koreanska undersökande myndigheterna anser att de ingivna handlingarnas innebörd inte är tillräckligt tydlig för att kunna användas vid undersökningen avseende antidumpnings- eller utjämningstull, och

b) begäran är strikt begränsad till den del som inte är tillräckligt tydlig för att kunna användas vid undersökningen avseende antidumpnings- eller utjämningstull.

4. Förutsatt att detta inte onödigtvis förse-
nar genomförandet av undersökningen ska berörda parter ges möjlighet att höras, så att de kan lämna synpunkter under undersökningarna avseende antidumpnings- eller utjämningstull.

*Artikel 3.9***Underrättelse**

1. Efter det att en parts behöriga myndigheter har tagit emot en väl underbyggd begäran om antidumpningsåtgärder beträffande import från den andra parten, ska parten senast 15 dagar innan den inleder en undersökning skriftligen underrätta den andra parten om mottagandet av begäran.

2. Efter det att en parts behöriga myndigheter har tagit emot en väl underbyggd begäran om utjämningsåtgärder beträffande import från den andra parten, ska parten innan den inleder en undersökning skriftligen underrätta den andra parten om att den mottagit begäran och ge sitt samtycke till ett möte med den andra parten för att samråda med dennas behöriga myndigheter om begäran.

*Artikel 3.10***Beaktande av allmänintresset**

Parterna ska sträva efter att beakta allmänintresset innan de inför en antidumpnings- eller utjämningsstull.

*Artikel 3.11***Undersökning efter upphävande till följd av en översyn**

Parterna är överens om att med särskild omsorg granska en begäran om inledande av en antidumpningsundersökning avseende en vara med ursprung i den andra parten för vilken antidumpningsåtgärder upphävts under de föregående 12 månaderna till följd av en översyn. Såvida inte denna granskning före inledandet visar att omständigheterna har ändrats ska undersökningen inte inledas.

*Artikel 3.12***Kumulativ bedömning**

Om import från mer än ett land samtidigt omfattas av en undersökning avseende antidumpnings- eller utjämningsstull, ska en part med särskild omsorg granska om en kumula-

tiv bedömning av effekten av importen från den andra parten är lämplig med hänsyn till villkoren för inbördes konkurrens mellan de importerade varorna och villkoren för konkurrens mellan de importerade varorna och de likadana inhemska varorna.

*Artikel 3.13***Minimistandard för översyn**

1. En åtgärd som är föremål för en översyn enligt artikel 11 i antidumpningsavtalet ska upphävas om det fastställs att den på nytt konstaterade dumpningsmarginalen förväntas bli lägre än miniminivån i artikel 5.8 i antidumpningsavtalet.

2. När individuella marginaler fastställs i enlighet med artikel 9.5 i antidumpningsavtalet, ska ingen tull införas för exportörer eller producenter hos den exporterande parten för vilka det på grundval av representativ exportförsäljning konstateras att dumpningsmarginalen är lägre än miniminivån i artikel 5.8 i antidumpningsavtalet.

*Artikel 3.14***Regel om lägsta tull**

Om en part beslutar att införa en antidumpnings- eller utjämningsstull, får storleken på denna tull inte överstiga dumpningsmarginalen eller de utjämningsbara subventionerna, och den bör vara lägre än marginalen om en sådan lägre tull är tillräcklig för att avhjälpa skadan för de inhemska producenterna.

*Artikel 3.15***Tvistlösning**

Ingen av parterna får tillgripa kapitel fjorton (Tvistlösning) för frågor som uppkommer inom ramen för detta avsnitt.

*AVSNITT E***Institutionella bestämmelser**

*Artikel 3.16***Arbetsgruppen för samarbete om handelspolitiska åtgärder**

1. Den arbetsgrupp för samarbete om handelspolitiska åtgärder som inrättas enligt artikel 15.3.1 (Arbetsgrupper) är ett forum för dialog om samarbete om handelspolitiska åtgärder.

2. Arbetsgruppen ska ha till uppgift att

a) öka en parts kunskap om och förståelse av den andra partens lagar, politik och praxis när det gäller handelspolitiska åtgärder,

b) övervaka genomförandet av detta kapitel,

c) förbättra samarbetet mellan parternas myndigheter med ansvar för frågor som rör handelspolitiska åtgärder,

d) utgöra ett forum där parterna kan utbyta information om frågor som rör antidumping, subventioner och utjämningsåtgärder samt skyddsåtgärder,

e) utgöra ett forum där parterna kan diskutera andra relevanta ämnen av ömsesidigt intresse, t.ex.

i) internationella frågor som rör handelspolitiska åtgärder, inbegripet frågor i samband med regelförhandlingarna i WTO:s Doharunda, och

ii) parternas behöriga myndigheters praxis vid undersökningar avseende antidumpnings- och utjämningsstull, t.ex. användning av "tillgängliga uppgifter" och kontrollförfaranden, och

f) samarbeta kring alla andra frågor som parterna anser vara nödvändiga.

3. Arbetsgruppen ska normalt sammanträda en gång per år, och på begäran av en av parterna kan ytterligare möten anordnas.

KAPITEL FYRA

TEKNISKA HANDELSHINDER*Artikel 4.1***Bekräftelse av avtalet om tekniska handelshinder**

Parterna bekräftar sina befintliga rättigheter och skyldigheter gentemot varandra enligt

avtalet om tekniska handelshinder i bilaga 1A till WTO-avtalet (nedan kallat *TBT-avtalet*), som har införlivats i detta avtal och i tillämpliga delar utgör en integrerad del av det.

*Artikel 4.2***Tillämpningsområde och definitioner**

1. Detta kapitel gäller för utarbetande, fastställande och tillämpning av standarder, tekniska föreskrifter och förfaranden för bedömning av överensstämmelse, enligt definitionerna i TBT-avtalet, som kan påverka varuhandeln mellan parterna.

2. Trots vad som sägs i punkt 1 gäller detta kapitel inte för

a) tekniska specifikationer som utarbetats av offentliga organ för sådana organs produktions- eller förbrukningskrav, eller

b) sanitära och fytosanitära åtgärder enligt definitionen i bilaga A till *avtalet om tillämpning av sanitära och fytosanitära åtgärder* i bilaga 1A till WTO-avtalet (nedan kallat *SPS-avtalet*).

3. I detta kapitel ska definitionerna i bilaga 1 till TBT-avtalet gälla.

*Artikel 4.3***Samarbete**

1. Parterna ska stärka sitt samarbete på området för standarder, tekniska föreskrifter och förfaranden för bedömning av överensstämmelse i syfte att öka den ömsesidiga förståelsen av sina respektive system och underlätta tillträdet till sina respektive marknader. I detta syfte kan de inleda dialoger om reglering på såväl övergripande som sektorsspecifik nivå.

2. I sitt bilaterala samarbete ska parterna sträva efter att fastställa, utveckla och främja handelsunderlättande initiativ som kan omfatta, men inte är begränsade till, att

a) stärka regleringssamarbetet genom bl.a. utbyte av information, erfarenheter och data samt vetenskapligt och tekniskt samarbete i syfte att förbättra kvaliteten och nivån på deras tekniska föreskrifter och utnyttja regleringsresurserna på ett effektivt sätt,

b) när så är lämpligt, förenkla tekniska föreskrifter, standarder och förfaranden för bedömning av överensstämmelse,

c) om parterna är överens och när så är lämpligt, t.ex. om det inte finns någon internationell standard, undvika onödiga skillnader i tillvägagångssättet när det gäller föreskrifter och förfaranden för bedömning av överensstämmelse, och arbeta mot möjligheten att konvergera eller anpassa tekniska krav, och

d) främja och uppmuntra bilateralt samarbete mellan deras respektive offentliga eller privata organ som ansvarar för metrologi, standardisering, provning, certifiering och akkreditering.

3. På begäran ska en part vederbörligen beakta förslag från den andra parten om samarbete enligt villkoren i detta kapitel.

Artikel 4.4

Tekniska föreskrifter

1. Parterna är överens om att på bästa sätt utnyttja god regleringspraxis i enlighet med TBT-avtalet. Parterna är i synnerhet överens om att

a) fullgöra sina förpliktelser avseende öppenhet enligt TBT-avtalet,

b) använda relevanta internationella standarder som grund för tekniska föreskrifter, inbegripet förfaranden för bedömning av överensstämmelse, förutom när sådana internationella standarder inte skulle vara ett effektivt eller lämpligt medel för att uppnå de legitima mål som eftersträvas, och, när internationella standarder inte använts som grund, på begäran av den andra parten redogöra för skälen till att sådana standarder bedömts vara olämpliga eller ineffektiva för det eftersträvade målet,

c) när en part fastställt eller avser att fastställa en teknisk föreskrift, på begäran ge den andra parten tillgängliga uppgifter om målet, den rättsliga grunden och motiveringen för den tekniska föreskriften,

d) införa mekanismer för att ge den andra partens näringsidkare förbättrad information om tekniska föreskrifter (inbegripet genom en offentlig webbplats), och särskilt att på begäran och utan oskäligt dröjsmål lämna

skriftliga upplysningar och, när så är lämpligt och sådan finns tillgänglig, skriftlig vägledning om uppfyllandet av deras tekniska föreskrifter till den andra parten eller dess näringsidkare,

e) ta vederbörlig hänsyn till den andra partens synpunkter, när en del av förfarandet för utarbetande av en teknisk föreskrift är föremål för offentligt samråd, och att på begäran skriftligen besvara den andra partens anmärkningar,

f) vid anmälningar enligt TBT-avtalet medge den andra parten en period på minst 60 dagar efter anmälan för att lämna skriftliga synpunkter på förslaget, och

g) lämna tillräckligt lång tid mellan offentliggörandet av tekniska föreskrifter och deras ikraftträdande för att näringsidkare från den andra parten ska kunna anpassa sig, förutom när överhängande problem rörande säkerhet, hälsa, miljöskydd eller nationell säkerhet uppstår eller hotar att uppstå, och, när det är praktiskt möjligt, ta vederbörlig hänsyn till skäliga begäranden om förlängning av perioden för inlämnande av synpunkter.

2. Parterna ska se till att näringsidkare och andra berörda personer från den andra parten kan delta i formella offentliga samråd om utarbetandet av tekniska föreskrifter på villkor som inte är mindre gynnsamma än dem som gäller för partens egna juridiska eller fysiska personer.

3. Parterna ska sträva efter att tillämpa tekniska föreskrifter på ett enhetligt och konsekvent sätt inom hela sitt territorium. Om Korea underrättar EU-parten om ett handelsrelaterat problem som tycks bero på skillnader i lagstiftningen i Europeiska unionens medlemsstater vilka Korea anser vara oförenliga med fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, kommer EUparten att göra sitt yttersta för att skyndsamt åtgärda problemet.

Artikel 4.5

Standarder

1. Parterna bekräftar sina förpliktelser enligt artikel 4.1 i TBT-avtalet att se till att deras standardiserande organ ansluter sig till och följer uppförandekoden för utarbetande, fastställande och tillämpning av standarder i

bilaga 3 till TBT-avtalet samt beaktar principerna i *Decisions and Recommendations adopted by the Committee since 1 January 1995*, G/TBT/1/rev.8, av den 23 maj 2002, avsnitt IX (*Decision of the Committee on Principles for the Development of International Standards, Guides and Recommendations with relation to Articles 2, 5 and Annex 3 of the Agreement*), som utfärdats av WTO:s kommitté för tekniska handelshinder.

2. Parterna förpliktar sig att utbyta information om

a) sin användning av standarder i samband med tekniska föreskrifter,

b) sina respektive standardiseringsprocesser och om i vilken omfattning internationella standarder används som grund för de nationella och regionala standarderna, och

c) samarbetsavtal som en av parterna genomför avseende standardisering, t.ex. uppgifter om standardiseringsfrågor i frihandelsavtal med tredje parter.

Artikel 4.6

Bedömning av överensstämmelse och ackreditering

1. Parterna är medvetna om att det finns en lång rad mekanismer för att underlätta godtagandet av resultaten av förfaranden för bedömning av överensstämmelse som genomförts på den andra partens territorium, bl.a.

a) avtal om ömsesidigt godtagande av resultaten av förfaranden för bedömning av överensstämmelse avseende specifika tekniska föreskrifter som genomförts av organ etablerade på den andra partens territorium,

b) ackrediteringsförfaranden för godkännande av organ för bedömning av överensstämmelse etablerade på den andra partens territorium,

c) offentliga myndigheters utnämmande av organ för bedömning av överensstämmelse etablerade på den andra partens territorium,

d) en parts erkännande av resultaten av förfaranden för bedömning av överensstämmelse som genomförts på den andra partens territorium,

e) frivilliga överenskommelser mellan organ för bedömning av överensstämmelse på vardera partens territorium, och

f) den importerande partens godtagande av en leverantörsförsäkran om överensstämmelse.

2. Med särskild hänsyn tagen till dessa överväganden förpliktar sig parterna att

a) intensifiera sitt utbyte av information om dessa och liknande mekanismer i syfte att underlätta godtagandet av resultat av bedömningar av överensstämmelse,

b) utbyta information om förfaranden för bedömning av överensstämmelse, särskilt om de kriterier som används för att välja lämpliga förfaranden för bedömning av överensstämmelse för specifika varor,

c) utbyta information om ackrediteringspolicy och undersöka hur man på bästa sätt kan använda internationella standarder för ackreditering och internationella avtal som berör parternas ackrediteringsorgan, t.ex. genom mekanismerna i International Laboratory Accreditation Cooperation och International Accreditation Forum, och

d) i överensstämmelse med artikel 5.1.2 i TBT-avtalet kräva förfaranden för bedömning av överensstämmelse som inte är strängare än nödvändigt.

3. De principer och förfaranden för utarbetande och fastställande av tekniska föreskrifter som fastställs i artikel 4.4 i syfte att undvika onödiga handelshinder och säkerställa öppenhet och icke-diskriminering ska även gälla för obligatoriska förfaranden för bedömning av överensstämmelse.

Artikel 4.7

Marknadsövervakning

Parterna förpliktar sig att utbyta synpunkter på marknadsövervaknings- och tillsynsverksamhet.

Artikel 4.8

Avgifter för bedömning av överensstämmelse

Parterna bekräftar sin förpliktelse enligt artikel 5.2.5 i TBT-avtalet att avgifter för obligatorisk bedömning av överensstämmelse för importerade varor ska vara skäliga i förhållande till de avgifter som tas ut för bedömning

av överensstämmelse för likadana varor med nationellt ursprung eller med ursprung i andra länder, med beaktande av kostnader för kommunikationer, transporter och annat som följer av att sökanden och det organ som bedömer överensstämmelse är etablerade på olika platser, och förpliktar sig att tillämpa denna princip på de områden som omfattas av detta kapitel.

Artikel 4.9

Märkning och etikettering

1. Parterna noterar bestämmelsen i punkt 1 i bilaga 1 till TBT-avtalet att en teknisk föreskrift kan omfatta eller enbart behandla märknings- eller etiketteringskrav, och är överens om att de, när deras tekniska föreskrifter omfattar obligatorisk märkning eller etikettering, kommer att följa principerna i artikel 2.2 i TBT-avtalet att tekniska föreskrifter inte ska utarbetas med avsikten eller verkan att skapa onödiga hinder för den internationella handeln och inte vara mer handelsbegränsande än vad som är nödvändigt för att uppnå ett legitimt mål.

2. I synnerhet är parterna överens om följande när en part kräver obligatorisk märkning eller etikettering av varor:

a) Parten ska sträva efter att minimera sina krav på annan märkning eller etikettering än sådan som är relevant för konsumenter eller användare av varan. När märkning för andra, t.ex. fiskala, ändamål, krävs ska detta krav utformas på ett sätt som inte är mer handelsbegränsande än vad som är nödvändigt för att uppnå ett legitimt mål.

b) Parten får specificera etiketternas eller märkningens form, men får inte kräva förhandsgodkännande, registrering eller certifiering i detta sammanhang. Denna bestämmelse påverkar inte partens rätt att kräva förhandsgodkännande av de särskilda uppgifter som ska anges på etiketten eller märkningen i enlighet med relevanta inhemska föreskrifter.

c) Om parten kräver att näringsidkare använder ett unikt identifieringsnummer, ska den utan oskäligt dröjsmål och på icke-diskriminerande grund utfärda sådana nummer till näringsidkare från den andra parten.

d) Det ska stå parten fritt att kräva att uppgifterna på märkningen eller etiketterna ska vara på ett angivet språk. Om parterna har godtagit ett internationellt nomenklatorsystem, får även detta användas. Samtidig användning av andra språk ska inte vara förbjuden, förutsatt att de uppgifter som lämnas på de andra språken är identiska med dem som lämnas på det angivna språket eller att de uppgifter som lämnas på det ytterligare språket inte utgör ett vilseledande påstående om varan.

e) Parten ska när den anser att det inte äventyrar legitima mål enligt TBT-avtalet sträva efter att godta icke-permanenta eller avtagbara etiketter, eller märkning eller etikettering som anges i den åtföljande dokumentationen i stället för att vara fysiskt anbringad på varan.

Artikel 4.10

Samordningsmekanism

1. Parterna är eniga om att utse TBT-samordnare och att ge den andra parten lämpliga uppgifter när de byter TBT-samordnare. TBT-samordnarna ska arbeta gemensamt för att underlätta genomförandet av detta kapitel och samarbetet mellan parterna i alla frågor som rör detta kapitel.

2. Samordnaren ska bl.a. ha till uppgift att a) övervaka genomförandet och förvaltningen av detta kapitel, skyndsamt behandla alla frågor som någon av parterna tar upp och som rör utarbetande, fastställande, tillämpning och säkerställande av efterlevnaden av standarder, tekniska föreskrifter och förfaranden för bedömning av överensstämmelse samt på begäran av en av parterna genomföra samråd om frågor som uppkommer inom ramen för detta kapitel,

b) stärka samarbetet i fråga om utarbetande och förbättring av standarder, tekniska föreskrifter och förfaranden för bedömning av överensstämmelse,

c) sörja för att det vid behov inleds dialoger om föreskrifter i enlighet med artikel 4.3,

d) sörja för att det inrättas arbetsgrupper, som kan omfatta eller samråda med icke-statliga experter och berörda parter om parterna kommer överens om detta,

e) utbyta information om utvecklingen i icke-statliga, regionala och multilaterala forum för standarder, tekniska föreskrifter och förfaranden för bedömning av överensstämmelse, och

f) se över detta kapitel mot bakgrund av utvecklingen inom ramen för TBT-avtalet.

3. Samordnarna ska kommunicera med varandra på ett överenskommet sätt som är lämpligt för ett effektivt fullgörande av deras uppgifter.

KAPITEL FEM

SANITÄRA OCH FYTOSANITÄRA ÅTGÄRDER

Artikel 5.1

Mål

1. Målet med detta kapitel är att minimera de negativa följderna för handeln av sanitära och fytosanitära åtgärder och samtidigt skydda människors, djurs och växters liv eller hälsa på parternas territorier.

2. Detta kapitel syftar vidare till att stärka samarbetet mellan parterna i djurskyddsfrågor, med hänsyn till olika faktorer såsom villkoren i parternas animalieproduktion.

Artikel 5.2

Tillämpningsområde

Detta kapitel gäller för alla sanitära och fytosanitära åtgärder som en part vidtar och som direkt eller indirekt kan påverka handeln mellan parterna.

Artikel 5.3

Definition

I detta kapitel avses med *sanitär eller fytosanitär åtgärd* alla åtgärder enligt definitionen i punkt 1 i bilaga A till SPS-avtalet.

Artikel 5.4

Rättigheter och skyldigheter

Parterna bekräftar sina befintliga rättigheter och skyldigheter enligt SPS-avtalet.

Artikel 5.5

Öppenhet och utbyte av information

Parterna ska

a) eftersträva öppenhet när det gäller sanitära och fytosanitära åtgärder som är tillämpliga på handeln,

b) öka den ömsesidiga förståelsen av sina respektive sanitära och fytosanitära åtgärder samt tillämpningen av dem,

c) utbyta information om frågor som rör utveckling och tillämpning av sanitära och fytosanitära åtgärder som påverkar eller kan påverka handeln mellan parterna, i syfte att minimera deras negativa följder för handeln, och

d) på begäran av en part meddela de krav som gäller vid import av specifika varor.

Artikel 5.6

Internationella standarder

Parterna ska

a) på begäran av en part samarbeta för att nå en gemensam uppfattning om tillämpningen av internationella standarder på områden som påverkar eller kan påverka handeln mellan dem, i syfte att minimera de negativa följderna för denna handel, och

b) samarbeta vid utarbetandet av internationella standarder, riktlinjer och rekommendationer.

Artikel 5.7

Importkrav

1. En parts allmänna importkrav ska gälla för den andra parts hela territorium.

2. Ytterligare särskilda importkrav får ställas på den exporterande parten eller delar av denna på grundval av den djurhälso- eller växtskyddsstatus i den exporterande parten

eller delar av denna som den importerande parten fastställt i enlighet med riktlinjerna och standarderna i SPS-avtalet, Codex Alimentarius-kommissionen, Världsförbundet för djurhälsa (nedan kallad *OIE*) och den internationella växtskyddskonventionen (nedan kallad *IPPC*).

Artikel 5.8

Åtgärder som avser djurhälsa och växtskydd

1. Parterna ska erkänna begreppen områden fria från skadegörare eller sjukdomar och områden med låg förekomst av skadegörare eller sjukdomar i enlighet med standarderna i SPS-avtalet, *OIE* och *IPPC* och inrätta ett lämpligt förfarande för erkännande av sådana områden, med hänsyn till relevanta internationella standarder, riktlinjer och rekommendationer.

2. När sådana områden fastställs, ska parterna beakta faktorer såsom geografiskt läge, ekosystem, epidemiologisk övervakning och sanitära eller fytosanitära kontrollers effektivitet i dessa områden.

3. Parterna ska etablera ett nära samarbete om fastställande av områden fria från skadegörare eller sjukdomar och områden med låg förekomst av skadegörare eller sjukdomar, i syfte att bygga upp förtroende för respektive parts förfaranden för fastställande av sådana områden. Parterna ska sträva efter att slutföra denna förtroendeskapande verksamhet inom ca två år efter detta avtals ikraftträdande. Det framgångsrika slutförandet av det förtroendeskapande samarbetet ska bekräftas av den kommitté för sanitära och fytosanitära åtgärder som avses i artikel 5.10.

4. När sådana områden fastställs, ska den importerande parten i princip grunda sitt eget fastställande av djurhälso- eller växtskyddstatusen i den exporterande parten eller delar av denna på de uppgifter som den exporterande parten lämnat i enlighet med standarderna i SPS-avtalet, *OIE* och *IPPC* samt beakta den exporterande partens fastställande. Om en part i detta sammanhang inte godtar den andra partens fastställande, ska den part som inte godtar fastställandet redogöra för

skälen till det och vara beredd att inleda samråd.

5. Den exporterande parten ska lägga fram nödvändiga belägg för att objektivt bevisa för den importerande parten att sådana områden är och sannolikt kommer att förbli områden fria från skadegörare eller sjukdomar respektive områden med låg förekomst av skadegörare eller sjukdomar. För detta ändamål ska den importerande parten på begäran beredas rimligt tillträde för inspektion, testning och andra relevanta förfaranden.

Artikel 5.9

Samarbete om djurskydd

Parterna ska

a) utbyta information, sakkunskap och erfarenheter på djurskyddsområdet samt anta en arbetsplan för sådan verksamhet, och

b) samarbeta vid utarbetandet av djurskyddsstandarder i internationella forum, särskilt när det gäller bedövning och slakt av djur.

Artikel 5.10

Kommittén för sanitära och fytosanitära åtgärder

1. Den kommitté för sanitära och fytosanitära åtgärder som inrättas enligt artikel 15.2.1 (Specialiserade kommittéer) kan

a) utarbeta nödvändiga förfaranden eller ordningar för genomförandet av detta kapitel,

b) övervaka framstegen i genomförandet av detta kapitel,

c) bekräfta det framgångsrika slutförandet av det förtroendeskapande samarbete som avses i artikel 5.8.3,

d) utarbeta förfaranden för godkännande av anläggningar för varor av animaliskt ursprung och vid behov av produktionsanläggningar för varor av vegetabiliskt ursprung, och

e) utgöra ett forum för att diskutera problem som uppstår i samband med tillämpningen av vissa sanitära eller fytosanitära åtgärder, i syfte att finna för båda parter godtagbara alternativ. I detta sammanhang ska kommittén på begäran av en part sammankalla

las till ett brådskande möte för att hålla samråd.

2. Kommittén ska bestå av företrädare för parterna och ska mötas en gång per år på ett datum som fastställs gemensamt. Även platsen för mötena ska fastställas gemensamt. Dagordningen ska fastställas före mötena. Ordförandeskapet ska innehåsa växelvis av parterna.

Artikel 5.11

Twistelösning

Ingen av parterna får tillgripa kapitel fjorton (Twistelösning) för frågor som uppkommer inom ramen för detta kapitel.

KAPITEL SEX

TULLAR OCH HANDELSLÄTTNADER

Artikel 6.1

Mål och principer

I syfte att underlätta handeln och främja tullsamarbetet bilateralt och multilateralt, är parterna eniga om att samarbeta samt om att anta och tillämpa sina krav och förfaranden för import, export och transitering av varor på grundval av följande mål och principer:

a) För att säkerställa att kraven och förfarandena för import, export och transitering av varor är effektiva och proportionerliga

i) ska parterna anta eller bibehålla påskyndade tullförfaranden, samtidigt som de upprätthåller lämpliga förfaranden för tullkontroll och urval,

ii) får kraven och förfarandena för import, export och transitering inte vara mer administrativt betungande eller handelsbegränsande än vad som är nödvändigt för att uppnå legitima mål,

iii) ska parterna sörja för klarering av varor som kräver ett minimum av dokumentation och göra elektroniska system tillgängliga för dem som använder tullsystemet,

iv) ska parterna använda sig av informationsteknik som påskyndar förfarandena för frigörande av varor,

v) ska parterna se till att deras respektive tullmyndigheter och organ som ägnar sig åt gränskontroll, inbegripet import-, export- och transiteringsfrågor, samarbetar och samordnar sin verksamhet, och

vi) ska parterna föreskriva att användningen av tullombud är frivillig.

b) Kraven och förfarandena för import, export och transitering ska bygga på internationella instrument och standarder på handels- och tullområdet som parterna godtagit.

i) Där sådana finns, ska internationella instrument och standarder på handels- och tullområdet ligga till grund för kraven och förfarandena för import, export och transitering, förutom om sådana instrument och standarder inte skulle vara ett effektivt eller lämpligt medel för att uppnå de legitima mål som eftersträvas.

ii) Uppgiftskrav och förfaranden ska användas och tillämpas gradvis i enlighet med Världstullorganisationens (nedan kallad *WCO*) modell för tulluppgifter och tillhörande rekommendationer och riktlinjer från *WCO*.

c) Kraven och förfarandena ska vara öppna och förutsebara för importörer, exportörer och andra berörda parter.

d) Parterna ska i god tid samråda med företrädare för näringslivet och andra berörda parter, bl.a. i fråga om betydande nya eller ändrade krav och förfaranden, innan dessa antas.

e) Principer eller förfaranden för riskhantering ska tillämpas så att insatserna för att kontrollera efterlevnaden koncentreras på transaktioner som kräver särskild uppmärksamhet.

f) Parterna ska samarbeta och utbyta information i syfte att främja tillämpningen och efterlevnaden av de åtgärder för handelslättnader som fastställs i detta avtal.

g) Åtgärderna för att underlätta handeln ska inte hindra uppnåendet av legitima politiska mål, t.ex. skyddet av nationell säkerhet, hälsa och miljö.

Artikel 6.2

Frigörande av varor

1. Parterna ska anta och tillämpa förenklade och effektiva krav och förfaranden för tullar och andra handelsrelaterade frågor för att underlätta handeln mellan sig.

2. I enlighet med punkt 1 ska parterna se till att deras respektive tullmyndigheter, gränsmyndigheter eller andra behöriga myndigheter tillämpar krav och förfaranden som

a) möjliggör frigörande av varor inom en period som inte är längre än vad som krävs för att säkerställa efterlevnaden av parternas respektive lagar och formaliteter avseende tullar och andra handelsrelaterade frågor; parterna ska sträva efter att ytterligare minska tiden för frigörande,

b) möjliggör elektronisk förhandsinlämning och eventuellt behandling av uppgifter före varornas fysiska ankomst, "behandling före ankomst", så att varorna kan frigöras när de ankommer,

c) ger importörerna möjlighet att få varor frigjorda före, och utan att det påverkar, tullmyndigheternas slutgiltiga fastställande av de tillämpliga tullarna, skatterna och avgifterna ⁽³⁾, och

d) tillåter att varor övergår till fri omsättning vid ankomstplatsen, utan att de först måste överföras tillfälligt till lager eller andra anläggningar.

Artikel 6.3

Förenklat tullförfarande

Parterna ska sträva efter att tillämpa förenklade import- och exportförfaranden på handlare eller näringsidkare som uppfyller särskilda krav som en part fastställt, för att i synnerhet möjliggöra snabbare frigörande och klarering av varor, inbegripet elektronisk förhandsinlämning och behandling av uppgifter före sändningarnas fysiska ankomst, färre fysiska kontroller och handelslätnader genom t.ex. förenklade deklarationer som kräver ett minimum av dokumentation.

⁽³⁾ En part får kräva att en importör lämnar en tillräcklig garanti i form av en säkerhet, en deposition eller något annat lämpligt instrument som täcker den slutliga betalningen av tullar, skatter och avgifter i samband med importen av varorna.

Artikel 6.4

Riskhantering

Parterna ska använda riskhanteringssystem för riskanalys och riskinriktning, om möjligt elektroniska, som gör det möjligt för tullmyndigheterna att koncentrera sin kontrollverksamhet på högriskvaror och som förenklar klareringen av och rörligheten för lågriskvaror. Parterna ska stödja sig på den ändrade internationella konventionen om förenkling och harmonisering av tullförfaranden från 1999 (nedan kallad *Kyotokonventionen*) och WCO:s riktlinjer för riskhantering för sina riskhanteringsförfaranden.

Artikel 6.5

Öppenhet

1. Parterna ska se till att deras respektive lagar, andra författningar, allmänna administrativa förfaranden och andra krav, inbegripet avgifter och pålagor, avseende tullar och andra handelsrelaterade frågor är lättillgängliga för alla berörda parter via ett officiellt angivet medium och, om möjligt och lämpligt, en officiell webbplats.

2. Parterna ska utse eller bibehålla ett eller flera informationskontor dit berörda personer kan vända sig om de har frågor om tullar och andra handelsrelaterade ärenden.

3. Parterna ska samråda med och lämna information till företrädare för näringslivet och andra berörda parter. Sådana samråd och sådan information ska omfatta betydande nya eller ändrade krav och förfaranden, och synpunkter ska kunna lämnas innan dessa antas.

Artikel 6.6

Förhandsbesked

1. På handlares skriftliga begäran ska parterna genom sina tullmyndigheter ge skriftliga förhandsbesked om tullklassificering, ursprung eller liknande frågor som parterna anser vara relevanta, innan en vara importeras till deras territorium i enlighet med deras lagar och andra författningar.

2. Med förbehåll för eventuella sekretesskrav i lagar och andra författningar ska vardera parten offentliggöra, t.ex. på Internet, sina förhandsbesked om tullklassificering och liknande frågor som den anser vara relevanta.

3. I syfte att underlätta handeln ska parterna i sin bilaterala dialog inkludera regelbundna uppdateringar om ändringar i deras respektive lagstiftningar när det gäller de frågor som avses i punkterna 1 och 2.

Artikel 6.7

Överklagandeförfaranden

1. Parterna ska se till att personer som berörs av deras avgöranden i tullärenden och andra krav och förfaranden för import, export och transitering har möjlighet att få dessa avgöranden omprövade eller att överklaga dem. En part får kräva att ett överklagande först behandlas av samma myndighet, tillsynsmyndigheten för denna eller en rättslig myndighet, innan det prövas av en högre oberoende instans, som kan vara en rättslig myndighet eller en förvaltningsdomstol.

2. Om överprövningsorganet begär det, får en producent eller exportör lämna uppgifter direkt till den part som gör den administrativa översynen. Den exportör eller producent som lämnar uppgifterna får begära att den part som gör den administrativa översynen ska behandla uppgifterna som konfidentiella i enlighet med sina lagar och andra författningar.

Artikel 6.8

Konfidentiell behandling

1. Alla uppgifter som personer eller myndigheter från den ena parten lämnar till myndigheter från den andra parten i enlighet med detta kapitel, inbegripet uppgifter som begärts enligt artikel 6.7, ska behandlas som konfidentiella eller begränsade, beroende på de tillämpliga lagarna och andra författningarna hos respektive part. Uppgifterna ska omfattas av sekretess och åtnjuta det skydd som gäller liknande uppgifter enligt tillämp-

liga lagar och andra författningar hos den mottagande parten.

2. Personuppgifter får endast utbytas under förutsättning att den part som mottar uppgifterna åtar sig att tillämpa en skyddsnivå som minst motsvarar den som i det särskilda fallet tillämpas av den part som lämnar uppgifterna. Den person som lämnar uppgifterna får inte ställa strängare krav än dem som gäller inom den egna jurisdiktionen.

3. De uppgifter som avses i punkt 1 får inte användas av myndigheterna i den mottagande parten för andra syften än för vilka de lämnats, utan uttryckligt tillstånd av den person eller myndighet som lämnat uppgifterna.

4. Utan uttryckligt tillstånd av den person eller myndighet som lämnat dem, får de uppgifter som avses i punkt 1 inte offentliggöras eller på annat sätt lämnas ut till någon person, förutom om det krävs eller är tillåtet enligt den mottagande partens lagar och andra författningar i samband med rättsliga förfaranden. Den person eller myndighet som lämnat uppgifterna ska, om möjligt i förväg, underrättas om att de kan komma att lämnas ut.

5. När en myndighet från en part begär uppgifter i enlighet med detta kapitel, ska den underrätta de personer till vilka begäran riktas om att uppgifterna kan komma att lämnas ut i samband med rättsliga förfaranden.

6. Om inte den person som lämnat uppgifterna samtycker till något annat, ska den begärande parten i förekommande fall vidta alla tillgängliga åtgärder enligt tillämpliga lagar och andra författningar hos den parten för att bevara uppgifternas konfidentialitet och skydda personuppgifter när en tredje part eller andra myndigheter ansöker om att få tillgång till de berörda uppgifterna.

Artikel 6.9

Avgifter och pålagor

För alla slags avgifter och pålagor, bortsett från tullar och de avgifter etc. som undantas från definitionen av tullar enligt artikel 2.3 (Tullar), som påförs i samband med import eller export gäller följande:

a) Avgifter och pålagor får endast tas ut för tjänster som tillhandahålls i samband med den berörda importen eller exporten eller för formaliteter som krävs för sådan import eller export.

b) Avgifter och pålagor får inte överstiga den ungefärliga kostnaden för den tillhandahållna tjänsten.

c) Avgifter och pålagor får inte beräknas utifrån värdet på importen eller exporten.

d) Avgifter och pålagor får inte tas ut för konsulära tjänster.

e) Informationen om avgifter och pålagor ska offentliggöras via ett officiellt angivet medium och, om möjligt och lämpligt, en officiell webbplats. Det ska av informationen framgå vilka skälen är till avgiften eller pålagan för den tillhandahållna tjänsten, vilken myndighet som är ansvarig, vilka avgifter och pålagor som kommer att tillämpas samt när och hur de ska betalas.

f) Nya eller ändrade avgifter och pålagor får inte tas ut förrän information i enlighet med e har offentliggjorts och gjorts lättillgänglig.

Artikel 6.10

Kontroll före sändning

Ingen av parterna ska kräva kontroller före sändning eller liknande.

Artikel 6.11

Revision efter klarering

Parterna ska ge handlare möjlighet att omfattas av effektiva revisioner efter klarering. Tillämpningen av revisioner efter klarering ska inte medföra omotiverade eller onödiga krav eller belastningar för handlarna.

Artikel 6.12

Tullvärdeberäkning

Avtalet om tullvärdeberäkning utan de förbehåll och valmöjligheter som anges i artikel 20 i och punkterna 2–4 i bilaga III till avtalet om tullvärdeberäkning ska införlivas i detta

avtal och i tillämpliga delar utgöra en integrerad del av det.

Artikel 6.13

Tullsamarbete

1. Parterna ska öka sitt samarbete i tullfrågor och därmed sammanhängande frågor.

2. Parterna åtar sig att utveckla handelsfrämjande åtgärder på tullområdet med beaktande av internationella organisationers arbete på detta område. Detta kan omfatta prövning av nya tullförfaranden.

3. Parterna bekräftar sitt åtagande att underlätta laglig befordran av varor och ska utbyta sakkunskap om åtgärder för att förbättra tullteknik och tullförfaranden samt om datoriserade system i enlighet med detta avtal.

4. Parterna ska åta sig att

a) i syfte att underlätta handelsflödet mellan dem, eftersträva en harmonisering i enlighet med internationella standarder av den dokumentation och de uppgifter som används i handeln, när det gäller tullrelaterade frågor i samband med import, export och transitering av varor,

b) intensifiera samarbetet mellan sina respektive tulllaboratorier och vetenskapliga avdelningar och sträva efter en harmonisering av tulllaboratoriernas metoder,

c) anordna utbyten för tullpersonal,

d) gemensamt anordna fortbildningsprogram i tullrelaterade frågor för tjänstemän som deltar direkt i tullförfaranden,

e) utveckla effektiva mekanismer för kommunikation med näringslivet,

f) i möjligaste mån bistå varandra vid tullklassificering, värdeberäkning och ursprungsbestämning för förmånlig tullbehandling av importerade varor,

g) främja ett starkt och effektivt säkerställande av skyddet för immateriella rättigheter från tullmyndigheternas sida i samband med import, export, återexport, transitering, omlastning och andra tullförfaranden, särskilt när det gäller varumärkesförfälskade varor, och

h) förbättra säkerheten, och samtidigt underlätta handeln, för sjöcontainersändningar och andra sändningar från hela världen som importeras till, omlastas i eller transiteras via

parterna. Parterna är överens om att målen med det intensifierade och utvidgade samarbetet omfattar, men inte är begränsade till, att

i) samarbeta för att stärka de tullrelaterade aspekterna av säkrandet av den internationella handelns logistikkedja, och

ii) i möjligaste mån samordna sina ståndpunkter i multilaterala forum där det är lämpligt att ta upp och diskutera frågor som rör containersäkerhet.

5. Parterna är medvetna om att tekniskt samarbete mellan dem är avgörande för att underlätta efterlevnaden av de förpliktelser som fastställs i detta avtal och för att uppnå en hög grad av handelslättnader. Parterna är överens om att genom sina tullförvaltningar utveckla ett program för tekniskt samarbete enligt gemensamt fastställda villkor när det gäller omfattningen av, tidpunkterna för och kostnaden för samsarbetsåtgärder inom tullområdet och därmed sammanhängande områden.

6. Genom sina respektive tullförvaltningar och andra gränsmyndigheter ska parterna se över relevanta internationella initiativ för handelslättnader, bl.a. relevant arbete inom WTO och WCO, för att fastställa områden där ytterligare gemensamma åtgärder skulle underlätta handeln mellan parterna och främja gemensamma multilaterala mål. Parterna ska samarbeta för att när så är möjligt anta gemensamma ståndpunkter i internationella organisationer på området för tullar och handelslättnader, särskilt i WTO och WCO.

7. Parterna ska bistå varandra vid genomförandet och säkerställandet av efterlevnaden av detta kapitel, protokollet om definition av begreppet "ursprungsprodukter" och om metoder för administrativt samarbete samt sina respektive lagar och andra författningar på tullområdet.

Artikel 6.14

Ömsesidigt administrativt bistånd i tullfrågor

1. Parterna ska ge varandra administrativt bistånd i tullfrågor i enlighet med bestämmelserna i protokollet om ömsesidigt administrativt bistånd i tullfrågor.

2. Ingen av parterna får tillgripa kapitel fjorton (Tvistelösning) i detta avtal för frågor som omfattas av artikel 9.1 i protokollet om ömsesidigt administrativt bistånd i tullfrågor.

Artikel 6.15

Kontaktpunkter i tullfrågor

1. Parterna ska utbyta förteckningar över utsedda kontaktpunkter för frågor som uppkommer inom ramen för detta kapitel och protokollet om definition av begreppet "ursprungsprodukter" och om metoder för administrativt samarbete.

2. Kontaktpunkterna ska sträva efter genom att genom samråd lösa operativa problem som omfattas av detta kapitel. Om ett problem inte kan lösas av kontaktpunkterna, ska ärendet hänskjutas till den tullkommitté som avses i detta kapitel.

Artikel 6.16

Tullkommittén

1. Den tullkommitté som inrättas enligt artikel 15.2.1 (Specialiserade kommittéer) ska sörja för att detta kapitel, protokollet om definition av begreppet "ursprungsprodukter" och om metoder för administrativt samarbete samt protokollet om ömsesidigt administrativt bistånd i tullfrågor fungerar effektivt samt pröva alla frågor som uppkommer i samband med tillämpningen av dem. För frågor som omfattas av detta avtal ska kommittén rapportera till den handelskommitté som inrättas enligt artikel 15.1.1 (Handelskommitté).

2. Tullkommittén ska bestå av företrädare för parternas tullmyndigheter och andra behöriga myndigheter med ansvar för frågor som rör tullar och handelslättnader samt för förvaltningen av protokollet om definition av begreppet ursprungsprodukter och om metoder för administrativt samarbete samt protokollet om ömsesidigt administrativt bistånd i tullfrågor.

3. Tullkommittén ska själv anta sin arbetsordning och sammanträda en gång per år; parterna ska turas om att anordna sammanträdet.

4. På begäran av en part ska tullkommittén sammanträda för att diskutera och försöka lösa eventuella meningsskiljaktigheter som kan uppstå mellan parterna i frågor som omfattas av detta kapitel, protokollet om definition av begreppet "ursprungsprodukter" och om metoder för administrativt samarbete samt protokollet om ömsesidigt administrativt bistånd i tullfrågor, t.ex. handelslättningar, tullklassificering, varors ursprung och ömsesidigt administrativt bistånd i tullfrågor, särskilt i samband med artiklarna 7 och 8 i protokollet om ömsesidigt administrativt bistånd i tullfrågor.

5. Tullkommittén kan utarbeta resolutioner, rekommendationer eller yttranden som den anser vara nödvändiga för att uppnå de gemensamma målen och för att säkerställa att de mekanismer som fastställs i detta kapitel, protokollet om definition av begreppet "ursprungsprodukter" och om metoder för administrativt samarbete samt protokollet om ömsesidigt administrativt bistånd i tullfrågor fungerar effektivt.

KAPITEL SJU

HANDEL MED TJÄNSTER, ETABLE- RING OCH ELEKTRONISK HANDEL

AVSNITT A

Allmänna bestämmelser

Artikel 7.1

Mål, tillämpningsområde och omfattning

1. Parterna, som bekräftar sina respektive rättigheter och skyldigheter enligt WTO-avtalet, fastställer härmed de nödvändiga ordningarna för en gradvis och ömsesidig liberalisering av handel med tjänster och etablering samt för samarbete om elektronisk handel.

2. Inget i detta kapitel ska anses innebära några skyldigheter när det gäller offentlig upphandling.

3. Detta kapitel ska inte gälla för subventioner eller bidrag som en part ger, inbegripet statsstödda lån, garantier och försäkringar.

4. I enlighet med detta kapitel behåller parterna rätten att reglera och att införa nya föreskrifter för att uppnå legitima politiska mål.

5. Detta kapitel ska inte gälla för åtgärder som påverkar fysiska personer som söker tillträde till en parts arbetsmarknad, och inte heller för åtgärder som rör medborgarskap, bosättning eller fast anställning.

6. Inget i detta kapitel ska hindra en part från att tillämpa åtgärder för att reglera fysiska personers inresa till eller tillfälliga vistelse på dess territorium, inbegripet sådana åtgärder som är nödvändiga för att skydda gränsernas integritet och se till att fysiska personers förflyttning över dessa sker i ordnade former, förutsatt att åtgärderna inte tillämpas på ett sådant sätt att de upphäver eller minskar de förmåner som tillkommer den andra parten enligt villkoren i ett särskilt åtagande i detta kapitel och bilagorna till det ⁽⁴⁾.

Artikel 7.2

Definitioner

I detta kapitel gäller följande definitioner:

a) *åtgärd*: en parts åtgärder, i form av lagar, andra författningar, regler, förfaranden, beslut och administrativa handlingar eller i någon annan form.

b) *åtgärder som införs eller bibehålls av en part*: åtgärder vidtagna av

i) centrala, regionala eller lokala politiska beslutsförsamlingar eller myndigheter, och
ii) icke-statliga organ vid utövandet av befogenheter som delegerats till den av centrala, regionala eller lokala politiska beslutsförsamlingar eller myndigheter.

c) *person*: antingen en fysisk person eller en juridisk person.

d) *fysisk person*: en medborgare i Korea eller i en av Europeiska unionens medlemsstater i enlighet med respektive stats lagstiftning.

⁽⁴⁾ Enbart det faktum att visum krävs för fysiska personer från vissa länder, men inte från andra, ska inte anses upphäva eller minska förmåner enligt villkoren i ett särskilt åtagande i detta kapitel och bilagorna till det.

e) *juridisk person*: ett rättssubjekt som bildats i laga ordning eller på annat sätt organiserats enligt gällande lag, antingen för vinständamål eller i annat syfte, och antingen privatägt eller i offentlig ägo, inbegripet bolag, stiftelser, handelsbolag, samriskföretag, enskilda näringsidkare och föreningar.

f) juridisk person från en part:

i) en juridisk person som bildats i enlighet med lagstiftningen i en av Europeiska unionens medlemsstater eller i Korea och som har sitt säte, sitt huvudkontor ⁽⁵⁾ eller sin huvudsakliga verksamhet på det territorium där fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt är tillämpliga eller på Koreas territorium; om den juridiska personen endast har sitt säte eller huvudkontor på det territorium där fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt är tillämpliga eller på Koreas territorium, ska den inte betraktas som en juridisk person från Europeiska unionen eller från Korea såvida den inte har en omfattande affärsverksamhet ⁽⁶⁾ på det territorium där fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt är tillämpliga eller på Koreas territorium, eller

ii) i fråga om etablering i enlighet med artikel 7.9 a, en juridisk person som ägs eller kontrolleras av fysiska personer från EU-parten eller från Korea, eller av en juridisk

person från Europeiska unionen eller från Korea enligt i ovan.

En juridisk person

i) ägs av personer från EU-parten eller från Korea om mer än 50 % av aktiekapitalet ägs av nyttjandeberättigade personer från EU-parten eller från Korea,

ii) kontrolleras av personer från EU-parten eller från Korea om dessa personer har befogenhet att utse en majoritet av styrelseledamöterna eller på annat sätt lagenligt leda verksamheten,

iii) är närstående till en annan person när den kontrollerar, eller kontrolleras av, den andra personen eller när den och den andra personen båda kontrolleras av samma person.

g) Trots vad som sägs i led f ska rederier som är etablerad utanför EU-parten eller Korea och som kontrolleras av medborgare i en av Europeiska unionens medlemsstater eller i Korea omfattas av detta avtal, om deras fartyg är registrerade i enlighet med lagstiftningen i den EU-medlemsstaten respektive i Korea och seglar under en EU-medlemsstats eller Koreas flagg ⁽⁷⁾.

h) *avtal om ekonomisk integration*: ett avtal som avsevärt liberaliserar handel med tjänster och etablering i enlighet med WTO-avtalet, särskilt artiklarna V och V a i Gats.

i) *reparation och underhåll av flygplan*: sådan verksamhet som utförs på ett flygplan eller en del av detta när flygplanet tagits ur drift och som alltså inte är fortlöpande underhåll (s.k. line maintenance).

j) *tjänster som rör databokningssystem* (nedan kallade CRS): tjänster som tillhandahålls av datoriserade system som innehåller information om flygbolagens tidtabeller, bokningsläget, biljettpreiser och resevillkor och genom vilka reservationer kan göras eller biljetter utfärdas.

k) *försäljning och marknadsföring av luftfartstjänster*: möjligheten för det berörda flygbolaget att sälja och fritt marknadsföra sina luftfartstjänster, inbegripet alla aspekter av marknadsföring, såsom marknadsundersökningar, reklam och distribution. Denna

⁽⁵⁾ Med *huvudkontor* avses det kontor där de slutgiltiga besluten fattas.

⁽⁶⁾ I överensstämmelse med anmälan av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen till WTO (WT/REG39/1) betraktar EU-parten begreppet *faktisk och fortlöpande anknytning* till ekonomin i en medlemsstat i Europeiska unionen i enlighet med vad som föreskrivs i artikel 48 i fördraget som likvärdigt med begreppet *omfattande affärsverksamhet* i artikel V.6 i Gats. För en juridisk person som bildats i enlighet med lagstiftningen i Korea och som endast har sitt säte eller huvudkontor på Koreas territorium, ska EU-parten således endast medge förmånerna enligt detta avtal om denna juridiska person har en faktisk och fortlöpande anknytning till Koreas ekonomi.

⁽⁷⁾ Detta led ska inte tillämpas på etablering.

verksamhet innefattar varken prissättning för luftfartstjänster eller tillämpliga villkor.

1) *tjänsteleverantör*: en person som tillhandahåller eller ämnar tillhandahålla en tjänst, även i egenskap av investerare.

Artikel 7.3

Kommittén för handel med tjänster, etablering och elektronisk handel

1. Den kommitté för handel med tjänster, etablering och elektronisk handel som inrättas enligt artikel 15.2.1 (Specialiserade kommittéer) ska bestå av företrädare för parterna. Den främsta företrädaren för en part i kommittén ska vara en tjänsteman vid den av partens myndigheter som ansvarar för genomförandet av detta kapitel.

2. Kommittén ska

a) övervaka och bedöma genomförandet av detta kapitel,

b) behandla frågor om detta kapitel som en part hänskjuter till kommittén, och

c) ge berörda myndigheter tillfälle att utbyta information om åtgärder som vidtas av försiktighetsskäl i enlighet med artikel 7.46.

AVSNITT B

Gränsöverskridande tillhandahållande av tjänster

Artikel 7.4

Tillämpningsområde och definitioner

1. Detta avsnitt gäller för åtgärder som parterna vidtar och som påverkar det gränsöverskridande tillhandahållandet av tjänster inom alla tjänstesektorer, med undantag av

a) audiovisuella tjänster ⁽⁸⁾,

b) nationellt sjöfartscabotage, och

c) nationella och internationella luftfartstjänster, såväl reguljär som icke-reguljär luftfart, och tjänster i direkt anslutning till utövandet av trafikrättigheter, med undantag av

i) reparation och underhåll av flygplan,

ii) försäljning och marknadsföring av luftfartstjänster,

iii) CRS-tjänster, och

iv) andra kringtjänster för luftfart, t.ex. marktjänster på flygplatser, uthyrning av luftfartyg med besättning samt flygplatsledningstjänster.

2. Åtgärder som påverkar det gränsöverskridande tillhandahållandet av tjänster omfattar åtgärder som påverkar

a) produktionen, distributionen, marknadsföringen, försäljningen och leveransen av en tjänst,

b) köpet, betalningen eller användningen av en tjänst,

c) i samband med tillhandahållandet av en tjänst, tillgången till och användningen av nätverk eller tjänster som parterna kräver ska erbjudas allmänheten, och

d) närvaron på den ena partens territorium av en tjänsteleverantör från den andra parten.

3. I detta avsnitt gäller följande definitioner:

a) *gränsöverskridande tillhandahållande av tjänster*: tillhandahållande av en tjänst

i) från den ena partens territorium till den andra partens territorium, och

ii) på den ena partens territorium till en tjänstekonsument från den andra parten.

b) *tjänster*: varje tjänst inom varje sektor, utom tjänster som tillhandahålls i samband med utövandet av statliga befogenheter.

c) *tjänst som tillhandahålls i samband med utövandet av statliga befogenheter*: varje tjänst som inte tillhandahålls vare sig på kommersiella grunder eller i konkurrens med en eller flera tjänsteleverantörer.

Artikel 7.5

Marknadstillträde

1. I fråga om marknadstillträde genom gränsöverskridande tillhandahållande av tjänster ska parterna medge tjänster och tjänsteleverantörer från den andra parten en behandling som inte är mindre förmånlig än den som fastställs i de överenskomna villkoren och begränsningarna i de särskilda åtagandena i bilaga 7-A.

2. Inom sektorer där åtaganden om marknadstillträde gjorts, definieras de åtgärder

⁽⁸⁾ Att audiovisuella tjänster inte omfattas av detta avsnitt påverkar inte rättigheterna och skyldigheterna enligt protokollet om kulturellt samarbete.

som en part inte får införa eller bibehålla, vare sig regionalt eller på hela sitt territorium, såvida inte annat anges i bilaga 7-A, enligt följande:

a) Begränsningar av antalet tjänsteleverantörer genom numeriska kvoter, monopol eller tjänsteleverantörer med ensamrätt eller genom krav på prövning av det ekonomiska behovet⁽⁹⁾.

b) Begränsningar av det totala värdet av tjänstetransaktioner eller av tillgångar genom numeriska kvoter eller krav på prövning av det ekonomiska behovet.

c) Begränsningar av det totala antalet tjänster som tillhandahålls eller av den totala kvantiteten tjänsteproduktion uttryckt i angivna numeriska enheter genom kvoter eller krav på prövning av det ekonomiska behovet⁽¹⁰⁾.

Artikel 7.6

Nationell behandling

1. Inom de sektorer för vilka åtaganden om marknadstillträde anges i bilaga 7-A och med iakttagande av de villkor och förbehåll som fastställs där, ska parterna, i fråga om alla åtgärder som påverkar det gränsöverskridande tillhandahållandet av tjänster, medge tjänster och tjänsteleverantörer från den andra parten en behandling som inte är mindre förmånlig än den som parterna medger sina egna tjänster och tjänsteleverantörer av samma slag.

2. En part kan uppfylla kravet i punkt 1 genom att medge tjänster eller tjänsteleverantörer från den andra parten antingen en till formen identisk behandling eller en till formen olik behandling i förhållande till den som parten medger sina egna tjänster och tjänsteleverantörer av samma slag.

⁽⁹⁾ Detta led omfattar åtgärder enligt vilka en tjänsteleverantör från den andra parten måste vara etablerad i den mening som avses i artikel 7.9 a eller hemmahörande på en parts territorium som ett villkor för gränsöverskridande tillhandahållande av tjänster.

⁽¹⁰⁾ Detta led omfattar inte åtgärder som en part vidtar och som begränsar insatserna vid gränsöverskridande tillhandahållande av tjänster.

3. En till formen identisk eller en till formen olik behandling ska anses vara mindre förmånlig om den ändrar konkurrensvillkoren till förmån för tjänster eller tjänsteleverantörer från den ena parten i jämförelse med tjänster eller tjänsteleverantörer av samma slag från den andra parten.

4. Särskilda åtaganden enligt denna artikel ska inte tolkas så att en part måste kompensera för inneboende konkurrensnackdelar som beror på de aktuella tjänsternas eller tjänsteleverantörernas utländska natur.

Artikel 7.7

Förteckningar över åtaganden

1. De sektorer som respektive part liberaliserar enligt detta avsnitt samt de begränsningar av marknadstillträde och nationell behandling som genom förbehåll gäller för tjänster och tjänsteleverantörer från den andra parten i dessa sektorer anges i förteckningarna över åtaganden i bilaga 7-A.

2. Ingen av parterna får införa nya eller mer diskriminerande åtgärder avseende tjänster eller tjänsteleverantörer från den andra parten i förhållande till den behandling som medges enligt de särskilda åtagandena i enlighet med punkt 1.

Artikel 7.8

MGN-behandling⁽¹¹⁾

1. I fråga om åtgärder som omfattas av detta avsnitt och som påverkar det gränsöverskridande tillhandahållandet av tjänster, ska parterna, om inte annat anges i denna artikel, medge tjänster och tjänsteleverantörer från den andra parten en behandling som inte är mindre förmånlig än den som respektive part medger tjänster och tjänsteleverantörer av samma slag från ett tredjeland inom ramen för ett avtal om ekonomisk integration som undertecknas efter det att detta avtal trätt i kraft.

2. En behandling som en av parterna medger tjänster och tjänsteleverantörer från en

⁽¹¹⁾ Inget i denna artikel ska tolkas som att det utvidgar tillämpningsområdet för detta avsnitt.

tredje part i enlighet med ett avtal om regional ekonomisk integration ska endast undantas från skyldigheten i punkt 1 om denna behandling medges enligt sektorsspecifika eller horisontella åtaganden för vilka det i avtalet om regional ekonomisk integration föreskrivs väsentligt mer vittgående skyldigheter än dem som görs inom ramen för detta avsnitt (se bilaga 7-B).

3. Trots vad som sägs i punkt 2 ska de skyldigheter som följer av punkt 1 inte gälla för en behandling som medges

a) enligt åtgärder för erkännande av kvalifikationer, licenser eller åtgärder som vidtas av försiktighetsskäl i enlighet med artikel VII i Gats eller tillhörande bilaga om finansiella tjänster,

b) enligt ett internationellt avtal eller en internationell ordning som helt eller huvudsakligen avser beskattning, eller

c) enligt åtgärder som omfattas av MGN-undantagen i bilaga 7-C.

4. Detta kapitel ska inte tolkas så att det hindrar en part från att tilldela eller medge närliggande länder förmåner för att underlätta utbyte mellan sammanhängande gränsområden av tjänster som både produceras och konsumeras lokalt.

b) *investerare*: varje person som ämnar bedriva eller bedriver en näringsverksamhet genom en etablering⁽¹³⁾.

c) *näringsverksamhet*: all verksamhet av ekonomisk karaktär, med undantag av verksamhet som bedrivs i samband med utövandet av statliga befogenheter, dvs. verksamhet som inte bedrivs vare sig i kommersiellt syfte eller i konkurrens med en eller flera näringsidkare.

d) *dotterbolag till en juridisk person från en part*: en juridisk person som i praktiken kontrolleras av en annan juridisk person från den parten.

e) *filial till en juridisk person*: en affärsverksamhet som inte är en juridisk person och som förefaller vara permanent, som t.ex. en del av moderbolaget, som har en ledning och som är materiellt så utrustad att den kan stå i affärsförbindelse med tredje parter på så sätt att sådana tredje parter, trots vetskapen om att det eventuellt uppkommer ett rättsligt förhållande med moderbolaget, vars huvudkontor finns i utlandet, inte behöver vända sig direkt till moderbolaget utan kan vända sig till filialen.

Artikel 7.10

Tillämpningsområde

I syfte att förbättra investeringsklimatet, särskilt de etableringsvillkor som parterna tillämpar sinsemellan, gäller detta avsnitt för åtgärder som parterna vidtar och som påverkar etablering⁽¹⁴⁾ inom all näringsverksamhet, med undantag av

AVSNITT C

Etablering

Artikel 7.9

Definitioner

I detta avsnitt gäller följande definitioner:

a) *etablering*:

i) bildande, förvärv eller upprätthållande av en juridisk person⁽¹²⁾, eller

ii) skapande eller upprätthållande av en filial eller ett representationskontor på en parts territorium i syfte att bedriva en näringsverksamhet.

⁽¹²⁾ Med termerna *bildande* och *förvärv* av en juridisk person avses även kapitalplacering i en juridisk person i syfte att upprätta eller vidmakthålla varaktiga ekonomiska förbindelser.

⁽¹³⁾ Om näringsverksamheten inte bedrivs direkt av en juridisk person utan genom andra former av etablering, t.ex. en filial eller ett representationskontor, ska investeraren, inbegripet den juridiska personen, genom en sådan etablering ändå medges den behandling som investerare medges enligt detta avtal. En sådan behandling ska medges den etablering genom vilken näringsverksamheten bedrivs och behöver inte medges andra delar av investerarens verksamhet som är belägna utanför det territorium där näringsverksamheten bedrivs.

⁽¹⁴⁾ Annat investeringsskydd än den behandling som följer av artikel 7.12, inbegripet förfaranden

- a) utvinning, framställning och bearbetning ⁽¹⁵⁾ av kärnmaterial,
- b) tillverkning av eller handel med vapen, ammunition och krigsmateriel ⁽¹⁶⁾,
- c) audiovisuella tjänster ⁽¹⁷⁾,
- d) nationellt sjöfartscabotage, och
- e) nationella och internationella luftfartstjänster, såväl reguljär som icke-reguljär luftfart, och tjänster i direkt anslutning till utövandet av trafikrättigheter, med undantag av
 - i) reparation och underhåll av flygplan,
 - ii) försäljning och marknadsföring av luftfartstjänster,
 - iii) CRS-tjänster, och
 - iv) andra kringtjänster för luftfart, t.ex. marktjänster på flygplatser, uthyrning av luftfartyg med besättning samt flygplatsledningstjänster.

Artikel 7.11

Marknadstillträde

1. I fråga om marknadstillträde genom etablering ska parterna medge etableringar och investerare från den andra parten en behandling som inte är mindre förmånlig än den som fastställs i de överenskomna villkoren och begränsningarna i de särskilda åtagandena i bilaga 7-A.

2. Inom sektorer där åtaganden om marknadstillträde gjorts, definieras de åtgärder som en part inte får införa eller bibehålla, vare sig regionalt eller på hela sitt territorium,

såvida inte annat anges i bilaga 7-A, enligt följande:

a) Begränsningar av antalet etableringar genom numeriska kvoter, monopol, ensamrätt eller andra krav på etablering, t.ex. prövning av det ekonomiska behovet.

b) Begränsningar av det totala värdet av transaktioner eller tillgångar genom numeriska kvoter eller krav på prövning av det ekonomiska behovet.

c) Begränsningar av det totala antalet transaktioner eller av den totala kvantiteten produktion uttryckt i angivna numeriska enheter genom kvoter eller krav på prövning av det ekonomiska behovet ⁽¹⁸⁾.

d) Begränsningar av deltagandet av utländskt kapital genom fastställande av en högsta andel utländskt andelsägande eller en övre gräns för det totala värdet av enskilda eller sammanlagda utländska investeringar.

e) Åtgärder som begränsar eller ställer krav på vissa typer av associationsformer eller samriskföretag genom vilka en investerare från den andra parten får bedriva näringsverksamhet.

f) Begränsningar, genom numeriska kvoter eller krav på prövning av det ekonomiska behovet, av det totala antalet fysiska personer, förutom nyckelpersonal och praktikanter med akademisk examen enligt definitionerna i artikel 7.17, som får anställas i en viss sektor, eller som en investerare får anställa, och som är nödvändiga för och har direkt anknytning till utövandet av näringsverksamheten.

Artikel 7.12

Nationell behandling ⁽¹⁹⁾

1. Inom de sektorer som anges i bilaga 7-A och med iakttagande av de villkor och förbehåll som fastställs där, ska parterna, i fråga om alla åtgärder som påverkar etablering, medge etableringar och investerare från den

för tvistelösning mellan investerare och stater, omfattas inte av detta kapitel.

⁽¹⁵⁾ För tydlighetens skull omfattar bearbetning av kärnmaterial all verksamhet som anges under kod 2330 i Förenta nationernas internationella näringsgrensindelning (*International Standard Industrial Classification of all Economic Activities*) enligt Förenta nationernas statistikkontor (*Statistical Office of the United Nations, Statistical Papers, Series M, N o 4, ISIC REV 3.1, 2002*).

⁽¹⁶⁾ Krigsmateriel begränsas till produkter som uteslutande är avsedda och tillverkade för militära ändamål i samband med krigföring eller försvar.

⁽¹⁷⁾ Att audiovisuella tjänster inte omfattas av detta avsnitt påverkar inte rättigheterna och skyldigheterna enligt protokollet om kulturellt samarbete.

⁽¹⁸⁾ Leden a–c omfattar inte åtgärder som vidtas för att begränsa produktionen av en jordbruksprodukt.

⁽¹⁹⁾ Denna artikel gäller för åtgärder som reglerar sammansättningen av styrelsen för en etablering, t.ex. krav på medborgarskap och bosättning.

andra parten en behandling som inte är mindre förmånlig än den som parterna medger sina egna etableringar och investerare av samma slag.

2. En part kan uppfylla kravet i punkt 1 genom att medge etableringar och investerare från den andra parten antingen en till formen identisk behandling eller en till formen olik behandling jämfört med den som parten medger sina egna etableringar och investerare av samma slag.

3. En till formen identisk eller en till formen olik behandling ska anses vara mindre förmånlig om den ändrar konkurrensvillkoren till förmån för etableringar eller investerare från den ena parten i jämförelse med etableringar eller investerare av samma slag från den andra parten.

4. Särskilda åtaganden enligt denna artikel ska inte tolkas så att en part måste kompensera för inneboende konkurrensnackdelar som beror på de aktuella etableringarnas eller investerarnas utländska natur.

Artikel 7.13

Förteckningar över åtaganden

1. De sektorer som respektive part liberaliserar enligt detta avsnitt samt de begränsningar av marknadstillträde och nationell behandling som genom förbehåll gäller för etableringar och investerare från den andra parten i dessa sektorer anges i förteckningarna över åtaganden i bilaga 7-A.

2. Ingen av parterna får införa nya eller mer diskriminerande åtgärder avseende etableringar och investerare från den andra parten i förhållande till den behandling som medges enligt de särskilda åtagandena i enlighet med punkt 1.

Artikel 7.14

MGN-behandling⁽²⁰⁾

1. I fråga om åtgärder som omfattas av detta avsnitt och som påverkar etablering, ska parterna, om inte annat anges i denna artikel,

⁽²⁰⁾ Inget i denna artikel ska tolkas som att det utvidgar tillämpningsområdet för detta avsnitt.

medge etableringar och investerare från den andra parten en behandling som inte är mindre förmånlig än den som respektive part medger etableringar och investerare av samma slag från ett tredjeland inom ramen för ett avtal om ekonomisk integration som undertecknas efter det att detta avtal trätt i kraft⁽²¹⁾.

2. En behandling som en av parterna medger etableringar och investerare från en tredje part i enlighet med ett avtal om regional ekonomisk integration ska endast undantas från skyldigheten i punkt 1 om denna behandling medges enligt sektorsspecifika eller horisontella åtaganden för vilka det i avtalet om regional ekonomisk integration föreskrivs väsentligt mer vittgående skyldigheter än dem som görs inom ramen för detta avsnitt enligt bilaga 7-B.

3. Trots vad som sägs i punkt 2 ska de skyldigheter som följer av punkt 1 inte gälla för en behandling som beviljas

a) enligt åtgärder för erkännande av kvalifikationer, licenser eller åtgärder som vidtas av försiktighetsskäl i enlighet med artikel VII i Gats eller tillhörande bilaga om finansiella tjänster,

b) enligt ett internationellt avtal eller en internationell ordning som helt eller huvudsakligen avser beskattning, eller

c) enligt åtgärder som omfattas av ett MGN-undantag i bilaga 7-C.

4. Detta kapitel ska inte tolkas så att det hindrar en part från att tilldela eller medge närliggande länder förmåner för att underlätta utbyte mellan sammanhängande gränsområden av tjänster som både produceras och konsumeras lokalt.

Artikel 7.15

Andra avtal

Inget i detta kapitel ska anses

⁽²¹⁾ Skyldigheten i denna punkt gäller inte sådana bestämmelser om investeringsskydd som inte omfattas av detta kapitel, inbegripet bestämmelser om förfaranden för tvistelösning mellan investerare och stater.

a) begränsa rätten för investerare från parterna att åtnjuta en förmånligare behandling som föreskrivs i något befintligt eller framtida internationellt avtal om investeringar i vilket en av Europeiska unionens medlemsstater och Korea är part, och

b) inskränka parternas internationella rättsliga åtaganden enligt de avtal som ger investerare från parterna en behandling som är förmånligare än den som föreskrivs i detta avtal.

Artikel 7.16

Översyn av regelverket för investeringar

1. I syfte att gradvis liberalisera investeringar ska parterna, i överensstämmelse med sina internationella åtaganden, senast tre år efter detta avtals ikraftträdande och därefter med jämna mellanrum se över regelverket för investeringar ⁽²²⁾, investeringsklimatet och investeringsflödet mellan dem.

2. I samband med den översyn som avses i punkt 1 ska parterna bedöma de eventuella hinder för investeringar som upptäckts, och de ska förhandla om att åtgärda dessa hinder, i syfte att utvidga bestämmelserna i detta kapitel, bl.a. i fråga om allmänna principer för investeringsskydd.

AVSNITT D

Tillfällig närvaro av fysiska personer för affärsändamål

Artikel 7.17

Tillämpningsområde och definitioner

1. Detta avsnitt gäller för åtgärder som parternas vidtar avseende inresa till och tillfällig vistelse på deras territorium för nyckelpersonal, praktikanter med akademisk examen, säljare av företagstjänster, tjänsteleverantörer som tillhandahåller tjänster på kontraktbasis och oberoende yrkesutövare (se artikel 7.1.5).

2. I detta avsnitt gäller följande definitioner:

a) *nyckelpersonal*: fysiska personer som är anställda av en annan juridisk person från en part än en ideell organisation och som ansvarar för att inrätta en etablering eller som ser till att styrningen, förvaltningen och driften fungerar som den ska. Nyckelpersonal omfattar affärsresenärer som ansvarar för att inrätta en etablering och intern förflyttning av personal.

i) *affärsresenärer*: fysiska personer i ledande ställning som ansvarar för att inrätta en etablering. De gör inga direkta transaktioner med allmänheten och får inte någon ersättning från någon källa inom värdparten.

ii) *internt förflyttad personal*: fysiska personer som har varit anställda hos eller delägare (dock inte majoritetsandelsägare) i en juridisk person från en part under minst ett år och som tillfälligt förflyttas till en etablering (inbegripet dotterbolag, närstående företag och filialer) på den andra partens territorium. Den fysiska personen i fråga måste vara något av följande:

Chefer

Fysiska personer i ledande ställning inom en juridisk person, som företrädesvis leder etableringens förvaltning och som huvudsakligen står under allmänt överinseende av och får instruktioner från styrelsen eller bolagets aktieägare eller motsvarande, och som bland annat

A) leder etableringen eller en avdelning eller underavdelning av den,

B) övervakar och kontrollerar det arbete som utförs av annan tillsyns- eller ledningspersonal samt personal med särskilda färdigheter, och

C) har behörighet att personligen anställa och säga upp eller tillstyrka anställning, uppsägning och andra personalåtgärder.

Specialister

Fysiska personer som är anställda av en juridisk person och som har ovanliga kunskaper som är av väsentlig betydelse för etableringens produktion, forskningsutrustning, metoder eller förvaltning. Vid bedömningen

⁽²²⁾ Detta omfattar detta kapitel samt bilagorna 7-A och 7-C.

av sådana kunskaper beaktas inte endast kunskaper som är specifika för etableringen, utan även om personen har en hög kvalifikationsnivå för en typ av arbete eller en bransch som kräver särskild fackkunskap, inbegripet en officiellt godkänd yrkestillhörighet.

b) *praktikanter med akademisk examen*: fysiska personer som har varit anställda hos en juridisk person från en part under minst ett år, som har en universitetsexamen och som tillfälligt förflyttas till en etablering på den andra partens territorium för karriärutvecklingsändamål eller för att få utbildning i affärsteknik eller affärsmetoder ⁽²³⁾.

c) *säljare av företags tjänster*: fysiska personer som företräder en tjänsteleverantör från den ena parten och som söker rätt till tillfällig vistelse på den andra partens territorium för att förhandla om försäljning av tjänster eller ingå avtal om att sälja tjänster för den tjänsteleverantörens räkning. De arbetar inte med direktförsäljning till allmänheten och får inte någon ersättning från någon källa inom värdparten.

d) *tjänsteleverantörer som tillhandahåller tjänster på kontraktbasis*: fysiska personer som är anställda av en juridisk person från en part som inte har någon etablering på den andra partens territorium, och som i god tro har tecknat ett kontrakt för att tillhandahålla tjänster med en slutkonsument i den sistnämnda parten, vilket kräver att de anställda tillfälligt uppehåller sig i den parten för att fullgöra kontraktet om tillhandahållande av tjänster ⁽²⁴⁾.

e) *oberoende yrkesutövare*: fysiska personer som medverkar vid tillhandahållandet av en tjänst, som är etablerade som egenföretagare på en parts territorium, som inte har någon etablering på den andra partens territorium och som i god tro har tecknat ett kontrakt för att tillhandahålla tjänster med en slutkon-

sument i den sistnämnda parten, vilket kräver att de tillfälligt uppehåller sig i den parten för att fullgöra kontraktet om tillhandahållande av tjänster ⁽²⁵⁾.

Artikel 7.18

Nyckelpersonal och praktikanter med akademisk examen

1. För varje sektor som liberaliseras i enlighet med avsnitt C och med iakttagande av förbehållen i bilaga 7-A ska parterna tillåta att investerare från den andra parten förflyttar fysiska personer från denna part till sin etablering, under förutsättning att de anställda är nyckelpersonal eller praktikanter med akademisk examen enligt definitionerna i artikel 7.17. Inresa och tillfällig vistelse för nyckelpersonal och praktikanter med akademisk examen ska tillåtas för en period på högst tre år för internt förflyttad personal ⁽²⁶⁾, 90 dagar under en tolv månaders period för affärsresenärer ⁽²⁷⁾ och ett år för praktikanter med akademisk examen.

2. För varje sektor som liberaliseras i enlighet med avsnitt C får en part inte införa eller bibehålla, såvida inte annat anges i bilaga 7-A, åtgärder som utgör begränsningar, genom numeriska kvoter eller krav på prövning av det ekonomiska behovet, av det totala antal fysiska personer som en investerare får förflytta som nyckelpersonal eller praktikanter med akademisk examen inom en viss sektor, eller diskriminerande begränsningar ⁽²⁸⁾.

⁽²³⁾ Den etablering som tar emot praktikanten kan åläggas att i förväg lämna in ett utbildningsprogram för hela vistelsen för godkännande; programmet ska visa att syftet med vistelsen är utbildning på en nivå som motsvarar en universitetsexamen.

⁽²⁴⁾ Det tjänstekontrakt som avses i detta led ska vara förenligt med lagar, andra författningar och krav i den part där avtalet genomförs.

⁽²⁵⁾ Det tjänstekontrakt som avses i detta led ska vara förenligt med lagar, andra författningar och krav i den part där avtalet genomförs.

⁽²⁶⁾ En part får godkänna en förlängning av den tillåtna perioden i enlighet med de lagar och andra författningar som gäller på dess territorium.

⁽²⁷⁾ Denna punkt påverkar inte de rättigheter och skyldigheter som följer av bilaterala avtal om viseringsundantag mellan Korea och en av Europeiska unionens medlemsstater.

⁽²⁸⁾ Om inte annat anges i bilaga 7-A, får ingen av parterna kräva att en etablering ska tillsätta ledande befattningar med fysiska personer som har ett visst medborgarskap eller som är bosatta på dess territorium.

*Artikel 7.19***Säljare av företagstjänster**

För varje sektor som liberaliseras i enlighet med avsnitt B eller C och med iakttagande av förbehållen i bilaga 7-A ska parterna tillåta inresa och tillfällig vistelse för säljare av företagstjänster under en period på högst 90 dagar under en tolv månaders period ⁽²⁹⁾.

*Artikel 7.20***Tjänsteleverantörer som tillhandahåller tjänster på kontraktbasis och oberoende yrkesutövare**

1. Parterna bekräftar sina respektive skyldigheter som följer av åtagandena enligt Gats i fråga om inresa och tillfällig vistelse för tjänsteleverantörer som tillhandahåller tjänster på kontraktbasis och oberoende yrkesutövare.

2. Senast två år efter avslutandet av förhandlingarna enligt artikel XIX i Gats och *ministerdeklarationen* från WTO:s ministerkonferens, som antogs den 14 november 2001, ska handelskommittén anta ett beslut med en förteckning över åtaganden beträffande tillträdet för tjänsteleverantörer som tillhandahåller tjänster på kontraktbasis och oberoende yrkesutövare från den ena parten till den andra partens territorium. Med hänsyn till resultaten från dessa Gatsförhandlingar ska åtagandena vara ömsesidigt fördelaktiga och handelsmässigt meningsfulla.

*AVSNITT E***Regelverk****Underavsnitt A****Allmänna bestämmelser***Artikel 7.21*

⁽²⁹⁾ Denna artikel påverkar inte de rättigheter och skyldigheter som följer av bilaterala avtal om viseringsundantag mellan Korea och en av Europeiska unionens medlemsstater.

Ömsesidigt erkännande

1. Inget i detta kapitel ska hindra en part från att kräva att fysiska personer måste ha de kvalifikationer och/eller den yrkeserfarenhet som krävs för näringsgrenen i fråga på det territorium där tjänsten tillhandahålls.

2. Parterna ska uppmuntra de relevanta representativa yrkesorganisationerna inom sina respektive territorier att gemensamt utarbeta och lämna rekommendationer om ömsesidigt erkännande till handelskommittén, så att tjänsteleverantörer och investerare inom tjänstesektorer helt eller delvis ska kunna uppfylla de villkor som respektive part ställer när det gäller auktorisation, licensiering, verksamhetsutövning och certifiering av tjänsteleverantörer och investerare inom tjänstesektorer, i synnerhet inom sektorn för professionella tjänster, inbegripet tillfällig licensiering.

3. När handelskommittén får en sådan rekommendation som avses i punkt 2 ska den inom rimlig tid granska rekommendationen för att avgöra om den är förenlig med detta avtal.

4. Om en sådan rekommendation som avses i punkt 2 anses förenlig med detta avtal i enlighet med förfarandet i punkt 3 och om parternas relevanta bestämmelser är tillräckligt samstämmiga, ska parterna, i syfte att genomföra rekommendationen, genom sina behöriga myndigheter förhandla fram ett avtal om ömsesidigt erkännande av krav, kvalifikationer, licenser och andra föreskrifter.

5. Ett sådant avtal ska vara förenligt med de relevanta bestämmelserna i WTO-avtalet, särskilt med artikel VII i Gats.

6. Den arbetsgrupp för avtal om ömsesidigt erkännande som inrättas enligt artikel 15.3.1 (Arbetsgrupper) ska vara underställd handelskommittén och bestå av företrädare för parterna. I syfte att underlätta de verksamheter som avses i punkt 2 ska arbetsgruppen sammanträda inom ett år efter detta avtals ikraftträdande, såvida inte parterna kommer överens om något annat.

a) Arbetsgruppen ska överväga följande för tjänster i allmänhet och vid behov för enskilda tjänster:

i) Förfaranden som kan uppmuntra de relevanta representativa organisationerna inom deras respektive territorier att reflektera över sitt intresse för ömsesidigt erkännande.

ii) Förfaranden som kan främja de relevanta representativa organisationernas utarbete av rekommendationer om ömsesidigt erkännande.

b) Arbetsgruppen ska fungera som kontaktpunkt för frågor om ömsesidigt erkännande som relevanta representativa organisationer från en av parterna tar upp.

Artikel 7.22

Öppenhet och konfidentiella uppgifter

1. Parterna ska genom de mekanismer som införs enligt kapitel tolv (Öppenhet) skyndsamt tillmötesgå varje begäran från den andra parten om särskilda upplysningar om

a) internationella avtal eller ordningar, inbegripet om ömsesidigt erkännande, som hänför sig till eller påverkar frågor som omfattas av detta kapitel, och

b) standarder och krav för licensiering och certifiering av tjänsteleverantörer, bl.a. uppgifter om det regleringsorgan e.d. dit man kan vända sig när det gäller sådana standarder och krav. Till dessa standarder och krav hör bl.a. krav på utbildning, examination, erfarenhet, uppförande och etik, fortbildning och omcertifiering, verksamhetsområde, lokalkunskap och konsumentskydd.

2. Inget i detta avtal ska innebära en skyldighet för en part att tillhandahålla konfidentiella uppgifter vars utlämnande skulle hindra tillämpningen av lagar eller på annat sätt strida mot allmänintresset eller vara till skada för enskilda offentliga eller privata företags legitima kommersiella intressen.

3. Parternas tillsynsmyndigheter ska offentliggöra kraven på ansökningar om tillhandahållande av tjänster, bl.a. vilken dokumentation som krävs.

4. På begäran av en sökande ska en parts tillsynsmyndighet upplysa sökanden om hur långt handläggningen av ansökan fortskridit. Om myndigheten behöver ytterligare uppgifter från sökanden ska den underrätta sökanden om detta utan oskäligt dröjsmål.

5. På begäran av en sökande vars ansökan avslagits ska den tillsynsmyndighet som avslagit ansökan i möjligaste mån underrätta sökanden om skälen till avslaget.

6. En parts tillsynsmyndighet ska inom 120 dagar fatta ett förvaltningsbeslut om en fullständig ansökan från en investerare eller en leverantör av gränsöverskridande tjänster från den andra parten rörande tillhandahållandet av en tjänst och ska skyndsamt underrätta sökanden om beslutet. En ansökan ska inte anses vara fullständig förrän alla relevanta utfrågningar har hållits och alla nödvändiga uppgifter har lämnats. Om ett beslut inte kan fattas inom 120 dagar, ska tillsynsmyndigheten utan oskäligt dröjsmål underrätta sökanden om detta och sträva efter att fatta beslut inom rimlig tid därefter.

Artikel 7.23

Nationella regleringar

1. I de fall då auktorisering krävs för tillhandahållande av en tjänst eller för en etablering för vilken ett specifikt åtagande har gjorts, ska en parts behöriga myndigheter inom rimlig tid efter det att ansökan gjorts, förutsatt att ansökan kan anses överensstämma med nationella lagar och andra författningar, underrätta sökanden om sitt beslut. På begäran av sökanden ska partens behöriga myndigheter utan oskäligt dröjsmål lämna information om hur långt handläggningen av ansökan fortskridit.

2. Parterna ska inrätta eller upprätthålla allmänna domstolar, skiljedomstolar eller förvaltningsdomstolar eller motsvarande förfaranden som på en berörd investerares eller tjänsteleverantörs begäran snabbt kan pröva och vid behov vidta åtgärder i fråga om förvaltningsbeslut som påverkar etablering, gränsöverskridande tillhandahållande av tjänster eller fysiska personers tillfälliga närvaro för affärsändamål. I de fall där sådana förfaranden inte är oberoende av den myndighet som svarar för förvaltningsbeslutet i fråga, ska parterna garantera att förfarandena verkligen säkerställer en objektiv och opartisk prövning.

3. I syfte att säkerställa att åtgärder rörande kvalifikationskrav, kvalificeringsförfaranden,

tekniska standarder och licensieringskrav inte utgör onödiga hinder för handeln med tjänster, samtidigt som man erkänner rätten att reglera och att införa nya föreskrifter om tillhandahållande av tjänster för att uppnå legitima politiska mål, ska parterna, i enlighet med enskilda sektors behov, sträva efter att se till att sådana åtgärder

a) grundas på objektiva och tydliga kriterier, såsom kompetens och förmåga att tillhandahålla tjänsten i fråga, och

b) när det gäller licensieringsförfaranden, inte i sig utgör en inskränkning i tillhandahållandet av tjänsten.

4. Denna artikel ska vi behov ändras efter samråd mellan parterna för att i detta avtal införliva resultaten från förhandlingarna enligt artikel VI.4 i Gats eller från liknande förhandlingar i andra multilaterala forum där båda parter deltar, så snart de börjar gälla.

Artikel 7.24

Styrning

Parterna ska i möjligaste mån se till att internationellt överenskomna standarder för reglering och tillsyn inom sektorn för finansiella tjänster och för bekämpning av skatteundandragande och skatteflykt genomförs och tillämpas på deras territorier. Sådana internationellt överenskomna standarder är bl.a. *Core Principles for Effective Banking Supervision* från Baselkommittén för banktillsyn, *Insurance Core Principles and Methodology*, godkända i Singapore den 3 oktober 2003, från den internationella organisationen för försäkringstillsynsmyndigheter, *Objectives and Principles of Securities Regulation* från den internationella organisationen för värdepapperstillsyn, avtalet om informationsutbyte i skattefrågor från Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (nedan kallad *OECD*), uttalandet om öppenhet och informationsutbyte i skatteärenden från G20 samt de 40 rekommendationerna om penningtvätt och de nio särskilda rekommendationerna om finansiering av terrorism från arbetsgruppen för finansiella åtgärder.

Underavsnitt B

Datatjänster

Artikel 7.25

Datatjänster

1. Vid liberalisering av handeln med datatjänster i enlighet med avsnitten B–D ansluter sig parterna till överenskommelsen i nedanstående punkter.

2. CPC ⁽³⁰⁾ 84, som är FN:s kod för att klassificera datatjänster och tillhörande tjänster, omfattar de viktigaste inslagen i tillhandahållandet av alla datatjänster och tillhörande tjänster, bl.a. datorprogram, dvs. den uppsättning instruktioner som behövs för att få datorerna att fungera och att kommunicera (inklusive utveckling och tillämpning av programmen), databehandling och datalagring, liksom tjänster med anknytning därtill, t.ex. konsulttjänster och utbildning av kunders personal. Den tekniska utvecklingen har medfört ett ökat utbud av dessa tjänster som en samling närliggande tjänster som kan omfatta några eller samtliga av dessa huvudsakliga inslag. Exempelvis består tjänster som webbhotell och domänhosting, datautvinningstjänster och gridteknik av en kombination av de viktigaste inslagen för datatjänster.

3. Oberoende av om de tillhandahålls via ett nät, t.ex. Internet, eller inte, omfattar datatjänster och tillhörande tjänster alla tjänster som består av

a) rådgivning, strategi, analys, planering, behovsspecifikation, formgivning, utveckling, installation, tillämpning, integrering, provning, avlusning, uppdatering, stöd, tekniskt bistånd eller förvaltning av eller för datorer eller datorsystem,

b) datorprogram plus rådgivning, strategi, analys, planering, behovsspecifikation, formgivning, utveckling, installation, tillämpning, integrering, provning, avlusning, uppdatering, anpassning, underhåll, stöd, tekniskt bistånd, förvaltning eller användning av eller för datorprogram,

⁽³⁰⁾ CPC: den centrala produktindelningen (*Central Products Classification*) enligt Förenta nationernas statistikkontor (*Statistical Office of the United Nations, Statistical Papers Series M, N O 77, CPC Prov, 1991*).

c) databehandling, datalagring, datavårdskap och databastjänster,

d) underhåll och reparation av kontorsmaskiner och kontorsutrustning, inbegripet datorer, eller

e) utbildning av kunders personal i fråga om datorprogram, datorer eller datorsystem, som inte ingår någon annanstans.

4. Datatjänster och tillhörande tjänster gör det möjligt att tillhandahålla andra tjänster, t.ex. banktjänster, på elektronisk och annan väg. Parterna erkänner att det är viktigt att skilja mellan stödtjänsten, t.ex. webbhotell och programvårdskap, och det innehåll eller den kärntjänst som tillhandahålls elektroniskt, t.ex. banktjänster, och att innehållet eller kärntjänsten i sådana fall inte omfattas av CPC 84.

U n d e r a v s n i t t C

P o s t - o c h b u d t j ä n s t e r

Artikel 7.26

Regleringsprinciper

I syfte att säkerställa konkurrensen inom de post- och budtjänster som inte förbehålls ett monopol i parterna, ska handelskommittén senast tre år efter detta avtals ikraftträdande fastställa principerna för regelverket avseende dessa tjänster. Syftet med dessa principer ska vara att behandla frågor såsom konkurrensbegränsande metoder, samhällsomfattande tjänster, individuella licenser och tillsynsmyndighetens karaktär ⁽³¹⁾.

U n d e r a v s n i t t D

T e l e k o m m u n i k a t i o n s t j ä n s t e r

Artikel 7.27

Tillämpningsområde och definitioner

⁽³¹⁾ För tydlighetens skull ska inget i denna artikel tolkas som att avsikten är att förändra regelverket för det befintliga regleringsorganet i Korea, som reglerar leverantörer av privata budtjänster, när detta avtal träder i kraft.

1. I detta underavsnitt anges principerna för regelverket avseende de grundläggande telekommunikationstjänster ⁽³²⁾, utom radio- och tv-sändningar, som liberaliseras i enlighet med avsnitten B–D i detta kapitel.

2. I detta underavsnitt gäller följande definitioner:

a) *telekommunikationstjänster*: alla tjänster som består i vidarebefordran och mottagande av signaler på elektromagnetisk väg, men inte näringsverksamhet som består av tillhandahållande av innehåll som kräver telekommunikationstjänster för överföring.

b) *allmän telekommunikationstjänst*: varje telekommunikationstjänst som en part uttryckligen eller i praktiken kräver ska erbjudas allmänheten.

c) *allmänt telekommunikationsnät*: den allmänna telekommunikationsinfrastruktur som möjliggör telekommunikation mellan definierade nätanslutningspunkter.

d) *tillsynsmyndighet inom telekommunikationssektorn*: det eller de organ som ansvarar för reglering av telekommunikationer enligt detta kapitel.

e) *nödvändiga funktioner*: funktioner i allmänna telekommunikationsnät eller telekommunikationstjänster som

i) endast eller till övervägande del tillhandahålls av en enda leverantör eller ett begränsat antal leverantörer, och

ii) det inte är ekonomiskt eller tekniskt möjligt att ersätta för att en tjänst ska kunna tillhandahållas.

f) *betydande leverantör* inom telekommunikationssektorn: en leverantör som i väsentlig grad kan påverka villkoren för deltagande (med avseende på pris och utbud) på den aktuella marknaden för telekommunikationstjänster till följd av sin kontroll över nödvändiga funktioner eller sin ställning på marknaden.

g) *samtrafik*: sammankoppling med leverantörer som tillhandahåller allmänna telekommunikationsnät eller telekommunikationstjänster för att göra det möjligt för användare av en leverantörs tjänster att kom-

⁽³²⁾ Dessa omfattar de tjänster som anges i leden a–g i "C. Telecommunication Services" under "2. Communication Services" i dokumentet MTN/GNS/W/120.

municera med användare av en annan leverantörs tjänster och att få tillgång till tjänster som tillhandahålls av en annan leverantör, där särskilda åtaganden har gjorts.

h) *samhällsomfattande tjänster*: en uppsättning tjänster som måste göras tillgängliga för alla användare på en parts territorium oberoende av geografiskt läge och till ett rimligt pris⁽³³⁾.

i) *slutanvändare*: en slutkonsument av eller abonnent på en allmän telekommunikationstjänst, inbegripet en tjänsteverantör som inte är en leverantör av allmänna telekommunikationstjänster.

j) *icke-diskriminerande*: behandling som inte är mindre förmånlig än den som under samma omständigheter medges andra användare av allmänna telekommunikationsnät eller telekommunikationstjänster av samma slag.

k) *nummerportabilitet*: möjligheten för slutanvändare av allmänna telekommunikationstjänster att på samma plats behålla samma telefonnummer utan försämring av kvalitet, tillförlitlighet eller bekvämlighet när de byter mellan samma kategori av leverantörer av allmänna telekommunikationstjänster.

Artikel 7.28

Tillsynsmyndighet

1. En tillsynsmyndighet för telekommunikationstjänster ska vara juridiskt fristående från och funktionellt oberoende av leverantörer av telekommunikationstjänster.

2. Tillsynsmyndigheten ska ha de befogenheter som krävs för att reglera sektorn för telekommunikationstjänster. Tillsynsmyndighetens uppgifter ska vara tydliga och lättillgängliga för allmänheten, särskilt när uppgifterna utförs av fler än ett organ.

3. Tillsynsmyndighetens beslut och de förfaranden som den tillämpar ska vara opartiska i förhållande till alla aktörer på marknaden.

Artikel 7.29

⁽³³⁾ Omfattningen och genomförandet av samhällsomfattande tjänster ska respektive part själv bestämma.

Tillstånd att tillhandahålla telekommunikationstjänster

1. Tillhandahållande av tjänster ska i möjligaste mån tillåtas i enlighet med ett förenklat förfarande.

2. En licens kan krävas för att reglera frågor om tilldelning av frekvenser, nummer och ledningsrätter. Villkoren för sådana licenser ska göras tillgängliga för allmänheten.

3. Om det krävs licens ska

a) samtliga villkor för licensen samt uppgift om den tid, som ska vara rimlig, som det normalt tar att behandla en licensansökan göras tillgängliga för allmänheten,

b) skälen för avslag på en licensansökan på begäran skriftligen delges sökanden, och

c) de licensavgifter⁽³⁴⁾ som en part tar ut inte överskrida de normala administrativa kostnaderna för förvaltning, kontroll och upprätthållande av de gällande licenserna⁽³⁵⁾.

Artikel 7.30

Konkurrensskydd gentemot betydanseleverantörer

Lämpliga åtgärder ska vidtas för att förhindra att leverantörer, som på egen hand eller tillsammans med någon annan är en betydande leverantör, börjar tillämpa eller fortsätter att tillämpa konkurrensbegränsande metoder. Sådana konkurrensbegränsande metoder är bl.a.

a) deltagande i konkurrensbegränsande korssubventionering⁽³⁶⁾,

b) utnyttjande av upplysningar från konkurrenter, med konkurrensbegränsning som följd, och

⁽³⁴⁾ Licensavgifter omfattar inte betalningar vid auktioner, upphandlingar eller andra icke-diskriminerande sätt att tilldela koncessioner eller obligatoriska bidrag till tillhandahållandet av samhällsomfattande tjänster.

⁽³⁵⁾ Detta led får verkan senast fem år efter detta avtals ikraftträdande. Parterna ska se till att licensavgifterna tas ut och tillämpas på ett icke-diskriminerande sätt när detta avtal träder i kraft.

⁽³⁶⁾ Eller marginalpress när det gäller EU-parten.

c) underlåtenhet att i god tid tillhandahålla tekniska uppgifter om nödvändiga funktioner och kommersiellt relevanta uppgifter som är nödvändiga för att andra tjänsteleverantörer ska kunna tillhandahålla sina tjänster.

Artikel 7.31

Samtrafik

1. Parterna ska se till att leverantörer av allmänna telekommunikationsnät eller telekommunikationstjänster på respektive territorium ger leverantörer av allmänna telekommunikationsnät eller telekommunikationstjänster från den andra parten möjlighet att förhandla om samtrafik direkt eller indirekt inom samma territorium. Beslut om samtrafik ska i princip fattas enligt överenskommelse efter förhandlingar mellan de berörda företagen.

2. Tillsynsmyndigheterna ska se till att leverantörer som får information från ett annat företag under förhandlingarna om samtrafik endast använder denna information för det avsedda syftet och alltid respekterar de överlämnade eller lagrade uppgifternas konfidentiella karaktär.

3. Samtrafik med en betydande leverantör ska säkerställas på varje punkt i nätet där det är tekniskt möjligt. Sådan samtrafik ska erbjudas

a) på icke-diskriminerande villkor (inbegripet tekniska standarder och specifikationer) och taxor och till en kvalitet som är minst lika hög som den som tillhandahålls för egna liknande tjänster eller för liknande tjänster som tillhandahålls av ickenärstående tjänsteleverantörer eller av dotterbolag eller andra närstående företag,

b) i god tid samt på villkor (inbegripet tekniska standarder och specifikationer) och till kostnadsorienterade taxor som är tydliga, skäligen, med hänsyn till vad som är ekonomiskt möjligt, och tillräckligt separerade för att leverantören inte ska behöva betala för de delar av nätet eller de funktioner som den inte behöver för att tjänsten ska kunna tillhandahållas, och

c) på begäran, i punkter förutom de nätanslutningspunkter som erbjuds majoriteten av användarna, mot kostnader som återspeglar

kostnaderna för att upprätta nödvändiga ytterligare funktioner.

4. Förfarandena för samtrafik med en betydande leverantör ska göras tillgängliga för allmänheten.

5. Betydande leverantörer ska offentliggöra antingen sina avtal om samtrafik eller sina referensanbud avseende samtrafik ⁽³⁷⁾.

Artikel 7.32

Nummerportabilitet

Parterna ska se till att leverantörer av allmänna telekommunikationstjänster på respektive territorium, förutom leverantörer av ip-telefonitjänster, i den mån det är tekniskt möjligt erbjuder nummerportabilitet på skäligena villkor.

Artikel 7.33

Tilldelning och utnyttjande av knappa resurser

1. Alla förfaranden för tilldelning och utnyttjande av knappa resurser, inbegripet frekvenser, nummer och ledningsrätter, ska i god tid genomföras på ett objektivt, öppet och icke-diskriminerande sätt.

2. Den rådande situationen i fråga om tilldelade frekvensband ska offentliggöras, men det krävs inga detaljerade angivelser om vilka frekvenser som tilldelats för särskilda statliga användningsområden.

Artikel 7.34

Samhällsomfattande tjänster

1. Parterna har rätt att bestämma vilket slags skyldighet att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster de önskar bibehålla.

2. Sådana skyldigheter betraktas inte som konkurrensbegränsande i sig, förutsatt att de administreras på ett öppet, objektivt och icke-diskriminerande sätt. Administrationen av skyldigheterna ska dessutom vara konkurrensneutral och inte vara mer betungande än

⁽³⁷⁾ Parterna ska genomföra detta åtagande i enlighet med sin respektive lagstiftning.

nödvändigt för det slags samhällsomfattande tjänst som fastställts av respektive part.

Artikel 7.35

Sekretess

Parterna ska garantera konfidentiell behandling av telekommunikationsuppgifter och därmed förbundna trafikuppgifter genom ett allmänt telekommunikationsnät och allmänt tillgängliga telekommunikationstjänster, utan att begränsa handeln med tjänster.

Artikel 7.36

Lösning av tvister på telekommunikationsområdet

Talan

1. Parterna ska se till att

a) tjänsteleverantörer kan vända sig till en tillsynsmyndighet eller ett annat behörigt organ i respektive part för att lösa tvister mellan tjänsteleverantörer eller mellan tjänsteleverantörer och användare rörande frågor som omfattas av detta underavsnitt, och

b) om det uppstår en tvist mellan leverantörer av allmänna telekommunikationsnät eller telekommunikationstjänster i samband med de rättigheter och skyldigheter som följer av detta underavsnitt, den berörda tillsynsmyndigheten på begäran av någon av parterna i tvisten avger ett bindande beslut så att tvisten kan lösas på kortast möjliga tid och under alla omständigheter inom rimlig tid.

Överklagande och rättslig prövning

2. En tjänsteleverantör vars rättsligt skyddade intressen påverkas negativt av ett avgörande eller ett beslut från en tillsynsmyndighet

a) ska ha rätt att överklaga avgörandet eller beslutet till en överklagandeinstans⁽³⁸⁾; om överklagandeinstansen inte har domstolska-

raktär, ska den alltid lämna en skriftlig motivering till sitt avgörande eller beslut, som dessutom ska prövas av en opartisk och oberoende rättslig myndighet; avgöranden och beslut som fattats av överklagandeinstanser ska verkställas effektivt, och

b) kan få avgörandet eller beslutet prövat av en opartisk och oberoende rättslig myndighet i parten. Ingen av parterna får tillåta att en begäran om rättslig prövning föranleder att tillsynsmyndighetens avgörande eller beslut inte följs, såvida inte den behöriga rättsliga myndigheten inhiberar avgörandet eller beslutet.

Underavsnitt E

Finansiella tjänster

Artikel 7.37

Tillämpningsområde och definitioner

1. I detta underavsnitt anges principerna för regelverket avseende alla finansiella tjänster som liberaliseras i enlighet med avsnitten B–D.

2. I detta underavsnitt gäller följande definitioner:

finansiell tjänst: varje tjänst av finansiell natur som erbjuds av en leverantör av finansiella tjänster från en part. Finansiella tjänster omfattar följande verksamhet:

a) Försäkringstjänster och försäkringsrelaterade tjänster:

i) Direkt försäkring (inklusive koassurans).

A) Livförsäkring.

B) Skadeförsäkring.

ii) Återförsäkring och retrocession.

iii) Försäkringsförmedling, såsom mäklari och agenturverksamhet.

iv) Försäkringsrelaterade tjänster, såsom konsult-, aktuarie-, riskprövnings- och skaderegleringstjänster.

b) Banktjänster och andra finansiella tjänster (med undantag av försäkringstjänster):

i) Mottagande av insättningar och andra återbetalningspliktiga medel från allmänheten.

ii) Utlåning av alla slag, inbegripet konsumentkrediter, hypotekslån, factoring och finansiering av affärstransaktioner.

⁽³⁸⁾ För tvister mellan tjänsteleverantörer eller mellan tjänsteleverantörer och användare ska överklagandeinstansen vara oberoende av parterna i tvisten.

- iii) Finansiell leasing.
 - iv) Alla betalnings- och penningförmedlingstjänster, inbegripet betal- och kreditkort, resecheckar och bankväxlar.
 - v) Borgensförbindelser och garantier.
 - vi) Handel för egen eller annans räkning, på en börs, genom direkthandel eller på annat sätt, med följande:
 - A) Penningmarknadsinstrument (bl.a. checkar, växlar och bankcertifikat).
 - B) Utländsk valuta.
 - C) Derivatinstrument innefattande, men inte begränsade till, terminer och optioner.
 - D) Valuta- och ränteinstrument, inbegripet sådana produkter som swappar och ränteterminer.
 - E) Överlåtbara värdepapper.
 - F) Andra överlåtbara instrument och finansiella tillgångar, inklusive guld- och silvertackor.
 - vii) Medverkan som utställare, garant eller emissionsinstitut vid utfärdandet av alla slags värdepapper, offentligt eller privat, samt andra tjänster med anknytning därtill.
 - viii) Penninghandel.
 - ix) Förvaltning av tillgångar, såsom medels- eller portföljförvaltning, alla former av fondförvaltning, pensionsfondsförvaltning samt förvarings- och notariattjänster.
 - x) Clearing- och avvecklingstjänster rörande alla finansiella tillgångar, inbegripet värdepapper, derivatinstrument och andra överlåtbara instrument.
 - xi) Tillhandahållande och överföring av finansiell information och bearbetning av finansiella data och tillhörande programvara.
 - xii) Rådgivnings- och förmedlingstjänster och andra till finansiella tjänster relaterade tjänster avseende all verksamhet enligt leden i–xi, inbegripet kreditupplysning och kreditanalys, tillhandahållande av investeringsunderlag, investeringsrådgivning samt rådgivning om företagsförvärv, omstrukturering av företag och affärsstrategi.
- leverantör av finansiella tjänster*: en fysisk eller juridisk person från en part, dock inte en offentlig institution, som avser att tillhandahålla eller tillhandahåller finansiella tjänster.
- offentlig institution*

- a) en politisk beslutsförsamling, en centralbank eller en penningpolitisk myndighet i en part, eller en institution som ägs eller kon-

trolleras av en part, vilken huvudsakligen har offentliga uppgifter eller bedriver verksamheter för offentliga ändamål, med undantag av institutioner som huvudsakligen arbetar med att tillhandahålla finansiella tjänster på kommersiella villkor, eller

- b) ett privat institut som utför uppgifter som vanligen utförs av en centralbank eller en penningpolitisk myndighet.

ny finansiell tjänst: en tjänst av finansiell natur, inbegripet tjänster med anknytning till befintliga eller nya produkter eller till det sätt på vilket en produkt tillhandahålls, som inte tillhandahålls av någon leverantör av finansiella tjänster på den ena partens territorium, men däremot tillhandahålls på den andra partens territorium.

Artikel 7.38

Försiktighetsklausul ⁽³⁹⁾

1. Parterna får införa eller bibehålla åtgärder av försiktighetsskäl ⁽⁴⁰⁾, t.ex. för att

- a) skydda investerare, insättare, försäkringstagare eller personer vars egendom förvaltas av en leverantör av finansiella tjänster, och

- b) säkra sitt finansiella systems integritet och stabilitet.

2. Dessa åtgärder ska inte vara mer betungande än vad som är nödvändigt för att uppnå syftet med dem, och om de inte överensstämmer med övriga bestämmelser i detta avtal, får de inte användas som ett sätt att undvika respektive parts åtaganden och skyldigheter enligt dessa bestämmelser.

⁽³⁹⁾ Varje åtgärd som tillämpas på leverantörer av finansiella tjänster som är etablerade på en parts territorium och som inte regleras och övervakas av den partens finansiella tillsynsmyndighet skulle anses vara en åtgärd som vidtas av försiktighetsskäl i detta avtal. För tydlighetens skull ska sådana åtgärder vidtas i överensstämmelse med denna artikel.

⁽⁴⁰⁾ Parterna är överens om att begreppet försiktighetsskäl kan omfatta upprätthållande av säkerheten, soliditeten, integriteten och det ekonomiska ansvaret hos enskilda leverantörer av finansiella tjänster.

3. Inget i detta avtal ska tolkas som en skyldighet för en part att lämna ut information om enskilda kunders affärer och konton eller sådan konfidentiell eller skyddad information som innehas av offentliga institutioner.

4. Utan att det påverkar andra former av tillsyn av gränsöverskridande handel med finansiella tjänster, kan en part kräva att leverantörer av gränsöverskridande finansiella tjänster från den andra parten och finansiella instrument ska registreras.

Artikel 7.39

Öppenhet

Parterna är medvetna om att öppna föreskrifter och principer för verksamheten hos leverantörer av finansiella tjänster är viktiga för att underlätta tillträdet till varandras marknader för utländska leverantörer av finansiella tjänster och deras verksamhet på dessa marknader. Parterna förpliktar sig att främja öppenhet i regleringen av finansiella tjänster.

Artikel 7.40

Självreglerande organisationer

När en part kräver medlemskap eller deltagande i, eller tillgång till, självreglerande organisationer, börser eller marknader för värdepapper eller terminer, clearingorgan eller andra organisationer eller sammanslutningar för att leverantörer av finansiella tjänster från den andra parten ska kunna tillhandahålla finansiella tjänster på lika villkor med partens leverantörer av finansiella tjänster, eller när parten direkt eller indirekt medger sådana organ privilegier eller fördelar vid tillhandahållandet av finansiella tjänster, ska parten se till dessa självreglerande organisationer iakttaga förpliktelserna i artiklarna 7.6, 7.8, 7.12 och 7.14.

Artikel 7.41

Betalnings- och clearingsystem

Enligt de villkor som medger nationell behandling ska parterna ge leverantörer av finansiella tjänster från den andra parten som är etablerade på deras respektive territorium tillgång till betalnings- och clearingsystem som drivs av offentliga institutioner och till officiella kredit- och återfinansieringstjänster som är tillgängliga i samband med normal affärsverksamhet. Denna artikel syftar inte till att ge tillgång till en parts möjligheter när det gäller långgivare i sista instans.

Artikel 7.42

Nya finansiella tjänster

Parterna ska tillåta en leverantör av finansiella tjänster från den andra parten som är etablerad på deras respektive territorium att tillhandahålla en ny finansiell tjänst som parterna under motsvarande omständigheter skulle tillåta sina egna leverantörer av finansiella tjänster att tillhandahålla enligt inhemsk lagstiftning, förutsatt att införandet av den nya finansiella tjänsten inte kräver att ny lagstiftning antas eller att befintlig lagstiftning ändras. En part får fastställa i vilken institutionell och juridisk form tjänsten får tillhandahållas och får ställa krav på tillstånd för tillhandahållande av tjänsten. Om ett sådant tillstånd krävs, ska beslut fattas inom rimlig tid, och tillstånd får vägras endast av försiktighetsskäl.

Artikel 7.43

Databehandling

Senast två år efter detta avtals ikraftträdande och under inga omständigheter senare än den dag då liknande åtaganden som följer av andra avtal om ekonomisk integration börjar gälla

a) ska parterna tillåta en leverantör av finansiella tjänster från den andra parten som är etablerad på deras respektive territorium att i bearbetningssyfte överföra uppgifter i elektronisk eller annan form till eller från deras respektive territorium, om bearbetningen är en förutsättning för den normala affärsverksamheten för denna leverantör av finansiella tjänster, och

b) ska parterna, som bekräftar sitt åtagande ⁽⁴¹⁾ att skydda enskildas grundläggande fri- och rättigheter, anta tillräckliga garantier för skydd av privatlivet, särskilt när det gäller överföring av personuppgifter.

Artikel 7.44

Särskilda undantag

1. Inget i detta kapitel ska tolkas som ett hinder för en part, inbegripet dess offentliga institutioner, att inom sitt territorium med ensamrätt bedriva eller tillhandahålla verksamhet eller tjänster som ingår i lagstadgade sociala trygghets- eller pensionssystem, utom i de fall då denna verksamhet enligt de nationella bestämmelserna får bedrivas av leverantörer av finansiella tjänster i konkurrens med offentliga eller privata institutioner.

2. Inget i detta avtal ska gälla för verksamhet som bedrivs av en centralbank eller penningpolitisk myndighet eller av någon annan offentlig institution som ett led i penning- eller valutapolitiken.

3. Inget i detta kapitel ska tolkas som ett hinder för en part, inbegripet dess offentliga institutioner, att inom sitt territorium med ensamrätt bedriva eller tillhandahålla verksamhet eller tjänster för partens och de offentliga institutionernas räkning, eller med partens och de offentliga institutionernas garanti eller med användande av partens eller de offentliga institutionernas egna medel, utom i de fall då denna verksamhet enligt de nationella bestämmelserna får bedrivas av leverantörer av finansiella tjänster i konkurrens med offentliga eller privata institutioner.

Artikel 7.45

⁽⁴¹⁾ För tydlighetens skull avser detta åtagande de fri- och rättigheter som anges i den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna, riktlinjerna för reglering av behandlingen av elektroniska dokument som innehåller personuppgifter (antagna genom FN:s generalförsamlings resolution 45/95 av den 14 december 1990) och OECD:s riktlinjer för integritetsskydd och gränsöverskridande flöden av personuppgifter (antagna av OECD-rådet den 23 september 1980).

Tvistelösning

1. Kapitel fjorton (Tvistelösning) ska endast vara tillämpligt på lösning av tvister rörande finansiella tjänster som uppkommer inom ramen för detta kapitel, om inte annat anges i denna artikel.

2. Handelskommittén ska senast sex månader efter det att detta avtal trätt i kraft sammanställa en förteckning över 15 personer. Vardera parten ska föreslå fem personer, och parterna ska även utse fem personer som inte är medborgare i någon av parterna och som ska fungera som ordförande i skiljenämnden. Dessa personer ska ha sakkunskap eller erfarenhet när det gäller lagstiftning eller praxis inom området finansiella tjänster, vilket kan omfatta tillsyn av leverantörer av finansiella tjänster, och ska följa bilaga 14-C (Uppförandekod för ledamöter av skiljenämnder och för medlare).

3. När ledamöterna utses med hjälp av lottdragning i enlighet med artiklarna 14.5.3 (Tillsättande av skiljenämnden), 14.9.3 (Rimlig tidsperiod för att efterkomma avgörandet), 14.10.3 (Översyn av åtgärder som har vidtagits för att följa skiljenämndens avgörande), 14.11.4 (Tillfällig kompensation om skiljenämndens avgörande inte följs) och 14.12.3 (Översyn av åtgärder som har vidtagits för att följa avgörandet efter det tillfälliga upphävandet av förpliktelser) samt artikel 6.1, 6.3 och 6.4 (Ersättande) i bilaga 14-B (Arbetsordning för skiljeförfaranden), ska detta ske på grundval av den förteckning som sammanställts enligt punkt 2.

4. Om en panel finner att en åtgärd strider mot detta avtal och den åtgärd som tvisten gäller påverkar sektorn för finansiella tjänster och någon annan sektor, får den klagande parten, utan hinder av artikel 14.11, upphäva förmåner inom sektorn för finansiella tjänster med en verkan motsvarande åtgärdens verkan inom dess sektor för finansiella tjänster. Om åtgärden enbart påverkar en annan sektor än sektorn för finansiella tjänster, får den klagande parten inte upphäva förmåner inom sektorn för finansiella tjänster.

Artikel 7.46

Godkännande

1. En part kan godkänna den andra partens åtgärder som vidtagits av försiktighetsskäl när den bestämmer hur de egna åtgärderna rörande finansiella tjänster ska tillämpas. Ett sådant godkännande, vilket kan ske genom harmonisering eller på annat sätt, kan grundas på ett avtal eller arrangemang mellan parterna eller ges ensidigt.

2. En part som, när detta avtal träder i kraft eller senare, är part i ett sådant avtal eller arrangemang som avses i punkt 1 med en tredje part, ska ge den andra parten tillräckliga möjligheter att förhandla om anslutning till dessa avtal eller arrangemang eller ingå jämförbara avtal eller arrangemang som leder till likvärdiga regleringar och en likvärdig nivå i fråga om tillsyn, tillämpning och, i förekommande fall, förfaranden för utbyte av information mellan parterna i avtalet eller arrangemanget. I de fall en part ensidigt ger sitt godkännande, ska den ge den andra parten tillräckliga möjligheter att visa att dessa omständigheter föreligger.

U n d e r a v s n i t t F

I n t e r n a t i o n e l l a s j ö t r a n s p o r t t j ä n s t e r

Artikel 7.47

Tillämpningsområde, definitioner och principer

1. I detta underavsnitt anges principerna för liberaliseringen av internationella sjötransporttjänster i enlighet med avsnitten B–D.

2. I detta underavsnitt gäller följande definitioner:

a) *internationella sjötransporter*: omfattar transporter från dörr till dörr, dvs. kombinerade godstransporter i vilka ett av transportsätten är sjötransport, som omfattas av ett enda transportdokument och som för detta ändamål inbegriper rätten att direkt teckna avtal med tillhandahållare av andra transportsätt.

b) *godshantering i samband med sjöfart*: verksamhet som bedrivs av stuveriföretag, inbegripet terminaloperatörer, men inte hamnarbetares verksamhet som sådan, när

dessa organiseras oberoende av stuveriföretagen eller terminaloperatörerna. I den verksamhet som omfattas ingår organisation och övervakning av

i) lastning och lossning av gods,

ii) surring av last, och

iii) mottagande/leverans och förvaring av gods före transporten eller efter lossningen.

c) *tullklareringstjänster* (eller *tullombudstjänster*): verksamhet som består i att för någon annans räkning utföra tullformaliteter i samband med import, export eller genomgående transport, oavsett om denna tjänst är tjänsteleverantörens huvudsakliga verksamhet eller ett vanligt komplement till den huvudsakliga verksamheten.

d) *containerterminaler och depåttjänster*: verksamhet som består i lagerhållning av containrar i hamnområden i syfte att fylla/tömma, reparera och tillhandahålla dem för transport.

e) *agent- och mäklartjänster*: verksamhet som utgörs av att en agent i ett visst geografiskt område företräder ett eller flera linjerederiers eller rederiers företagsintressen, i följande syften:

i) Att marknadsföra och sälja sjötransporttjänster och därmed förbundna tjänster, från lämnande av offerter till fakturering, utfärdande av konossement för företagets räkning, upphandling av nödvändiga stödtjänster, förberedelser av dokumentation samt tillhandahållande av företagsinformation.

ii) Att representera företagen när det gäller organisationen av fartygets hamnanlop eller övertagandet av last vid behov.

3. Med hänsyn till den liberalisering som parterna redan uppnått när det gäller internationell sjötransport ska följande gälla:

a) Parterna ska på affärsmässig och icke-diskriminerande grund effektivt tillämpa principen om oinskränkt tillträde till den internationella sjöfartsmarknaden och sjöfartshandeln.

b) Parterna ska medge fartyg som seglar under den andra partens flag eller som drivs av tjänsteleverantörer från den andra parten en behandling som inte är mindre förmånlig än den som medges de egna fartygen vad gäller bl.a. tillträde till hamnar, användning av hamnarnas infrastruktur och andra sjöfartstjänster, relaterade avgifter, tullfaciliteter,

tilldelning av kajplatser och möjligheter till lastning och lossning.

4. Vid tillämpningen av dessa principer ska parterna

a) avstå från att införa bestämmelser om lastdelning i framtida bilaterala avtal med tredje parter om sjötransporttjänster, inbegripet tank- och torrlastsjöfart samt linjetrafik, och inte heller tillämpa sådana bestämmelser om lastdelning som finns i tidigare bilaterala avtal, och

b) vid detta avtals ikraftträdande avskaffa och avstå från att införa ensidiga åtgärder, administrativa eller tekniska hinder och andra hinder som skulle kunna begränsa den fria och sunda konkurrensen, utgöra en förtäckt begränsning eller ha diskriminerande verkan på det fria tillhandahållandet av internationella sjötransporttjänster.

5. Parterna ska, i överensstämmelse med villkoren i förteckningen över åtaganden, tillåta leverantörer av internationella sjötransporttjänster från den andra parten att ha en etablering på deras respektive territorium på villkor för etablering och verksamhet som inte är mindre förmånliga än de villkor som parterna medger sina egna tjänsteleverantörer eller tjänsteleverantörer från en tredje part, om de villkoren är förmånligare.

6. Parterna ska på rimliga och icke-diskriminerande villkor ge leverantörer av internationella sjötransporttjänster från den andra parten tillgång till följande hamntjänster:

- a) Lotsning.
- b) Bogsering.
- c) Proviantering.
- d) Påfyllning av bränsle och vatten.
- e) Sophämtning och hämtning av ballastavfall.
- f) Hamnkaptenens tjänster.
- g) Navigationshjälpmedel.
- h) Landbaserade operativa tjänster som är nödvändiga för sjöfart, däribland kommunikationer, vatten- och elförsörjning, reparationsmöjligheter för nödsituationer samt ankarrings-, kajplats- och förtöjningstjänster.

AVSNITT F

Elektronisk handel

Artikel 7.48

Mål och principer

1. Parterna, som erkänner den ekonomiska tillväxt och de möjligheter till handel som den elektroniska handeln medför, vikten av att undvika hinder för dess användning och utveckling samt WTO-avtalets tillämplighet på åtgärder som påverkar elektronisk handel, är överens om att främja utvecklingen av elektronisk handel mellan sig, särskilt genom att samarbeta om de frågor rörande elektronisk handel som uppkommer inom ramen för detta kapitel.

2. Parterna är överens om att utvecklingen av den elektroniska handeln helt måste uppfylla internationella dataskyddskrav, så att användarna får förtroende för den elektroniska handeln.

3. Parterna är överens om att inte påföra tullar på leveranser på elektronisk väg⁽⁴²⁾.

Artikel 7.49

Samarbete i regleringsfrågor

1. Parterna ska föra en dialog om regleringsfrågor som den elektroniska handeln ger upphov till, t.ex.

a) erkännande av certifikat för elektroniska signaturer som utfärdats till allmänheten och underlättande av certifieringstjänster över gränserna,

b) tjänsteleverantörers förmedlingsansvar vid överföring eller lagring av uppgifter,

c) behandling av obeställd elektronisk marknadskommunikation,

d) konsumentskydd vid elektronisk handel,

e) utveckling av papperslös handel, och

f) övriga frågor som är relevanta för utvecklingen av den elektroniska handeln.

2. Dialogen kan omfatta utbyte av information om parternas respektive lagstiftning om dessa frågor och om genomförandet av denna lagstiftning.

⁽⁴²⁾ Att bestämmelserna om elektronisk handel ingår i detta kapitel påverkar inte Koreas ståndpunkt i frågan om huruvida leveranser på elektronisk väg ska betraktas som handel med tjänster eller med varor.

*AVSNITT G**Undantag**Artikel 7.50***Undantag**

Med iakttagande av kravet att sådana åtgärder inte tillämpas på ett sätt som skulle innebära ett medel för godtycklig eller obehörig diskriminering mellan länder där likartade förhållanden råder eller en förtäckt inskränkning av etablering eller gränsöverskridande tillhandahållande av tjänster, ska inget i detta kapitel tolkas som ett hinder för någon av parterna att anta eller genomföra åtgärder

a) som är nödvändiga för att skydda den allmänna säkerheten eller moralen eller för att upprätthålla allmän ordning⁽⁴³⁾,

b) som är nödvändiga för att skydda människors, djurs eller växters liv eller hälsa,

c) som avser bevarandet av uttömliga naturtillgångar, om sådana åtgärder tillämpas i samband med begränsningar beträffande inhemska investerare eller beträffande inhemskt tillhandahållande eller konsumtion av tjänster,

d) som är nödvändiga för att skydda nationella skatter av konstnärligt, historiskt eller arkeologiskt värde,

e) som är nödvändiga för att säkerställa iakttagandet av lagar och andra författningar som inte är oförenliga med bestämmelserna

i detta kapitel, inbegripet sådana som gäller i) förhindrandet av bedrägliga eller olagliga förfaranden eller åtgärder vid ett bristande fullgörande av avtalsförpliktelser,

ii) skyddet av enskildas privatliv i samband med bearbetning och spridning av personuppgifter samt skyddet av sekretess för individuella register och konton,

iii) säkerhet,

f) som är oförenliga med artiklarna 7.6 och 7.12, förutsatt att olikheten i behandling syftar till att säkerställa en skälig eller effektiv

(⁴⁴) beskattning eller uppbörd av direkta skatter med avseende på näringsverksamhet, investerare eller tjänsteleverantörer från den andra parten.

(⁴⁴) Åtgärder som syftar till att säkerställa en skälig eller effektiv beskattning eller uppbörd av direkta skatter omfattar åtgärder som en part vidtar i enlighet med sitt skattesystem och som

a) gäller icke-hemmahörande investerare och tjänsteleverantörer, eftersom deras skattskyldighet bestäms med hänsyn till vilka beskattningsbara inkomster som härrör från partens territorium,

b) gäller för att säkra beskattning av eller uppbörd av skatt från personer icke hemmahörande på partens territorium,

c) gäller för icke-hemmahörande och hemmahörande personer för att förhindra skatteundandragande eller skatteflykt, inklusive indrivningsåtgärder,

d) gäller för konsumenter av tjänster som tillhandahålls i eller från den andra partens territorium för att säkerställa en beskattning av eller uppbörd av skatt från sådana konsumenter från källor inom partens territorium,

e) särskiljer investerare och tjänsteleverantörer som är oinskränkt skattskyldiga från andra investerare och tjänsteleverantörer på grund av skillnaden i skattebas, eller

f) fastställer, tilldelar eller fördelar inkomst, avkastning, vinst, förlust, avdrag eller tillgodohavande vad avser hemmahörande personer eller filialer, eller mellan närstående personer eller filialer hos samma person, för att skydda partens skattebas.

Skattetermer eller begrepp i detta led och i denna fotnot fastställs i enlighet med skattedefinitioner och begrepp, eller likvärdiga eller liknande definitioner och begrepp, enligt nationell lagstiftning i den part som vidtar åtgärden.

(⁴³) Undantaget för allmän ordning får återopas endast i de fall ett genuint och tillräckligt allvarligt hot mot samhällets fundamentala intressen föreligger.

KAPITEL ÅTTA

BETALNINGAR OCH KAPITALRÖRELSE

Artikel 8.1

Löpande betalningar

Parterna förbinder sig att inte införa några restriktioner och att tillåta att alla betalningar och överföringar i bytesbalansen mellan personer som är bosatta i parternas territorier görs i fritt konvertibel valuta i enlighet med stadgan för Internationella valutafonden.

Artikel 8.2

Kapitalrörelser

1. När det gäller transaktioner på kapitalkonton och finansiella konton i bytesbalansen, förbinder sig parterna att inte införa några restriktioner för den fria rörligheten för kapital i samband med direktinvesteringar i enlighet med värdlandets lagstiftning eller investeringar och andra transaktioner som liberaliserats i enlighet med kapitel sju (Handel med tjänster, etablering och elektronisk handel), och inte heller vid likvidation eller repatriering av sådant investerat kapital och eventuell vinst därav.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av andra bestämmelser i detta avtal, ska parterna beträffande transaktioner som inte omfattas av punkt 1 på kapitalkonton och finansiella konton i bytesbalansen, i enlighet med värdlandets lagstiftning, garantera fri rörlighet för kapital för investerare från den andra parten i samband med bland annat

a) krediter vid affärstransaktioner, däribland tillhandahållande av tjänster där någon som är bosatt på en parts territorium deltar,

b) finansiella lån och krediter, eller

c) kapitalplacering i en juridisk person utan avsikt att upprätta eller upprätthålla varaktiga ekonomiska förbindelser.

3. Parterna får inte införa några nya restriktioner för kapitalrörelser mellan personer som är bosatta på parternas respektive territorier, och de får inte göra befintliga regler mer restriktiva; denna bestämmelse ska inte på-

verka tillämpningen av övriga bestämmelser i detta avtal.

4. Parterna får samråda i syfte att ytterligare underlätta kapitalrörelser mellan sig för att främja målen i detta avtal.

Artikel 8.3

Undantag

Med iakttagande av kravet att sådana åtgärder inte tillämpas på ett sätt som skulle innebära ett medel för godtycklig eller obegräddad diskriminering mellan länder där likartade förhållanden råder eller en förtäckt inskränkning av kapitalrörelser, ska ingenting i detta kapitel tolkas som ett hinder för någon av parterna att anta eller genomföra åtgärder

a) som är nödvändiga för att skydda den allmänna säkerheten och moralen eller för att upprätthålla allmän ordning, eller

b) som är nödvändiga för att säkerställa efterlevnaden av lagar och andra författningar som inte är oförenliga med bestämmelserna i detta kapitel, inbegripet sådana som hänför sig till

i) förhindrandet av straffrättsliga brott, bedrägliga eller olagliga förfaranden eller för att åtgärda ett bristande fullgörande av avtalsförpliktelser (konkurs, insolvens och skydd av borgenärernas rättigheter),

ii) åtgärder som vidtagits eller upprätthållits för säkerställande av integriteten och stabiliteten i en parts finansiella system,

iii) emission av eller handel med värdepapper, optioner, terminer eller andra derivater,

iv) ekonomisk rapportering eller redovisning av överföringar som behövs för att bistå de brottsbekämpande eller finansövervakande myndigheterna, eller

v) säkerställande av att förelägganden och domar utfärdade i rättsliga eller administrativa förfaranden iaktas.

Artikel 8.4

Skyddsåtgärder

1. Om betalningar och kapitalrörelser mellan parterna under exceptionella omständigheter orsakar eller riskerar att orsaka allvarliga svårigheter för penning- eller valutapoliti-

ken ⁽⁴⁵⁾ i Korea eller en eller flera av Europeiska unionens medlemsstater, får absolut nödvändiga skyddsåtgärder ⁽⁴⁶⁾ beträffande kapitalrörelser vidtas av de berörda parterna ⁽⁴⁷⁾ under högst sex månader ⁽⁴⁸⁾.

2. Handelskommittén ska omedelbart underrättas om eventuella skyddsåtgärder och snarast möjligt om en tidsplan för åtgärdernas avskaffande.

⁽⁴⁵⁾ Allvarliga svårigheter för penning- eller valutapolitiken ska omfatta, men inte vara begränsade till, allvarliga svårigheter avseende betalningsbalanssituationen och den externa finansiella situationen, och skyddsåtgärderna i enlighet med denna artikel ska inte gälla utländska direktinvesteringar.

⁽⁴⁶⁾ Särskilt ska de skyddsåtgärder som föreskrivs i denna artikel tillämpas så att de

- a) inte är konfiskatoriska,
- b) inte utgör ett dubbelt eller flerfaldigt förfarande för en växelkursmekanism,
- c) inte på annat sätt stör investerarnas förmåga att få marknadsavkastning i den parts territorium som vidtagit skyddsåtgärder mot bundna tillgångar,
- d) inte orsakar onödig skada för den andra partens kommersiella, ekonomiska eller finansiella intressen,
- e) är tillfälliga och gradvis upphör i takt med att den situation som ledde till att sådana åtgärder infördes förbättras, och
- f) omedelbart offentliggörs av de behöriga myndigheterna med ansvar för valutapolitiken.

⁽⁴⁷⁾ Europeiska unionens medlemsstater eller Korea.

⁽⁴⁸⁾ Så länge de omständigheter som rådde då skyddsåtgärderna ursprungligen infördes eller motsvarande omständigheter fortfarande råder, kan den berörda parten förlänga tillämpningen av skyddsåtgärder en gång i ytterligare sex månader. Men om ytterst exceptionella omständigheter uppstår så att en part söker ytterligare förlängning av skyddsåtgärderna, ska den i förväg samordna tillämpningen av varje föreslagen förlängning med den andra parten.

KAPITEL NIO

OFFENTLIG UPPHANDLING

Artikel 9.1

Allmänna bestämmelser

1. Parterna bekräftar sina befintliga rättigheter och skyldigheter enligt avtalet om offentlig upphandling i bilaga 4 till WTOavtalet (nedan kallat *GPA 1994*) och deras intresse för att ytterligare utvidga möjligheterna till bilateral handel på vardera parts marknad för offentlig upphandling.

2. Parterna erkänner sitt gemensamma intresse av att främja en internationell liberalisering av marknaderna för offentlig upphandling inom ramen för det regelbaserade internationella handelssystemet. Parterna ska fortsätta att samarbeta i granskningen enligt artikel XXIV:7 i GPA 1994 och i andra lämpliga internationella forum.

3. Ingenting i detta kapitel är avsett att kunna tolkas som ett avsteg från någondera partens rättigheter eller skyldigheter enligt GPA 1994 eller från ett avtal som ersätter det.

4. För all upphandling som omfattas av detta kapitel ska parterna tillämpa den preliminära överenskomna reviderade GPA-texten ⁽⁴⁹⁾ (nedan kallad *det reviderade GPA*) med undantag av följande punkter:

a) Varje annan parts behandling som mest gynnad nation när det gäller varor, tjänster och leverantörer (stycket 1.b och punkt 2 i artikel IV i det reviderade GPA).

b) Särskild och differentierad behandling av utvecklingsländerna (artikel V i det reviderade GPA).

c) Villkoren för deltagande (punkt 2 i artikel VIII i det reviderade GPA) som ska ersättas med "får inte som en förutsättning för att en parts leverantör ska få delta i en upphandling eller tilldelas ett kontrakt ställa krav på att denne tidigare ska ha tilldelats ett eller flera kontrakt av en upphandlande enhet hos den andra parten eller att leverantören ska ha tidigare erfarenhet av arbete på den partens

⁽⁴⁹⁾ I WTO:s dokument negs 268(Job No[1].8274) av den 19 november 2007.

territorium, utom om tidigare arbete är en grundläggande förutsättning för att upphandlingskraven ska kunna uppfyllas.”

d) Institutioner (artikel XXI i det reviderade GPA).

e) Slutbestämmelser (artikel XXII i det reviderade GPA).

5. Vid tillämpningen av det reviderade GPA enligt punkt 4 avses med

a) *avtal i det reviderade GPA: kapitel, utom att länder som inte är avtalsparter avser icke-parter och avtalspart avser part.*

b) *andra parter i det reviderade GPA: den andra parten.*

c) *kommittén i det reviderade GPA: arbetsgruppen.*

Artikel 9.2

Tillämpningsområde och omfattning

1. De upphandlingar som omfattas av detta kapitel ska vara alla upphandlingar som omfattas av vardera partens bilagor till GPA 1994 samt alla eventuella anmärkningar till dem, bland annat ändringar eller ersättningar av dem.

2. I detta avtal ska kontrakt för projekt av typen bygga-driva-och-överlåta (nedan kallade BOT-kontrakt) och koncessioner avseende byggentreprenader, enligt definitionerna i bilaga 9, omfattas av bilaga 9.

Artikel 9.3

Arbetsgrupp för offentlig upphandling

Den arbetsgrupp för offentlig upphandling som inrättas enligt artikel 15.3.1 (Arbetsgrupper) ska sammanträda enligt överenskommelse eller på den ena partens begäran för att

a) behandla frågor om offentlig upphandling och BOT-kontrakt eller koncessioner avseende byggentreprenader som en part hänskjuter till kommittén,

b) utbyta information om offentlig upphandling och BOT-kontrakt eller möjligheter till koncessioner avseende byggentreprenader hos vardera parten, och

c) diskutera alla frågor som är relevanta för tillämpningen av detta kapitel.

KAPITEL TIO

IMMATERIELLA RÄTTIGHETER

AVSNITT A

Allmänna bestämmelser

Artikel 10.1

Mål

Målen med detta kapitel är att

a) underlätta produktion och marknadsföring av innovativa och kreativa produkter mellan parterna, och

b) få till stånd ett fullgott och effektivt skydd av immateriella rättigheter och se till att lagstiftningen på detta område efterlevs.

Artikel 10.2

Skyldigheternas art och omfattning

1. Parterna ska se till att på ett tillfredsställande och effektivt sätt implementera de internationella avtal om immateriella rättigheter till vilka de är parter, inklusive avtalet om handelsrelaterade aspekter av immateriella rättigheter i bilaga 1C till avtalet om upprättande av Världshandelsorganisationen (nedan kallat *Trips-avtalet*). Bestämmelserna i detta kapitel ska komplettera och specificera parternas rättigheter och skyldigheter enligt Trips-avtalet.

2. Vid tillämpningen av detta avtal ska immateriella rättigheter omfatta

a) upphovsrätt, inbegripet upphovsrätt till dataprogram och databaser, och närstående rättigheter,

b) patenträttigheter,

c) varumärken,

d) varumärken för tjänster,

e) formgivningar,

f) kretsmönster för halvledarprodukter (topografier),

g) geografiska beteckningar,

h) växtsorter, och

i) skydd för företagshemligheter.

3. Skyddet av immateriella rättigheter inbegriper skydd mot illojal konkurrens enligt

artikel 10a i Pariskonventionen för skydd av den industriella äganderätten (1967) (nedan kallad *Pariskonventionen*).

Artikel 10.3

Tekniköverföring

1. Parterna enas om att utbyta åsikter och information om sina metoder och sin politik som berör tekniköverföring, både inom sina respektive territorier och med tredje länder. Detta ska framför allt omfatta åtgärder för att underlätta informationsflöden, partnerskap mellan företag, licensiering och underleverantörskontrakt. Särskild uppmärksamhet ska ägnas åt de nödvändiga villkoren för att skapa en gynnsam miljö för tekniköverföring i världsländerna, t.ex. frågor som utveckling av humankapital och regelverk.

2. Parterna ska vidta de åtgärder som krävs för att förhindra eller övervaka sådana rutiner för utfärdande av licenser eller sådana villkor som gäller immateriella rättigheter som kan få negativa effekter för den internationella tekniköverföringen och som utgör missbruk av immateriella rättigheter från rättighetshavarnas sida.

Artikel 10.4

Konsumtion

Parterna har rätt att införa egna system för konsumtion av immateriella rättigheter.

AVSNITT B

Standarder för immateriella rättigheter

Underavsnitt A

Upphovsrätt och närstående rättigheter

Artikel 10.5

Skydd

Parterna ska efterleva

a) artiklarna 1–22 i Internationella konventionen om skydd för utövande konstnärer,

framställare av fonogram samt radio- och televisionsföretag (Rom, 1961) (nedan kallad *Romkonventionen*),

b) artiklarna 1–18 i Bernkonventionen för skydd av litterära och konstnärliga verk (1971) (nedan kallad *Bernkonventionen*),

c) artiklarna 1–14 i Wipo-fördraget om upphovsrätt (Världsförbundet för den intellektuella äganderätten) (1996) (nedan kallat *WTC*), och

d) artiklarna 1–23 i Wipo-fördraget om framföranden och fonogram (Genève, 1996) (nedan kallat *WPPT*).

Artikel 10.6

Upphovsrättens varaktighet

Vardera parten ska föreskriva att när tiden för skydd av ett verk beräknas med utgångspunkt från en fysisk persons livslängd, ska skyddet gälla minst under upphovsmannens livstid och 70 år efter upphovsmannens död.

Artikel 10.7

Radio- och televisionsföretag

1. Radio- och televisionsföretags rättigheter ska löpa ut minst femtio år efter det att utsändningen först överfördes via tråd eller trådlöst, inbegripet via kabel eller satellit.

2. Ingendera parten får tillåta återutsändning av televisionssignaler (markbaserade eller via satellit eller kabel) via Internet utan godkännande från eventuella rättighetshavare till signalen eller signalinnehållet⁽⁵⁰⁾.

⁽⁵⁰⁾ Vid tillämpningen av denna punkt utgör återutsändning inom en parts territorium i ett slutet och fastställt abonnentnät, som inte är tillgängligt utanför partens territorium, inte återutsändning via Internet.

*Artikel 10.8***Samarbete i fråga om kollektiv förvaltning av rättigheter**

Parterna ska försöka verka för att det fastställs förfaranden mellan deras respektive upphovsrättsorganisationer för att ömsesidigt förbättra tillgången till och användningen av innehåll mellan parterna samt ömsesidigt överförande av royalties för användning av parternas verk eller andra upphovsrättsskyddade alster. Parterna ska försöka uppnå en hög rationaliseringsnivå och förbättra öppenheten vad gäller deras respektive upphovsrättsorganisationers utförande av uppgiften.

*Artikel 10.9***Radio- och televisionsutsändning och återgivning för allmänheten**

1. I denna artikel avses med

a) *radio- och televisionsutsändning*: trådlös utsändning av ljud eller av bilder och ljud eller av symboler för sådana för mottagning av allmänheten, sådan utsändning per satellit och, där hjälpmedel för avkodning tillhandahålls allmänheten av den utsändande organisationen eller med dess samtycke, utsändning av kodade signaler, och

b) *återgivning för allmänheten*: annan återgivning för allmänheten än genom utsändning till allmänheten, genom något annat medel än radio- och televisionsutsändning, av ljud från ett framförande eller ljud eller symboler för ljud upptagna på fonogram. I punkt 5 avses med *återgivning för allmänheten* även att göra ljud eller symboler för ljud på fonogram hörbara för allmänheten.

2. Parterna ska föreskriva att utövande konstnärer har ensamrätt att medge eller förbjuda trådlös radio- och televisionsutsändning och återgivning för allmänheten av sina framföranden, utom när framförandet i sig självt sker vid en radio- eller televisionsutsändning eller härrör från en upptagning.

3. Parterna ska föreskriva att utövande konstnärer och framställare av fonogram har rätt till en skälig engångsersättning, när ett fonogram som har utgivits i kommersiellt syfte används i original eller kopia för trådlös

utsändning eller eljest för återgivning för allmänheten.

4. Parterna ska i sin lagstiftning föreskriva att den utövande konstnären eller framställaren av ljudupptagningar eller båda ska avkräva användaren den skäliga engångsersättningen. Parterna kan anta nationell lagstiftning där, i avsaknad av en överenskommelse mellan den utövande konstnären och framställaren av fonogram, villkor fastställs enligt vilka de utövande konstnärerna och fonogramframställarna ska dela den skäliga engångsersättningen.

5. Parterna ska föreskriva att radio- och televisionsföretagen har ensamrätt att medge eller förbjuda

a) trådlös återutsändning av deras radio- och televisionsutsändningar,

b) upptagning av deras radio- och televisionsutsändningar, och

c) återgivning för allmänheten av televisionsutsändningar om dessa sker på platser till vilka allmänheten har tillträde mot erläggande av inträdesavgift. Villkoren för hur detta får utövas ska fastställas i den nationella lagstiftningen i den stat där skyddet av denna rättighet har begärts.

*Artikel 10.10***Konstnärers följerrätt till konstverk**

Parterna enas om att utbyta åsikter och information om sina metoder och sin politik som berör konstnärers följerrätt. Inom två år från det att detta avtal har trätt i kraft ska parterna inleda samråd för en översyn av om det är önskvärt och genomförbart att införa konstnärers följerrätt till konstverk i Korea.

*Artikel 10.11***Begränsningar och undantag**

Parterna får i sin lagstiftning föreskriva undantag och inskränkningar i de rättigheter som tilldelats de rättighetshavare som avses i artiklarna 10.5–10.10 i vissa särskilda fall som inte strider mot ett normalt utnyttjande av verket och inte otillbörligt skadar rättighetshavarens rättmätiga intressen.

*Artikel 10.12***Skydd av tekniska åtgärder**

1. Parterna ska ge tillfredsställande rättsligt skydd mot kringgående av effektiva tekniska åtgärder som personen i fråga ägnar sig åt, trots att personen i fråga känner till eller rimligen borde känna till, vad som är syftet.

2. Parterna ska ge tillfredsställande rättsligt skydd mot tillverkning, import, spridning, försäljning, uthyrning, marknadsföring i försäljnings- eller uthyrningssyfte eller innehav i kommersiellt syfte av anordningar, produkter eller komponenter eller tillhandahållande av tjänster som

a) marknadsförs eller utannonseras i syfte att kringgå,

b) endast har ett begränsat kommersiellt intresse eller användningsområde utöver att kringgå, eller

c) huvudsakligen är utformade, konstruerade, anpassade eller framtagna i syfte att möjliggöra eller underlätta kringgående av en effektiv teknisk åtgärd.

3. I detta avtal avses med teknisk åtgärd varje teknik, anordning eller komponent som har utformats för att vid normalt bruk förhindra eller begränsa handlingar, med avseende på verk eller andra alster, som inte har tillåtits av innehavaren av upphovsrätten eller till upphovsrätten närstående rättigheter enligt vardera partens lagstiftning. Tekniska åtgärder ska anses vara effektiva om användningen av ett skyddat verk eller annat alster kontrolleras av rättsinnehavarna genom en åtkomstkontroll eller skyddsprocess, t.ex. kryptering, kodning eller annan omvandling av verket eller alstret eller en kontrollmekanism för kopiering, som uppfyller skyddsändamålet.

4. Parterna får föreskriva begränsningar av eller undantag från åtgärder för tillämpning av punkterna 1 och 2 i enlighet med sin lagstiftning och de relevanta internationella avtal som avses i artikel 10.5.

*Artikel 10.13***Skydd av information om rättighetsförvaltning**

1. Parterna ska ge tillfredsställande rättsligt skydd mot handlingar som personer utför med vetskap om att detta sker utan tillstånd, såsom att de

a) avlägsnar eller ändrar elektronisk information om rättighetsförvaltning, eller

b) vad gäller verk eller andra alster, som är skyddade enligt detta avtal och från vilka information om rättighetsförvaltning har avlägsnats eller ändrats utan tillstånd, sprider, importerar i spridningssyfte, sänder ut i radio eller television, överför till eller gör dessa verk eller alster tillgängliga för allmänheten om personen i fråga vet, eller rimligen borde veta, att han därigenom orsakar, möjliggör, underlättar eller döljer intrång i upphovsrätten eller till upphovsrätten närstående rättigheter enligt den berörda partens lagstiftning.

2. I detta avtal avses med information om rättighetsförvaltning all information som lämnas av en rättsinnehavare i syfte att identifiera att verk eller annat alster som avses i detta avtal, upphovsmannen eller annan rättsinnehavare, eller information om villkoren för användning av verket eller alstret liksom eventuella nummer eller koder som innehåller sådana uppgifter.

3. Punkt 2 ska gälla när någon av dessa uppgifter är kopplad till en kopia av, eller framträder i samband med överföring till allmänheten av ett verk eller annat alster som avses i detta avtal.

*Artikel 10.14***Övergångsbestämmelse**

Korea ska fullt ut uppfylla skyldigheterna i artiklarna 10.6 och 10.7 inom två år från den dag då detta avtal träder i kraft.

Underavsnitt B

Varumärken

Artikel 10.15

Registreringsförfarande

Europeiska unionen och Korea ska sörja för att det inrättas ett system för varumärkesregistrering där varje avslag om varumärkesregistrering ska motiveras och lämnas skriftligen till sökanden, även elektroniskt, och där sökanden ska ha rätt att begära omprövning av ett avslag och att överklaga ett slutgiltigt avslag till domstol. Europeiska unionen och Korea ska även införa möjligheten för berörda parter att invända mot varumärkesansökningar. Europeiska unionen och Korea ska tillhandahålla en allmänt tillgänglig elektronisk databas över varumärkesansökningar och varumärkesregistreringar.

Artikel 10.16

Internationella avtal

Europeiska unionen och Korea ska uppfylla kraven i fördraget om varumärkesrätt (*Trademark Law Treaty*, 1994) och vidta alla rimliga åtgärder för att uppfylla kraven i *Singapore Treaty on the Law of Trademarks* (2006).

Artikel 10.17

Undantag i rättigheter knutna till ett varumärke

Parterna ska sörja för ett rättvist bruk av beskrivande ord som begränsade undantag i de rättigheter som är knutna till ett varumärke, och kan besluta om andra begränsade undantag, förutsatt att begränsade undantag beaktar varumärkesinnehavarens och tredje parter legitima intressen.

Underavsnitt C

Geografiska beteckningar⁽⁵¹⁾⁽⁵²⁾

Artikel 10.18

Erkännande av geografiska beteckningar för jordbruksprodukter, livsmedel och viner

1. Efter att ha granskat *Agricultural Products Quality Control Act* och dess genomförandebestämmelser i den mån de avser registrering, kontroll och skydd av geografiska beteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel i Korea, har Europeiska unionen kommit fram till att denna lagstiftning uppfyller kriterierna i punkt 6.

2. Efter att ha granskat rådets förordning (EG) nr 510/2006 och dess genomförandebestämmelser i den mån de avser registrering, kontroll och skydd av geografiska beteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel i Europeiska gemenskapen och rådets förordning (EG) nr 1234/2007 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin, har Korea kommit fram till att denna lagstiftning uppfyller kriterierna i punkt 6.

3. Efter att ha granskat en sammanfattning av specifikationerna av de jordbruksprodukter och livsmedel som motsvarar Koreas

⁽⁵¹⁾ I detta underavsnitt avser *geografisk beteckning*

a) geografiska beteckningar, ursprungsbeteckningar, kvalitetsviner från specificerade områden och bordsvin med geografisk beteckning enligt rådets förordning (EG) nr 510/2006 av den 20 mars 2006, Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 110/2008 av den 15 januari 2008, rådets förordning (EG) nr 1601/1991 av den 10 juni 1991, rådets förordning (EG) nr 1493/1999 av den 17 maj 1999, och rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007, eller bestämmelser som ersätter dessa förordningar, och

b) geografiska beteckningar som omfattas av *Koreas Agricultural Products Quality Control Act* (Act No. 9759, Jun. 9, 2009) och *the Liquor Tax Act* (Act No. 8852, Feb. 29, 2008).

⁽⁵²⁾ Skydd av geografiska beteckningar i detta underavsnitt påverkar inte tillämpningen av andra bestämmelser i detta avtal.

geografiska beteckningar som förtecknas i bilaga 10-A, som Korea registrerat enligt den lagstiftning som avses i punkt 1, åtar sig Europeiska unionen att skydda Koreas geografiska beteckningar som förtecknas i bilaga 10-A i den utsträckning som fastställs i detta kapitel.

4. Efter att ha granskat en sammanfattning av specifikationerna av de jordbruksprodukter och livsmedel som motsvarar Europeiska unionens geografiska beteckningar som förtecknas i bilaga 10-A, som Europeiska unionen har registrerat enligt den lagstiftning som avses i punkt 2, åtar sig Korea att skydda Europeiska unionens geografiska beteckningar som förtecknas i bilaga 10-A i den utsträckning som fastställs i detta kapitel.

5. Punkt 3 ska tillämpas på geografiska beteckningar för viner vad gäller de geografiska beteckningar som lagts till enligt artikel 10.24.

6. Europeiska unionen och Korea är överens om att de element för registrering och kontroll av geografiska beteckningar som avses i punkterna 1 och 2 är följande:

a) Ett register över geografiska beteckningar som skyddats på respektive territorium.

b) Ett administrativt förfarande som verifierar att geografiska beteckningar anger att en vara har sitt ursprung i någondera partens territorium, eller i en region eller ort inom detta territorium, om varans kvalitet, anseende eller annan egenskap i huvudsak kan hänföras till dess geografiska ursprung.

c) Krav på att en registrerad beteckning ska motsvara en särskild produkt eller särskilda produkter för vilka en produktspecifikation har fastställts som får ändras endast med vederbörliga förfaranden.

d) Bestämmelser för kontroll som tillämpas på produktionen.

e) Rättsliga bestämmelser som fastställer att registrerade beteckningar får användas av alla aktörer som saluför jordbruksprodukter eller livsmedel som överensstämmer med motsvarande produktspecifikation.

f) Ett invändningsförfarande som även kan ta hänsyn till rättmätiga intressen hos tidigare användare av namn, oavsett om namnen är en form av immateriell rättighet eller inte.

Artikel 10.19

Erkännande av särskilda geografiska beteckningar för viner⁽⁵³⁾, aromatiserade viner⁽⁵⁴⁾ och sprit⁽⁵⁵⁾

1. I Korea ska Europeiska unionens geografiska beteckningar som förtecknas i bilaga 10-B skyddas för de produkter som använder dessa geografiska beteckningar i enlighet med Europeiska unionens relevanta lagstiftning om geografiska beteckningar.

2. I Europeiska unionen ska Koreas geografiska beteckningar som förtecknas i bilaga

⁽⁵³⁾ Vin i den mening som avses i detta underavsnitt är produkter enligt HS-nummer 22.04 och som

a) uppfyller villkoren i rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007, kommissionens förordning (EG) 606/2009 av den 10 juli 2009 och kommissionens förordning (EG) 607/2009

av den 14 juli 2009, eller ersättande lagstiftning, eller

b) uppfyller villkoren i Koreas *Agricultural Products Quality Control Act* (Act No. 9759, Jun. 9, 2009) och *Liquor Tax Act* (Act No. 8852, Feb. 29, 2008).

⁽⁵⁴⁾ Aromatiserade viner i den mening som avses i detta underavsnitt är produkter enligt HS-nummer 22.05 och som

a) uppfyller villkoren i rådets förordning (EG) nr 1601/91 av den 10 juni 1991, eller ersättande lagstiftning, eller

b) uppfyller villkoren i Koreas *Agricultural Products Quality Control Act* (Act No. 9759, Jun. 9, 2009) och *Liquor Tax Act* (Act No. 8852, Feb. 29, 2008).

⁽⁵⁵⁾ Sprit i den mening som avses i detta underavsnitt är produkter enligt HS-nummer 22.08 och som

a) uppfyller villkoren i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 110/2008 av den 15 januari 2008 och kommissionens förordning (EG) nr 1014/90 av den 24 april 1990, eller ersättande lagstiftning, eller

b) uppfyller villkoren i Koreas *Agricultural Products Quality Control Act* (Act No. 9759, Jun. 9, 2009) och *Liquor Tax Act* (Act No. 8852, Feb. 29, 2008).

10-B skyddas för de produkter som använder dessa geografiska beteckningar i enlighet med Koreas relevanta lagstiftning om geografiska beteckningar.

Artikel 10.20

Nyttjanderätt

En beteckning som skyddas enligt det här underavsnittet får användas av alla aktörer som saluför jordbruksprodukter, livsmedel, viner, aromatiserade viner eller sprit som överensstämmer med motsvarande produkt-specifikation.

Artikel 10.21

Skyddets omfattning

1. De geografiska beteckningar som avses i artiklarna 10.18 och 10.19 ska skyddas mot

a) användning av något i en varas beteckning eller presentation som anger eller ger intryck av att varan i fråga har sitt ursprung i ett annat geografiskt område än det egentliga ursprungsområdet, på ett sätt som vilseleder allmänheten om varans geografiska ursprung,

b) användning av en geografisk beteckning för att beteckna en produkt som en likadan produkt ⁽⁵⁶⁾ som inte härrör från den plats som den berörda geografiska beteckningen anger, även om produktens verkliga ursprung anges eller den geografiska beteckningen används i översatt text eller åtföljs av uttryck som *art, typ, sort, kopia* eller liknande, eller

c) någon annan användning som utgör illöjlig konkurrens enligt artikel 10a i Pariskonventionen.

2. Detta avtal ska inte på något sätt hindra en person att i näringsverksamhet använda sitt namn eller namnet på sin företrädare i rö-

relsen, utom om användningen av ett sådant namn är ägnad att vilseleda konsumenterna.

3. Om parternas geografiska beteckningar är homonyma, ska varje beteckning skyddas, förutsatt att den har använts i god tro. Arbetsgruppen för geografiska beteckningar ska fastställa de praktiska villkoren för hur homonyma geografiska beteckningar ska särskiljas från varandra, med beaktande av behovet av att se till att berörda producenter behandlas likvärdigt och att konsumenterna inte vilseleds. Om en geografisk beteckning som skyddas av detta avtal är homonym med en geografisk beteckning för ett tredjeland, ska parterna fastställa de praktiska villkoren för hur homonyma geografiska beteckningar ska särskiljas från varandra, med beaktande av behovet av att se till att berörda producenter behandlas likvärdigt och att konsumenterna inte vilseleds.

4. Ingenting i detta avtal förpliktar Europeiska unionen eller Korea att skydda en geografisk beteckning som inte är, eller har upphört att vara skyddat i ursprungslandet eller har kommit ur bruk i det landet.

5. Skyddet av en geografisk beteckning enligt denna artikel påverkar inte fortsatt användning av ett varumärke för vilket en ansökan har lämnats in eller som har registrerats eller etablerats genom användning, om denna möjlighet fastställs i gällande lagstiftning, på en parts territorium före dagen för ansökan om skydd eller erkännande av den geografiska beteckningen, förutsatt att det inte finns några grunder i den berörda partens lagstiftning för att varumärket skulle ogiltigförklaras eller hävas. Datumet för tillämpningen av skyddet eller erkännandet av den geografiska beteckningen fastställs enligt artikel 10.23.2.

Artikel 10.22

Säkerställande av skydd

Parterna ska säkerställa det skydd som föreskrivs i artiklarna 10.18 och 10.23 genom att de egna myndigheterna på eget initiativ vidtar lämpliga åtgärder. De ska även säkerställa ett sådant skydd på begäran av en berörd part.

⁽⁵⁶⁾ För alla produkter ska begreppet *likadan produkt* tolkas enligt artikel 23.1 i Trips-avtalet vad gäller en geografisk beteckning för vin som används för vin som inte har sitt ursprung på den plats som framgår av den aktuella geografiska beteckningen eller en geografisk beteckning för sprit som används för sprit som inte har sitt ursprung på den plats som framgår av den aktuella geografiska beteckningen.

*Artikel 10.23***Förhållande till varumärken**

1. Parterna ska avslå eller ogiltigförklara registrering av ett varumärke som motsvarar någon av de situationer som avses i artikel 10.21.1 vad gäller skydd av en geografisk beteckning för likadana produkter, förutsatt att ansökan om registrering av varumärket lämnades in efter ansökningsdatumet för skydd eller erkännande av den geografiska beteckningen på det berörda territoriet.

2. För tillämpningen av punkt 1 gäller följande:

a) För geografiska beteckningar som avses i artiklarna 10.18 och 10.19 ska datumet för ansökan om skydd eller erkännande anses vara den dag när detta avtal träder i kraft.

b) För geografiska beteckningar som avses i artikel 10.24 ska datumet för ansökan om skydd eller erkännande anses vara den dag då den ena parten mottar en ansökan från den andra parten om skydd eller erkännande av en geografisk beteckning.

*Artikel 10.24***Tilläggande av geografiska beteckningar för skydd ⁽⁵⁷⁾**

1. Europeiska unionen och Korea enas om att lägga till geografiska beteckningar som

⁽⁵⁷⁾ Om ett förslag läggs fram av

a) Korea för en ursprungsprodukt som omfattas av Europeiska unionens lagstiftning enligt artikel 10.18.2 och fotnoterna till artikel 10.19, eller
b) Europeiska unionen för en ursprungsprodukt som omfattas av Koreas lagstiftning enligt artikel 10.18.1 och fotnoterna till artikel 10.19, för att lägga till ett ursprungsnamn till detta avtal, vilket erkänts av endera parten som en geografisk beteckning i den mening som avses i artikel 22.1 i Trips-avtalet genom endera partens lagstiftning annan än den som avses i artiklarna 10.18.1 och 10.18.2 och fotnoterna till artikel 10.19, är parterna överens om att granska om den geografiska beteckningen kan läggas till detta avtal i enlighet med detta underavsnitt.

ska skyddas i bilagorna 10-A och 10-B enligt förfarandet i artikel 10.25.

2. Europeiska unionen och Korea enas om att utan otillbörligt dröjsmål behandla den andra partens ansökan om att lägga till geografiska beteckningar som ska skyddas i bilagorna.

3. En beteckning får inte registreras som en geografisk beteckning om den kommer i konflikt med namnet på en växtsort, bland annat en druvsort, eller en djurras och därmed riskerar att vilseleda konsumenten om produktens verkliga ursprung.

*Artikel 10.25***Arbetsgrupp för geografiska beteckningar**

1. Den arbetsgrupp för geografiska beteckningar som inrättas enligt artikel 15.3.1 (Arbetsgrupper) ska sammanträda enligt överenskommelse eller på den ena partens begäran för att öka samarbetet mellan parterna och förbättra dialogen om geografiska beteckningar. Arbetsgruppen får utfärda rekommendationer och anta beslut med enhällighet.

2. Parterna ska turas om att anordna mötena på sina respektive territorier. Arbetsgruppen ska sammanträda vid en tidpunkt, på en plats och på ett sätt som kan inbegripa en videokonferens och som ska fastställas i samförstånd mellan parterna, dock senast 90 dagar från det att begäran ingavs.

3. Arbetsgruppen får

a) ändra bilagorna 10-A och 10-B för att lägga till Europeiska unionens och Koreas enskilda geografiska beteckningar som, efter att ha genomgått det förfarande som avses i artiklarna 10.18.3 och 10.18.4, ska fastställas även av den andra parten som geografisk beteckning, och skyddas på den andra partens territorium,

b) ändra ⁽⁵⁸⁾ de bilagor som avses i a för att stryka enskild geografiska beteckningar som upphör att vara skyddade i ursprungslandet ⁽⁵⁹⁾ eller som, i enlighet med tillämplig lagstiftning, inte längre uppfyller villkoren för geografisk beteckning hos den andra parten, och

c) besluta om att en hänvisning till lagstiftning i detta avtal ska anses vara en hänvisning till den lagstiftning i sin ändrade lydelse som var i kraft vid en viss tidpunkt efter ikraftträdandet av detta avtal.

4. Arbetsgruppen ska också se till att detta underavsnitt fungerar enligt intentionerna och behandla alla frågor som kan uppstå i samband med dess genomförande och användning. Den ska särskilt ansvara för att

a) utbyta information om den lagstiftningsmässiga och politiska utvecklingen rörande geografiska beteckningar,

b) utbyta information om enskilda geografiska beteckningar för att avgöra om de ska skyddas i enlighet med detta avtal, och

c) utbyta information för att avtalet ska fungera optimalt.

5. Arbetsgruppen får diskutera frågor av gemensamt intresse som gäller geografiska beteckningar.

Artikel 10.26

Enskilda ansökningar om skydd av geografiska beteckningar

Bestämmelserna i detta underavsnitt påverkar inte tillämpningen av rätten att ansöka om erkännande och skydd av geografiska be-

⁽⁵⁸⁾ Här avses ändring av den geografiska beteckningen i sig, inbegripet namn och produktkategori. Ändringar av specifikationer enligt artiklarna 10.18.3 och 10.18.4 eller ändringar av ansvariga kontrollorgan enligt artikel 10.8.6 d får fortfarande enbart göras av den part på vars territorium den geografiska beteckningen återfinns. Sådana ändringar får meddelas i informationssyfte.

⁽⁵⁹⁾ Endast den part på vars territorium den geografiska beteckningen återfinns får fatta beslut om att skyddet för en geografisk beteckning ska upphöra.

teckningar enligt relevant lagstiftning i Europeiska unionen eller Korea.

Underavsnitt D

Formgivning

Artikel 10.27

Skydd av registrerad formgivning

1. Europeiska unionen och Korea ska skydda självständigt skapad formgivning som är ny och nyskapande eller särpräglad ⁽⁶⁰⁾.

2. Skyddet ska tillhandahållas genom registrering och ska ge ensamrätt till innehavarna enligt bestämmelserna i detta underavsnitt.

Artikel 10.28

Rättigheter som ges genom registrering

Innehavaren av en skyddad formgivning ska ha rätt att hindra tredje man som inte har innehavarens medgivande från att framställa, erbjuda, sälja, importera, exportera eller använda varor som försetts med eller omfattar den skyddade formgivningen, om en sådan

⁽⁶⁰⁾ Korea anser att en formgivning inte är ny om en identisk eller liknande formgivning har varit allmänt känd eller allmänt bearbetats före en ansökan om registrering av en formgivning har lämnats in. Korea anser att formgivning inte är nyskapande om den enkelt har kunnat skapas genom att kombinera formgivning som varit allmänt känd eller allmänt bearbetats före en ansökan om registrering av formgivningen har lämnats in. Europeiska unionen anser att en formgivning inte är ny om en identisk formgivning har varit tillgänglig för allmänheten före ingivningsdagen av en ansökan om registrering av formgivningen eller före den dag då en oregistrerad formgivning offentliggörs. Europeiska unionen anser att en formgivning inte ska anses ha en individuell karaktär om det helhetsintryck som en kunnig användare får av formgivningen inte skiljer sig från det helhetsintryck en sådan användare får av en formgivning som har gjorts tillgänglig för allmänheten.

handling har kommersiellt syfte, otillbörligt strider mot ett normalt utnyttjande av formgivningen eller är oförenliga med god affärs-sed.

*Artikel 10.29***Skydd av oregistrerat utseende**

Europeiska unionen och Korea ska tillhandahålla rättsliga förfaranden för att förhindra användningen av en produkts oregistrerade utseende endast om den omtvistade användningen är en följd av efterbildning av en sådan produkts oregistrerade utseende ⁽⁶¹⁾. En sådan användning ska minst omfatta presentation ⁽⁶²⁾, import eller export av produkter.

*Artikel 10.30***Skyddets varaktighet**

1. Skyddets varaktighet i parterna ska efter registreringen uppgå till minst femton år.
2. Skyddets varaktighet i Europeiska unionen och Korea för oregistrerat utseende ska uppgå till minst tre år.

*Artikel 10.31***Undantag**

1. Europeiska unionen och Korea kan besluta om begränsade undantag för formgivningsskydd, förutsatt att sådana undantag inte otillbörligt strider mot ett normalt utnyttjande av skyddad formgivning och inte otillbörligt

⁽⁶¹⁾ I denna artikel anser Europeiska unionen och Korea att *oregistrerad formgivning* och *oregistrerat utseende* har liknande betydelse. Villkoren för skydd av oregistrerad *formgivning* och oregistrerat *utseende* föreskrivs

a) av Korea genom *Unfair Competition Prevention and Trade Secret Protection Act* (Act No. 8767, Dec. 21, 2007), och

b) av Europeiska unionen genom rådets förordning (EG) nr 6/2002 av den 12 december 2001 om gemenskapsformgivning, senast ändrad genom rådets förordning (EG) nr 1891/2006 av den 18 december 2006.

⁽⁶²⁾ I denna artikel anser Europeiska unionen att *presentation* motsvarar *bjuda ut* eller *släppa ut på marknaden*, och Korea anser att *presentation* är *anvisa, leasa eller ställa ut för anvisning eller leasing*.

skadar de legitima intressen som innehavaren av den skyddade formgivningen har, med beaktande av tredje mans legitima intressen.

2. Skyddet ska inte utsträckas till formgivning som huvudsakligen är av teknisk eller funktionell karaktär.

3. Formskydd kan inte erhållas för en formgivning som står i strid med allmän ordning eller allmän moral.

*Artikel 10.32***Förhållande till upphovsrätt**

En formgivning som är skyddad genom formskydd som registrerats i Europeiska unionen eller Korea i enlighet med detta underavsnitt ska även kunna skyddas enligt upphovsrättslagstiftningen inom parternas territorier från den dag då formgivningen skapades eller fastställdes på något sätt ⁽⁶³⁾.

U n d e r a v s n i t t E**P a t e n t***Artikel 10.33***Internationellt avtal**

Parterna ska vidta alla rimliga åtgärder för att uppfylla kraven i artiklarna 1–16 i Patenträttskonventionen (2000).

*Artikel 10.34***Patent och folkhälsa**

1. Parterna erkänner betydelsen av förklaringen om Tripsavtalet och folkhälsa, som WTO:s ministerkonferens antog den 14 november 2001 (nedan kallad *Dohaförklaringen*). Vid tolkning och tillämpning av rättigheterna och skyldigheterna i detta underavsnitt har parterna rätt att stödja sig på Dohaförklaringen.

⁽⁶³⁾ En formgivning skyddas inte automatiskt av lagstiftning om upphovsrätt, utan bara om formgivningen uppfyller villkoren för skydd enligt lagstiftningen om upphovsrätt.

2. Parterna ska både bidra till tillämpningen av och följa WTO:s allmänna råds beslut av den 30 augusti 2003 om punkt 6 i Doha-förklaringen samt protokollet om ändring av Tripsavtalet, undertecknat i Genève den 6 december 2005.

Artikel 10.35

Förlängning av giltighetstiden för rättigheter knutna till ett patent

1. Parterna erkänner att läkemedel ⁽⁶⁴⁾ och växtskyddsmedel ⁽⁶⁵⁾ som skyddas av patent på deras respektive territorier ska genomgå ett administrativt förfarande för godkännande eller registrering innan de får släppas ut på parternas marknader.

2. Parterna ska, på patenthavarens begäran, föreskriva en förlängning av giltighetstiden för de rättigheter som är knutna till ett patent som kompensation till patenthavaren för en kortare effektiv giltighetstid för patentet på grund av det första godkännandet för utsläp-

⁽⁶⁴⁾ Enligt bilaga 2-D (Läkemedel och medicintekniska produkter).

⁽⁶⁵⁾ Växtskyddsmedel i den form som de tillhandahålls användaren, som består av eller innehåller verksamma ämnen, skyddsämnen eller synergister och vars användningsområden är något av följande:

- a) att skydda växter eller växtprodukter mot alla skadegörare eller förhindra angrepp av sådana, såvida inte huvudsyftet med dessa produkter anses ha att göra med hygien snarare än skydd av växter eller växtprodukter;
- b) att påverka växternas livsprocesser, t.ex. ämnen som påverkar deras tillväxt på ett annat sätt än ett näringsämne;
- c) att bevara växtprodukter, i den mån ämnena eller produkterna inte omfattas av Europeiska unionens särskilda bestämmelser om konserveringsmedel;
- d) att utrota oönskade växter eller växtdelar utom alger, såvida inte produkterna används på mark eller i vatten för att skydda växter; eller
- e) att hålla tillbaka eller förhindra oönskad tillväxt av växter utom alger, såvida inte produkterna används på mark eller i vatten för att skydda växter.

pande av produkten på respektive marknader. Giltighetstiden för de rättigheter som är knutna till ett patent får inte förlängas med mer än fem år ⁽⁶⁶⁾.

Artikel 10.36

Skydd av uppgifter som lämnats in för att få ett godkännande för försäljning av läkemedel ⁽⁶⁷⁾

1. Parterna ska garantera att uppgifter som lämnats in för att få ett godkännande för utsläppande av läkemedel på marknaden behandlas konfidentiellt, inte röjs eller används.

2. I detta syfte ska parterna i sin lagstiftning säkerställa att de uppgifter som avses i artikel 39 i Trips-avtalet avseende säkerhet och effektivitet och som en sökande lämnat in för första gången för att få ett godkännande för försäljning av ett nytt läkemedel på marknaderna i respektive parter territorium, inte används för att bevilja ett annat godkännande för försäljning av ett läkemedel, utom om man kan lägga fram bevis för att innehavaren av godkännandet för försäljning uttryckligen har lämnat sitt medgivande till att dessa uppgifter får användas.

3. Perioden för uppgiftsskydd ska vara minst fem år från den dag då det första godkännandet för försäljning erhöles för respektive parts territorium.

Artikel 10.37

Skydd av uppgifter som lämnats in för ett godkännande för försäljning av växtskyddsmedel

1. Parterna ska fastställa krav på säkerhet och effektivitet före godkännande av utsläppande av växtskyddsmedel på deras respektive marknader.

2. Parterna ska se till att tester, försöksrapporter eller information som en sökande lämnat in för första gången för att få ett godkän-

⁽⁶⁶⁾ Detta påverkar inte en eventuell förlängning för pediatrik användning, om parterna har en sådan möjlighet.

⁽⁶⁷⁾ Enligt bilaga 2-D (Läkemedel och medicintekniska produkter).

nande för försäljning av växtskyddsmedel inte används av tredje parter eller berörda myndigheter till förmån för någon annan person som försöker få ett godkännande för försäljning av ett växtskyddsmedel, utom om man kan lägga fram bevis för att den första sökanden uttryckligen har lämnat sitt medgivande till att dessa uppgifter får användas. Detta skydd kallas nedan uppgiftsskydd.

3. Perioden för uppgiftsskydd ska vara minst tio år från dagen för det första godkännandet för försäljning på respektive parts territorium.

Artikel 10.38

Tillämpning

Parterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att se till att det skydd som avses i detta underavsnitt tillämpas effektivt och de ska aktivt samarbeta och föra en konstruktiv dialog i detta hänseende.

Underavsnitt F

Övriga bestämmelser

Artikel 10.39

Växtsorter

Parterna ska skydda växtsorter och följa den internationella konventionen för skydd av växtförädlingsprodukter (1991).

Artikel 10.40

Genetiska resurser, traditionell kunskap och folklöre

1. Med förbehåll för sin nationella lagstiftning ska vardera parten respektera, bevara och bibehålla kunskaper, innovationer och sedvänjor hos ursprungsbefolkningar och lokalsamhällen med traditionella livssätt som är relevanta för bevarande och hållbart nyttjande av biologisk mångfald och främja en bredare tillämpning av dessa, med godkännande och deltagande av dem som besitter sådana kunskaper, innovationer och sedvänjor, samt främja rättvis fördelning av de vins-

ter som uppkommer vid utnyttjandet av sådana kunskaper, innovationer och sedvänjor.

2. Parterna är överens om att regelbundet utbyta synpunkter och information om relevanta multilaterala diskussioner

a) i WIPO om de frågor som behandlas inom ramen för den mellanstatliga kommittén för genetiska resurser, traditionell kunskap och folklöre,

b) i WTO om de frågor som rör förhållandet mellan Tripsavtalet och konventionen om biologisk mångfald (nedan kallad CBD) och skyddet av traditionell kunskap och folklöre, samt

c) i CBD om frågor som gäller ett internationellt system för tillgång till genetiska resurser och vinstdelning.

3. Efter det att de relevanta multilaterala diskussioner som avses i punkt 2 avslutats, ska parterna enas om att på begäran av en part se över denna artikel i handelskommittén mot bakgrund av resultatet och slutsatserna av dessa multilaterala diskussioner. Handelskommittén får anta alla beslut som krävs för att ge verkan åt resultatet av översynen.

AVSNITT C

Säkerställande av skydd för immateriella rättigheter

Artikel 10.41

Allmänna skyldigheter

1. Parterna bekräftar sina åtaganden enligt Trips-avtalet, särskilt del III i avtalet, och ska se till att följande kompletterande åtgärder, förfaranden och sanktioner är tillgängliga i deras lagstiftning för att göra det möjligt att vidta effektiva åtgärder mot alla former av intrång i de immateriella rättigheter⁽⁶⁸⁾ som omfattas av detta avtal.

2. Åtgärderna, förfarandena och sanktionerna ska

a) inbegripa snabba åtgärder för att förhindra intrång och sanktioner som avskräcker från ytterligare intrång,

b) vara rättvisa och skäliga,

⁽⁶⁸⁾ Enligt artikel 10.2.2 a–h. Artikel 10.45

c) inte vara onödigt komplicerade eller kostsamma eller medföra oskäligen tidsfrister eller omotiverade dröjsmål, och

d) vara effektiva, proportionella och avskräckande och ska tillämpas så att hinder för lagenlig handel inte uppkommer och så att missbruk inte sker.

Artikel 10.42

Berättigade sökande

Parterna ska tillerkänna följande personer och organ rätten att ansöka om tillämpning av de åtgärder, förfaranden och sanktioner som avses i detta avsnitt och i del III i Trips-avtalet:

a) innehavare av immateriella rättigheter, i överensstämmelse med bestämmelserna i tillämplig lagstiftning;

b) alla andra personer som har tillåtelse att utnyttja dessa rättigheter, i synnerhet licensstagare, i den mån detta tillåts i och överensstämmer med bestämmelserna i tillämplig lagstiftning;

c) organ som förvaltar kollektiva immateriella rättigheter och som regelmässigt anses ha rätt att företräda innehavare av immateriella rättigheter, i den mån detta tillåts i och överensstämmer med bestämmelserna i tillämplig lagstiftning;

d) en sammanslutning eller förening med rättslig kapacitet att inneha sådana rättigheter och begära tillämpning av dem, i den mån detta tillåts i och överensstämmer med bestämmelserna i tillämplig lagstiftning.

Underavsnitt A

Civilrättsliga åtgärder, förfaranden och sanktioner

Artikel 10.43

Bevisning

Parterna ska, när det gäller intrång i de immateriella rättigheterna som begås i kommersiell skala, vidta nödvändiga åtgärder för att göra det möjligt för de behöriga rättsliga myndigheterna att, där så är lämpligt och på begäran av en part, besluta att bank-, finans-

eller affärshandlingar som motparten förfogar över ska läggas fram, förutsatt att sekretessbelagd och annan konfidentiell information skyddas.

Artikel 10.44

Provisoriska åtgärder för att skydda bevisning

1. Parterna ska se till att de behöriga rättsliga myndigheterna, redan innan prövningen av sakfrågan inletts och på begäran av en part som har lagt fram skäligen bevisning till stöd för sina påståenden att det har skett ett intrång i en immateriell rättighet eller att ett sådant är omedelbart förestående, får besluta om omedelbara och effektiva interimistiska åtgärder för att säkra relevant bevisning om det påstådda intrånget, förutsatt att sekretessbelagd och annan konfidentiell information skyddas.

2. Parterna får föreskriva att sådana åtgärder kan inbegripa en detaljerad beskrivning av de intrångsgörande varorna, med eller utan uttagande av provexemplar, eller beslag av varorna och, där så är lämpligt, det material och de verktyg som använts för produktionen och/eller distributionen av dessa varor samt tillhörande handlingar. Åtgärderna ska om nödvändigt vidtas utan att motparten hörs, särskilt om ett dröjsmål kan antas medföra irreparabel skada för rättighetshavaren eller om det finns en uppenbar risk för att bevisningen kan komma att förstöras.

Artikel 10.45

Rätt till information

1. Parterna ska se till att de behöriga rättsliga myndigheterna, i samband med en civilrättslig rättegång om intrång i en immateriell rättighet, och som svar på en berättigad och proportionell begäran av käranden, får besluta att information om ursprung och distributionsnät för de intrångsgörande varorna eller tjänsterna ska lämnas av den person som gjort intrånget och/eller annan person som är part eller vittne i tvisten.

a) Med annan person avses i denna punkt en person som

i) har befunnits förfoga över de intrångsgörande varorna i kommersiell skala,

ii) har befunnits använda de intrångsgörande tjänsterna i kommersiell skala,

iii) har befunnits tillhandahålla i kommersiell skala de tjänster som använts i den intrångsgörande verksamheten, eller

iv) har pekats ut av en person som avses i detta stycke såsom delaktig i produktion, tillverkning eller distribution av varorna eller tillhandahållandet av tjänsterna.

b) Informationen ska, om lämpligt, omfatta

i) namn på och adress till producenter, tillverkare, distributörer, leverantörer och andra som tidigare innehaft, respektive använt, varorna eller tjänsterna, samt tilltänkta grossister och detaljister, eller

ii) uppgifter om hur mycket som producerats, tillverkats, levererats, mottagits eller beställts samt om erhållet pris på varorna eller tjänsterna.

2. Denna artikel ska inte påverka tillämpningen av andra rättsliga bestämmelser som

a) ger rättighetshavaren rätt till ytterligare information,

b) reglerar hur information som lämnas enligt denna artikel får användas i civilrättsliga eller straffrättsliga förfaranden,

c) reglerar ansvar för missbruk av rätten till information,

d) gör det möjligt att vägra att lämna sådan information som skulle tvinga den person som avses i punkt 1 att medge egen eller nära anhörigs medverkan i ett intrång i en immateriell rättighet, eller

e) reglerar sekretesskydd för informationskällor eller behandling av personuppgifter.

Artikel 10.46

Provisoriska åtgärder och säkerhetsåtgärder

1. Parterna ska se till att de rättsliga myndigheterna på begäran av sökanden får utfärda ett interimistiskt föreläggande i syfte att hindra ett omedelbart förestående intrång i en immateriell rättighet eller tillfälligt förbjuda, vid behov förenat med vite om så föreskrivs i nationell lagstiftning, en fortsättning av det påstådda intrånget eller göra en fortsättning

avhängig av att det ställs säkerhet för ersättning till rättighetshavaren. Ett interimistiskt föreläggande får också utfärdas mot en mellanhand⁽⁶⁹⁾ vars tjänster utnyttjas av en tredje man för att göra intrång i upphovsrätt, närstående rättigheter, varumärken eller geografiska beteckningar.

2. Ett interimistiskt beslut får även meddelas i syfte att besluta om beslag av varor som misstänks göra intrång i en immateriell rättighet för att förhindra att de införs eller omsätts på marknaden.

3. När det gäller intrång som begås i kommersiell skala, ska parterna se till att de behöriga rättsliga myndigheterna, om sökanden påvisar omständigheter som kan äventyra indrivningen av skadestånd, får belägga fast och rörlig egendom som tillhör den person som påstås ha gjort intrånget med kvarstad, inbegripet frysning av dennes bankkonton och andra tillgångar.

Artikel 10.47

Korrigeringsåtgärder

1. Parterna ska se till att de behöriga rättsliga myndigheterna på begäran av sökanden, utan att det påverkar det skadestånd som kan utgå till rättighetshavaren på grund av intrånget och utan att någon form av ersättning utgår, får besluta att varor som har konstaterats göra intrång i en immateriell rättighet ska förstöras eller på annat sätt slutgiltigt avlägsnas från marknaden. Om så är lämpligt, får de behöriga rättsliga myndigheterna även besluta att material och verktyg som huvudsakligen har använts för att skapa eller tillverka dessa varor ska förstöras.

2. De rättsliga myndigheterna ska förordna om att dessa åtgärder ska bekostas av den person som gjort intrånget, såvida det inte åberopas särskilda skäl mot detta.

3. Vid prövningen av en begäran om korrigeringsåtgärder ska beaktas dels att de beslu-

⁽⁶⁹⁾ Såvitt gäller denna punkt bestäms den närmare innebörden av *mellanhand* i vardera partens lagstiftning, men begreppet ska omfatta dem som levererar eller distribuerar intrångsgörande varor och även, där så är lämpligt, omfatta leverantörer av onlinetjänster.

tade åtgärderna ska stå i rimlig proportion till intrånget, dels tredje mans intressen.

Artikel 10.48

Förelägganden

1. Parterna ska se till att de behöriga rättsliga myndigheterna, när de har fastställt att ett intrång har begåtts i en immateriell rättighet, får utfärda ett föreläggande mot den person som gjort intrånget med förbud att fortsätta intrånget.

2. Om så föreskrivs i lagstiftningen, ska föreläggandet, där så är lämpligt, förenas med vite för att säkerställa efterlevnad. Parterna ska även se till att rättsinnehavare har möjlighet att begära ett föreläggande gentemot mellanhänder⁽⁷⁰⁾ vars tjänster utnyttjas av en tredje part för att begå intrång i upphovsrätt, närstående rättigheter, varumärken eller geografiska beteckningar.

Artikel 10.49

Alternativa åtgärder

Parterna får föreskriva att de behöriga rättsliga myndigheterna, när detta är lämpligt och på begäran av den person som kan bli föremål för sådana åtgärder som föreskrivs i artikel 10.47 eller 10.48, får besluta att ekonomisk ersättning istället för de åtgärder som föreskrivs i artikel 10.47 eller 10.48, ska utgå till den skadelidande parten, om personen i fråga varken har handlat uppsåtligt eller oaktsamt, om ett verkställande av åtgärderna i fråga skulle orsaka denne oproportionerligt stor skada och om ekonomisk ersättning till den skadelidande parten framstår som rimligt tillfredsställande.

⁽⁷⁰⁾ Såvitt gäller denna punkt bestäms den närmare innebörden av mellanhand i vardera partens lagstiftning, men begreppet ska omfatta dem som levererar eller distribuerar intrångsgörande varor och även, där så är lämpligt, omfatta leverantörer av onlinetjänster.

Artikel 10.50

Skadestånd

1. Parterna ska se till att de rättsliga myndigheterna när de fastställer skadestånd

a) ska beakta alla relevanta omständigheter, såsom de negativa ekonomiska konsekvenserna, däribland utebliven vinst, för den skadelidande parten, den otillbörliga vinst som den person som gjort intrånget har gjort och, där så är lämpligt, omständigheter av annan än rent ekonomisk karaktär, såsom ideell skada som rättighetshavaren har förorsakats genom intrånget, eller

b) som ett alternativ till a, där så är lämpligt, får fastställa skadeståndet till ett engångsbelopp på grundval av sådana faktorer som åtminstone det belopp som skulle ha betalats i royalty eller avgift om den person som gjorde intrånget hade begärt tillstånd att nyttja den immateriella rättigheten i fråga.

2. För de fall då en person som gjort intrång i en immateriell rättighet utan att ha vetat eller utan att rimligen borde ha vetat det, får parterna föreskriva att de rättsliga myndigheterna får förordna om återbetalning av vinst eller betalning av ett skadestånd som kan vara fastställt i förväg.

3. I civilrättsliga förfaranden får parterna, åtminstone med avseende på verk, fonogram och föreställningar som skyddas av upphovsrätt eller närstående rättigheter, och vid varumärkesförfalskning, fastställa eller bibehålla ett på förhand bestämt skadestånd, som rättighetshavaren ska kunna välja.

Artikel 10.51

Kostnader för förfarandet

Parterna ska se till att rimliga och proportionerliga kostnader för förfarandet och andra kostnader som har åsamkats den vinnande parten, i allmänhet ersätts av den förlorande parten om detta inte är oskäligt.

*Artikel 10.52***Offentliggörande av domstolsavgöranden**

Parterna ska se till att de rättsliga myndigheterna, i mål om intrång i de immateriella rättigheterna, på begäran av sökanden och på bekostnad av den person som gjorde intrånget, får förordna om lämpliga åtgärder för att sprida information om avgörandet, innefattande att avgörandet ska anslås och offentliggöras helt eller delvis. Parterna får även föreskriva ytterligare lämpliga åtgärder för offentliggörande som är anpassade till speciella förhållanden, inbegripet väl synlig annonsering.

*Artikel 10.53***Presumtion om innehav av upphovsrätt eller närstående rättighet**

I civilrättsliga förfaranden som gäller upphovsrätt eller närstående rättigheter ska parterna sörja för att det föreligger en presumtion för att den person eller enhet som på sedvanligt sätt anges på verket eller alstret som upphovsman eller innehavare av en närstående rättighet till verket eller alstret är innehavare av denna rättighet, såvida inte motsatsen bevisas.

Underavsnitt B**Straffrättsliga åtgärder***Artikel 10.54***Tillämpningsområde för straffrättsliga åtgärder**

Parterna ska säkerställa att brottmålsförfaranden och straffrättsliga påföljder tillämpas åtminstone vid uppsåtlig varumärkesförfalskning och piratkopiering av verk som skyddas av upphovsrätt eller en närstående rättighet när detta sker i kommersiell skala⁽⁷¹⁾.

⁽⁷¹⁾ Begreppet *närstående rättigheter* definieras av parterna i enlighet med deras respektive internationella åtaganden.

*Artikel 10.55***Förfalskning av geografiska beteckningar och formgivning**

Parterna ska, i enlighet med sina nationella lagar och andra författningar, överväga att vidta åtgärder för att införa straffrättsligt ansvar för förfalskning av geografiska beteckningar och formgivning.

*Artikel 10.56***Juridiska personers ansvar**

1. Parterna ska, i enlighet med grundsatserna i sin nationella lagstiftning, vidta de åtgärder som kan vara nödvändiga för att juridiska personer ska kunna ställas till ansvar för sådana brott som avses i artikel 10.54.

2. Detta ansvar ska inte inverka på det straffrättsliga ansvar som de fysiska personer har som har begått brottet.

*Artikel 10.57***Medhjälp**

Bestämmelserna i detta underavsnitt ska gälla vid medhjälp till de brott som avses i artikel 10.54.

*Artikel 10.58***Beslag**

När det gäller sådana brott som avses i artikel 10.54 ska parterna sörja för att de behöriga myndigheterna har befogenhet att besluta om beslag av varor som misstänks vara varumärkesförfalskade eller upphovsrättsligt piratkopierade, av material och verktyg som huvudsakligen har använts när det påstådda brottet begicks, av skriftlig bevisning som är av betydelse för det påstådda brottet och av tillgångar som härrör från, eller som erhållits direkt eller indirekt genom, den intrångsgörande verksamheten.

*Artikel 10.59***Påföljder**

För de brott som avses i artikel 10.54 ska parterna föreskriva påföljder som inbegriper fängelsestraff och/eller bötesstraff som är effektiva, proportionella och avskräckande.

*Artikel 10.60***Förverkande**

1. Vid de brott som avses i artikel 10.54 ska parterna sörja för att de behöriga myndigheterna har befogenhet att besluta om förverkande och/eller förstöring av alla varumärkesförfalskade varor eller upphovsrättsligt piratkopierade varor, av material och verktyg som huvudsakligen har använts för att tillverka sådana varumärkesförfalskade eller upphovsrättsligt piratkopierade varor, och av tillgångar som härrör från, eller som erhållits direkt eller indirekt genom, den intrångsgörande verksamheten.

2. Parterna ska se till att de varumärkesförfalskade varor eller upphovsrättsligt piratkopierade varor som förverkats enligt denna artikel, om de inte förstörs, avlägsnas från marknaden, under förutsättning att varorna inte är farliga för människors hälsa och säkerhet.

3. Parterna ska vidare se till att förverkande och förstörelse enligt denna artikel sker utan någon form av ersättning till svaranden.

4. Parterna får föreskriva att de rättsliga myndigheterna har befogenhet att besluta om förverkande av tillgångar till ett värde som motsvarar värdet på de tillgångar som härrör från, eller som direkt eller indirekt har erhållits genom, den intrångsgörande verksamheten.

*Artikel 10.61***Tredje mans rättigheter**

Parterna ska se till att tredje mans rättigheter vederbörligen skyddas och garanteras.

*Underavsnitt C***Onlinetjänsteleverantörers ansvar***Artikel 10.62***Onlinetjänsteleverantörers ansvar ⁽⁷²⁾**

Parterna inser att tredje man kan komma att använda mellanhänders tjänster för intrångsgörande verksamhet. För att säkerställa fri rörlighet för informationstjänster och samtidigt säkerställa skydd för immateriella rättigheter i en digital miljö, ska parterna föreskriva åtgärderna i artiklarna 10.63–10.66 för tjänstelevererande mellanhänder när dessa på intet sätt har något att göra med den vidarebefordrade informationen.

*Artikel 10.63***Onlinetjänsteleverantörers ansvar: Enbart vidarebefordran ("mere conduit")**

1. Parterna ska se till att en tjänsteleverantör som levererar en informationssamhällestjänst bestående av överföring i ett kommunikationsnät av information som lämnats av tjänstemottagaren, eller tillhandahållande av tillgång till ett kommunikationsnät, inte ska vara ansvarig för den överförda informationen under förutsättning att tjänsteleverantören

- a) inte initierar överföringen,
- b) inte valt ut mottagaren av den överförda informationen, och
- c) inte valt ut eller ändrat den information som överförts.

2. Överföringen och tillhandahållandet av sådan tillgång som avses i punkt 1 omfattar automatisk, mellanliggande och tillfällig lagring av den vidarebefordrade informationen, i

⁽⁷²⁾ I artikel 10.63 avses med *tjänsteleverantör* en leverantör av överföring, routing eller anslutning för digital kommunikation online utan ändring av innehållet mellan eller bland de punkter som specificerats av användaren för material efter användarens val, och i artiklarna 10.64 och 10.65 avses med *tjänsteleverantör* en leverantör av eller operatör för onlinetjänster eller nätåtkomst.

den mån lagringen enbart görs för att utföra överföringen i kommunikationsnätet och under förutsättning att informationen inte lagras längre än vad som rimligtvis krävs för överföringen.

3. Denna artikel ska inte påverka möjligheten för en rättslig eller administrativ myndighet att i enlighet med partens rättssystem kräva att tjänsteleverantören upphör med eller förhindrar en överträdelse.

Artikel 10.64

Onlinetjänsteleverantörers ansvar: Cachning

1. Parterna ska se till att en tjänsteleverantör som levererar en informationssamhällestjänst bestående av överföring av information som tillhandahållits av tjänstemottagaren på ett kommunikationsnät inte ska vara ansvarig för den automatiska, mellanliggande och tillfälliga lagring av informationen som ägt rum enbart för att effektivisera vidare överföring av informationen till andra tjänstemottagare på deras begäran, under förutsättning att tjänsteleverantören

- a) inte ändrar informationen,
- b) uppfyller villkoren för tillgång till informationen,
- c) följer regler för uppdatering av information, vilka fastställts på ett sätt som är allmänt vedertaget och använt inom branschen,
- d) inte ingriper i den lagliga användningen av den teknik som är allmänt vedertagen och som används inom branschen för att få fram data om hur informationen används, och
- e) handlar utan dröjsmål för att avlägsna den information han har lagrat eller göra den oåtkomlig så snart han fått kännedom om att den information som ursprungligen överfördes har avlägsnats från nätet eller gjorts oåtkomlig, eller att en rättslig eller administrativ myndighet har bestämt att den ska avlägsnas eller göras oåtkomlig.

2. Denna artikel ska inte påverka möjligheten för en rättslig eller administrativ myndighet att i enlighet med parternas respektive rättssystem kräva att tjänsteleverantören upphör med eller förhindrar en överträdelse.

Artikel 10.65

Onlinetjänsteleverantörers ansvar: Värdtjänster

1. Parterna ska se till att en tjänsteleverantör som levererar en informationssamhällestjänst bestående av lagring av information som tillhandahållits av tjänstemottagaren inte ska vara ansvarig för information som lagrats på begäran av en tjänstemottagare av tjänsten, under förutsättning att tjänsteleverantören

a) inte hade kännedom om förekomsten av olaglig verksamhet eller olaglig information och, beträffande skadeståndsanspråk, inte var medveten om fakta eller omständigheter som gjort förekomsten av den olagliga verksamheten eller den olagliga informationen uppenbar, eller

b) så snart han fått sådan kännedom eller blivit medveten om detta handlat utan dröjsmål för att avlägsna informationen eller göra den oåtkomlig.

2. Punkt 1 är inte tillämplig om tjänstemottagaren handlar under tjänsteleverantörens ledning eller överinseende.

3. Denna artikel ska inte påverka möjligheten för en rättslig eller administrativ myndighet att i enlighet med partens rättssystem kräva att tjänsteleverantören upphör med eller förhindrar en överträdelse, inte heller ska den påverka parternas möjlighet att inrätta förfaranden för att avlägsna information eller göra den oåtkomlig.

Artikel 10.66

Avsaknad av allmän övervaknings- skyldighet

1. Parterna får inte ålägga tjänsteleverantörerna en allmän skyldighet att, i samband med tillhandahållande av sådana tjänster som avses i artiklarna 10.63–10.65, övervaka den information de överför eller lagrar, och inte heller någon allmän skyldighet att aktivt efterforska fakta eller omständigheter som kan tyda på olaglig verksamhet.

2. Parterna kan fastställa skyldigheter för leverantörer av informationssamhällestjänster att omedelbart informera de behöriga myn-

digheterna om påstådda olagliga verksamheter som utförts eller olaglig information som tillhandahållits av mottagarna av deras tjänster eller att till behöriga myndigheter på deras begäran lämna information som gör det möjligt att identifiera de tjänstemottagare med vilka de ingått lagringsavtal.

Underavsnitt D

Övriga bestämmelser

Artikel 10.67

Gränsåtgärder

1. Parterna ska, om inte annat följer av detta avsnitt, införa förfaranden⁽⁷³⁾ som gör det möjligt för en rättighetshavare, som har giltiga skäl att misstänka att import, export, återexport, transitering, omlastning, överföring till en frizon⁽⁷⁴⁾, hänförande till ett suspensivt arrangemang⁽⁷⁵⁾ eller lagring i tullager av varor som gör intrång i en immateriell rättighet⁽⁷⁶⁾ kan komma att äga rum, att lämna

in en skriftlig begäran till behöriga administrativa eller rättsliga myndigheter om att tullmyndigheterna ska skjuta upp frigörandet av sådana varor eller hålla kvar dem.

2. Parterna ska föreskriva att om det vid tullmyndigheternas tjänsteutövande, innan rättighetshavaren har lämnat in en ansökan eller fått den godkänd, framkommer att det finns tillräckliga skäl att misstänka att varorna kränker en immateriell rättighet, får de skjuta upp frigörandet av varorna eller kvarhålla dem så att rättighetshavaren kan lämna in en ansökan om ingripande enligt punkt 1.

3. Alla rättigheter eller skyldigheter som skapats vid genomförandet av avsnitt 4 del III i Trips-avtalet och som rör importören ska även gälla för exportören eller vid behov innehavaren⁽⁷⁷⁾ av varorna.

4. Korea ska fullt ut genomföra skyldigheterna i punkterna 1 och 2 vad gäller leden c i och c iii i fotnot 27 senast två år från det att detta avtal trätt i kraft.

⁽⁷³⁾ Det ska inte finnas någon skyldighet att tillämpa sådana förfaranden på import av varor som har släppts ut på marknaden i ett annat land av rättighetshavaren eller med dennes samtycke.

⁽⁷⁴⁾ *Tulltransitering, omlastning och överföring till frizon* enligt definitionen i Kyotokonventionen.

⁽⁷⁵⁾ För Korea inkluderar hänföras till ett suspensivt arrangemang tillfällig import och fabrik under tullbevakning. För Europeiska unionen inkluderar hänföras till ett suspensivt arrangemang tillfällig import, aktiv förädling samt bearbetning under tullkontroll.

⁽⁷⁶⁾ I denna artikel avses med varor som gör intrång i immateriella rättigheter

a) *varumärkesförfalskade varor*:

i) varor, inbegripet emballage, som utan tillstånd har försetts med ett varumärke som är identiskt med det giltigt registrerade varumärket för varor av samma slag eller som i väsentliga drag inte kan skiljas från ett sådant varumärke och som därigenom gör intrång i varumärkesinnehavarens rättigheter,

ii) varje varumärkessymbol (logotyp, etikett, klistermärke, broschyr, bruksanvisning eller garanti-

handling), även om den föreligger separat, under samma omständigheter som de varor som avses i led a i, eller

iii) emballagematerial som är försett med varumärken för varumärkesförfalskade varor och som föreligger separat, under samma omständigheter som de varor som avses i led a i,

b) *upphovsrättsligt piratkopierade varor*: varor som är eller innehåller kopior som tillverkats utan medgivande från innehavaren av upphovsrätten eller en närstående rättighet, eller från en person i tillverkningslandet som har vederbörligt tillstånd av rättighetshavaren, oavsett om den är registrerad enligt parternas lagstiftning eller inte, eller

c) varor som enligt lagstiftningen hos den part där ansökan om tullmyndigheternas ingripande lämnas in gör intrång i

i) ett patent,

ii) en växtförädlarrätt,

iii) en registrerad formgivning, eller

iv) en geografisk beteckning.

⁽⁷⁷⁾ Inbegriper åtminstone den person som äger varorna eller den person som har en liknande förfoganderätt över dem.

*Artikel 10.68***Uppförandekoder**

Parterna ska uppmuntra

a) branschorganisationer eller bransch-sammanslutningar att utarbeta uppförandekoder som ska bidra till att säkerställa skyddet för immateriella rättigheter, bland annat genom att förorda att optiska skivor förses med koder som gör det möjligt att fastställa var de har tillverkats, och

b) att utkast till uppförandekoder lämnas till parternas behöriga myndigheter tillsammans med eventuella utvärderingar av tillämpningen av dessa uppförandekoder.

*Artikel 10.69***Samarbete**

1. Parterna är överens om att samarbeta för att stödja genomförandet av åtagandena och skyldigheterna enligt detta kapitel. Samarbetet omfattar, men inte är begränsat till

a) informationsutbyte om den rättsliga ramen för immateriella rättigheter samt relevanta bestämmelser för skydd och säkerställande av skydd för dem, utbyte av erfarenheter av framsteg på lagstiftningsområdet,

b) utbyte av erfarenheter när det gäller att säkerställa skyddet för immateriella rättigheter,

c) utbyte av erfarenheter av genomförandet på central och underordnad nivå inom tull och polis samt administrativa och rättsliga organ, samordning för att hindra export av förfälskade varor, även med andra länder,

d) kapacitetssuppletering, och

e) främjande och spridning av information om immateriella rättigheter, bland annat i näringslivet och det civila samhället, främjande av den allmänna medvetenheten hos konsumenter och rättighetshavare.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1 och som ett komplement till den punkten enas Europeiska unionen och Korea om att inleda och bibehålla en effektiv dialog om immateriella rättigheter för att behandla frågor av betydelse för skydd och säkerställande av skydd för de immateriella rättigheter

som omfattas av detta kapitel, och även alla andra relevanta frågor.

KAPITEL ELVA**KONKURRENS***AVSNITT A***Konkurrensfrågor***Artikel 11.1***Principer**

1. Parterna erkänner vikten av fri och rättvis konkurrens i sina handelsförbindelser. Parterna åtar sig att tillämpa sina respektive konkurrenslagar i syfte att hindra att de fördelar som härrör från liberaliseringen av varor, tjänster och etablering undanröjs eller elimineras genom konkurrensbegränsande affärsmetoder eller konkurrensbegränsande transaktioner.

2. Parterna ska på sina respektive territorier bibehålla omfattande konkurrenslagar som effektivt tar itu med begränsande avtal, samordnade förfaranden ⁽⁷⁸⁾ och missbruk av en dominerande ställning från en eller flera företags sida, och som effektivt kontrollerar företagskoncentrationer mellan företag.

3. Parterna är eniga om att följande konkurrensbegränsande verksamhet är oförenlig med avtalet, i den mån den kan komma att påverka handeln mellan parterna:

a) Alla avtal mellan företag, beslut av företagssammanslutningar och samordnade förfaranden mellan företag som har till syfte eller får den effekten att de hindrar, begränsar eller snedvrider konkurrensen på någondera partens hela territorium eller en väsentlig del av detta.

b) Ett eller flera företags missbruk av en dominerande ställning inom någondera partens hela territorium eller en väsentlig del av detta.

c) Företagskoncentrationer mellan företag som lägger väsentliga hinder i vägen för

⁽⁷⁸⁾ Tillämpningen av denna artikel vad gäller samordnade förfaranden beror på respektive parts konkurrenslagstiftning.

konkurrensen, särskilt genom att upprätta eller förstärka en dominerande ställning inom en parts hela territorium eller en väsentlig del av detta.

Artikel 11.2

Definitioner

I detta avsnitt avses med *konkurrenslagstiftning*

a) när det gäller Europeiska unionen, artiklarna 101, 102 och 106 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, rådets förordning (EEG) nr 139/2004 om kontroll av företagskoncentrationer, samt tillämpningsföreskrifter till och ändringar av dessa,

b) när det gäller Korea, lagen om kontroll av monopol och om rättvis handel jämte tillämpningsföreskrifter samt alla ändringar av dessa, och

c) alla ändringar av instrumenten i denna artikel som kan komma att vidtas efter det att detta avtal har trätt i kraft.

Artikel 11.3

Tillämpning

1. Parterna ska upprätthålla en myndighet eller myndigheter som har ansvar för och är lämpligt utrustade för tillämpningen av konkurrenslagstiftningen i artikel 11.2.

2. Parterna erkänner vikten av att tillämpa konkurrenslagstiftningen på ett öppet, objektivt och icke-diskriminerande sätt med respekt för principerna för rättvisa förfaranden och berörda parter rätt att höras.

3. På en parts begäran ska den andra parten till den begärande parten tillhandahålla offentliga uppgifter som rör verksamhet för tillsyn av konkurrenslagstiftningen och lagstiftningen om de skyldigheter som omfattas av detta avsnitt.

Artikel 11.4

Offentliga företag och företag med särskilda rättigheter⁽⁷⁹⁾ eller exklusiva rättigheter

1. Med avseende på offentliga företag och företag med särskilda eller exklusiva rättigheter

a) ska ingendera parten anta eller bibehålla några åtgärder som strider mot principerna i artikel 11.1, och

b) ska parterna se till att dessa företag omfattas av konkurrenslagstiftningen i artikel 11.2 i den mån som tillämpningen av dessa principer och konkurrenslagstiftningen inte, rättsligt eller faktiskt, hindrar dem från att utföra de särskilda uppgifter som ålagts dem.

2. Inget i denna artikel ska tolkas så att det hindrar en part från att upprätta eller bibehålla offentliga företag, och från att ge företag särskilda eller exklusiva rättigheter eller från att bibehålla dessa rättigheter.

Artikel 11.5

Statliga monopol

1. Parterna ska se till att statliga handelsmonopol anpassas på sådant sätt att ingen diskriminering⁽⁸⁰⁾ med avseende på anskaffnings- och saluföringsvillkor föreligger mellan fysiska eller juridiska personer i parterna.

2. Inget i denna artikel ska tolkas så att det hindrar en part från att upprätta eller bibehålla ett statligt handelsmonopol.

3. Denna artikel påverkar inte de rättigheter och skyldigheter som fastställs i kapitel nio (Offentlig upphandling).

⁽⁷⁹⁾ En part beviljar särskilda rättigheter när den utser eller begränsar antalet företag till två eller flera som har tillstånd att tillhandahålla varor eller tjänster, utom om det sker enligt objektiva, proportionella och icke-diskriminerande kriterier, eller ger företag lagstiftningsfördelar som i väsentlig grad påverkar andra företags möjligheter att tillhandahålla samma varor eller tjänster.

⁽⁸⁰⁾ *Diskriminering* avser en åtgärd som är oförenlig med nationell behandling enligt relevanta bestämmelser i detta avtal, inbegripet bestämmelser och villkor i relevanta bilagor till detta avtal.

*Artikel 11.6***Samarbete**

1. Parterna erkänner vikten av samarbete och samordning mellan respektive konkurrensmyndigheter för att ytterligare stärka en effektiv tillsyn av konkurrenslagstiftningen och uppfylla målen i detta avtal genom främjande av konkurrens och begränsning av konkurrensbegränsande affärsmetoder eller konkurrensbegränsande transaktioner.

2. Parterna ska samarbeta vid genomförandet av respektive tillsynspolitik och tillämpningen av sina respektive konkurrenslagstiftningar, bland annat genom tillämpning av samarbete, anmälningar, samråd, utbyte av icke-konfidentiell information enligt Avtalet mellan Europeiska unionen och Republiken Koreas regering om samarbete i fråga om konkurrensbegränsande verksamhet som undertecknades den 23 maj 2009.

*Artikel 11.7***Samråd**

1. Om närmare bestämmelser inte finns i det avtal som avses i artikel 11.6.2, ska en part på den andra partens begäran inleda samråd angående framställningar från den andra parten för att främja ömsesidig förståelse eller för att behandla särskilda frågor i anslutning till detta avsnitt. I sin begäran ska den andra parten, i tillämpliga fall, ange hur frågan kan påverka handeln mellan parterna.

2. Parterna ska på en parts begäran utan dröjsmål diskutera alla frågor som uppkommer i samband med tolkningen eller tillämpningen av detta avsnitt.

3. För att underlätta diskussionen av den fråga som är föremål för samrådet ska vardera parten försöka ställa icke-konfidentiella uppgifter till den andra partens förfogande.

*Artikel 11.8***Tvistlösning**

Ingen av parterna får tillgripa kapitel fjorton (Tvistlösning) för frågor som uppkommer inom ramen för detta avsnitt.

*AVSNITT B***Subventioner***Artikel 11.9***Principer**

Parterna är överens om att göra sitt yttersta för att avhjälpa eller avlägsna, genom att tillämpa sina konkurrenslagar eller på annat sätt, snedvridning av konkurrensen som beror på subventioner i den mån de påverkar den internationella handeln, och att förhindra att sådana situationer uppstår.

*Artikel 11.10***Definitioner av subventioner och specificitet**

1. *subvention*: en åtgärd som uppfyller villkoren i artikel 1.1. i subventionsavtalet.

2. En subvention är specifik om den faller under bestämmelserna i artikel 2 i subventionsavtalet. En subvention ska omfattas av detta avsnitt endast om den är specifik enligt artikel 2 i subventionsavtalet.

*Artikel 11.11***Förbjudna subventioner ⁽⁸¹⁾ ⁽⁸²⁾**

Följande subventioner ska anses vara specifika enligt villkoren i artikel 2 i subventionsavtalet och ska vara förbjudna vid tillämpningen av detta avtal om de inverkar negativt på parternas internationella handel ⁽⁸³⁾:

a) Subventioner som beviljats enligt rättsligt bindande arrangemang genom vilka en regering eller offentligt organ ansvarar för att täcka vissa företags skulder eller betalnings-

⁽⁸¹⁾ Parterna enas härmed om att denna artikel endast gäller subventioner som mottagits efter den dag då detta avtal träder i kraft.

⁽⁸²⁾ Subventioner för små och medelstora företag som beviljas enligt objektiva kriterier eller villkor enligt artikel 2.1 b och fotnot 2 i den artikeln i subventionsavtalet omfattas inte av denna artikel.

⁽⁸³⁾ Parternas internationella handel omfattar både den inhemska marknaden och exportmarknaden.

ansvar i den mening som avses i artikel 2.1 i subventionsavtalet, utan begränsningar, rättsligt eller faktiskt, vad gäller omfattningen av dessa skulder och betalningsansvar eller tidsperioden för detta ansvar.

b) Subventioner (såsom lån och garantier, kontantbidrag, kapitaltillskott, tillhandahållande av tillgångar under marknadspriserna eller befrielse från skatt) till insolventa företag eller företag som befinner sig i svårigheter, utan en trovärdig omstruktureringsplan som bygger på realistiska antaganden att man kan se till att det insolventa företaget eller företaget med svårigheter inom en rimlig tid åter kan bli långsiktigt lönsamt och utan att företaget i betydande grad själv bidrar till kostnaderna för omstruktureringen. Detta hindrar inte parterna från att bevilja subventioner genom tillfälligt stöd för att täcka behovet av likvida medel i form av lånegarantier eller lån som begränsas till det belopp som behövs för att hålla ett företag i svårigheter igång till dess att en omstruktureringsplan eller en likvidationsplan är klar. Detta stycke är inte tillämpligt på subventioner som beviljas som ersättning för skyldighet att tillhandahålla allmänna tjänster eller till kolindustrin.

Artikel 11.12

Öppenhet

1. Parterna ska söra för öppenhet vad gäller subventioner. I detta syfte ska parterna årligen underrätta den andra parten om det totala beloppet, typ och sektoriell fördelning av subventioner som är specifika och kan påverka den internationella handeln. Meddelandena ska innehålla information om mål, form, belopp eller budget och, om möjligt, vem som är mottagare av den offentliga subventionen.

2. Ett sådant meddelande ska anses ha lämnats om det har sänts till den andra parten eller om relevanta uppgifter gjorts tillgängliga på en webbplats senast den 31 december påföljande kalenderår.

3. På den ena partens begäran ska den andra parten lämna närmare upplysningar om alla subventionssystem, särskilt om enskilda fall av specifika subventioner. Parterna ska utbyta information med beaktande av de be-

gränsningar som följer av tystnadsplikten och skyddet för företagshemligheter.

Artikel 11.13

Förhållande till WTO-avtalet

Bestämmelserna i detta avsnitt inskränker inte en parts rättigheter enligt relevanta bestämmelser i WTO-avtalet att vidta handelspolitiska åtgärder eller inleda ett tvistlösningsförfarande eller andra lämpliga åtgärder mot en subvention som den andra parten beviljat.

Artikel 11.14

Övervakning och översyn

Parterna ska fortlöpande granska alla frågor som avses i detta avsnitt. Vardera parten kan hänskjuta sådana ärenden till handelskommittén. Parterna är överens om att se över de framsteg som har gjorts vid tillämpningen av detta avsnitt vartannat år efter det att detta avtal trätt ikraft, såvida parterna inte kommer överens om något annat.

Artikel 11.15

Tillämpningsområde

1. Bestämmelserna i artiklarna 11.9–11.14 ska gälla för subventioner för varor med undantag av fiskerisubventioner, subventioner för produkter som omfattas av bilaga 1 till jordbruksavtalet och andra subventioner som omfattas av jordbruksavtalet.

2. Parterna ska sträva efter att utarbeta regler som gäller för subventioner för tjänster med hänsyn till utvecklingen på multilateral nivå och att utbyta information på begäran av en part. Parterna är överens om att ha en första diskussion om subventioner för tjänster inom tre år från det att detta avtal träder i kraft.

KAPITEL TOLV

ÖPPENHET

Artikel 12.1

Definitioner

I detta kapitel avses med

åtgärd med allmän tillämpning: allmän eller abstrakt rättsakt, förfarande, tolkning eller annat krav, inbegripet icke-bindande åtgärder. Den omfattar inte ett avgörande som gäller en enskild person, och

berörd person: en fysisk eller juridisk person som kan ha alla rättigheter eller skyldigheter enligt åtgärder med allmän tillämpning enligt artikel 12.2.

Artikel 12.2

Syfte och tillämpningsområde

Parterna erkänner den betydelse deras respektive regelverk kan ha för handeln mellan dem, och strävar efter en effektiv och förutsägbar lagstiftning för ekonomiska aktörer, särskilt små företag som bedriver affärsverksamhet inom deras territorier. Parterna bekräftar än en gång sina åtaganden inom ramen för WTO-avtalet, och fastställer härmed förtydliganden och förbättrade system för öppenhet, samråd och bättre förvaltning vad gäller allmänt tillämpliga åtgärder, i den mån det har konsekvenser för någon fråga i detta avtal.

Artikel 12.3

Offentliggörande

1. Parterna ska se till att allmänt tillämpliga åtgärder som kan ha konsekvenser för någon fråga i detta avtal

a) är lättillgängliga för berörda personer på ett icke-diskriminerande sätt, via ett officiellt angivet medium och, om möjligt och lämpligt, elektroniskt och på ett sätt som gör det möjligt för berörda personer och den andra parten att sätta sig in i dem,

b) innehåller en förklaring av målet för och motiveringen till sådana åtgärder, och

c) medger tillräcklig tid mellan offentliggörandet av sådana åtgärder och deras ikraftträdande, med vederbörlig hänsyn till rättssä-

kerhet, berättigade förväntningar och proportionalitet.

2. Parterna ska

a) sträva efter att i förväg offentliggöra alla allmänt tillämpliga åtgärder som de avser att anta eller ändra, inbegripet en förklaring av målet för och motiveringen till förslaget,

b) ge berörda personer tillfälle att framföra synpunkter på sådana föreslagna åtgärder, och i så god tid att de berörda personerna hinner lämna sådana synpunkter, och

c) försöka ta hänsyn till kommentarer från berörda personer om sådana föreslagna åtgärder.

Artikel 12.4

Förfrågningar och kontaktpunkter

1. Parterna ska införa eller upprätthålla lämpliga mekanismer för att svara på förfrågningar från berörda parter vad gäller åtgärder med allmän tillämpning som kan ha konsekvenser för frågor som omfattas av detta avtal och som har föreslagits eller trätt i kraft, och hur de ska tillämpas. Förfrågningar kan riktas till informationskontor eller kontaktpunkter som inrättas enligt detta avtal eller till andra mekanismer, beroende på vad som är tillämpligt.

2. Parterna enas om att sådana svar som föreskrivs i punkt 1 inte är definitiva eller rättsligt bindande, utan att de ges endast upplysningsvis, om inte annat föreskrivs i parternas lagar och andra författningar.

3. På begäran av en part, ska den andra parten omedelbart lämna information och svara på frågor som gäller en aktuell eller föreslagen åtgärd med allmän tillämpning som den begärande parten anser kan påverka detta avtals funktion, oavsett om den begärande parten tidigare underrättats om åtgärden eller inte.

4. Parterna ska försöka utse eller inrätta informationskontor eller kontaktpunkter för de berörda personerna i den andra parten med uppgift att effektivt försöka lösa problem som kan följa av tillämpningen av åtgärder med allmän tillämpning. Sådana processer bör vara lättillgängliga, tidsbundna, resultatorienterade och öppna. De ska inte påverka verkställighets- och överklagandeförfaranden

som parterna inleder eller driver. De ska inte heller påverka parternas rättigheter eller skyldigheter enligt kapitel fjorton (Tvistelösning) och bilaga 14-A (Medlingsmekanism för icke-tariffära åtgärder).

Artikel 12.5

Administrativa förfaranden

För att på ett enhetligt, opartiskt och skäligt sätt förvalta alla allmänt tillämpliga åtgärder som kan ha konsekvenser på de områden som omfattas av detta avtal, ska parterna vid tillämpningen av sådana åtgärder på särskilda personer, varor eller tjänster från den andra parten i specifika fall

a) sträva efter att till de personer i den andra parten som direkt berörs av ett förfarande, med rimlig varsel och enligt sina egna förfaranden meddela när ett förfarande inleds, lämna en beskrivning av förfarandets art, ett uttalande om den rättsliga grunden enligt vilket förfarandet inletts och en allmän beskrivning av tvistefrågorna,

b) bereda skälig möjlighet för sådana berörda personer att lägga fram fakta och argument till stöd för sin ståndpunkt före någon slutlig administrativ åtgärd vidtas i den mån förfarandets längd och art samt det allmänna intresset tillåter det, och

c) se till att förfarandena grundar på och överensstämmer med landets lagstiftning.

Artikel 12.6

Omprövning eller överklagande

1. Parterna ska inrätta eller upprätthålla domstolar, domstolsliknande rättsinstanser, förvaltningsdomstolar eller motsvarande förfaranden som snabbt kan pröva och vid behov vidta korrigering åtgärder i frågor som omfattas av detta avtal. Dessa domstolar ska vara opartiska och oberoende av den instans eller myndighet som svarar för den administrativa tillsynen och får inte ha ett väsentligt intresse i ärendets utgång.

2. Parterna ska säkerställa att parterna i målet i alla sådana domstolar eller förfaranden har rätt till följande:

a) En rimlig möjlighet att stöda eller försvara sin ställning.

b) Ett beslut som bygger på bevis eller inlämnade uppgifter eller, när så krävs i lagen, uppgifter som den administrativa myndigheten sammanställt.

3. Parterna ska se till att sådana beslut som kan överklagas eller granskas enligt landets lagstiftning tillämpas eller regleras av den instans eller myndighet som ansvarar för den administrativa åtgärden i fråga.

Artikel 12.7

Lagstiftningens kvalitet och effektivitet samt god förvaltningssed

1. Parterna är överens om att samarbeta för att främja god kvalitet och effektivitet i lagstiftningen, bland annat genom informationsutbyte och bästa praxis i deras respektive lagstiftningsreformer och konsekvensanalyser av lagstiftningen.

2. Parterna följer principerna för god förvaltningssed och enas om att samarbeta för att främja dem, bland annat genom informationsutbyte och bästa praxis.

Artikel 12.8

Icke-diskriminering

Parterna ska när det gäller den andra partens berörda personer tillämpa normer för öppenhet på villkor som inte är mindre gynnsamma än dem som medges för deras egna berörda personer, berörda personer i tredje-länder, eller tredjeländer, beroende på vilka normer som är gynnsammast.

KAPITEL TRETTON

HANDEL OCH HÅLLBAR UTVECKLING

Artikel 13.1

Bakgrund och mål

1. Parterna erinrar om Agenda 21 om miljö och utveckling från 1992, genomförandeplanen från Johannesburg om hållbar utveckling från 2002 och FN:s ekonomiska och sociala

råds ministerdeklaration från 2006 och bekräftar sina åtaganden att främja utvecklingen av den internationella handeln på ett sätt som bidrar till målet med hållbar utveckling och arbeta för att se till att detta mål integreras i och avspeglas på alla nivåer i parternas handelsförbindelser.

2. Parterna erkänner att ekonomisk och social utveckling och miljöskydd är avhängiga av varandra och förstärker insatserna för hållbar utveckling. Parterna framhäver fördelen av samarbete i handelsrelaterade arbetsmarknads- och miljöfrågor som en del av en övergripande strategi för handel och hållbar utveckling.

3. Parterna erkänner att det inte är deras avsikt att i detta kapitel harmonisera parternas arbetsmarknads- eller miljönormer, utan att avsikten är att förstärka handelsrelationer och samarbete så att det främjar hållbar utveckling inom ramen för punkterna 1 och 2.

Artikel 13.2

Tillämpningsområde

1. Om inte annat anges i detta kapitel, ska detta kapitel gälla åtgärder som parterna antar eller bibehåller och som har konsekvenser för handelsrelaterade aspekter av arbetsmarknads- ⁽⁸⁴⁾ och miljöfrågor inom ramen för artiklarna 13.1.1 och 13.1.2.

2. Parterna betonar att miljö- och arbetsmarknadsnormer inte bör användas i handelsprotektionistiskt syfte. Parterna konstaterar att deras komparativa fördel på inget sätt får ifrågasättas.

Artikel 13.3

Rätt att reglera och skyddsnivåer

Parterna erkänner vardera partens rätt att fastställa sina egna nationella nivåer för mil-

jö- och arbetarskydd och att anta eller ändra sina relevanta lagar och sin politik och strävar efter att garantera att de egna lagarna och den egna politiken inom miljöskydd och arbetarskydd ska säkra och främja ett högt miljö- och arbetarskydd i enlighet med de internationellt erkända normer och avtal som avses i artiklarna 13.4 och 13.5. De strävar också efter att fortsätta att förbättra rättsliga och politiska åtgärder inom detta område.

Artikel 13.4

Multilaterala arbetsnormer och avtal

1. Parterna erkänner värdet av internationellt samarbete och internationella avtal om sysselsättning och arbetsmarknadsfrågor som det internationella samfundets svar på de ekonomiska, sysselsättningsrelaterade och sociala utmaningar och möjligheter som följer av globaliseringen. De åtar sig att vid behov samråda och samarbeta i handelsrelaterade arbetsmarknads- och sysselsättningsfrågor av gemensamt intresse.

2. Parterna bekräftar att de sluter upp bakom FN:s ekonomiska och sociala råds ministerdeklaration från 2006 om full sysselsättning och anständiga arbetsvillkor och erkänner att full och produktiv sysselsättning och anständiga arbetsvillkor för alla är centrala element i en hållbar utveckling för alla länder och ett prioriterat mål för internationellt samarbete och främjande av utvecklingen av internationell handel på ett sätt som leder till full och produktiv sysselsättning och anständiga arbetsvillkor för alla, dvs. män, kvinnor och ungdomar.

3. Parterna åtar sig, i enlighet med de skyldigheter som följer av medlemskap i ILO och ILO:s förklaring om grundläggande principer och rättigheter i arbetslivet och uppföljningen av denna som antogs vid internationella arbetskonferensens åttiosjätte möte 1998, att respektera, främja och i sina lagar och förfaranden införa principerna för de grundläggande rättigheterna, nämligen

- a) föreningsfrihet och erkännande av rätten till kollektiva förhandlingar,
- b) avskaffande av alla former av tvångsarbete eller obligatoriskt arbete,
- c) avskaffande av barnarbete, och

⁽⁸⁴⁾ Hänvisningar till arbete i detta kapitel inbegriper frågor av betydelse i agendan för anständigt arbete enligt överenskommelse i Internationella arbetsorganisationen (ned kallad ILO) och FN:s ekonomiska och sociala råds ministerdeklaration från 2006 om full sysselsättning och anständiga arbetsvillkor.

d) avskaffande av diskriminering i fråga om anställning och förvärvsarbete. Parterna bekräftar sina åtaganden att tillämpa de ILO-konventioner som Korea respektive Europeiska unionens medlemsstater har ratificerat. Parterna kommer att fortsätta sina ansträngningar för att uppnå en ratificering av både de grundläggande ILOkonventionerna och övriga konventioner som ILO klassificerat som *uppdaterade*.

Artikel 13.5

Multilaterala miljöavtal

1. Parterna erkänner värdet av internationella miljöinsatser och miljöavtal som det internationella samfundets svar på globala och regionala miljöproblem, och de åtar sig att vid behov samråda och samarbeta i förhandlingar om handelsrelaterade miljöfrågor av gemensamt intresse.

2. Parterna bekräftar på nytt sina åtaganden om effektivt införlivande i sina lagar och förfaranden av multilaterala miljöavtal i vilka de är parter.

3. Parterna bekräftar sina åtaganden att uppnå slutmålet i FN:s ramkonvention om klimatförändringen och Kyotoprotokollet. De åtar sig att samarbeta vid utarbetandet av framtida internationella ramverk om klimatförändringen enligt handlingsplanen från Bali ⁽⁸⁵⁾.

Artikel 13.6

Handel som främjar hållbar utveckling

1. Parterna bekräftar att handel bör främja hållbar utveckling i alla dess dimensioner. Parterna erkänner den betydelse som grundläggande arbetsmarknadsnormer och anständiga arbetsvillkor kan ha för ekonomisk effektivitet, innovation och produktivitet. De betonar också värdet av större politisk samstämmighet mellan handelspolitiken å ena si-

dan och sysselsättnings- och arbetsmarknadspolitiken å den andra.

2. Parterna ska sträva efter att underlätta och främja handel och utländska direktinvesteringar i miljövaror och miljötjänster, bland annat miljöteknik, hållbara och förnybara energikällor, energieffektiva varor och tjänster samt miljömärkta varor, bl.a. genom att ta itu med icke-tariffära handelshinder. Parterna ska sträva efter att underlätta och främja handel med varor som bidrar till hållbar utveckling, bland annat varor som ingår i system för till exempel rättvis och etisk handel och företagens sociala ansvar och åtaganden.

Artikel 13.7

Upprätthållande av skyddsnivåer vid tillämpning och efterlevnad av lagar, andra författningar och normer

1. En part får inte underlåta att på ett effektivt sätt efterleva sina miljölagar och arbetsmarknadslag genom att kontinuerligt eller återkommande handla eller försumma att handla på ett sätt som har konsekvenser för handeln eller investeringar mellan parterna.

2. En part får inte försvaga eller minska det miljö- eller arbetarskydd som föreskrivs i landets lagar för att främja handel eller investeringar genom att avstå eller på annat sätt bevilja undantag från, eller erbjuda sig att avstå eller bevilja undantag från, landets lagar, andra författningar eller normer på ett sätt som påverkar handeln eller investeringarna mellan parterna.

Artikel 13.8

Vetenskaplig information

Parterna anser att det är viktigt att man vid utformningen och genomförandet av skyddet av miljön och sociala förhållanden som påverkar handeln mellan parterna tar hänsyn till vetenskaplig och teknisk information, relevanta internationella normer, riktlinjer eller rekommendationer.

Artikel 13.9

Öppenhet

⁽⁸⁵⁾ UNFCCC:s beslut 1/CMP.1, antaget vid trettonde mötet med konferensen för parterna i Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar.

Parterna är eniga om att, enligt sina respektive nationella lagar, på ett öppet sätt utarbeta, införa och tillämpa åtgärder för skydd av miljön och arbetsförhållanden som påverkar handeln mellan parterna. De ska meddela åtgärderna i förväg och hålla ett offentligt samråd samt snarast meddela och samråda med icke-statliga aktörer, även inom den privata sektorn.

Artikel 13.10

Översyn av hållbarhetseffekter

Parterna förbinder sig att följa upp, se över och bedöma vilka effekterna blir av tillämpningen av detta avtal för en hållbar utveckling, inbegripet främjande av anständiga arbetsvillkor, genom sina respektive förfaranden och institutioner för medinflytande, liksom dem som inrättas genom detta avtal, till exempel genom handelsrelaterade konsekvensanalyser i fråga om hållbar utveckling.

Artikel 13.11

Samarbete

Parterna erkänner vikten av samarbete i handelsrelaterade aspekter av socialpolitik och miljöpolitik för att målen i detta avtal ska kunna uppnås och åtar sig att inleda samarbete enligt bilaga 13.

Artikel 13.12

Institutionella mekanismer

1. Parterna ska utse ett kontor inom sin förvaltning som ska tjäna som kontaktpunkt med den andra parten vid tillämpningen av detta kapitel.

2. Den kommitté för handel och hållbar utveckling som inrättas enligt artikel 15.2.1 (Specialiserade kommittéer) ska bestå av högre tjänstemän från parternas förvaltningar.

3. Kommittén ska sammanträda inom ett år från det att det här avtalet har trätt i kraft, och därefter vid behov, för att övervaka genomförandet av detta kapitel, bland annat samarbetet enligt bilaga 13.

4. Parterna ska inrätta en nationell rådgivande grupp/nationella rådgivande grupper för hållbar utveckling (miljö och arbete) som ska ha till uppgift att ge råd i frågor som gäller genomförandet av detta kapitel.

5. Den nationella rådgivande gruppen/de nationella rådgivande grupperna ska bestå av oberoende representativa organisationer för det civila samhället i en balanserad fördelning mellan miljöintressen, arbetsmarknadsorganisationer och andra berörda parter.

Artikel 13.13

Mekanism för dialog med det civila samhället

1. Medlemmarna i parternas nationella rådgivande grupper ska sammanträda vid ett forum för det civila samhället för att föra en dialog om olika aspekter av hållbar utveckling i samband med handelsrelationerna mellan parterna. Forumet för det civila samhället ska sammanträda en gång per år, om parterna inte kommer överens om något annat. Parterna ska genom beslut i kommittén för handel och hållbar utveckling enas om verksamheten i forumet för det civila samhället senast ett år efter det att detta avtal har trätt i kraft.

2. Den nationella rådgivande gruppen/de nationella rådgivande grupperna ska välja sina företrädare bland sina medlemmar i en balanserad fördelning mellan berörda parter enligt artikel 13.12.5.

3. Parterna kan lägga fram en uppdatering av tillämpningen av detta kapitel inför forumet för det civila samhället. Synpunkter, åsikter och resultat från forumet för det civila samhället kan lämnas till parterna direkt eller via de nationella rådgivande grupperna.

Artikel 13.14

Samråd på myndighetsnivå

1. En part får begära samråd med den andra parten i alla frågor som kan uppkomma inom ramen för detta kapitel, däribland de meddelanden från de nationella rådgivande grupperna som avses i artikel 13.12, genom att sända en skriftlig begäran till den andra partens kontaktpunkt. Samråd ska äga rum ge-

nast efter det att en part lämnat en begäran om samråd.

2. Parterna ska göra sitt yttersta för att nå en ömsesidigt tillfredsställande lösning i frågan. Parterna ska se till att resolutionen återspeglar ILO:s eller relevanta multilaterala miljöorganisationers eller -organs verksamhet för främjande av ökat samarbete och samstämmighet i arbetet mellan parterna och dessa organisationer. I tillämpliga fall kan parterna enligt överenskommelse emellan rådfråga dessa organisationer eller organ.

3. Om en part anser att en fråga behöver diskuteras närmare, kan den parten, genom att sända en skriftlig begäran till den andra partens kontaktpunkt, begära att kommittén för handel och hållbar utveckling sammankallas för att behandla frågan. Kommittén ska genast sammanträda och försöka komma fram till en lösning i frågan. Kommitténs resolution ska offentliggöras om kommittén inte beslutar något annat.

4. Kommittén kan rådfråga antingen den ena nationella rådgivande gruppen eller båda, och vardera parten kan på eget initiativ rådfråga sin egen nationella rådgivande grupp. En parts nationella rådgivande grupp får också på eget initiativ lämna meddelanden till parten eller kommittén.

Artikel 13.15

Expertpanel

1. Om parterna inte kommer överens om något annat, får en part, inom 90 dagar från det att begäran om samråd ingivits enligt artikel 13.14.1 begära att en expertpanel sammankallas för att undersöka den fråga som inte har lösts på ett tillfredsställande sätt genom samråd på myndighetsnivå. Parterna kan komma med inlagor till expertpanelen. Expertpanelen kan vid behov begära information och råd av endera parten, den nationella rådgivande gruppen/de nationella rådgivande grupperna eller de internationella organisationer som avses i artikel 13.14. Expertpanelen ska sammankallas inom två månader från det att en part begärt det.

2. Den expertpanel som utses enligt förfarandena i punkt 3 ska ställa sin sakkunskap till förfogande vid tillämpningen av detta ka-

pitel. Om parterna inte kommer överens om något annat, ska expertpanelen, inom 90 dagar från det att den sista experten utsetts, lägga fram en rapport för parterna. Parterna ska vid tillämpningen av detta kapitel göra sitt yttersta för att ta hänsyn till expertpanelens råd och rekommendationer. Införlivandet av expertpanelens rekommendationer ska övervakas av kommittén för handel och hållbar utveckling. Expertpanelens rapport ska ställas till förfogande för parternas nationella rådgivande grupper. Vad gäller konfidentiell information ska principerna i bilaga 14-B (Arbetsordning för skiljeförfaranden) tillämpas.

3. När detta avtal träder i kraft, ska parterna komma överens om en förteckning över minst 15 personer med sakkunskap om frågorna i detta kapitel, varav minst fem ska vara icke-medborgare i den part som innehar ordförandeskapet i expertpanelen. Experterna ska vara oberoende och inte ha anknytning till eller ta emot instruktioner från någondera parten eller organisationer som är företrädare i en nationell rådgivande grupp/de nationella rådgivande grupperna. Vardera parten ska utse en expert från förteckningen över experter inom 30 dagar från den dag då begäran om tillsättande av expertpanelen mottogs. Om en part inte kan utse sin expert inom utsatt tid, ska den andra parten från förteckningen över experter utse en medborgare från den part som inte kunnat utse en expert. De två utsedda experterna ska fatta beslut om ordförandeskapet, som inte får vara en medborgare från någondera parten.

Artikel 13.16

Tvistlösning

För alla frågor som uppkommer inom ramen för detta kapitel ska parterna endast kunna tillgripa de tvistlösningsförfaranden som föreskrivs i artiklarna 13.14 och 13.15.

KAPITEL FJORTON

TVISTELÖSNING

AVSNITT A

Syfte och tillämpningsområde

Artikel 14.1

Mål

Syftet med detta kapitel är att förebygga och lösa eventuella tvister mellan parterna vad gäller tillämpningen av detta avtal i god tro, och att i möjligaste mån finna en ömsesidigt godtagbar lösning.

Artikel 14.2

Tillämpningsområde

Detta kapitel ska tillämpas på alla tvister rörande tolkning och tillämpning av bestämmelserna i detta avtal om inte något annat anges ⁽⁸⁶⁾.

AVSNITT B

Samråd

Artikel 14.3

Samråd

1. Parterna ska sträva efter att lösa alla tvister när det gäller tolkningen och tillämpningen av de bestämmelser som avses i artikel 14.2 genom att inleda samråd i en förtroendefull anda i syfte att gemensamt komma överens om en lösning.

2. Samråd ska inledas genom att en part sänder en skriftlig begäran till den andra parten. Av begäran ska det framgå vilken åtgärd det rör sig om och vilka bestämmelser i avtalet som parten anser är tillämpliga. En kopia av begäran om samråd ska sändas till handelskommittén.

3. Samråden ska hållas inom 30 dagar från det att begäran har lämnats och ska, om parterna inte kommer överens om något annat, hållas på den svarande partens territorium. Samråden ska anses ha avslutats inom 30 da-

gar från det att begäran om samråd lämnades, om inte båda parterna är överens om att fortsätta samrådet. All information som lämnas ut under samrådet ska förbli konfidentiell.

4. Samråd om brådskande ärenden, bl.a. frågor som gäller lättfördärliga varor eller säsongvaror ⁽⁸⁷⁾, ska genomföras inom 15 dagar från den dag då begäran om samråd lämnades och anses vara avslutade senast 15 dagar från det att begäran om samråd lämnades.

5. Om samråden inte genomförs inom de tidsfrister som fastställs i punkterna 3 och 4, eller om samråden har avslutats men ingen ömsesidigt godtagbar lösning har nåtts, får den klagande parten begära att en skiljenämnd tillsätts i enlighet med artikel 14.4.

AVSNITT C

Tvistlösningsförfaranden

Underavsnitt A

Skiljeförfarande

Artikel 14.4

Inledande av skiljeförfarandet

1. Om parterna inte har lyckats lösa tvisten genom samråd, i enlighet med artikel 14.3, får den klagande parten begära att det tillsätts en skiljenämnd.

2. Begäran om tillsättande av en skiljenämnd ska lämnas in skriftligen till den svarande parten och till handelskommittén. Den klagande parten ska i sin begäran ange den särskilda åtgärd klagomålet gäller och förklara hur denna åtgärd kan anses strida mot de bestämmelser som det hänvisas till i artikel 14.2.

Artikel 14.5

Tillsättande av skiljenämnden

⁽⁸⁶⁾ För tvister som rör protokollet om kulturellt samarbete ska alla hänvisningar i detta kapitel till handelskommittén betraktas som hänvisningar till kommittén för kulturellt samarbete.

⁽⁸⁷⁾ Säsongvaror är varor vars import under en representativ period inte sprids över ett helt år utan koncentreras till särskilda tider på året på grund av säsongsbetingade faktorer.

1. En skiljenämnd ska bestå av tre skiljemän.

2. Inom tio dagar från det att begäran om tillsättande av en skiljenämnd har ingetts till handelskommittén, ska parterna samråda för att enas om nämndens sammansättning.

3. Om parterna inte kan enas om skiljenämndens sammansättning inom den tidsfrist som fastställs i punkt 2, kan endera parten begära att ordföranden för handelskommittén eller dennes ställföreträdare utser alla tre ledamöterna genom lottnings bland de personer som är upptagna på den förteckning som avses i artikel 14.18 enligt följande: en bland de personer som den klagande parten föreslagit, en bland de personer som den svarande parten föreslagit och en bland de personer som av parterna valts för att fungera som ordförande. Om parterna är eniga om valet av en eller flera av ledamöterna i skiljenämnden, ska de övriga ledamöterna utses genom samma förfarande.

4. Skiljenämnden ska anses ha tillsatts den dag då de tre skiljemännen utses.

Artikel 14.6

Interimsrapport från nämnden

1. Senast 90 dagar efter det att skiljenämnden tillsattes ska nämnden för parterna lägga fram en interimsrapport som ska innehålla en redogörelse för sakförhållandena, tillämpligheten av de relevanta bestämmelserna samt de viktigaste skälen till nämndens undersökningsresultat och rekommendationer. Om skiljenämnden anser att denna tidsfrist inte kan hållas, ska nämndens ordförande skriftligen meddela detta till parterna och till handelskommittén och ange skälen till förseningen samt det datum då nämnden planerar att ha avslutat sitt arbete. I inget fall får interimsrapporten läggas fram senare än 120 dagar efter den dag då skiljenämnden tillsattes.

2. Parterna får inom 14 dagar från det att interimsrapporten lagts fram lämna in en skriftlig begäran till skiljenämnden om att den ska ompröva särskilda aspekter i rapporten.

3. I brådska fall, inbegripet fall som gäller lättfördärliga varor eller säsongvaror, ska skiljenämnden göra sitt yttersta för att

överlämna sin interimsrapport och parterna får inom de tidsfrister som fastställs i punkterna 1 och 2 lämna in en skriftlig begäran till skiljenämnden om att den ska ompröva särskilda aspekter i rapporten.

4. Efter att ha övervägt parternas skriftliga synpunkter på interimsrapporten, får skiljenämnden ändra sin rapport och företa ytterligare utredningar som den anser motiverade. Skiljenämndens slutliga avgörande ska innehålla en redogörelse för de argument som förts fram i samband med interimsöversynen.

Artikel 14.7

Skiljenämndens avgörande

1. Skiljenämnden ska överlämna sitt avgörande till parterna och till handelskommittén senast 120 dagar efter den dag då nämnden tillsattes. Om skiljenämnden anser att denna tidsfrist inte kan hållas, ska nämndens ordförande skriftligen meddela detta till parterna och till handelskommittén och ange skälen till förseningen samt det datum då nämnden planerar att meddela sitt avgörande. Under inga omständigheter får avgörandet meddelas senare än 150 dagar efter den dag då skiljenämnden tillsattes.

2. I brådska fall, bl.a. fall som gäller lättfördärliga varor och säsongvaror, ska skiljenämnden göra sitt yttersta för att lämna sitt avgörande inom 60 dagar från den dag då den tillsattes. Under inga omständigheter får avgörandet meddelas senare än 75 dagar efter den dag då nämnden tillsattes. Skiljenämnden får inom tio dagar från den dag då den tillsattes lämna ett preliminärt avgörande i frågan om huruvida den anser att fallet är brådska.

U n d e r a v s n i t t B

Ö v e r e n s s t ä m m e l s e

Artikel 14.8

Åtgärder för att följa skiljenämndens avgörande

Vardera parten ska i god tro vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa skilje-

nämndens avgörande, och parterna ska sträva efter att nå enighet om hur lång tid som krävs för att följa avgörandet.

Artikel 14.9

Rimlig tidsperiod för att följa avgörandet

1. Den svarande parten ska inom 30 dagar från den dag då skiljenämndens avgörande överlämnades till parterna till den klagande parten och handelskommittén anmäla den tidsperiod som den kommer att behöva för att följa avgörandet.

2. Om parterna inte kan enas om vilken tidsperiod som är rimlig för att följa skiljenämndens avgörande, ska den klagande parten inom 20 dagar från den svarande partens anmälan enligt punkt 1 skriftligen begära att den ursprungliga skiljenämnden fastställer den rimliga tidsperiodens längd. En sådan begäran ska anmälas till den andra parten och till handelskommittén. Skiljenämnden ska överlämna sitt avgörande till parterna och till handelskommittén senast 20 dagar efter den dag då begäran ingavs.

3. Om en ledamot i den ursprungliga skiljenämnden inte längre är tillgänglig, ska förfarandena i artikel 14.5 tillämpas. Tidsfristen för att meddela avgörandet ska vara 35 dagar från den dag då den begäran som avses i punkt 2 ingavs.

4. Den svarande parten ska skriftligen meddela den klagande parten om de åtgärder som har vidtagits för att följa skiljenämndens avgörande minst en månad före den rimliga tidsperioden har löpt ut.

5. Den rimliga tidsperioden kan förlängas efter överenskommelse mellan parterna.

Artikel 14.10

Översyn av åtgärder som har vidtagits för att följa skiljenämndens avgörande

1. Den svarande parten ska före utgången av den rimliga tidsperioden till den klagande parten och handelskommittén anmäla vilka åtgärder den har vidtagit för att följa skiljenämndens avgörande.

2. Om det råder oenighet mellan parterna om huruvida en åtgärd, så som den anmälts

enligt punkt 1, har vidtagits eller är förenlig med bestämmelserna som det hänvisas till i artikel 14.2, får den klagande parten skriftligen begära att frågan hänskjuts till den ursprungliga skiljenämnden för avgörande. Den klagande parten ska i sin begäran ange vilken särskild åtgärd klagomålet gäller och förklara varför denna åtgärd kan anses strida mot bestämmelserna som det hänvisas till i artikel 14.2. Skiljenämnden ska meddela sitt avgörande inom 45 dagar från den dag då begäran ingavs.

3. Om en ledamot i den ursprungliga skiljenämnden inte längre är tillgänglig, ska förfarandena i artikel 14.5 tillämpas. Tidsfristen för att meddela avgörandet ska vara 60 dagar från den dag då den begäran som avses i punkt 2 ingavs.

Artikel 14.11

Tillfällig kompensation om skiljenämndens avgörande inte

Följs

1. Om den svarande parten inte anmäler de åtgärder som har vidtagits för att följa skiljenämndens avgörande innan den rimliga tidsperioden har löpt ut, eller om skiljenämnden fastställer att ingen åtgärd vidtagits för att följa avgörandet eller att de åtgärder som anmälts enligt artikel 14.10.1 inte är förenliga med den partens förpliktelser enligt bestämmelserna i artikel 14.2, ska den svarande parten, om den klagande parten begär detta, erbjuda provisorisk kompensation.

2. Om ingen överenskommelse om kompensation har kunnat träffas inom 30 dagar från utgången av den rimliga tidsperioden eller från skiljenämndens avgörande enligt artikel 14.10 att ingen åtgärd vidtagits för att följa avgörandet eller att den åtgärd som anmälts enligt artikel 14.10.1 är oförenlig med de bestämmelser som avses i artikel 14.2, ska den klagande parten ha rätt att genom anmälan till den svarande parten och till handelskommittén tillfälligt upphäva de förpliktelser som följer av bestämmelserna i artikel 14.2 i en omfattning som motsvarar de upphävda eller minskade förpliktelser som orsakats av den bristande efterlevnaden. I anmälan ska

det anges omfattningen av de förpliktelser som den klagande parten avser att upphäva. Den klagande parten får börja tillämpa upphävandet tio dagar efter den dag då anmälan gjordes, såvida inte den svarande parten har begärt skiljeförfarande enligt punkt 4.

3. Om förpliktelser upphävs eller minskas, kan den klagande parten välja att höja sina tullsatser till samma nivå som gäller för andra WTO-medlemmar på en handelsvolym som fastställs så att handelsvolymen multiplicerad med ökningen av tullsatserna motsvarar värdet på de upphävda eller minskade förpliktelser som orsakats av den bristande efterlevnaden.

4. Om den svarande parten anser att omfattningen av de upphävda eller minskade förpliktelserna inte motsvarar de upphävda eller minskade förpliktelser som orsakats av den bristande efterlevnaden, får parten inge en skriftlig begäran om att den ursprungliga skiljenämnden ska avgöra frågan. En sådan begäran ska anmälas till den klagande parten och till handelskommittén inom 10 arbetsdagar från utgången av den period som det hänvisas till i punkt 2. Den ursprungliga skiljenämnden ska meddela sitt avgörande till parterna och handelskommittén beträffande nivån på de upphävda skyldigheterna inom 30 dagar från den dag då begäran ingavs. Förpliktelserna får inte upphävas förrän den ursprungliga skiljenämnden har meddelat sitt avgörande, och det tillfälliga upphävandet ska vara förenligt med skiljenämndens avgörande.

5. Om en ledamot i den ursprungliga skiljenämnden inte längre är tillgänglig, ska förfarandena i artikel 14.5 tillämpas. Tidsfristen för att meddela avgörandet ska vara 45 dagar från den dag då den begäran som avses i punkt 4 ingavs.

6. Upphävandet av förpliktelserna ska vara tillfälligt och tillämpas endast till dess att den åtgärd som konstaterats strida mot bestämmelserna som det hänvisas till i artikel 14.2 har undanröjts eller ändrats på ett sådant sätt att den blir förenlig med de bestämmelserna i enlighet med artikel 14.12 eller till dess att parterna har enats om en lösning av tvisten.

Artikel 14.12

Översyn av åtgärder som har vidtagits för att följa avgörandet efter det tillfälliga upphävandet av förpliktelser

1. Den svarande parten ska underrätta den klagande parten och handelskommittén om alla åtgärder som den har vidtagit för att följa skiljenämndens avgörande och om sin begäran om att det tillfälliga upphävandet av förpliktelser som tillämpas av den klagande parten ska upphöra.

2. Om parterna inte når en överenskommelse om den anmälda åtgärdens förenlighet med bestämmelserna enligt artikel 14.2 inom 30 dagar från det att anmälan ingavs, ska den klagande parten skriftligen begära att frågan hänskjuts till den ursprungliga skiljenämnden för avgörande. En sådan begäran ska anmälas till den svarande parten och till handelskommittén. Skiljenämndens avgörande ska meddelas parterna och handelskommittén senast 45 dagar efter den dag då begäran ingavs. Om skiljenämnden fastställer att en vidtagen åtgärd är förenlig med de bestämmelser som det hänvisas till i artikel 14.2, ska upphävandet av förpliktelser upphöra att tillämpas.

3. Om en ledamot i den ursprungliga skiljenämnden inte längre är tillgänglig, ska förfarandena i artikel 14.5 tillämpas. Tidsfristen för att meddela avgörandet ska vara 60 dagar från den dag då den begäran som avses i punkt 2 ingavs.

Underavsnitt C

Gemensamma bestämmelser

Artikel 14.13

Ömsesidigt godtagbar lösning

Parterna får när som helst nå en ömsesidigt godtagbar lösning på tvister som omfattas av detta kapitel. De ska anmäla alla sådana lösningar till handelskommittén. När en ömsesidigt godtagbar lösning har anmälts, ska förfarandet avslutas.

*Artikel 14.14***Arbetsordning**

1. Tvistelösningsförfarandena enligt detta kapitel i denna avdelning ska styras av bilaga 14-B.

2. Utfrågningarna i skiljenämnden ska vara öppna för allmänheten i enlighet med bilaga 14-B.

*Artikel 14.15***Upplysningar samt råd i sakfrågor**

På begäran av en part eller på eget initiativ får skiljenämnden inhämta upplysningar för förfarandet i skiljenämnden från alla källor som den finner lämpliga, bl.a. från de parter som deltar i tvisten. Nämnden ska också ha rätt att begära expertutlåtanden om den finner det lämpligt. Alla upplysningar som inhämtas på detta sätt ska delges båda parterna som har möjlighet att lämna synpunkter på detta. Berörda fysiska eller juridiska personer på parternas territorium har rätt att i egenskap av sakkunniga (*amicus curiae*) informera nämnden i enlighet med bilaga 14-B.

*Artikel 14.16***Tolkningsregler**

Skiljenämnden ska tolka bestämmelserna som det hänvisas till i artikel 14.2 i enlighet med sedvanliga folkrättsliga tolkningsregler, inklusive de regler som fastställs i Wienkonventionen om traktaträtten. Om en skyldighet enligt detta avtal är identisk med en skyldighet enligt WTO-avtalet, ska skiljenämnden anta en tolkning som är förenlig med relevanta beslut av WTO:s tvistelösningsorgan (nedan kallat *DSB:s tvistelösningsorgan*). Skiljenämndens avgöranden kan inte utvidga eller begränsa de rättigheter och skyldigheter som följer av de bestämmelser som det hänvisas till i artikel 14.2.

*Artikel 14.17***Skiljenämndens beslut och avgöranden**

1. Skiljenämnden ska göra sitt yttersta för att fatta beslut enhälligt. Om det inte går att uppnå enhällighet, ska frågan avgöras genom enkel majoritet. Skiljemännens avvikande meningar ska aldrig offentliggöras.

2. Skiljenämndens avgöranden ska vara bindande för parterna och får inte ge upphov till några rättigheter eller förpliktelser för fysiska eller juridiska personer. Skiljenämnden ska i sitt avgörande redovisa sakförhållandena, de relevanta avtalsbestämmelsernas tillämplighet samt de viktigaste skälen till nämndens undersökningsresultat och slutsatser. Handelskommittén ska offentliggöra skiljenämndens avgöranden i sin helhet, såvida den inte beslutat att inte offentliggöra dem.

*AVSNITT D**Allmänna bestämmelser**Artikel 14.18***Förteckning över skiljemän**

1. Handelskommittén ska senast sex månader efter det att detta avtal trätt i kraft sammanställa en förteckning över 15 personer som är villiga och har möjlighet att tjänstgöra som skiljemän. Parterna ska föreslå fem personer vardera som kan fungera som skiljemän. Parterna ska också välja fem personer som inte är medborgare i någon av parterna och som ska fungera som ordförande för skiljenämnden. Handelskommittén ska se till att det alltid finns 15 personer i förteckningen.

2. Skiljemännen ska ha specialkunskaper eller erfarenhet inom juridik och internationell handel. De ska vara oberoende, uppträda i egenskap av enskilda individer och inte ta emot instruktioner från någon organisation eller regering vad gäller frågor med anknytning till tvisten, eller ha anknytning till någon av parternas regeringar, samt följa bilaga 14-C.

*Artikel 14.19***Förhållande till skyldigheterna enligt WTO**

1. Tillämpningen av bestämmelserna i detta kapitel om tvistelösning ska inte utgöra något hinder för eventuella åtgärder inom ramen för WTO, inklusive tvistelösningsåtgärder.

2. Om en part emellertid har inlett ett tvistelösningsförfarande avseende en viss åtgärd, antingen enligt detta kapitel eller enligt WTO-avtalet, får den inte inleda ett tvistelösningsförfarande avseende samma åtgärd i något annat forum förrän det första förfarandet har avslutats. När det gäller en förpliktelse som är densamma enligt detta avtal och enligt WTO-avtalet, får en part inte heller hävda sina rättigheter i båda dessa forum. När ett tvistelösningsförfarande väl har inletts, får parten inte hävda sina rättigheter i det andra forumet när det gäller samma förpliktelse enligt det andra avtalet, såvida inte det valda forumet av skäl som rör förfarandet eller juridisk behörighet misslyckas med att få fram ett undersökningsresultat för de rättigheter som hävdas enligt den förpliktelsen.

3. För tillämpningen av punkt 2 gäller följande:

a) Tvistelösningsförfarandet enligt WTO-avtalet anses ha inletts genom att en part begär att en nämnd ska tillsättas enligt artikel 6 i WTO-överenskommelsen om regler och förfaranden för tvistelösning i bilaga 2 i WTO-avtalet, och anses ha avslutats när tvistelösningsorganet antar nämndens rapport eller, i vissa fall, överprövningsorganets rapport, enligt artikel 16 och 17.4 i WTO-överenskommelsen om regler och förfaranden för tvistelösning.

b) Tvistelösningsförfarandet enligt detta kapitel anses ha inletts genom att en part begär att en nämnd ska tillsättas enligt artikel 14.4.1 och anses ha avslutats när skiljenämnden enligt artikel 14.7 har meddelat parterna och handelskommittén sitt avgörande.

4. Ingenting i detta avtal ska hindra en part från att genomföra ett sådant upphävande av skyldigheter som godkänns av DSB:s tvistelösningsorgan. WTO-avtalet får inte åberopas för att hindra en part från att upphäva sina förpliktelser enligt detta kapitel.

Artikel 14.20

Tidsfrister

1. Alla tidsfrister som fastställs i detta kapitel, inklusive skiljenämndens tidsfrister för att meddela sina avgöranden, ska räknas i kalenderdagar från och med dagen efter den dag då den åtgärd eller händelse de avser inträffade.

2. Alla tidsfrister som anges i detta kapitel får förlängas genom överenskommelse mellan parterna.

KAPITEL FEMTON

INSTITUTIONELLA OCH ALLMÄNNA BESTÄMMELSER SAMT SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 15.1

Handelskommitté

1. Härmed inrättas en handelskommitté⁽⁸⁸⁾, bestående av företrädare för EU-parten, och företrädare för Korea.

2. Handelskommittén ska sammanträda en gång per år, växelvis i Bryssel och i Seoul, eller om någon av parterna begär detta. Ordförandeskapet i handelskommittén ska innehas gemensamt av Koreas handelsminister och ledamoten av Europeiska kommissionen med ansvar för handel, eller deras respektive utsedda företrädare. Handelskommittén ska komma överens om sammanträdesschemat och fastställa dagordningen.

3. Handelskommittén ska

- a) se till att detta avtal fungerar väl,
- b) övervaka och främja tillämpningen och genomförandet av detta avtal och främja dess allmänna syften,
- c) övervaka arbetet i samtliga specialiserade kommittéer, arbetsgrupper och andra organ som inrättas enligt detta avtal,
- d) överväga hur handelsrelationerna mellan parterna kan förbättras ytterligare,
- e) utan att påverka de rättigheter som följer av kapitel fjorton (Tvistelösning) och bilaga

⁽⁸⁸⁾ Enligt protokollet om kulturellt samarbete är handelskommittén inte behörig i frågor som avser protokollet och kommittén för kulturellt samarbete ska utöva sina uppgifter i handelskommittén vad gäller protokollet i de fall där dessa uppgifter är av betydelse för tillämpningen av protokollet.

14-A (Medlingsmekanism för icke-tariffära åtgärder), söka efter lämpliga sätt och metoder för att avvärja sådana problem som kan uppkomma på de områden som omfattas av avtalet, eller lösa tvister som kan uppstå rörande tolkningen eller tillämpningen av detta avtal,

f) granska utvecklingen av handeln mellan parterna, och

g) behandla alla övriga relevanta frågor som rör ett område som omfattas av detta avtal.

4. Handelskommittén får

a) besluta om att inrätta och delegera uppgifter till specialiserade kommittéer, arbetsgrupper och andra organ,

b) upprätthålla kontakten med alla berörda parter, inbegripet den privata sektorn och det civila samhällets organisationer,

c) överväga ändringar av detta avtal eller ändra bestämmelser i detta avtal i de fall som särskilt föreskrivs i detta avtal,

d) anta tolkningar av bestämmelserna i detta avtal,

e) utfärda rekommendationer och anta beslut enligt detta avtal,

f) fastställa sin egen arbetsordning, och

g) vidta sådana andra åtgärder i samband med utövandet av sina uppgifter som parterna kommit överens om.

5. Handelskommittén ska rapportera till gemensamma kommittén om sin egen och de specialiserade kommittéernas, arbetsgruppernas och andra organs verksamhet vid varje regelbundet möte i gemensamma kommittén.

6. Utan att det påverkar de rättigheter som följer av kapitel fjorton (Tvistelösning) och bilaga 14-A (Medlingsmekanism för icke-tariffära åtgärder) får parterna hänskjuta alla frågor om avtalets tillämpning eller tolkning till handelskommittén.

7. Om en part överlämnar uppgifter som betraktas som konfidentiella enligt dess lagar och andra författningar till handelskommittén, specialiserade kommittéer, arbetsgrupper och andra organ, ska den andra parten iakttä sekretess beträffande dessa uppgifter.

8. Parterna erkänner betydelsen av insyn och öppenhet och bekräftar sin respektive praxis för att ta hänsyn till allmänhetens synpunkter så att så många olika perspektiv som

möjligt kan integreras vid tillämpningen av detta avtal.

Artikel 15.2

Specialiserade kommittéer

1. Följande specialiserade kommittéer inrättas härmed under ledning av handelskommittén:

a) Den kommitté för varuhandel som avses i artikel 2.16 (Kommittén för varuhandel).

b) Den kommitté för sanitära och fytosanitära åtgärder som avses i artikel 5.10 (Kommittén för sanitära och fytosanitära åtgärder).

c) Den tullkommitté som avses i artikel 6.16 (Tullkommittén). I frågor som uteslutande omfattas av tullavtalet verkar tullkommittén som den gemensamma tullsamarbetskommitté som inrättas genom det avtalet.

d) Den kommitté för handel med tjänster, etablering och elektronisk handel som avses i artikel 7.3 (Kommittén för handel med tjänster, etablering och elektronisk handel).

e) Den kommitté för handel och hållbar utveckling som avses i artikel 13.12 (Institutionella mekanismer).

f) Den kommitté för zoner för passiv förädling på Koreahalvön som avses i bilaga IV i protokollet om definition av begreppet ursprungsprodukter och metoder för administrativt samarbete. De specialiserade kommittéernas uppdrag och uppgifter fastställs i relevanta kapitel och protokoll i detta avtal.

2. Handelskommittén kan besluta att inrätta andra specialiserade kommittéer som kan bistå den i dess arbete. Handelskommittén ska fastställa sammansättningen av och uppgifterna och arbetssättet för de specialiserade kommittéer som inrättas enligt denna artikel.

3. Om inte annat anges i detta avtal, ska de specialiserade kommittéerna vanligtvis sammanträda en gång per år, växelvis i Bryssel och Seoul, eller om någon av parterna eller handelskommittén begär detta, och ha en företrädare för Korea och en för Europeiska unionen som ordförande. De specialiserade kommittéerna ska komma överens om sammanträdesschemat och fastställa dagordningen.

4. De specialiserade kommittéerna ska underrätta handelskommittén om sammanträ-

desschemat och dagordningen i tillräckligt god tid före sammanträdena. De ska rapportera till handelskommittén om sin verksamhet vid varje reguljärt sammanträde i handelskommittén. Inrättandet eller förekomsten av en specialiserad kommitté ska inte utgöra ett hinder för en part att ta upp en fråga direkt med handelskommittén.

5. Handelskommittén kan besluta att ändra eller åta sig den uppgift som givits till en specialiserad kommitté eller att upplösa en specialiserad kommitté.

Artikel 15.3

Arbetsgrupper

1. Följande arbetsgrupper inrättas härmed under ledning av handelskommittén:

a) Den arbetsgrupp för motorfordon och delar som avses i artikel 9.2 (Arbetsgruppen för motorfordon och delar) i bilaga 2-C (Motorfordon och delar).

b) Den arbetsgrupp för läkemedel och medicintekniska produkter som avses i artikel 5.3 (Samarbete i lagstiftningsfrågor) i bilaga 2-D (Läkemedel och medicintekniska produkter).

c) Den arbetsgrupp för kemikalier som avses i punkt 4 i bilaga 2-E (Kemikalier).

d) Den arbetsgruppen för samarbete om handelspolitiska åtgärder som avses i artikel 3.6.1 (Arbetsgruppen för samarbete om handelspolitiska åtgärder).

e) Den arbetsgrupp för avtal om ömsesidigt erkännande som avses i artikel 7.21.5 (Ömsesidigt erkännande).

f) Den arbetsgrupp för offentlig upphandling som avses i artikel 9.3 (Arbetsgruppen för offentlig upphandling).

g) Den arbetsgrupp för geografiska beteckningar som avses i artikel 10.25 (Arbetsgrupp för geografiska beteckningar).

2. Handelskommittén kan besluta att inrätta andra arbetsgrupper för särskilda uppgifter eller ämnen. Handelskommittén ska fastställa arbetsgruppernas sammansättning, uppgifter och arbetssätt. Alla reguljära och extra sammanträden mellan parterna som syftar till att behandla frågor som omfattas av detta avtal ska betraktas som arbetsgrupper i den mening som avses i denna artikel.

3. Om inte något annat anges i detta avtal, ska arbetsgrupperna sammanträda på lämplig nivå när omständigheterna så kräver, eller på begäran av en part eller handelskommittén. De ska ha en företrädare för Korea och en för Europeiska unionen som ordförande. Arbetsgrupperna ska komma överens om sammanträdesschemat och fastställa dagordningen.

4. Arbetsgrupperna ska underrätta handelskommittén om sammanträdesschemat och dagordningen i tillräckligt god tid före sammanträdena. De ska rapportera till handelskommittén om sin verksamhet vid varje reguljärt sammanträde i handelskommittén. Inrättandet eller förekomsten av en arbetsgrupp ska inte utgöra ett hinder för en part att ta upp en fråga direkt med handelskommittén.

5. Handelskommittén kan besluta att ändra eller åta sig den uppgift som givits till en arbetsgrupp eller att upplösa en arbetsgrupp.

Artikel 15.4

Beslutsfattande

1. Handelskommittén ska i syfte att uppnå målen i detta avtal ha befogenhet att fatta beslut i alla frågor i de fall som föreskrivs i detta avtal.

2. De beslut som fattas ska vara bindande för parterna, som ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att genomföra dem. Handelskommittén får vid behov också utfärda rekommendationer.

3. Handelskommittén ska utarbeta sina beslut och rekommendationer genom överenskommelse mellan parterna.

Artikel 15.5

Ändringar

1. Parterna kan skriftligen komma överens om att göra ändringar i detta avtal. En ändring ska träda i kraft efter det att parterna till varandra skriftligen intygat att de har uppfyllt och slutfört alla sina respektive tillämpliga rättsliga krav och förfaranden den dag som parterna enats om.

2. Trots vad som sägs i punkt 1, får handelskommittén besluta att ändra bilagorna, tilläggen, protokollen och anmärkningarna

till detta avtal. Parterna får anta beslutet i enlighet med sina respektive tillämpliga rättsliga krav och förfaranden.

Artikel 15.6

Kontaktpunkter

1. När detta avtal träder i kraft ska parterna utse varsin samordnare i syfte att underlätta kontakterna och garantera ett effektivt genomförande av detta avtal. Samordnarna utses utan att detta påverkar det särskilda urvalet av behöriga myndigheter enligt särskilda kapitel i detta avtal.

2. En parts samordnare ska på den andra partens begäran ange vilket organ eller vilken tjänsteman som ansvarar för frågor som gäller genomförandet av detta avtal samt lämna det stöd som behövs för att underlätta kontakterna med den begärande parten.

3. En part ska på den andra partens begäran och så långt det enligt partens egna lagstiftning är möjligt lämna upplysningar via sina samordnare till den andra parten och omedelbart besvara alla frågor från den andra parten med anknytning till en befintlig eller föreslagen åtgärd som skulle kunna påverka handeln mellan parterna.

Artikel 15.7

Skatter

1. Detta avtal ska gälla skatteåtgärder endast om det är en förutsättning för att bestämmelserna i detta avtal kan tillämpas.

2. Inget i detta avtal ska påverka parternas rättigheter och skyldigheter enligt skattekonventioner mellan Korea och respektive medlemsstat i Europeiska unionen. Vid bristande överensstämmelse mellan detta avtal och en sådan skattekonvention gäller konventionens bestämmelser. Om det finns en skattekonvention mellan Korea och en medlemsstat i Europeiska unionen, ska de behöriga myndigheterna enligt konventionen bära hela ansvaret för att gemensamt fastställa om det råder bristande överensstämmelse mellan detta avtal och den konventionen.

3. Ingen bestämmelse i detta avtal får tolkas så att den hindrar parterna från att vid

tillämpning av relevanta bestämmelser i sin skattelagstiftning skilja mellan skattebetalare med skilda omständigheter, särskilt vad gäller bosättningsort eller den plats där kapitalet är investerat.

4. Inget i detta avtal får tolkas så, att det hindrar parterna från att anta eller sätta i kraft åtgärder som syftar till att förhindra att skatt undviks eller kringgås i enlighet med skattebestämmelserna i avtal om undvikande av dubbelbeskattning eller med andra skattearrangemang eller inhemsk skattelagstiftning.

Artikel 15.8

Undantag av hänsyn till betalningsbalansen

1. Om en part har allvarliga betalningsbalansproblem eller allvarliga externa finansiella svårigheter, eller om sådana problem eller svårigheter riskerar att uppkomma, får parten införa eller upprätthålla begränsningar för handeln med varor och tjänster och för etablering.

2. Parterna ska försöka undvika att tillämpa de begränsningar som avses i punkt 1. De begränsningar som införs eller upprätthålls enligt denna artikel ska vara icke-diskriminerande, tidsbegränsade och får inte gå utöver vad som är nödvändigt för att avhjälpa betalningsbalanssituationen eller den externa finansiella situationen. De måste uppfylla villkoren i WTO-avtalen och i tillämpliga fall vara förenliga med Internationella valutafondens stadga.

3. Den part som upprätthåller eller inför begränsningar, eller ändrar begränsningarna, ska omedelbart anmäla detta till den andra parten och snarast möjligt redovisa en tidsplan för deras upphävande.

4. Om begränsningar införs eller upprätthålls, ska samråd omgående äga rum i handelskommittén. Vid detta samråd ska den berörda partens betalningsbalanssituation och de begränsningar som införts eller upprätthållits med stöd av denna artikel bedömas, varvid bland annat följande faktorer ska beaktas:

a) Betalningsbalansproblemen eller de externa finansiella svårigheternas art och omfattning.

b) Den externa ekonomiska situationen och handelssituationen.

c) Alternativa korrigerande åtgärder som kan användas. Vid samrådet ska frågan om huruvida begränsningarna är förenliga med punkterna 3 och 4 tas upp. Alla uppgifter av statistisk natur och andra faktauppgifter från Internationella valutafonden som gäller valutor, valutareserver och betalningsbalans ska godtas, och slutsatserna ska grundas på den internationella valutafondens bedömning av den berörda partens betalningsbalans och externa finansiella situation.

Artikel 15.9

Undantag i säkerhetssyfte

Inget i detta avtal ska tolkas som

a) En skyldighet för en part att lämna upplysningar, som om de röjs ställer väsentliga säkerhetsintressen på spel,

b) Ett hinder för en part att vidta åtgärder som den anser nödvändiga för att skydda väsentliga säkerhetsintressen där sådana åtgärder

i) avser produktion av eller handel med vapen, ammunition eller krigsmateriel eller ekonomisk verksamhet som direkt eller indirekt äger rum i syfte att tillgodose militära behov,

ii) avser klyvbara ämnen eller fusionsämnen eller ämnen ur vilka sådana ämnen kan framställas, eller

iii) vidtas i krigstid eller i andra kritiska lägen i de internationella relationerna, eller

c) hindrar parterna från att vidta åtgärder för att fullgöra sina internationella skyldigheter i syfte att bevara internationell fred och säkerhet.

Artikel 15.10

Ikraftträdande

1. Detta avtal ska godkännas av de avtalslutande parterna enligt deras egna förfaranden.

2. Detta avtal ska träda i kraft 60 dagar efter den dag då parterna utbyter skriftliga anmälningar om att de uppfyller sina respektive

tillämpliga rättsliga krav och har slutfört alla rättsliga förfaranden på den dag som parterna enats om.

3. Trots vad som sägs i punkterna 1 och 2, ska parterna tillämpa protokollet om kulturellt samarbete från den första dagen i den tredje månaden efter den dag då Korea deponerat sitt instrument för ratifikation av Unesco-konventionen om skydd för och främjande av mångfalden av kulturyttringar, som antogs i Paris den 20 oktober 2005 (nedan kallad *Unesco-konventionen*) hos Unescos sekretariat i Paris, såvida Korea inte deponerat sitt instrument för ratifikation av Unesco-konventionen före det utbyte av anmälningar som avses i punkter 2 eller 5.

4. Anmälningarna ska göras till Europeiska unionens råds generalsekreterare och till Koreas utrikes- och handelsminister eller dennes efterträdare.

5. a) Detta avtal ska tillämpas provisoriskt från den första dagen i den månad som följer på den dag då EU-parten och Korea har anmält till varandra att de förfaranden som är nödvändiga för avtalets ikraftträdande har slutförts.

b) Om vissa bestämmelser i detta avtal inte kan tillämpas provisoriskt, ska den part som inte kan vidta åtgärder för provisorisk tillämpning underrätta den andra parten om de bestämmelser som inte kan tillämpas provisoriskt. Utan hinder av led a och under förutsättning att den andra parten har avslutat de nödvändiga förfarandena och inte motsätter sig en provisorisk tillämpning inom 10 dagar från anmälan om att vissa bestämmelser inte kan tillämpas provisoriskt, ska de bestämmelser i detta avtal som inte har anmälts tillämpas provisoriskt första dagen i den månad som följer efter anmälan.

c) Var och en av parterna får säga upp den provisoriska tillämpningen genom skriftlig anmälan till den andra parten. Uppsägningen träder i kraft den första dagen i den månad som följer på meddelandet.

d) När detta avtal eller vissa bestämmelser i det tillämpas provisoriskt ska begreppet *ikraftträdande av detta avtal* förstås som den dag då avtalet börjar tillämpas provisoriskt.

*Artikel 15.11***Giltighetstid**

1. Detta avtal ska ingås på obestämd tid.
2. En part får säga upp detta avtal genom att skriftligen anmäla det till den andra parten.
3. Avtalet ska upphöra att gälla sex månader efter dagen för anmälan enligt punkt 2.

*Artikel 15.12***Fullgörande av skyldigheter**

1. Parterna ska vidta alla allmänna eller särskilda åtgärder som krävs för fullgörandet av skyldigheterna enligt detta avtal. De ska se till att de mål som anges i detta avtal uppnås.
2. En part får omedelbart vidta lämpliga åtgärder i enlighet med folkrättens regler om detta avtal sägs upp på ett sätt som inte överensstämmer med allmänna folkrättsliga regler.

*Artikel 15.13***Bilagor, tillägg, protokoll och Anmärkningar**

Bilagorna, tilläggen, protokollen och anmärkningarna till detta avtal ska utgöra en integrerad del av detta avtal.

*Artikel 15.14***Förhållande till andra avtal**

1. Om inte annat anges, ersätts eller avslutas inte tidigare avtal mellan Europeiska unionens medlemsstater och/eller Europeiska gemenskapen och Korea genom detta avtal.

2. Detta avtal ska utgöra en integrerad del av de övergripande bilaterala relationer som styrs av ramavtalet. Det utgör ett särskilt avtal vilket ger verkan åt handelsbestämmelserna i den mening som avses i ramavtalet.

3. Protokollet om ömsesidigt administrativt bistånd i tullfrågor ersätter tullavtalet vad gäller bestämmelserna om ömsesidigt bistånd mellan administrativa myndigheter.

4. Parterna är eniga om att inget i detta avtal kräver att de handlar på ett sätt som är oförenligt med deras skyldigheter inom ramen för WTO.

*Artikel 15.15***Territoriell tillämpning**

1. Detta avtal ska omfatta dels de territorier inom vilka fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt tillämpas, på de villkor som fastställs i de fördragen, dels Sydkoreas territorium. Hänvisningar till territorium ska i detta avtal tolkas på detta sätt om inte något annat uttryckligen anges.

2. Vad gäller bestämmelserna om tullbehandling av varor, gäller detta avtal även de områden inom Europeiska unionens tullområde som inte omfattas av punkt 1.

*Artikel 15.16***Giltiga texter**

Detta avtal är upprättat i två exemplar på bulgariska, danska, engelska, estniska, finska, franska, grekiska, italienska, lettiska, litauiska, maltesiska, nederländska, polska, portugisiska, rumänska, slovakiska, slovenska, spanska, svenska, tjeckiska, tyska, ungerska och koreanska, vilka alla texter är lika giltiga.